

การศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ตุลาคม 2554

การศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ตุลาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล. (2554). การศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย.

ปริญญาโท กศ.ด. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร.จากรุวรรณ พลอยดวงรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อการศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย โดยมีขั้นตอนการวิจัย 2 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 สัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา จากนั้นจึงนำบทสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ เพื่อจัดทำกรอบแนวคิดและจัดสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา จำนวน 12 คน และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ และแบบบันทึกข้อมูลการสนทนากลุ่ม ผลจากการสัมภาษณ์ นำมาวิเคราะห์เนื้อหา ขั้นที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย ปีการศึกษา 2553 จำนวน 12 โรงเรียนใน 4 ภูมิภาคๆ ละ 3 โรงเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้ข้อมูล 4 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 12 คน ผู้สอน จำนวน 48 คน ผู้เรียน จำนวน 240 คน และผู้ปกครอง จำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ใช้สถิติเชิงพรรณนา ใช้วิธีคำนวณค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย โดยภาพรวม พบว่า ความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามมีความสอดคล้องกัน ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านบริบทของโรงเรียนกวดวิชา และสภาพภายในของโรงเรียนกวดวิชา โดยด้านบริบทของโรงเรียนกวดวิชา ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกประเด็นย่อยคือ สถานที่สำคัญใกล้เคียง รองลงมาทำเลที่ตั้งสะดวกในการเดินทาง และ สภาพสังคม ความเจริญด้านเทคโนโลยี มีร้านอาหารและเครื่องดื่ม บริการแก่ผู้เรียน มีสถานที่จอดรถสะดวกสบาย และเศรษฐกิจของชุมชน ค่านิยมของผู้ปกครอง ตามลำดับ สำหรับด้านสภาพภายในของโรงเรียนกวดวิชา ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นในระดับมากทุกประเด็นย่อยคือ ด้านทรัพยากรการบริหาร (Input) ด้านกระบวนการจัดการ (Process) และด้านผลลัพธ์ (Output)

2. การศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย โดยภาพรวม พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน คือ ผลกระทบด้านการศึกษา ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคม ผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยา ตามลำดับ

A STUDY OF IMPACT AND SITUATION OF TUTORIAL SCHOOLS IN THAILAND

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Doctor of Education in Educational Administration
at Srinakharinwirot University

October 2011

Prapawan Chuanchaiyakul. (2011). *A Study of Impact and Situation of Tutorial Schools in Thailand*. Dissertation, Ed.D. (Educational Administration). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr. Jaruwat Ployduangrat, Assist. Prof. Dr. Pairoit Klinkulab Assist. Prof. Dr. Puangrat Kesornphaet.

The purpose of this research was to study the situations and impacts of tutorial schools in Thailand. The research was conducted in 2 stages. Stage 1: Interviewing tutorial school administrators. The interview content was analyzed for building a conceptual framework and used in subsequent focus group discussion of 24 experts. The members of the focus group were specifically selected; 12 tutorial school administrators and 12 experts. The research tools consisted of an interview form and a data recording form for the focus group discussion. The content of the focus group discussion was analyzed by content analysis. Stage 2: Studying the situations and impacts of tutorial schools in Thailand. The samples consisted of 12 tutorial schools in 4 regions, 3 schools from each region, in the academic year B.E.2553. They were acquired by multi-stage random sampling. Four sample groups who responded to the questionnaire consisted of 12 school administrators, 48 teachers, 240 students, and 60 parents. The research tool was a questionnaire. The statistics used for data analyses were descriptive statistics: frequencies, percentages, means, and standard deviation.

The research findings revealed as follow.

1. The study of situations of tutorial schools in Thailand revealed that, as a whole, the respondents' opinions were in concordance; they were at the high level in 2 aspects: the contexts of the tutorial schools and the internal situations of the tutorial schools. In term of the contexts of the tutorial schools aspect, the respondents' opinions were at the high level in every sub-issue, i.e. nearby important places, comfortable location to travel, and social situation, rich technology resources, food and beverage services for students, comfortable parking lot, and community economics, parent values respectively. In term of the internal situations of the tutorial schools aspect, the respondents' opinions were at the high level in every sub-issue, i.e. administrative resources (Input), management process (Process) and output (Output).

2. The study of the impacts of tutorial schools in Thailand revealed that, as a whole, the respondents' opinions were at the high level in 4 aspects: education impacts, economic impacts, social impacts, and value and psychological impacts respectively.

Key words: Situations of tutorial schools, Impacts of tutorial schools

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาศาภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ในประเทศไทย

ของ

นางประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษาคุณวุฒิปบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สันติวัฒน์กุล)

วันที่.....เดือน พ.ศ. 2554

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธานประธาน
(อาจารย์ ดร.จรรุวรรณ พลอยดวงรัตน์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุวรรณ ตันท์เจริญรัตน์)

..... กรรมการ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ) (อาจารย์ ดร.จรรุวรรณ พลอยดวงรัตน์)

..... กรรมการ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ)

..... กรรมการ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์)
(อาจารย์ ดร.จักรพรรดิ วัฒนา)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์ ดร.จาวรธรรม พลอยดวงรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ ในฐานะอาจารย์ที่ปรึกษา รุ่น 9 และกรรมการร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ หัวหน้าภาควิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี และกรรมการร่วม ได้ให้ความอนุเคราะห์ ให้คำปรึกษาแนะนำและสนับสนุนผู้วิจัยมาโดยตลอด ตลอดจนช่วยเหลือในส่วนต่างๆ จนทำให้ปริญญานิพนธ์สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณธรรม ตันตย์เจริญรัตน์ และ อาจารย์ ดร.จักรพรรดิ วัฒนา กรุณาให้ความเมตตา เป็นกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม โดยให้ข้อเสนอแนะ มีประโยชน์ที่ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ ผู้เชี่ยวชาญ วิชาศิลปวัฒนธรรม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิชัย แก้วสุวรรณ ดร.บุญลือ ทองอยู่ ดร.สมพงษ์ ปั้นหุ่น ดร.สุเมธ งามกนก ดร.เพียงเพ็ญ จิระสุข อาจารย์รุจิเรข จิระเสวี อาจารย์อนุสรณ์ ศิวะกุล อาจารย์ธีระเดช มีรุ่งเรือง ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าเข้าร่วมสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณอย่างยิ่ง และจะนับเป็นความทรงจำที่ดีตลอดไป

ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ ลินลารัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิระ สุภากิจ ดร.บุญลือ ทองอยู่ ดร.สุเมธ งามกนก ดร.สมพงษ์ ปั้นหุ่น อาจารย์ชาญวิทย์ ทักษุพรรณ ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเครื่องมือ และให้คำแนะนำอันทรงคุณค่า จึงทำให้งานวิจัยสำเร็จลงได้ด้วยดี

คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้ทุกท่านที่ได้เอ่ยนาม และผู้มิได้เอ่ยนาม มานี้ทุกท่าน และผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณบิดา มารดา และบูรพาจารย์ ที่ให้ความรู้ และอบรมสั่งสอนแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามการวิจัย	3
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
ข้อตกลงเบื้องต้น	12
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับ โรงเรียนกวดวิชา	14
ความเป็นมาของโรงเรียนกวดวิชา	14
ความหมายของการเรียนกวดวิชา	15
ประเภทของการสอนกวดวิชา	16
ปริมาณการกวดวิชา	17
รูปแบบการจัดการเรียนการสอนกวดวิชา	20
ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา	21
สาเหตุในการกวดวิชา	23
ปัญหาการดำเนินงานของโรงเรียนกวดวิชา	26
ข้อมูลของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย	27
ตอนที่ 2 สภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนกวดวิชา	32
บริบทของโรงเรียนกวดวิชา	36
สภาพภายในของโรงเรียนกวดวิชา	36
ตอนที่ 3 ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา	51
ผลกระทบด้านการศึกษา	56
ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ	58

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
ผลกระทบด้านสังคม	59
ผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยา	60
ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	63
งานวิจัยในประเทศ	63
งานวิจัยในต่างประเทศ	76
3 วิธีดำเนินการวิจัย	79
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย	79
กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	79
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	80
การเก็บรวบรวมข้อมูล	85
การวิเคราะห์ข้อมูล	85
ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย	86
กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	86
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	86
การเก็บรวบรวมข้อมูล	91
การวิเคราะห์ข้อมูล	92
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	92
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	94
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	94
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	94
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล	95
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพของโรงเรียนกวดวิชา	103
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา	119

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	129
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	129
การศึกษาสภาพของ โรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย	129
การศึกษาผลกระทบของ โรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย	131
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	132
อภิปรายผล	137
การศึกษาสภาพของ โรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย	137
การศึกษาผลกระทบของ โรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย	143
ข้อเสนอแนะ	147
บรรณานุกรม	152
ภาคผนวก	163
ภาคผนวก ก.	164
ภาคผนวก ข.	168
ภาคผนวก ค.	179
ภาคผนวก ง.	186
ภาคผนวก จ.	225
ภาคผนวก ฉ.	227
ประวัติย่อผู้วิจัย	243

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนโรงเรียนกวดวิชาและจำนวนผู้เรียนที่เรียนกวดวิชาในโรงเรียนกวดวิชา ในเขต กรุงเทพมหานครและรวมทั้งประเทศ	18
2 ปริมาณการกวดวิชาในต่างประเทศ	19
3 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนกวดวิชาในประเทศไทย	21
4 จำนวนโรงเรียนกวดวิชา จำนวนผู้เรียน จำนวนผู้สอน ในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2553	27
5 จำนวนโรงเรียนกวดวิชา จำนวนผู้เรียน จำนวนผู้สอน ในภาคเหนือของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2553	28
6 จำนวนโรงเรียนกวดวิชา จำนวนผู้เรียน จำนวนผู้สอน ในภาคกลางของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2553	29
7 จำนวนโรงเรียนกวดวิชา จำนวนผู้เรียน จำนวนผู้สอน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของ ประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2553	30
8 จำนวนโรงเรียนกวดวิชา จำนวนผู้เรียน จำนวนผู้สอน ในภาคใต้ของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2553	31
9 จำนวนโรงเรียนกวดวิชา จำนวนผู้เรียน จำนวนผู้สอน ในภาคตะวันออกของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2553	32
10 ผลกระทบของการเรียนกวดวิชาในต่างประเทศ	61
11 จำนวนผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของ โรงเรียนจาก โรงเรียนกวดวิชาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	80
12 จำนวนข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของ โรงเรียนจาก โรงเรียนกวดวิชาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	87
13 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา 12 โรงเรียน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล 4 ภาค	95
14 ข้อมูลพื้นฐานของผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชา 12 โรงเรียน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล 4 ภาค	97
15 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนในโรงเรียนกวดวิชา 12 โรงเรียน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล 4 ภาค	99
16 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองของผู้เรียนในโรงเรียนกวดวิชา 12 โรงเรียน กลุ่มผู้ให้ ข้อมูล 4 ภาค	101
17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพของโรงเรียนกวดวิชาโดยรวม	103
18 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบริบทของโรงเรียนกวดวิชา	105
19 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านทรัพยากรบุคคล	107

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
20 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี	109
21 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกระบวนการจัดการเรียนรู้	111
22 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการ	113
23 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน	115
24 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา	117
25 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา	119
26 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบโรงเรียนกวดวิชาด้านการศึกษา ...	121
27 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านเศรษฐกิจ	123
28 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านสังคม	125
29 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านค่านิยม และจิตวิทยา	130
30 แสดงค่าอำนาจจำแนก	180

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	11
2 องค์ประกอบพื้นฐานของทฤษฎีระบบ	34
3 การจัดการศึกษาในโรงเรียนกวดวิชา	35
4 กระบวนการเรียนรู้ของการสอนในโรงเรียนปกติ	42
5 กระบวนการเรียนรู้ของการสอนในโรงเรียนกวดวิชา	42
6 รูปแบบของวงจรการเรียนรู้ของโคลป์	43
7 รูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ในการสอนในโรงเรียนกวดวิชาของอาเธอร์สัน (Atherson)	44
8 ความหมายและประเภทของผลกระทบ	51
9 การเรียนกวดวิชา	53

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นทั่วโลก อันมีผลกระทบต่อความมั่นคงในการพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ ฉะนั้นเพื่อรองรับการขยายตัวของ เทคโนโลยี และโครงสร้างการผลิตของประเทศ จำเป็นต้องอาศัยบุคลากรที่มีทักษะ มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ จำนวนมาก ซึ่งเป็นที่ยอมรับว่าการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม จะต้องอาศัยทรัพยากรมนุษย์ที่ดีมีคุณภาพ ซึ่งการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ได้ผลชัดเจน คือ การให้การศึกษา เพราะการศึกษเป็นรากฐานที่สำคัญประการหนึ่ง ในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม เป็นกระบวนการที่จะช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในทุกด้าน ตลอดช่วงชีวิต ดังนั้นประเทศที่พัฒนาแล้วประชาชนส่วนใหญ่จะมีพื้นฐานทางการศึกษาสูง จึงสามารถพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว ทุกชาติจึงพยายามจัดการศึกษาให้กับประชาชนของตนมากขึ้น

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ โดยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทุกฉบับอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ รองรับอีกชั้นหนึ่ง รัฐได้ทุ่มเทงบประมาณเพื่อการพัฒนาการศึกษาให้กับประชาชนโดยตลอด และผู้ปกครองได้ให้ความร่วมมือ สนับสนุนให้บุตรหลานของตนมีการศึกษาสูงขึ้น เพื่อเป็นหลักประกันในการประกอบอาชีพในอนาคตและมีรายได้ระยะยาวที่เพิ่มขึ้นอย่างมั่นคง ดังรายงานฉบับสมบูรณ์เรื่องโครงการผลกระทบของโรงเรียนเอกชนประเภท กวดวิชาต่อระบบการศึกษาในมิติด้านเศรษฐศาสตร์และการศึกษาโดยรวมของ กิตติ ลิ้มสกุล (2553: 2) โดยผู้ปกครองส่วนใหญ่ มีค่านิยมการส่งบุตรหลานเข้าเรียนต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงของรัฐ เพื่อเป็นหลักประกันว่า บุตรหลานของตนจะได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ และเพื่อให้เกิดความมั่นใจยิ่งขึ้นว่า จะสามารถสอบเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น แม้ว่าอัตราผู้สมัครเข้าสอบเรียนต่อในสถานศึกษาของรัฐมีมากกว่าจำนวนที่นั่งจนไม่สามารถรับเข้าเรียนได้ทั้งหมดทำให้ผู้ปกครองต้องเตรียมความพร้อม ด้วยการนำบุตรหลานของตนเข้าศึกษาในโรงเรียนกวดวิชา เพื่อเสริมความรู้ด้านวิชาการให้มีภูมิรู้มากขึ้น ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ผู้ปกครองและผู้เรียนมีความคิดเห็นว่า การจัดการศึกษาในโรงเรียนไม่อาจตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน ได้เต็มที่ดังงานวิจัยของ กิตติ ลิ้มสกุล (2553: 1 – 2) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชา สำหรับกลุ่มนักเรียนหลักสูตรนานาชาติ ก้องเกียรติ บุญเสริม (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น : การจำแนกกลุ่มพหุกับภาวะวิเคราะห์ พอร์เตอร์เวกเตอร์แมชชีน สกลฤทธิ์ จันทร์พุ่ม (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง เศรษฐศาสตร์การเมืองว่าด้วย

โรงเรียนกวดวิชา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเรียนกวดวิชา แบบออฟไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และ ปองพล ปัญญาวิสุทธิกุล (2552) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดภาคเหนือตอนบน ซึ่งสอดคล้องกับ คิวพงศ์ ธีรอำพน (2547: 2) ในมุมมองของผู้เรียนหรือบุคคลทั่วไป การได้เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องผ่านกระบวนการสอบวัดความรู้ ถือเป็นความภาคภูมิใจและความสำเร็จในชีวิตขั้นหนึ่ง อีกทั้งความเชื่อมั่นว่า ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาแล้ว จะนำมาซึ่งหน้าที่การงานและผลตอบแทนที่ดีกว่า แรงจูงใจทางเศรษฐกิจนี้ ยังผลักดันให้ทุกคนมีความพยายามสะสมความรู้ ความสามารถ เพื่อให้ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้ได้ หนทางหนึ่งที่ผู้เรียนส่วนใหญ่เลือกปฏิบัติ เพื่อเพิ่มโอกาสในการสอบเข้า คือ การเรียนกวดวิชาเพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนปกติในชั้นเรียน เป็นการช่วยทบทวนความรู้ ช่วยสรุปเนื้อหาให้เข้าใจมากขึ้นจากที่เรียนในชั้นเรียน สร้างความมั่นใจในการสอบ เพื่อเพิ่มคะแนนในโรงเรียน และได้เทคนิควิธีการคิด การช่วยจำหลายแบบที่ช่วยในการทำข้อสอบ สอดคล้องกับ พิชญ์ สมส่งสวัสดิ์ (2552: 1) กล่าวไว้ว่า การศึกษาเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างคนให้มีคุณภาพ โอกาส และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ผู้ปกครองส่วนใหญ่จึงส่งเสริมและสนับสนุนให้บุตรหลานมีผลการเรียนที่ดีขึ้น และสามารถสอบผ่านการคัดเลือกเข้าสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง โรงเรียนกวดวิชาจึงเป็นธุรกิจที่เข้ามาเติมเต็มให้กับช่องว่างส่วนนี้

นอกจากนี้แล้ว โรงเรียนกวดวิชายังจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนที่ไม่ทันเพื่อน หรือไม่เข้าใจบทเรียนในห้องเรียน จำเป็นต้องเรียนกวดวิชาเพื่อเรียนให้ทันเพื่อนและให้ทันมาตรฐานวิชาการของโรงเรียนของตนหรือผู้เรียนที่มีความรู้อยู่แล้วแต่ต้องการรู้เพิ่มขึ้น ต้องการความรู้ที่หลากหลาย แตะแขนงมากขึ้น เพื่อนำความรู้ใหม่นั้นไปสอบแข่งขัน

โรงเรียนกวดวิชาเป็นโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทหนึ่งใน 6 ประเภท ตามมาตรา 15(2) แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ตามมาตราที่ 22(2) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และกฎกระทรวง แบ่งส่วนราชการ และตามมาตราที่ 20 แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อกวดวิชาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ มีวิธีการดำเนินงานที่แตกต่างไปจากโรงเรียนประเภทอื่น โดยอาจกำหนดระยะเวลาในการเรียนเป็นครั้งคราว เช่น เรียนเฉพาะวันหยุด หรือเรียนเฉพาะภาคฤดูร้อน อีกทั้งยังมีการพัฒนารูปแบบเป็นการเรียนตลอดปี นอกจากนี้ โรงเรียนกวดวิชายังมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบสอนสด (แบบดั้งเดิม) และการสอนแบบผ่านสื่อบันทึกการสอนในรูปแบบห้องเรียน (หน้าจอ 1 จอหรือมากกว่า ต่อผู้เรียนจำนวนมาก) หรือสื่อแบบบันทึกเป็นรายบุคคล (คอมพิวเตอร์ 1 เครื่องต่อผู้เรียน 1 คน) โดยมีการกวดวิชาตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา ส่วนค่าใช้จ่ายในการเรียนต่อคอร์สอยู่ระหว่าง 5,000 – 20,000 บาท ไม่ว่าจะเศรษฐกิจดีขึ้นหรือไม่ก็ตาม ยังคงมีแรงเกื้อหนุนที่สำคัญจากผู้ปกครองที่พร้อมจะส่งเสริมบุตรหลานของตนเองได้เข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา

ที่มีชื่อเสียงของรัฐ นอกจากนี้ ศูนย์วิจัยกสิกรไทย (2551: 7 – 8) พบว่า ผลรวมค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองในการเรียนกวดวิชา ประมาณปีละ 5,900 ล้านบาท ด้วยกระแสความนิยมของการกวดวิชาดังกล่าว ทำให้ต้องมีระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานของโรงเรียนเอกชน ประเภทกวดวิชา พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2549 ซึ่งมีสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เป็นผู้ดูแลรูปแบบการจัดการเรียนการสอน คุณภาพมาตรฐาน ราคาค่าใช้จ่ายหรือค่าธรรมเนียมในการเรียนกวดวิชา และอื่นๆ จากรายงานของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2553: 2) พบว่า สถานการณ์การกวดวิชาในประเทศไทย มีโรงเรียนกวดวิชาทั้งสิ้น 1,072 แห่ง อยู่ในเขตกรุงเทพฯ 246 แห่ง เขตภูมิภาค 826 แห่ง จำนวนผู้เรียนที่เรียนกวดวิชา 398,346 คน เป็นผู้เรียนในกรุงเทพฯ 152,112 คน ในภูมิภาค 246,234 คน จำนวนผู้สอนที่สอนในโรงเรียนกวดวิชา 7,298 คน เป็นผู้สอนในกรุงเทพฯ 2,001 คน ในภูมิภาค 5,297 คน

แม้แต่ จูรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ (2552: ออนไลน์) อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) ได้เปิดโครงการติวเข้ม เติมเต็มความรู้ หรือ ติวเตอร์ชาแนล เพื่ออนาคตชาติ เพื่อโอกาสทุกคนได้เรียนเพิ่มเติมมากขึ้นที่หอประชุมโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา โดยมีนักเรียนจากโรงเรียนต่างๆ มาเข้าร่วมกว่า 1,500 คน พร้อมกล่าวว่า โครงการดังกล่าวจะทำให้ให้นักเรียนทั่วประเทศมีโอกาสได้รับการเรียนการสอนแบบเดียวกับในโรงเรียนกวดวิชา อย่างไรก็ตาม แม้ว่าโรงเรียนกวดวิชาพยายามเติมเต็มการศึกษาให้สมบูรณ์ซึ่งผลที่ได้รับมีทั้ง ทำให้ผู้เรียนเรียนดีขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็ทำให้ผู้ปกครองเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาสภาพปัจจุบันของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย ว่ามีสภาพอย่างไร และมีผลกระทบข้างเคียงต่อการศึกษา เศรษฐกิจ สังคมและค่านิยมและจิตวิทยาอย่างไร

คำถามการวิจัย

1. สภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทยเป็นอย่างไร
2. ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทยเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงสภาพปัจจุบันของการกวดวิชา และผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานทางการศึกษาที่อาจนำมาปรับปรุงพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพ และหาแนวทางป้องกันผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในด้านต่างๆ รวมทั้งผู้ปกครอง และผู้เรียนที่จะเรียนกวดวิชาได้ใช้เป็นข้อมูลเพื่อตัดสินใจในการเลือกเรียนกวดวิชา อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร โรงเรียนกวดวิชาและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการบริหารโรงเรียนให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นโรงเรียนกวดวิชา ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1,072 โรงเรียน จาก 4 ภูมิภาค โดยให้มีตัวอย่างในทุกภาค ภาคละ 3 โรงเรียน โรงเรียนกวดวิชา 12 แห่ง จำนวนผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนกวดวิชาละ 30 คน ได้แก่ ผู้บริหาร 1 คน ผู้สอน 4 คน ผู้เรียน 20 คน และผู้ปกครอง 5 คน รวมจำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 360 คน ทำการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลโดยวิธีการเลือกแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ซึ่งมีขั้นตอนการเลือก ดังนี้

1.1 เลือกจังหวัดในแต่ละภูมิภาคละ 1 จังหวัด ซึ่งในแต่ละภูมิภาค ประกอบด้วยโรงเรียนกวดวิชาที่เลือกแบบเฉพาะเจาะจง เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 จังหวัด ประกอบด้วย 1) ภาคกลาง ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร 3 โรงเรียน 2) ภาคเหนือ ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดพิษณุโลก 3 โรงเรียน 3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดขอนแก่น 3 โรงเรียน และ 4) ภาคใต้ ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 12 โรงเรียน โดยทุกจังหวัดต้องมีโรงเรียนกวดวิชาทั้ง 3 แบบ คือ แบบดั้งเดิม (Traditional Tutoring) แบบสอนผ่านสื่อรูปแบบห้องเรียน (Classroom) และรูปแบบส่วนบุคคล (Private)

1.2 เลือกผู้ให้ข้อมูลในแต่ละโรงเรียนที่ได้กำหนดไว้ โดยให้ผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครอง เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (Informant) เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลกลุ่มดังกล่าวมีขนาดใหญ่ จึงเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้ ผู้บริหาร จำนวน 12 คน ผู้สอน จำนวน 48 คน ผู้เรียน จำนวน 240 คน และผู้ปกครอง จำนวน 60 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทยครั้งนี้ ต้องการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย ประกอบด้วย 1) ประเภทของการสอนกวดวิชา 2) ปริมาณการกวดวิชา 3) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนกวดวิชา 4) ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา 5) สาเหตุในการกวดวิชา ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพโรงเรียนกวดวิชา ประกอบด้วย 1) บริบทของโรงเรียนกวดวิชา 2) สภาพ

ภายในโรงเรียนกวดวิชา ประกอบด้วย ทรัพยากรการบริหาร ได้แก่ ทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี กระบวนการจัดการ ได้แก่ กระบวนการเรียนรู้ การบริหารจัดการ และผลลัพธ์ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา และศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาทั้งผลดีและผลเสีย ซึ่งได้แก่ 1) ด้านการศึกษา 2) ด้านเศรษฐกิจ 3) ด้านสังคม และ 4) ด้านค่านิยมและจิตวิทยา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **สภาพของโรงเรียนกวดวิชา** หมายถึง สิ่งที่เป็นอยู่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งประกอบด้วย บริบทของโรงเรียนกวดวิชา และสภาพภายในของโรงเรียนกวดวิชา ตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลและจากการสังเกตตามที่เป็นจริง สภาพของโรงเรียนกวดวิชา ประกอบด้วย

1.1 บริบทของโรงเรียนกวดวิชา หมายถึง สภาพแวดล้อมภายนอกของโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งอาจมีผลต่อการจัดการศึกษาทางตรงหรือทางอ้อมของโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งได้แก่ ท่าเลที่ตั้ง สะดวกในการเดินทาง สถานที่สำคัญใกล้เคียง มีสถานที่จอดรถสะดวกสบาย มีร้านอาหารและเครื่องดื่มบริการ แก่ผู้เรียน สภาพสังคม ความเจริญด้านเทคโนโลยี และเศรษฐกิจของชุมชน ค่านิยมของผู้ปกครอง

1.2 สภาพภายในของโรงเรียนกวดวิชา หมายถึง สิ่งที่เป็นอยู่ภายในโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานของโรงเรียนกวดวิชาให้ดำเนินไปได้ด้วยดี ประกอบด้วยทรัพยากรการบริหาร กระบวนการจัดการและผลลัพธ์ ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังนี้

1.2.1 ทรัพยากรการบริหาร หมายถึง บุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนให้ดำเนินไปได้ด้วยดี ซึ่งประกอบด้วย

1.2.1.1 ด้านทรัพยากรบุคคล หมายถึง บุคลากรผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งอาจมีผลต่อการจัดการศึกษาทางตรงหรือทางอ้อมของโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งได้แก่ ผู้สอนสอนตรงตามวิชาเอกที่เรียน เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตรงกับความรูความสามารถ ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ตรงต่อเวลา สุภาพ มีจิตบริการผู้สอนมีความชำนาญในวิชาที่สอน ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ประพฤติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน ผู้สอนมีความเป็นครู ยุติธรรม

1.2.1.2 ด้านทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี หมายถึง วัสดุ สิ่งของ อุปกรณ์ นวัตกรรมทางการศึกษาต่างๆ ที่เกื้อหนุนให้โรงเรียนกวดวิชาจัดการเรียนการสอนให้ดำเนินอย่างมีคุณภาพ ซึ่งได้แก่ สถานที่ภายในโรงเรียนกว้างขวาง อาคารมั่นคงแข็งแรง ปลอดภัยมีบริเวณพักผ่อน มีเอกสาร ตำรา หลักสูตรที่มีคุณภาพมีห้องน้ำสะอาดแยกชายหญิง มีสื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัยและติดตั้งกล้องวงจรปิดไว้ตามจุดต่างๆ

1.2.2 กระบวนการจัดการ หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อให้บุคลากรในโรงเรียนให้ดำเนินงานอย่างสะดวกและเรียบร้อย เพื่อให้ผู้เรียนและผู้ปกครองได้รับความสำเร็จตามจุดประสงค์ที่วางไว้ ประกอบด้วย

1.2.2.1 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินงานของผู้บริหาร ที่ให้ความร่วมมือจัดการกับผู้สอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และประสบการณ์ ซึ่งได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน การจัดบรรยากาศการเรียนรู้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน สามารถถ่ายทอดสิ่งที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่าย มีการใช้เทคนิคการสอนจากง่าย ๆ ไปหายาก มีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ใช้สื่อการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนและมีรายงานผลการเรียนหลังจบภาคเรียนเป็นรายบุคคล

1.2.2.2 ด้านการบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินงานในโรงเรียนกวดวิชา เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งได้แก่ ระบบการจัดการธุรการเหมาะสมกับขนาดของโรงเรียน ผู้สอนมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ซึ่งกันและกัน ส่งเสริมให้ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนปฏิบัติงานด้วยจิตบริการ ส่งเสริมให้ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนได้มีวุฒิการศึกษาสูงขึ้น มีระบบการเงินและบัญชีของโรงเรียนชัดเจน โปร่งใส ตรวจสอบได้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองเสนอข้อคิดเห็นในการจัดการเรียนรู้ การให้รางวัล และขวัญกำลังใจกับบุคลากร รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครองในการให้บริการ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะและความรู้ให้ดียิ่งขึ้น

1.2.3 ผลลัพธ์ หมายถึง สิ่งที่ได้รับจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนกวดวิชา หรือผลจากการดำเนินงาน ซึ่งเกิดขึ้นในระยะสั้นหรือระยะยาว ประกอบด้วย

1.2.3.1 ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนจากการเรียนกวดวิชา ทำให้ผู้เรียนมีผลการเรียนดีขึ้น ผู้เรียนสามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงได้ ผู้เรียนมีทักษะในการปรับตัวดีขึ้น ผู้เรียนมีเทคนิคการทำข้อสอบดีขึ้น ผู้เรียนได้แนะนำผู้เรียนใหม่ให้กับโรงเรียนในอัตราเพิ่มขึ้น และผู้เรียนสามารถรักษาระดับการเรียนให้คงเดิม

1.2.3.2 ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา หมายถึง ภาพของโรงเรียน ตามความรู้สึกรู้สึกนึกคิด เจตคติของผู้เกี่ยวข้อง รวมถึงความเชื่อถือ ที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชา ทำให้เกิดความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน ความนิยมส่งบุตรหลานมาศึกษาในโรงเรียนกวดวิชา โรงเรียนมีโครงการที่ดำเนินการร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน ความเลื่อมใส ศรัทธา ต่อโรงเรียนความรู้ความสามารถของบุคลากร โรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ บุคลากรมีอัธยาศัยดี และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เรียนและผู้ปกครองผู้เรียน ประสบความสำเร็จในการสอบ การเรียนในสัดส่วนสูงและโรงเรียนมีจุดเด่นหรือชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม

2. ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นทั้งในทางตรงและทางอ้อม ซึ่งเป็นผลที่ได้รับจากสิ่งที่เกิดขึ้นตั้งแต่เรียนกวดวิชาหรือระหว่างเรียนกวดวิชา หรือหลังจากการเรียนกวดวิชา โดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ และผลดังกล่าวที่เกิดขึ้นจะเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในตัวบุคคล ชุมชนและสังคม ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือผลกระทบ 4 ด้าน ได้แก่ ผลกระทบด้านการศึกษา ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคม และผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยา ความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลและ

จากการสังเกตตามที่เป็นจริง ประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

2.1 ผลกระทบด้านการศึกษา หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นทั้งในทางตรงและทางอ้อม ซึ่งเป็นผลที่ได้รับจากสิ่งที่เกิดขึ้นตั้งแต่เรียนกวดวิชาหรือระหว่างเรียนกวดวิชา หรือหลังจากการเรียนกวดวิชา ซึ่งมีผลต่อคุณภาพการศึกษาของบุคคลและสังคม ซึ่งได้แก่ ผู้เรียนได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น ผู้เรียนได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น ผู้เรียนมีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น ผู้เรียนตั้งใจเรียนในชั้นเรียนปกติลดลง ผู้เรียนมั่นใจในการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่ต้องการ ผู้สอนที่สอนกวดวิชา อาจปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปกติได้ไม่เต็มที่ โอกาสในการพัฒนาด้านอื่นๆ ของผู้เรียนลดลง ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจและความกระตือรือร้นที่จะศึกษาและใส่ใจต่อการเรียนลดลง ผู้เรียนมีการแข่งขันในการเรียนมากขึ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนไม่รู้จักการแบ่งปัน และช่วยเหลือเพื่อน คุณภาพการศึกษาภาพรวมของประเทศลดลง ผู้เรียนรักการกวดวิชามากขึ้น ทำให้เกิดระบบการแข่งขันทางการศึกษามากขึ้น และขยายช่องว่างความแตกต่างทางการศึกษาเพิ่มขึ้น

2.2 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นทั้งในทางตรงและทางอ้อม ซึ่งเป็นผลที่ได้รับจากสิ่งที่เกิดขึ้นตั้งแต่เรียนกวดวิชาหรือระหว่างเรียนกวดวิชา หรือหลังจากการเรียนกวดวิชา ซึ่งมีผลต่อสถานะเศรษฐกิจของบุคคลและชุมชน ซึ่งได้แก่ เพิ่มค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของครอบครัวสูงขึ้น โดยไม่จำเป็น ขยายช่องว่างความแตกต่างทางเศรษฐกิจของคนในสังคม เกิดความเท่าเทียมในการทำงานในอนาคต ผู้ปกครองมีเวลาหารายได้เพิ่มขึ้น ยกเว้นฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้น เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในระยะยาว มีโอกาสในการประกอบอาชีพที่ดีกว่า ผู้บริหาร/ผู้สอนมีรายได้เพิ่มขึ้น และมีการกระจายรายได้ของชุมชนเพิ่มขึ้น

2.3 ผลกระทบด้านสังคม หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นทั้งในทางตรงและทางอ้อม ซึ่งเป็นผลที่ได้รับจากสิ่งที่เกิดขึ้น ตั้งแต่เรียนกวดวิชาหรือระหว่างเรียนกวดวิชาหรือหลังจากการเรียนกวดวิชา ซึ่งมีผลต่อบุคคลและสังคม ซึ่งได้แก่ เวลาที่ผู้เรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง ผู้เรียนมีโอกาสมีส่วนร่วมในทางอบายมุขน้อยลง ผู้เรียนไม่มีเวลาทำกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาด้านอารมณ์และสังคม ผู้เรียนไม่มีเวลาพักผ่อน หรือออกกำลังกาย ผู้เรียนมีความเครียดมากขึ้น ผู้เรียนมีสุขภาพไม่แข็งแรง สมองอ่อนล้า ผู้เรียนมีเพื่อนต่างโรงเรียนเพิ่มขึ้น ผู้เรียนมีพัฒนาการของชีวิตตามวัย ไม่เหมาะสมครอบครัว มีการวางแผนการเดินทางร่วมกัน ผู้เรียนมีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่เห็นแก่ตนมากขึ้น ขาดความเท่าเทียมกันของคนในสังคม ผู้เรียนมีโอกาทำงานที่ดี ผู้เรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และผู้เรียนพบปะผู้คนหลากหลาย

2.4 ผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยา หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นทั้งในทางตรงและทางอ้อม ซึ่งเป็นผลที่ได้รับจากสิ่งที่เกิดขึ้นตั้งแต่เรียนกวดวิชาหรือระหว่างเรียนกวดวิชาหรือหลังจากการเรียนกวดวิชา ซึ่งมีผลกระทบต่อบุคคล สังคม และชุมชน ซึ่งได้แก่ ผู้เรียนต้องการเรียนใน โรงเรียนที่มีชื่อเสียง การเรียนกวดวิชาสามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เพิ่มโอกาสในการสอบเข้าเรียนต่อในสถาบันอุดมศึกษา ผู้เรียนเกิดความกดดันทางสังคม ทำให้เกิดความเครียดและทัศนคติอันไม่พึงประสงค์ ผู้ปกครองมีความพึงพอใจ

ต่อการกวาดวิชา ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการกวาดวิชา สร้างความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีเจตคติที่ดี เกิดขวัญกำลังใจ ผู้เรียนได้รับการพักผ่อนไม่เพียงพอ ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในตัวเอง ผู้เรียนต้องการการยอมรับ ได้เรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง

3. โรงเรียนกวาดวิชา หมายถึง โรงเรียนที่สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เสริมความรู้บางรายวิชาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามมาตรฐาน 120 แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 และจดทะเบียนตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชนประเภทกวาดวิชา พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2549 โดยมีการจัดการเรียนการสอนเสริมหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งประกอบด้วยสื่ออุปกรณ์ บุคลากรและเจ้าหน้าที่ ลักษณะการจัดการเรียนการสอน สถานที่ตั้งโรงเรียนและอาคาร ห้องเรียน การจัดการสถานที่และความปลอดภัยค่าธรรมเนียมการเรียน

4. ผู้ให้ข้อมูล หมายถึง ผู้เกี่ยวข้องที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับโรงเรียนกวาดวิชา ซึ่งประกอบด้วยผู้บริหาร ผู้สอน ผู้ปกครอง ผู้เรียน

4.1 ผู้บริหาร หมายถึง บุคคลซึ่งปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบดูแลบริหารจัดการ การดำเนินงานของโรงเรียนกวาดวิชา

4.2 ผู้สอน หมายถึง บุคคลซึ่งปฏิบัติงานในหน้าที่การสอนในโรงเรียนกวาดวิชา หรือ ผู้ให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนการสอนแก่ผู้สอนและแก่ผู้เรียน โดยการสอนด้วยสื่อ ที่ได้รับคัดเลือกจากผู้บริหารโรงเรียนกวาดวิชา

4.3 ผู้เรียน หมายถึง ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังเรียนกวาดวิชาในโรงเรียนกวาดวิชา ในภาคเรียนที่ 2 และเรียนกวาดวิชาในภาคเรียนฤดูร้อน ประจำปีการศึกษา 2553

4.4 ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา หรือผู้ที่อุปการะ ปกครอง ดูแลให้ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวาดวิชาแก่ผู้เรียนในโรงเรียนกวาดวิชา

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

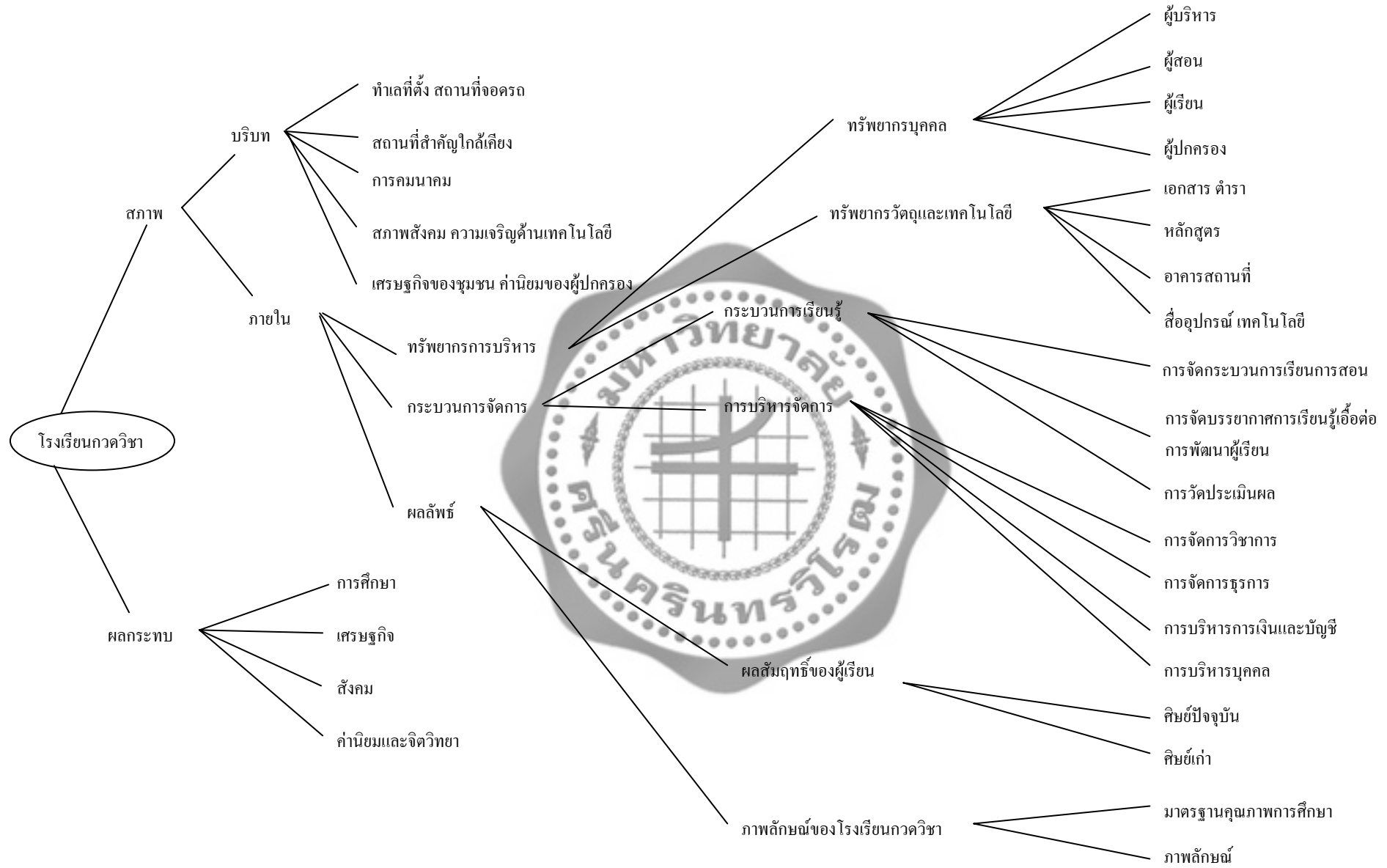
จากการศึกษาเอกสาร ทฤษฎี แนวคิดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศ ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชนประเภทกวาดวิชา พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2549 และจากสถานการณ์ในปัจจุบัน มีโรงเรียนกวาดวิชาเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยมีการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย ผู้วิจัย จึงสนใจศึกษาสภาพของโรงเรียนกวาดวิชาในปัจจุบัน เป็นอย่างไร และโรงเรียนกวาดวิชาทำให้เกิดผลกระทบด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านค่านิยม และจิตวิทยาต่อบุคคล ชุมชน และประเทศชาติอย่างไร

ผู้วิจัยเริ่มศึกษาข้อมูลพื้นฐาน โดยการสังเคราะห์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ ปองพล ปัญญาวิสุทธิกุล (2552: 63 – 69) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาในโรงเรียนกวาดวิชาภาคเหนือตอนบน กิตติ ลิ้มสกุล (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนกวาดวิชา สำหรับกลุ่มนักเรียน

หลักสูตรนานาชาติ ก้องเกียรติ บุญเสริม (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น : การจำแนกกลุ่มพหุกับการวิเคราะห์ชีพพอร์ดเวกเตอร์แมชชีน สกลฤทธิ์ จันทร์พุ่ม (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง เศรษฐศาสตร์การเมือง ว่าด้วยโรงเรียนกวดวิชา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเรียนกวดวิชาแบบออฟไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และ พงษ์กิจ เอกวิทยาเวชกุล (2545) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การตลาดของสถาบันกวดวิชาในเขตกรุงเทพมหานครกับการสอบเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษา โดยอาศัยทฤษฎีโรงเรียนคุณภาพของ อารุง จันทวานิช (2547: 9) พบว่า โรงเรียนที่มีคุณภาพควรเป็นโรงเรียนที่มีสังคม บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ มีความพร้อมในด้านทรัพยากรบุคคล ทรัพยากร วัสดุ เทคโนโลยี สามารถจัดการศึกษาได้อย่างดี ทั้งในด้านการจัดการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพสูงตามมาตรฐานที่กำหนด เป็นโรงเรียนที่สามารถจัดการศึกษาได้สนองและสอดคล้องตามต้องการของผู้ปกครอง ผู้เรียนและชุมชน เป็นที่ชื่นชมของชุมชนซึ่งเป็นภาพลักษณ์ที่ดี ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์ตามเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของแต่ละองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันตามทฤษฎีระบบของ ฮอย และ มิสเกล (Hoy; & Miskel, 1991: 9) ประกอบด้วย บริบท (Context) ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมภายนอก ปัจจัยนำเข้า (Input) ซึ่งประกอบด้วยทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี กระบวนการจัดการเรียนรู้ (Process) และผลลัพธ์ (Output) คือ ผลการดำเนินงาน ซึ่งได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังศึกษาทฤษฎีการกวดวิชาของ อาเธอร์สัน (Atherson, 2002: 9) ว่าด้วยเรื่องกระบวนการเรียนรู้การเรียนกวดวิชา และวงจรการเรียนรู้ของโคลบ์ (Kolb, 1984: 9) ผนวกกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนกวดวิชา พ.ศ. 2545 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2549 นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้บริหารของโรงเรียนกวดวิชาทั้ง 4 ภูมิภาค จำนวน 12 ท่าน เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งประกอบด้วย 1) ประเภทของการสอนกวดวิชา 2) ปริมาณการกวดวิชา 3) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนกวดวิชา 4) ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา 5) สาเหตุในการกวดวิชา จากนั้นผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพโรงเรียนกวดวิชา ประกอบด้วย 1) บริบทของโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่ ท่าเลที่ตั้งสะดวกในการเดินทาง สถานที่สำคัญใกล้เคียง สถานที่จอดรถสะดวกสบาย สภาพสังคมและความเจริญทางเทคโนโลยี เศรษฐกิจของชุมชนและค่านิยมของผู้ปกครอง 2) สภาพภายในโรงเรียนกวดวิชา ประกอบด้วย ทรัพยากรการบริหาร ได้แก่ ทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี กระบวนการจัดการ ได้แก่ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การบริหารจัดการ และผลลัพธ์ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาตามแนวคิดของ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2549: 10) ซึ่งได้แก่ 1) ด้านการศึกษา 2) ด้านเศรษฐกิจ 3) ด้านสังคม และ 4) ด้านค่านิยมและจิตวิทยา ซึ่งผลกระทบเหล่านี้มีทั้งทางตรงและทางอ้อม สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบรย์ (Bray, 1999: 10) คัง (Dang, 2008: 10) บู (Bu, Diene, 2006: 10) จากนั้นผู้วิจัยได้จัดประชุมกลุ่มสนทนา (Focus Group) โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานต่างๆ 10 ท่าน ในวันอังคารที่ 18 มกราคม

2554 เวลา 9.30 – 12.00 น. ณ ตึก สช. ชั้น 3 สำนักบริหาร งานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
319 วังจันทร์เกษม ถนนราชดำเนินนอก เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดในการวิจัย
ครั้งนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกวิจัยการศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ในประเทศไทย โดยศึกษาจากผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นตัวแทนของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลของผู้เรียนทั้งหมด เนื่องจากเป็นผู้เรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นผู้มีวุฒิภาวะ สามารถพิจารณาตอบคำถาม ตามสภาพจริง ของเครื่องมือในการวิจัย เพื่อประสิทธิภาพของงานวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากโรงเรียนกวดวิชาเป็นธุรกิจการศึกษาที่มีการแข่งขันค่อนข้างสูง จึงมีข้อจำกัดบางประการจึงไม่สามารถเปิดเผยรายชื่อ โรงเรียนกวดวิชาได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีและผลการศึกษาลี้วิจัยมาก่อนหน้านี้ นำมาปรับใช้ในการศึกษาครั้งนี้โดยมีเนื้อหาครอบคลุม ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชา

- 1.1 ความเป็นมาของโรงเรียนกวดวิชา
- 1.2 ความหมายของการเรียนกวดวิชา
- 1.3 ประเภทของการสอนกวดวิชา
- 1.4 ปริมาณการกวดวิชา
- 1.5 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนกวดวิชา
- 1.6 ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา
- 1.7 สาเหตุในการกวดวิชา
- 1.8 ปัญหาการดำเนินงานของโรงเรียนกวดวิชา
- 1.9 ข้อมูลของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย

ตอนที่ 2 สภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนกวดวิชา

- 2.1 บริบทของโรงเรียนกวดวิชา
- 2.2 สภาพภายในของโรงเรียนกวดวิชา
 - 2.2.1 ทรัพยากรการบริหาร
 - 2.2.2 กระบวนการจัดการ
 - 2.2.3 ผลลัพธ์

ตอนที่ 3 ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

- 3.1 ผลกระทบด้านการศึกษา
- 3.2 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ
- 3.3 ผลกระทบด้านสังคม
- 3.4 ผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยา

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 4.1 งานวิจัยในประเทศ
- 4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับโรงเรียนกวตวิชา

1.1 ความเป็นมาของโรงเรียนกวตวิชา

การกวตวิชาเริ่มต้นตั้งแต่สมัยพระนารายณ์ โดยชาวจีนที่มีฐานะดีจ้างครูจีนมาสอนภาษาจีนให้แก่บุคคลที่จะศึกษาในประเทศจีน หลังจากนั้นก็ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนในปี พ.ศ. 2497 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ มาตรา 8 กำหนดโรงเรียนกวตวิชาไว้ในพระราช- บัญญัติดังกล่าว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการกวตวิชาบางวิชาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ

ในปี พ.ศ. 2503 ได้มีการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ มีลักษณะที่แยกสายการเรียน ทำให้มีจุดอ่อนในการเตรียมตัวเพื่อเข้าแข่งขันของแต่ละสายที่ต้องการจะมีความพร้อมที่เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยได้ (ประยูร ศรีประสาธน์. 2530: 58 – 68; และ อภิชัย พันธเสน. 2530: 14) จึงทำให้การกวตวิชา มีบทบาทมากขึ้น ในปี พ.ศ. 2512 จึงได้มีการถกเถียงกันมากกว่าควรจะมีการขยายโรงเรียนกวตวิชาให้มากขึ้นหรือไม่ แต่กระทรวงศึกษาธิการเองก็เห็นว่าไม่มีความจำเป็น เพราะทำให้ผู้ปกครองสิ้นเปลือง ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ในปี พ.ศ. 2520 มีการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 ที่เน้นให้ผู้เรียนเรียนควบคู่กันทั้งวิชาสามัญและวิชาอาชีพเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนมีพื้นฐานที่จะใช้ชีวิตได้อย่างดีในสังคมแต่ทำให้ผู้ที่เรียนต่อเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยมีพื้นฐานทางวิชาการอ่อนลง จึงทำให้มีการกวตวิชากันมากขึ้น แต่ในปี 2520 นั้นเอง กระทรวงศึกษาธิการก็เน้นย้ำนโยบายเดิมที่ไม่อนุญาตให้มีการขยาย หรือซื้อขยายโรงเรียนกวตวิชามากขึ้นไปอีก แม้จะมีผู้ร้องเรียนขอให้ขยายเพิ่มขึ้น แต่กระทรวงศึกษาธิการในการประชุมอธิบดี ในปี 2521 และ 2524 ก็ยังไม่พิจารณาให้ขยายเพิ่มขึ้นเหมือนเดิม ในระหว่างปี พ.ศ. 2520 – 2530 นี้เอง ได้มีการศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องของการกวตวิชากันอย่างกว้างขวาง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้สนับสนุนให้มีการศึกษาเรื่องของการกวตวิชาขึ้น

หลังจากที่ห้ามขยายตัวมานาน ในปี พ.ศ. 2534 กระทรวงศึกษาธิการ ก็ได้อนุมัติหลักการให้มีการเปิดโรงเรียนกวตวิชาขึ้นและมีหลักเกณฑ์ที่รัดกุมขึ้น ทั้งสถานที่ ผู้บริหาร อาคาร อุปกรณ์ ฯลฯ โรงเรียนกวตวิชาจึงขยายตัวขึ้นอย่างกว้างขวาง ในระหว่างปี พ.ศ. 2536 – 2540 ก็ได้มีความพยายามที่จะปรับปรุงการดูแลโรงเรียนกวตวิชาของเอกชนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (จารัส นองมาก. 2538: 23) ในปี พ.ศ. 2542 จึงได้มีความพยายามที่จะจัดระบบของโรงเรียนกวตวิชาให้ดีขึ้น

หลังจากประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในปี พ.ศ. 2542 ความสนใจในเรื่องกวตวิชาที่กลับมามีความกว้างขวางขึ้นอีก สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาได้จัดประชาพิจารณ์ขึ้น เมื่อเดือนกรกฎาคม 2542 ในปี พ.ศ. 2543 ข้อถกเถียงถึงบทบาทของโรงเรียนกวตวิชาตามพระราชบัญญัติการศึกษา 2542 ก็มีการอภิปรายกันมากขึ้น จึงทำการศึกษาเรื่องการเรียนต่อในสถาบันอุดมศึกษาและพบว่า การกวตวิชา ยังจำเป็นอยู่ ในปลายเดือนมกราคม 2544 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ก็ได้ออกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชนประเภทโรงเรียนกวตวิชาฉบับใหม่ขึ้น

(จรรยาพร ธรณินทร์; อ้างอิงจาก มติชน. 24 มกราคม 2544: 10) ซึ่งมีมาตรการในเชิงความปลอดภัยและคุณภาพสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและเป็นมาตรฐานที่ใช้อยู่จนทุกวันนี้

ในปี พ.ศ. 2553 ข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีโรงเรียนกวดวิชาทั้งหมด 1,072 แห่ง เป็นโรงเรียนในกรุงเทพฯ 246 แห่ง และต่างจังหวัด 826 แห่ง มีผู้เรียนทั้งสิ้น 398,346 คน

1.2 ความหมายของการเรียนกวดวิชา

จากการประมวลเอกสาร พบว่า ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า การเรียนกวดวิชาไว้ ดังนี้

จุฬาลักษณ์ ณะวัฒน์ (2542: 6) ให้ความหมายของ การกวดวิชา หมายถึง การเรียนบางวิชา นอกเหนือจากที่ทางโรงเรียนจัดการเรียนตามปกติ เพื่อมุ่งหวังให้มีผลการเรียนดีขึ้น หรือพัฒนาทางด้านการเรียน

เจริญพร แก้วละเอียด (2544: 26) ให้ความหมายของ การเรียนกวดวิชา หมายถึง การเรียน เนื้อหาวิชาความรู้เพิ่มเติมจากสิ่งที่เรียนมาแล้วในชั้นมัธยมศึกษา ดำเนินการสอนโดยโรงเรียนกวดวิชา มีจุดมุ่งหมายการเรียนเพื่อการสอบแข่งขันศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

ชมนา จักรอารี (2544: 10) ให้ความหมายของ การกวดวิชา หมายถึง การเข้าเรียนพิเศษนอกเวลา เรียนตามปกติโดยผู้สอนอาจจะเป็นครู อาจารย์ในโรงเรียนหรือจากสถาบันอื่นๆ และมีจุดมุ่งหมาย เพื่อการสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย โดยการเรียนรู้กวดวิชาไม่ต่ำกว่าวิชาละ 4 เดือน ก่อนการสอบวัดความรู้พื้นฐานวิชาการเพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

เทอดศักดิ์ เดชลง (2543: 70) ให้ความหมายของ การกวดวิชา หมายถึง “กวด” ทำให้แน่น ทำให้เร็ว ให้ทัน การกวดวิชาจึงแฝงความหมายที่ต้องเร่งรัด ต้องเข้มข้นในการเรียนรู้

จิตติมา อัจฉริยกุล (2544: 33) ให้ความหมายของ การกวดวิชา หมายถึง การเรียนกวดวิชา หรือการเรียนพิเศษ เป็นการเรียนเพิ่มความรู้หรือประสบการณ์ ขณะที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เปิดโอกาสให้คนเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยแบ่งความรู้ออกเป็นการเรียนรู้ในระบบคือ การเรียนรู้ในโรงเรียน การเรียนรู้นอกระบบเป็นการศึกษานอกโรงเรียน อาจเป็นการศึกษาผู้ใหญ่ การลงทะเบียนเรียนแล้วอ่านหนังสือไปสอบเอง เรียนอยู่บ้านหรือการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น การเรียนในโรงเรียนเป็นแบบหนึ่งในการเรียนรู้ เด็กมีความรับผิดชอบในตนเอง เพราะมีเป้าหมายชัดเจนว่าจะสอบเข้าคณะ สาขาวิชาและวิทยาลัย ตามที่ต้องการให้ได้

ปริญญา แก้วไทรนันท์ (2545: 23 – 24) ให้ความหมายของการเรียนกวดวิชาว่า หมายถึง การเรียนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการนอกเวลาเรียนปกติ โดยไม่ใช่เป็นการศึกษาที่มีเนื้อหาใหม่ แต่เป็นการเรียนเน้นเนื้อหาในบางเรื่องบางตอนของเนื้อหาทั้งหมดที่ผู้เรียนกวดวิชาได้เคยศึกษาไปแล้วจากการเรียนแบบปกติ โดยที่ผู้สอนจะเน้นให้ผู้เข้ารับการกวดวิชามีความสนใจ เข้าใจ หรือจำได้เป็นพิเศษ ทั้งนี้เพื่อหวังว่าผลความรู้เหล่านั้นจะเกิดประโยชน์โดยตรงทันที หรืออนาคตอันใกล้ต่อผู้เข้ารับการกวดวิชา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งภายในเวลาจำกัด บางครั้งการเรียนกวดวิชามีคำอื่นที่ใช้เรียกกัน

เช่น การติว การเรียนพิเศษ การเรียนเสริม เป็นต้น

ศศิภา จันทักษ์ (2546: 17) ได้ให้ความหมายการเรียนกวดวิชาว่า หมายถึง การเรียนบางวิชาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการนอกเวลาเรียน การเรียนนี้มีใช่เป็นการศึกษาที่เนื้อหาใหม่ แต่เป็นการเน้นในบางเรื่องบางตอนของเนื้อหาทั้งหมดที่ได้ศึกษาแล้ว เพื่อให้เรียนทันกับคนอื่น หรือรู้มากกว่าคนอื่น และเน้นให้ผู้รับการกวดวิชามีความสนใจ เข้าใจ หรือจำได้เป็นพิเศษ ซึ่งรูปแบบในการเรียนการสอนในปัจจุบันนั้นมีอยู่หลายรูปแบบ แต่ทั้งหมดก็เพื่อหวังว่า ผลความรู้เหล่านั้นจะเกิดผลประโยชน์โดยตรงทันทีหรืออนาคตอันใกล้ต่อผู้เข้ารับการกวดวิชา จึงมีคนอื่นที่ใช้เรียกการเรียนกวดวิชาอีกเช่น ติว เรียนพิเศษ เรียนเสริม เรียนปรับสภาพ เรียนเพิ่ม

สรุปได้ว่า การเรียนกวดวิชา หมายถึง การเรียนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการนอกเวลาเรียนปกติ เพื่อเพิ่มเติมและเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถของผู้เรียนให้ดีขึ้น เพื่อให้ผลความรู้เหล่านั้นจะเกิดประโยชน์โดยตรงในทันที หรือในอนาคตอันใกล้ต่อผู้เข้ารับการกวดวิชาเพื่อตอบสนองความต้องการ และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งภายในเวลาจำกัด ซึ่งบางครั้งการเรียนกวดวิชามีคำอื่นที่ใช้เรียกกัน เช่น ติว การเรียนพิเศษ การเรียนเสริม เป็นต้น

1.3 ประเภทของการสอนกวดวิชา

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2545: 10) กล่าวถึง การสอนกวดวิชา สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้คือ

1. การสอนเพื่อซ่อมเสริม เป็นการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของผู้เรียน การปรับพื้นฐานความรู้ทางวิชาการหรือความพร้อมสามารถเรียนกับผู้อื่นได้ในชั้นเรียนปกติ และการแก้ไขความรู้ความเข้าใจเดิมของผู้เรียนบางอย่างให้ถูกต้องเมื่อผู้เรียนมีความรู้คลาดเคลื่อน
2. การสอนเพิ่มเสริม เป็นการสอนเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถอย่างเต็มที่ โดยอาจจัดการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเรียนเนื้อหาล่วงหน้า เนื้อหาที่มากกว่าเนื้อหาวิชาที่เรียนในชั้นเรียนไปแล้ว โดยมีการเพิ่มเนื้อหาเข้าไปในหลักสูตรปกติและเป็นการสอนเนื้อหาวิชาที่ผู้เรียนถนัดและสนใจเป็นพิเศษ เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียน
3. การสอนเพื่อการสอบคัดเลือกเข้าเรียน เป็นการสอนเพื่อการเสริมทักษะที่ไม่สามารถทำในชั้นเรียนปกติได้ เพราะจะทำให้สอนไม่ทันตามหลักสูตร เนื่องจากเนื้อหาที่ต้องเรียนมีมากจึงต้องเพิ่มเวลาเรียน โดยจัดสอนนอกเวลาเรียนปกติกลุ่มเล็กๆ หรือเป็นส่วนตัวที่จัดขึ้นโดยครูหรือเพื่อนร่วมชั้นที่นิยมเรียกกันว่า “การสอนแบบติว”

ประเภทของการกวดวิชาในต่างประเทศ เบรย์ (Bray. 1999) ได้แบ่งประเภทของการกวดวิชาต่างกันหลายลักษณะ ดังนี้

1. ลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ ผู้เรียนที่เรียนอ่อน ผู้เรียนที่เรียนไม่ทัน ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ

2. ลักษณะของผู้สอน ได้แก่ ผู้สอนมีอาชีพ ผู้สอนที่เริ่มฝึกหัด
3. ลักษณะของหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรการอ่าน, คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ฯลฯ
4. ลักษณะการสอน ได้แก่ การสอนแบบตัวต่อตัว การสอนแบบกลุ่ม
5. ลักษณะเวลาของการสอน ได้แก่ สอนในเวลาพัก สอนก่อนเข้าเรียน สอนก่อนเลิกเรียนเสาร์ – อาทิตย์ หรือปิดเทอม ฯลฯ
6. ลักษณะสถานที่เรียน ได้แก่ สอนในสถาบัน สอนที่บ้านผู้เรียน สอนที่บ้านผู้สอน สอนในร้านอาหารของศูนย์การค้า
7. ลักษณะรูปแบบ ได้แก่ การสอนต่างวัตถุประสงค์ เพื่อเยียวยาแก้ไข สอนผู้เรียนที่อ่อน สอนผู้เรียนที่เก่งอยู่แล้วให้เก่งขึ้น
8. ลักษณะผลตอบแทนที่เกิดแก่ผู้เรียน ได้แก่ การสร้างแรงบันดาลใจในการศึกษาต่อการพัฒนาทักษะพื้นฐาน การเรียนให้เข้าใจมากขึ้น การเพิ่มความกระตือรือร้นในการเรียน การเปลี่ยนแปลงทัศนคติในการเรียน
9. ลักษณะผลลัพธ์ของผู้สอน ได้แก่ การมีรายได้พิเศษ การพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ อย่างแท้จริง การพัฒนาทักษะการถ่ายทอด การเพิ่มความมั่นใจในตนเอง การเพิ่มความกระตือรือร้น ฯลฯ

จะเห็นได้ว่า ประเภทของการกวดวิชาในประเทศและในต่างประเทศมีหลายส่วนที่คล้ายกันและหลายส่วนที่ต่างกัน แต่มีความนิยมและจุดมุ่งหมายที่ใกล้เคียงกันคือการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองกับความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก เนื่องจากประเภทของการสอนกวดวิชาดังกล่าวครอบคลุมการเรียนในหลายรูปแบบ ดังนั้น หากมีเป้าหมายเพียงเพื่อเพิ่มเติมความรู้เฉพาะและไม่มุ่งเฉพาะทางใดทางหนึ่งก็อาจจะไม่ใช่การกวดวิชาเลยทีเดียว โดยเฉพาะการสอนเพื่อซ่อมเสริมและการสอนเพิ่มเสริมในโรงเรียนหรือชั้นเรียนปกติของผู้เรียนเอง ซึ่งจุดเน้นของการสอนกวดวิชาประเภทนี้จึงอยู่ที่เพื่อให้ทันเพื่อเป้าหมายของการแข่งขันเป็นหลักด้วย

1.4 ปริมาณการกวดวิชา

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2545: 22 – 23) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย พบว่า ปริมาณผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีจำนวนมาก แต่จำนวนที่นั่งสำหรับผู้เรียนมีน้อยกว่า จึงจำเป็นที่ผู้ปกครองและผู้เรียนต้องมีการเตรียมความพร้อม จึงพยายามส่งบุตรหลานของตนไปเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียง มีคุณภาพการสอนที่ดี เพื่อเพิ่มโอกาสในการสอบเข้าในสถาบันการศึกษาของรัฐ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ปริมาณของการกวดวิชาและโรงเรียนกวดวิชา มีมากขึ้นทุกปี ดัง ตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนโรงเรียนกวดวิชาและจำนวนผู้เรียนที่เรียนกวดวิชาในโรงเรียนกวดวิชา ในเขตกรุงเทพมหานคร และรวมทั้งประเทศ

ปีการศึกษา		จำนวนโรงเรียน (แห่ง)	จำนวนผู้เรียน (คน)
2528	กรุงเทพฯ	131	28,562
	ภูมิภาค	40	3,186
	รวม	171	31,748
2542	กรุงเทพฯ	246	88,963
	ภูมิภาค	326	58,130
	รวม	572	147,093
2547	กรุงเทพฯ	306	147,455
	ภูมิภาค	445	95,373
	รวม	751	242,828
2553	กรุงเทพฯ	246	152,112
	ภูมิภาค	826	246,234
	รวม	1,072	398,346

ที่มา: สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนกระทรวงศึกษาธิการ. (2553).

สำหรับการกวดวิชาในต่างประเทศ เบรย์ (Bray, 1999) ได้แยกให้เห็นความแตกต่าง ดังตาราง 2 พบว่า ผู้เรียนอยู่ในเขตเมืองมีปริมาณการกวดวิชามากกว่าผู้เรียนในเขตนอกเมือง ผู้เรียนที่เรียนสายวิทยาศาสตร์มีปริมาณการกวดวิชามากกว่าผู้เรียนที่เรียนสายศิลป์และสายพาณิชย์ ผู้เรียนที่เรียนในระดับ 6 ของมอริเชียส (Mauritius) เรียนกวดวิชาถึง 100 เปอร์เซ็นต์ ดัง ตาราง 2

ตาราง 2 ปริมาณการกวาดวิชาในต่างประเทศ

ประเทศ	ระดับชั้น		ปริมาณกวาดวิชา (ร้อยละ)	ปีที่ สำรวจ	อ้างอิง
	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา			
กัมพูชา	77 โรงเรียน		31	1997/98	Bray. 1996, 1999
อียิปต์	เกรด 5	เกรด 8	54 และ 74	1991/92	Fergany. 1994; &
	4,729	300 โรงเรียน	65 อาศัยในเมือง	1994	Hua. 1996
	หลังคาเรือน	9,000 คน	53อาศัยนอกเมือง		
ศรีลังกา	ระดับ 6	ระดับ 11	80	1990	de Silva; et al. 1991; & de Silva. 1994
		ระดับ 13 สาย	75		
		วิทย์และศิลป์	62 และ 92		
กินี	เกรด 6		19	1995/96	Tembon; et al. 1997
ฮ่องกง	507 คน		45	1996	Lee. 1996; & Lui. 1998
	เกรด 3		41	1998	
	เกรด 6		39		
	ระดับ 3		59	1990	
มาเลเซีย	ระดับ 5		53		Marimuthu; et al. 1997
	ระดับ 6		31		
	เกรด 6	เกรด 11	42	1987/88	
มอลตา			77		
	ระดับ 2, 3		59	1991	Foondun. 1998
	ระดับ 4, 5		98		
	ระดับ 6		100		
พม่า	ระดับ 6		78	1995	Kulpoo. 1998
	เกรด 5	เกรด 7	66	1991	Gibson. 1992
	เกรด 6	เกรด 8			
		เกรด 9	91		
		เกรด 10			
ซิมบับเว	เกรด 6		61	1995	Machingaldze; et al. 1998

ที่มา: เบรย์ (Bray. 1999)

1.5 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนกวดวิชา

1. รูปแบบดั้งเดิม (Traditional Tutoring)

รูปแบบครู 1 คน สอนผู้เรียนหลายๆ คน (1 ห้องเรียน) เหมือนกับรูปแบบการเรียนการสอนในโรงเรียน

2. รูปแบบผ่านสื่อบันทึกการสอน

นรพัทธ์ ธนาปกิจ (2552: 15 – 16 และ 95 – 109) และ ปองพล ปัญญาวิสุทธิกุล (2552: 64 – 65) ได้กล่าวถึง รูปแบบผ่านสื่อบันทึกการสอน ดังนั้รูปแบบนิยมใช้สูงสุดในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา กล่าวคือ ครูผู้สอน (มักจะเป็นครูที่มีชื่อเสียง) บันทึกการสอนของตนเองในขณะที่ทำการสอนสดลงในสื่อรูปแบบต่างๆ เช่น VDO VCD DVD Hard drive แล้วจึงจัดสอนเป็นรอบเรียน (คอร์สเรียน) โดยใช้สื่อประเภทต่างๆ ช่วยในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนได้เป็นจำนวนมาก จากลักษณะดังกล่าวนี้สามารถสังเคราะห์รูปแบบย่อยได้ 2 รูปแบบ ตามลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนี้

1. รูปแบบห้องเรียน (Class Room) ผู้เรียนนั่งเรียนร่วมกันในห้องเรียนตามที่ผู้เรียนเลือกที่นั่งของตนเอง และทางโรงเรียนกวดวิชา จึงเปิดสื่อบันทึกการสอนของอาจารย์ให้เรียน โดยนำเสนอผ่านทางโทรทัศน์ในห้องเรียนที่มีอยู่หลายเครื่อง ผู้เรียนจะเรียนรู้ผ่านสื่อประกอบกับเอกสารการเรียนต่างๆ เช่น หนังสือ เอกสารความรู้ ฯลฯ ในกรณีที่ผู้เรียนมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียนผู้เรียนสามารถซักถามข้อสงสัยดังกล่าวโดยใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือแนบข้อความผ่านเจ้าหน้าที่ที่ดูแลเพื่อนำไปสู่อาจารย์ผู้สอน และอาจารย์ผู้สอนจะช่วยตอบข้อสงสัยเมื่อมีการเรียนการสอนในชั่วโมงเรียนถัดไปอย่างสม่ำเสมอ

2. รูปแบบส่วนบุคคล (Private) ผู้เรียนจะเรียนผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยการเลือกวิชาที่ต้องการเรียนแล้วจึงสมัครเรียนพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียม จากนั้นทางโรงเรียนกวดวิชา จะให้รหัสผ่านเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนตามช่วงเวลาที่ต้องการของแต่ละบุคคล ซึ่งโรงเรียนกวดวิชา จะทำการบันทึกภาพและเสียงของอาจารย์ผู้สอนทุกวิชาไว้อย่างเรียบร้อยแล้ว วิธีการเรียนในรูปแบบนี้ผู้เรียนจะเรียนผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ (1 เครื่องต่อ 1 คน) ในกรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียน ผู้เรียนสามารถสอบถามผ่านกระทู้ (เว็บบอร์ด) จากเว็บไซต์ของโรงเรียนกวดวิชา จากนั้นแล้วอาจารย์ผู้สอนจะทำการตอบข้อสงสัยต่างๆ ผ่านกระทู้ (เว็บบอร์ด) จากเว็บไซต์ของโรงเรียนกวดวิชาอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้สามารถแสดงให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น

ด้วยวิทยาการความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี ทำให้กวดวิชาต่างๆ ได้มีการปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดความทันสมัย โดยนำวิธีการต่างๆ เข้ามาใช้ในการจัดเรียนการสอน ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าขึ้น โดยการนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ให้อื้ออำนวยความสะดวกในการจัดเรียนการสอนและเอื้อต่อการพัฒนาทักษะความรู้ ความสามารถเพื่อประสิทธิภาพทางการเรียนของผู้เรียนให้มากที่สุด ซึ่งแต่ละรูปแบบพอสรุปความแตกต่างได้ดัง ตาราง 3

ตาราง 3 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนกวดวิชาในประเทศไทย

รูปแบบ	ลักษณะเด่น	เทคโนโลยี	จำนวนผู้เรียน และจำนวนรอบ
1. คั้งเดิม	สอนสด	อาจจะไม่มีหรือมี เล็กน้อย เช่น Over Head	จำนวนผู้เรียน น้อย
2. สื่อบันทึก การสอน	ผู้สอนมีชื่อเสียง สอนสดและบันทึกการ สอน	ใช้เทคโนโลยี เช่น VDO,VCD,DVD	จำนวนผู้เรียน มาก
1) รูปแบบ ห้องเรียน	1. มีผู้เรียนหลายคน 2. ผู้เรียนสามารถซักถามปัญหาได้ใน จดหมายสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือฝาก ผู้ช่วยสอน จะได้คำตอบในชั่วโมงถัดไป	1. หน้าจอหลายเครื่อง 2. จดหมายสื่อ อิเล็กทรอนิกส์	ฉายได้หลาย รอบ
2) รูปแบบส่วน บุคคล	1. มีผู้เรียนคนเดียว 2. ผู้เรียนสามารถซักถามปัญหาได้ในเว็บ บอร์ดหรือเว็บไซต์ของโรงเรียน	1. คอมพิวเตอร์ 1เครื่อง	1. ผู้เรียน 1 คน

1.6 ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2545: 24 – 26) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การกวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย พบว่า จังหวัดหลักของประเทศไทย ได้แก่ กรุงเทพฯ เชียงใหม่ ขอนแก่น สงขลา มีการเรียนกวดวิชาสูง ค่าเรียนกวดวิชา 14,000 ล้านบาท ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายอื่นๆ 400 บาทต่อเดือนต่อคน ในต่างประเทศค่าใช้จ่ายในการกวดวิชานั้นแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้เพราะค่าใช้จ่ายที่โรงเรียนต้องจ่ายไปเพื่อให้ได้มาซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา แยกออกเป็น 2 ส่วนคือ ค่าใช้จ่ายดำเนินการ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่โรงเรียนต้องจ่ายในแต่ละปีและค่าใช้จ่ายลงทุน เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์ถาวร ได้แก่ ที่ดิน สิ่งก่อสร้างและครุภัณฑ์ หรืออาจมองอีกแง่หนึ่งคือ ผู้เรียนและผู้ปกครองยังไม่มี ความมั่นใจในคุณภาพ การศึกษาที่ได้รับจากโรงเรียนในระบบ จึงต้องยอมเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา เพื่อเกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2545) และจากงานวิจัยของ วราพร เตชะชนศ และคณะ (2543: ออนไลน์) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง กวดวิชา : ค่านิยมของเด็กไทยในปัจจุบัน พบว่า ร้อยละของผู้เรียนที่เรียนกวดวิชาในแต่ละระดับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาจะแตกต่างกัน คือ ระดับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาต่ำกว่า 2,000 บาท มีร้อยละ 16 ระดับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา 2,000 – 4,000 บาท มีร้อยละ 45 ระดับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา 4,001–6,000 บาท มีร้อยละ 21 ระดับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา 6,001 – 8,000 บาท

มีร้อยละ 5 และระดับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชามากกว่า 8,000 บาท มีร้อยละ 3 นอกจากนี้ การศึกษาเกี่ยวกับการกวดวิชาของ เบรย์ (Bray, 1999) พบว่า ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาของประเทศต่างๆ มีค่ามหาศาล เช่น ในญี่ปุ่นพบว่าค่าใช้จ่ายหมุนเวียนของครัวเรือนเพื่อการกวดวิชาประมาณ 14,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 560,000 ล้านบาท ในสิงคโปร์ ปี 1992 พบว่า ครัวเรือนเสียค่าใช้จ่ายในการกวดวิชาประมาณ 200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 8,000 ล้านบาท ประเทศพม่าพบว่า ค่าใช้จ่ายเพื่อการเรียนของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายคิดเป็นร้อยละ 16 ของรายได้ของผู้ปกครอง แต่ค่าใช้จ่ายในการกวดวิชาคิดเป็นร้อยละ 27 ของรายได้ผู้ปกครอง ประเทศเกาหลีใต้ ปี 1996 ผู้ปกครองต้องเสียค่าใช้จ่ายเพื่อการกวดวิชาของบุตรสูงถึง 25,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 1 ล้านดอลลาร์บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 150 ของงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาล หากคิดค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาเป็นรายบุคคล ในระดับมัธยมประมาณ 1,950 เหรียญสหรัฐต่อคนต่อปี หรือประมาณ 78,000 บาท ในระดับประถมประมาณ 15,000 เหรียญสหรัฐต่อคนต่อปี หรือประมาณ 60,000 บาท (ตาราง 2) นอกจากนี้ ยังพบว่าค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของผู้เรียนในญี่ปุ่น ร้อยละ 75 เป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการเรียนกวดวิชา ที่เหลือเป็นค่าหนังสือ ค่าเครื่องเขียน ค่าเดินทาง และอื่นๆ ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาจะเพิ่มขึ้นตามระดับการศึกษาที่สูงขึ้น และค่าเรียนกวดวิชาแบบตัวต่อตัว จะสูงกว่าค่าเรียนกวดวิชาแบบกลุ่ม

จากประเด็นเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา สรุปได้ว่า การเรียนกวดวิชานั้น นอกจากค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินที่ผู้เรียนจะต้องเสียไป ได้แก่ ค่าธรรมเนียมในการเรียนกวดวิชา ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาต่อ 1 ภาคเรียน ซึ่งผู้เรียนต้องจ่ายให้กับสถาบันกวดวิชาหรือผู้สอนตามอัตราที่กำหนดแล้ว พบว่า ยังมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่เกิดจากการเดินทางไปเรียนกวดวิชา เช่น ค่าเสื้อผ้า ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าหนังสือและเอกสารตำรา เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยอีกหลายฉบับได้วิจัยเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา เช่น งานวิจัยของ ศตพร เพชรกุล (2550: 92 – 93) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ผู้เรียนส่วนมากเรียนกวดวิชาในรูปแบบเน้นแนวข้อสอบเข้าเอนทรานซ์ และ โควตา เรียนกวดวิชา 3 วิชา ใช้เวลาในการเรียนกวดวิชาสัปดาห์ละ 6 – 10 ชั่วโมง เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ มีค่าใช้จ่าย 2,001 – 3,000 บาทต่อเดือน ปัญหาที่พบจากการกวดวิชา อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่พบปัญหามากที่สุดคือ ค่าเรียนแพงไปอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความต้องการในการเรียนกวดวิชานั้น ผู้เรียนต้องการค่าเรียนชั่วโมงละ 21 – 30 บาท ส่งเสริมการตลาดโดยลดราคาค่าเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิ่นชญา ทับจันทร์ (2550: 130) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการตลาดในการเลือกโรงเรียนกวดวิชา ของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ด้านราคาและค่าใช้จ่ายอื่นของผู้ใช้บริการ ผู้เรียนให้ความสำคัญในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรา บัวเกตุ (2551: 96) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้โครงการลงทุนธุรกิจโรงเรียนกวดวิชา ในอำเภอเมือง จังหวัดตาก พบว่า ด้านราคา กำหนดค่าใช้จ่ายในการเรียนการสอนรายวิชาละ 1,000 บาทต่อคอร์ส (คอร์สละ 30 ชั่วโมง) สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภา

พงษ์นิลเกษ (2551: 142) ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผู้บริโภคในการตัดสินใจเลือกใช้บริการสถาบัน กวดวิชาเพื่อการสอบข้อสอบภาษาอังกฤษมาตรฐานในอำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยด้านราคา ได้แก่ ราคาค่าเล่าเรียนแต่ละหลักสูตร เหมาะสมกับคุณภาพการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุโรจน์ ชูติวงศ์ชนะพัฒน์ (2552: 57 – 58) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การเรียนกวดวิชากับการรับเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา : ศึกษา เปรียบเทียบสถาบันอุดมศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา พ.ศ. 2549 – 2551 พบว่า โดยทั้งสองสถาบันนิยมเรียนกวดวิชาสำหรับการเปิดสอนตลอดปี และเป็นสถานที่ กวดวิชาเฉพาะที่ โดยเลือกเรียนช่วงวันเสาร์ – อาทิตย์ มากที่สุดและมีค่าใช้จ่ายการเรียนกวดวิชา 5,000 – 10,000 บาท ต่อภาคเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ถนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553: 57) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน กวดวิชาของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่จะเลือกเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ มากที่สุด โดยที่สถาบัน Enconcept รองลงมาคือ วิชาคณิตศาสตร์โดยเลือกเรียนที่สถาบัน ไทเซียม วิชา สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เลือกเรียนที่สถาบัน Da'vance วิชาภาษาไทยเลือกเรียนที่สถาบัน Da'vance และน้อยที่สุด เลือกเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ที่สถาบัน Kru Club โดยมีค่าใช้จ่ายในโรงเรียนกวดวิชาไม่เกิน 5,000 บาทต่อเทอม ซึ่งจะเรียน 2 วันต่อสัปดาห์ เรียนคราวละ 1 – 2 ชั่วโมงต่อวัน โดยจะใช้รถยนต์เป็น พาหนะในการเดินทางไม่เกิน 30 บาท ซึ่งมีค่าใช้จ่ายอื่นๆ นอกเหนือจากค่าเรียนกวดวิชา เช่น ค่าขนม ค่าอาหาร ไม่เกิน 500 บาทต่อเดือน

1.7 สาเหตุในการกวดวิชา

จากการวิจัยของ นิคม ตั้งกะพิภพ ภาวิณี ศรีสุขวัฒนานนท์ และ แม้นมาศ สีสัตยกุล (2532: 18 – 19) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการกวดวิชา การสละสิทธิ์และการออกกลางคัน ได้สรุปเหตุผล ของการกวดวิชาของผู้เรียนไว้ ดังนี้

1. ทำให้เข้าใจวิชาที่ต้องใช้สอบได้ดีขึ้น
2. เป็นการทบทวนวิชาที่เรียนมา
3. อาจารย์ผู้สอนกวดวิชามีเทคนิคในการสอนทำให้เข้าใจง่าย
4. อาจารย์ผู้สอนกวดวิชาสามารถแนะนำข้อสอบได้ดี
5. เนื้อหาที่กวดวิชาสอดคล้องกับเนื้อหาของวิชาที่ผู้สอบคัดเลือกสอบ
6. ทำให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและความมั่นใจในการสอบคัดเลือก

จุฬาลักษณ์ ณะวัฒน์ (2542: 82 – 85) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการกวดวิชาของผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ ได้กล่าวถึง สาเหตุของการกวดวิชาของ ผู้เรียนมัธยมศึกษา ว่าหมายถึง สิ่งที่ทำให้ผู้เรียนต้องมาเรียนกวดวิชา นอกเหนือจากการเรียนปกติที่ทางโรงเรียน จัดให้ โดยจำแนกเป็น 3 ด้านได้แก่

1. ด้านส่วนตัวของผู้เรียน หมายถึง เหตุผลส่วนตัวของผู้เรียนในการกวดวิชา โดยเฉพาะเป็นสิ่งที่เกิดจากความต้องการพัฒนาความรู้เดิม และต้องการให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น
2. ด้านเทคนิคและวิธีการสอน หมายถึง เหตุผลของการเลือกเรียนของผู้เรียนกับผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดและใช้วิธีการสอนให้เข้าใจง่าย สนุกและน่าสนใจ
3. ด้านเนื้อหาวิชา หมายถึง เหตุผลของการเลือกเรียนกวดวิชา ด้านเนื้อหาวิชาที่เรียนสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

จากงานวิจัยของ กาญจนา ภูมมา (2545) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งสอดคล้องกับ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2545) ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย รวมถึงงานวิจัยเกี่ยวกับการกวดวิชาของเบรย์ (Bray, 1999) สตีเวนสัน และ เบเกอร์ (Stevenson; & Baker, 2002) และ โอโน (Ono, 2007) พบว่า ในสังคมและสภาพแวดล้อมรอบๆ ตัวเด็ก ระบบการเรียนกวดวิชาเกิดขึ้น สืบเนื่องมาจากความต้องการของผู้ปกครอง ผู้เรียนและลักษณะทางสภาพแวดล้อม ดังจะอธิบาย ดังต่อไปนี้

1. **ผู้ปกครอง** ผู้ปกครองมีความเชื่อว่า การศึกษาสูงของบุตรหลานจะเป็นบันไดก้าวไปสู่ความสำเร็จมีอาชีพที่มีศักดิ์ศรี และเป็นที่ยกย่องนับถือในสังคม อันเป็นเหตุให้ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาต่างมุ่งที่จะเข้าเรียนต่อในชั้นสูงขึ้น ไปจนถึงชั้นอุดมศึกษา และขณะเดียวกันผู้ปกครองก็มีค่านิยมที่ว่า การให้เด็กเข้าเรียนในโรงเรียนต่างๆ นั้น เด็กจะมีโอกาสในการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ได้ดีกว่า และมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จมากกว่า ผู้ปกครองจึงมีค่านิยมที่จะส่งลูกให้เข้าไปเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม อย่างไรก็ตามโรงเรียนเหล่านี้ ก็มีข้อจำกัดในการรับเด็กเข้าศึกษาต่อ ทางออกของโรงเรียนเหล่านี้คือ การสอบคัดเลือกให้ผู้ที่ได้คะแนนสูงมีโอกาสที่จะเข้าไปศึกษาดังนั้นเพื่อที่จะผ่านการสอบคัดเลือกและเข้าไปศึกษาในโรงเรียนที่คาดหวังไว้ ผู้ปกครองจึงนิยมส่งบุตรหลานของตนไปเรียนกวดวิชา เพื่อที่บุตรหลานของตนจะได้มีความเข้าใจในบทเรียน และมีเทคนิคในการทำข้อสอบเพื่อที่จะผ่านการสอบคัดเลือกต่อไป ผู้ปกครองบางคนพยายามศึกษาดูว่า สถาบันแห่งใดดีที่สุด ผู้เรียนที่เรียนแล้วประสบความสำเร็จมากที่สุดก็จะส่งบุตรหลานไปเรียนกวดวิชา ณ สถานที่นั้นๆ นอกจากความต้องการดังกล่าวแล้ว พบว่า การที่ผู้ปกครองขาดความเข้าใจในการเรียนการสอนตามหลักสูตรใหม่ ผู้ปกครองมีความเชื่อที่ว่า การสอบคัดเลือกเข้าเรียนต่อในระดับต่างๆ นั้นจะต้องใช้ความรู้ที่เกินกว่าหลักสูตรที่เรียนอยู่ หากบุตรหลานของตนได้รับความรู้จากการเรียนกวดวิชาจะทำให้บุตรหลานของตนมีโอกาสมากกว่า การที่ผู้ปกครองขาดจิตวิทยาในการสอนและวิธีการสอน และการที่ผู้ปกครองไม่มีเวลาก็เป็นส่วนหนึ่งที่ผู้ปกครองตัดสินใจส่งบุตรหลานไปเรียนกวดวิชา

2. **ผู้เรียน** จากการที่การศึกษาของบุคคลคนเก่ง ผู้เรียนมีความคาดหวังในการเรียนของตนเองสูงก็จะต้องขวนขวายหาความรู้ต่างๆ ให้ได้มากที่สุด เพื่อที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตการศึกษา เป็นผู้ชนะในการแข่งขันในการสอบคัดเลือก ดังนั้นผู้เรียนจึงไปเรียนกวดวิชาเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องหรือ

ข้อผิดพลาดหรือทดแทนความรู้ที่ขาดหายไป เพื่อให้เรียนทันเพื่อนร่วมชั้นหรือเพื่อนร่วมรุ่น เพื่อที่จะได้มีเนื้อหาเพิ่มเติมจากที่เรียนรู้แล้วในหลักสูตร ซึ่งตนได้เรียนรู้แล้วเพื่อให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้น เพื่อที่จะได้เรียนลัดหรือไปเรียนในหลักสูตรที่สูงกว่า

3. สภาพแวดล้อม จุดประสงค์ในการเรียนการสอนไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนเท่าที่ควร ไม่ว่าจะเป็นความแตกต่างทางด้านความสามารถในการเรียน ระดับฐานะทางเศรษฐกิจ รวมไปถึงการคาดหวังกับผลการเรียนการสอนมากเกินไป และแยกย่อย จนทำให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนในโรงเรียนไม่สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาในระดับสูงขึ้นไป เช่น ภาษาอังกฤษมีการสอนเพื่อใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ แต่การสอบเข้ามหาวิทยาลัยกลับกลายเป็นโครงสร้างนิยม ดังนั้นผู้เรียนจะต้องไปหาเรียนกวดวิชาเพื่อที่จะมีความรู้ไปสอบเข้ามหาวิทยาลัย เพราะการจัดการสอนซ่อมเสริมในโรงเรียนก็ยังไม่ประสบความสำเร็จ เพราะขาดอุปกรณ์และขาดงบประมาณในการดำเนินงาน เป็นต้น และนอกจากนี้การที่สังคมมีการแข่งขันสูง นิยมยกย่องนักเรียนเก่ง เอาอย่างกัน เนื่องจากคิดว่า ถ้าไม่เรียนพิเศษจะเกิดปมด้อยสอบแข่งขันกับคนอื่นไม่ได้ ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องเรียนพิเศษในปัจจุบันระบบการเรียนการสอนในโรงเรียนปกติมีคุณภาพที่แตกต่างกันไปตามแต่ละโรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยพบว่า เพราะความแตกต่างดังกล่าว จึงทำให้มาตรฐานด้านการสอนไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงได้มากเท่าที่ควร จนเป็นสาเหตุเบื้องต้นที่ทำให้ผู้เรียนต้องพยายามแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากการเรียนกวดวิชา เพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบเข้าศึกษาต่อ และในด้านของค่านิยมในสังคมที่นับถือและยกย่องผู้ที่ได้รับการศึกษาจากสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในสังคม จึงเปรียบเสมือนแรงผลักดันที่ทำให้ทั้งผู้ปกครองและผู้เรียนต่างตระหนักถึงความสำคัญของการกวดวิชาว่าจะมีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตในอนาคต เช่น การประกอบอาชีพที่มั่นคง มีความก้าวหน้าในชีวิต ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ยิ่งทำให้ผู้ปกครองต่างพากันส่งเสริมสนับสนุนบุตรหลานของตนอย่างเต็มกำลังความสามารถ ซึ่งผู้วิจัยตระหนักว่า หากการส่งเสริมและสนับสนุนนั้น กระทำอย่างเพียงพอดีก็จะส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีแต่ในทางกลับกันหากเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนที่มากจนเกินไป อาจจะทำให้เกิดภาวะความเครียด ความกดดันกับตัวเด็กได้ ทำให้เกิดเป็นผลเสีย

สรุปได้ว่า สาเหตุของการกวดวิชาของผู้เรียนในปัจจุบัน มาจากค่านิยมส่วนใหญ่ว่าการได้รับคัดเลือกให้เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียง เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจตลอดจนเป็นพื้นฐานในการเลือกอาชีพที่มีความมั่นคง หน้าที่การงานและผลตอบแทนที่ดีกว่า ซึ่งแรงจูงใจนี้ยังผลักดันให้ทุกคนมีความพยายามสะสมความรู้ความสามารถเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของตน และด้วยเหตุผลต่าง ๆ ดังกล่าวทำให้ผู้เรียนจำนวนมากเลือกปฏิบัติในการเพิ่มเติมความรู้ นอกเหนือจากการเรียนปกติในชั้นเรียน เพราะเชื่อว่าเป็นการเพิ่มโอกาสในการสอบคัดเลือกหรือการสอบต่าง ๆ คือการเรียนกวดวิชานั้นเอง

1.8 ปัญหาการดำเนินงานของโรงเรียนกวดวิชา

จากงานวิจัยเรื่อง การบริหารเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต : การวิเคราะห์โรงเรียนสอนพิเศษระดับชั้นมัธยมปลายของ นรพัทธ์ ธนาปกิจ (2552: 109) สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดภาคเหนือตอนบนของ ปองพล ปัญญาวิสุทธิกุล (2552: 64) และอื่นๆ พบว่า สภาพปัญหาการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาทั้งหมด 4 ด้าน

1. ด้านเนื้อหารายวิชาที่สอน พบว่า การจัดรายวิชาสำหรับการสอนของโรงเรียนกวดวิชา ยึดหยุ่นตามผู้เรียนแต่ละโรงเรียนซึ่งมีความแตกต่างกัน แต่ขณะเดียวกันทางโรงเรียนกวดวิชาได้มีการนำ ข้อเสนอและการแสดงความคิดเห็นจาก ผู้เรียน ผู้ปกครอง ไปปรึกษาเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดรายวิชา ของโรงเรียนกวดวิชาในอนาคตต่อไป

2. ด้านการคิดอัตราค่าเรียน พบว่า การกำหนดอัตราค่าเรียนของโรงเรียนกวดวิชาได้มาจาก ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการคงที่ เช่น ค่าเช่าสถานที่ ค่าแรงพนักงาน เป็นต้น รวมถึงการพิจารณาจากปัจจัย ต่างๆ เช่น ด้านจำนวนวันในการเรียน จำนวนชั่วโมงในการเรียนแต่ละครั้ง และความยากง่ายแต่ละรายวิชา แล้วจึงนำมาคำนวณอัตราค่าเรียนกวดวิชาโดยรวมทั้งหมด

3. ด้านการส่งเสริมการตลาดสำหรับโรงเรียนกวดวิชา พบว่า การส่งเสริมทางการตลาด ของโรงเรียนกวดวิชาทุกแห่งได้มีวิธีการส่งเสริมการตลาดแตกต่างกันไป ซึ่งมากบ้างน้อยบ้างแล้วแต่ นโยบาย การส่งเสริมทางการตลาดของผู้บริหาร สำหรับรูปแบบที่นิยมเป็นส่วนใหญ่ในการส่งเสริมทางการตลาด จะเป็นลักษณะ เช่น หนังสือประกอบการเรียน เอกสารความรู้ต่างๆ นอกจากนี้โรงเรียนกวดวิชาบางแห่ง มีการส่งเสริมทางการตลาดในรูปแบบให้ส่วนลดในกรณีเรียนต่อเนื่องครั้งต่อไป หรือในกรณีที่เลือกเรียน หลายวิชา เป็นต้น

4. ภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา พบว่า โรงเรียนกวดวิชาควรมีภาพลักษณ์ที่มีความเป็นเลิศ ทางด้านวิชาการ เพื่อสร้างความเชื่อถือแก่ผู้เรียนที่ต้องการความรู้จากโรงเรียนกวดวิชา ทั้งนี้ภาพลักษณ์ ของโรงเรียนกวดวิชาจะส่งผลต่อผู้เรียนที่ต้องการสอบเพื่อเพิ่มเกรดของตนเอง นอกจากนี้ยังสามารถนำไปใช้ ในการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาจากสถาบันต่างๆ ต่อไปในอนาคตอีกด้วย

สรุปได้ว่า ปัญหาการดำเนินงานของโรงเรียนกวดวิชานั้น นอกจากสภาพปัญหาที่ได้ระบุไว้แล้ว ยังมีปัญหาการดำเนินงานของโรงเรียนกวดวิชาอีกมากมาย ซึ่งอาจส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมแก่โรงเรียน กวดวิชาและกับตัวผู้เรียนเอง เช่น ความเสี่ยงจากอุบัติเหตุไฟไหม้ เพราะสถานที่ของโรงเรียนกวดวิชาหลายแห่ง มีสถานที่ค่อนข้างคับแคบ โดยเป็นห้องเล็กๆ ซึ่งไม่มีบันไดหนีไฟ หรือระบบรักษาความปลอดภัย ซึ่งปัญหาดังกล่าว ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยภายนอก เช่น สถานที่ตั้งของโรงเรียนตั้งอยู่ในทำเลที่ตั้งที่ไม่สามารถ ปรับเปลี่ยนให้ได้ตามความต้องการเท่าที่ควร เช่น ตั้งอยู่ในอาคารพาณิชย์ที่เปิดให้เช่าเพื่อประกอบการเท่านั้น และไม่อนุญาตให้กระทำการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่ทำให้สถานที่ได้รับความเสียหาย เป็นต้น

1.9 ข้อมูลของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย

จากอดีตถึงปัจจุบัน การเรียนกวดวิชามีพัฒนาการต่อเนื่องมาโดยตลอด ถึงแม้บางครั้งถูกรัฐบาลสั่งห้ามเปิดโรงเรียนกวดวิชาเพิ่ม หรือห้ามขยายสาขาของโรงเรียนกวดวิชา เพราะทำให้ผู้ปกครองสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย แต่สุดท้าย พ.ศ. 2534 กระทรวงศึกษาธิการ ต้องยกเลิกคำสั่งนี้ เพราะโรงเรียนกวดวิชาเป็นที่ต้องการของผู้เรียนและผู้ปกครอง ซึ่งมีรายละเอียดของจำนวนโรงเรียน จำนวนผู้เรียน จำนวนผู้สอน ดังตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนโรงเรียนกวดวิชา จำนวนผู้เรียน จำนวนผู้สอน ในเขตกรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2553

จังหวัด	จำนวน โรงเรียนกวดวิชา	จำนวนผู้เรียน			จำนวนผู้สอน		
		รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
กรุงเทพมหานคร	296	255,938	116,637	141,680	2,525	1,086	1,468
รวม	296	255,938	116,637	141,680	2,525	1,086	1,468

ตาราง 5 จำนวนโรงเรียนกวดวิชา จำนวนผู้เรียน จำนวนผู้สอน ในภาคเหนือของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2553

ภาคเหนือ	จำนวน โรงเรียนกวด วิชา	จำนวนผู้เรียน			จำนวนผู้สอน		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
กำแพงเพชร	1	20	28	48	4	3	7
เชียงราย	7	3,605	4,972	8,577	96	157	253
เชียงใหม่	21	6,943	9,665	16,608	150	153	302
ตาก	9	586	827	1,413	45	54	99
นครสวรรค์	7	5,379	7,703	13,082	75	74	149
น่าน	5	946	974	1,920	30	83	113
พะเยา	30	876	1,184	2,060	21	13	34
พิจิตร	30	779	1,031	1,810	24	24	48
พิษณุโลก	23	8,009	9,778	17,787	91	167	258
เพชรบูรณ์	5	452	572	979	9	28	37
แพร่	10	959	738	1,697	21	70	91
ลำปาง	26	3,143	4,279	7,422	109	122	231
ลำพูน	38	3,366	4,292	7,658	130	209	339
สุโขทัย	7	150	225	375	3	26	29
อุตรดิตถ์	13	1,047	1,049	2,096	30	33	63
แม่ฮ่องสอน		ไม่ปรากฏข้อมูล					
รวม	232	83,532	36,260	47,317	2,053	838	1,216

ตาราง 6 จำนวนโรงเรียนกวดวิชา จำนวนผู้เรียน จำนวนผู้สอน ในภาคกลางของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2553

ภาคกลาง	จำนวน โรงเรียน กวดวิชา	จำนวนผู้เรียน			จำนวนผู้สอน		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
กาญจนบุรี	8	1,180	1,765	2,945	27	42	69
ชัยนาท	14	489	600	1,089	15	45	60
นครปฐม	24	1,941	2,547	4,488	73	99	172
นนทบุรี	38	12,971	16,330	29,281	236	308	544
ปทุมธานี	10	466	514	980	19	24	44
พระนครศรีอยุธยา	23	1,710	2,204	3,914	104	95	199
เพชรบุรี	8	914	1,224	2,138	23	48	71
ราชบุรี	9	2,075	1,528	3,603	30	34	64
ลพบุรี	44	3,667	3,242	6,909	183	113	296
สมุทรปราการ	13	1,477	1,036	2,513	101	81	182
สมุทรสงคราม	7	326	394	806	10	42	52
สมุทรสาคร	7	222	646	868	31	70	101
สระบุรี	13	298	518	816	23	21	44
สิงห์บุรี	11	918	1,288	2,206	34	52	86
สุพรรณบุรี	3	820	1,094	1,934	29	54	83
อ่างทอง	3	347	500	847	14	16	30
อุทัยธานี	8	161	234	395	2	11	13
รวม	243	29,982	35,664	65,732	954	1155	2110

ตาราง 7 จำนวนโรงเรียนกวดวิชา จำนวนผู้เรียน จำนวนผู้สอน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย
ประจำปี พ.ศ. 2553

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	จำนวนโรงเรียนกวดวิชา	จำนวนผู้เรียน			จำนวนผู้สอน		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
สุรินทร์	11	966	1,395	2,361	24	48	72
หนองคาย	4	201	267	468	7	17	22
หนองบัวลำภู		ไม่ปรากฏข้อมูล					
อำนาจเจริญ	4	459	589	1,048	37	24	61
อุดรธานี	7	1,614	3,419	5,033	34	29	63
อุบลราชธานี	4	521	685	1,206	6	14	20
ขอนแก่น	40	12,181	21,072	33,253	164	338	502
ยโสธร	6	224	356	580	17	15	32
ชัยภูมิ	14	1,599	1,979	3,578	30	60	90
นครพนม	2	91	137	228	5	6	11
นครราชสีมา	19	3,291	6,119	9,410	65	96	161
บุรีรัมย์	4	335	466	801	2	11	13
มหาสารคาม	13	540	673	1,223	20	37	57
มุกดาหาร	2	313	401	714	8	10	18
ร้อยเอ็ด	14	2,342	2,903	5,247	49	120	169
เลย	19	75	74	149	1	2	3
ศรีสะเกษ	6	1,042	1,384	2,426	37	94	115
สกลนคร	1	1,042	1,566	2,608	48	54	102
กาฬสินธุ์	3	1,027	1,105	2,132	46	38	84
รวม	173	27,863	44,590	72,465	600	1,013	1,595

ตาราง 8 จำนวนโรงเรียนกวดวิชา จำนวนผู้เรียน จำนวนผู้สอน ในภาคใต้ของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2553

ภาคใต้	จำนวน โรงเรียน กวดวิชา	จำนวนผู้เรียน			จำนวนผู้สอน		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
กระบี่	4	779	1,387	2,166	7	25	32
ชุมพร	10	1,839	2,509	4,348	32	66	98
ตรัง	20	1,906	2,406	4,312	54	66	120
นครศรีธรรมราช	15	1,945	2,566	710	44	41	48
นราธิวาส				ไม่ปรากฏข้อมูล			
ปัตตานี				ไม่ปรากฏข้อมูล			
ประจวบคีรีขันธ์	3	363	540	903	2	10	12
พังงา	5	255	333	588	7	333	17
พัทลุง	15	1,536	2,208	3,744	23	60	76
ภูเก็ต	2	7,544	8,849	16,337	70	99	167
ยะลา	4	331	304	635	4	5	9
ระนอง	3	300	259	559	7	8	15
สงขลา	45	12,895	18,672	31,567	203	368	465
สตูล	2	31	39	70	2	4	6
สุราษฎร์ธานี	8	3,517	3,586	7,103	5	16	103
รวม	136	33241	43,658	73,042	460	1101	1168

ตาราง 9 จำนวนโรงเรียนกวดวิชา จำนวนผู้เรียน จำนวนผู้สอน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2553

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	จำนวนโรงเรียนกวดวิชา	จำนวนผู้เรียน			จำนวนผู้สอน		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
จันทบุรี	12	940	1,524	2,464	55	167	222
ฉะเชิงเทรา	9	1,164	1010	2,174	45	30	75
ชลบุรี	39	5,816	8,058	13,874	106	194	300
ตราด	3	207	224	431	8	19	27
นครนายก	13	498	458	956	58	63	121
ปราจีนบุรี	3	298	159	457	5	10	15
ระยอง	18	2,286	2,687	4,973	53	124	177
สระแก้ว	*	142	47	189	4	2	6
รวม	97	11351	14,167	25,518	334	609	943

* หมายถึง จังหวัดสระแก้ว ไม่มีโรงเรียนกวดวิชา แต่ผู้เรียนและผู้สอนเดินทางไปเรียนและสอนในจังหวัดใกล้เคียง

ตอนที่ 2 สภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนกวดวิชา

อรุณ จันทวานิช (2547: 15 – 28) ให้แนวคิดเกี่ยวกับโรงเรียนคุณภาพ (Quality Schools) ไว้ในหนังสือ “แนวทางการบริหารและการพัฒนาสถานศึกษาสู่โรงเรียนคุณภาพ (Guidelines on the Best Practice for Quality Schools)” โดยมุ่งเสนอแนวทางการพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพสูงทัดเทียมกันตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ข้อคิดและแนวทางที่นำเสนอ นั้น จะเป็นนิยามตัวแบบการวิเคราะห์เชิงระบบที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลการศึกษาวิจัยที่ค้นพบนำไปสู่การกำหนดองค์ประกอบและตัวชี้วัดความเป็นโรงเรียนคุณภาพ รวมทั้งการดำเนินงานสู่โรงเรียนคุณภาพที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักความเป็นโรงเรียนที่ดี (Good Schools) ครอบคลุมองค์ประกอบทั้งระบบ คือ ด้านบริบท (Context) ได้แก่ สภาพแวดล้อม ด้านปัจจัย (Input) ได้แก่ ทรัพยากรบุคคล สภาพแวดล้อมภายใน ด้านกระบวนการ (Process) ได้แก่ กระบวนการเรียนรู้ การบริหารจัดการ

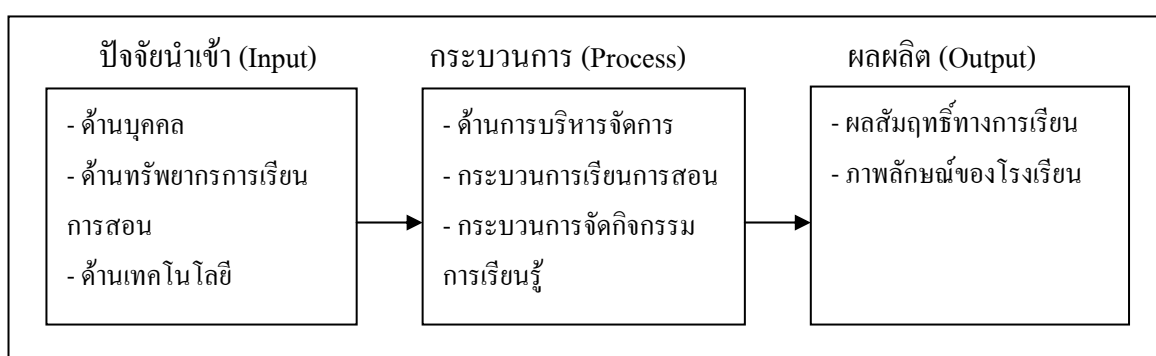
และมาตรฐานคุณภาพการศึกษา และด้านผลผลิต (Output) ได้แก่ ผู้เรียนและโรงเรียนภายใต้ความต้องการในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งหวังให้บังเกิดคุณภาพของการจัดการศึกษาในโรงเรียนคุณภาพของผลผลิต ซึ่งจากผลการศึกษาวิจัยดังกล่าว สามารถกำหนดองค์ประกอบความเป็นโรงเรียนคุณภาพตามกรอบแนวคิดในมิติองค์ประกอบเชิงระบบ (System Approach) จำนวน 8 ด้าน ดังนี้

1. บริบทของโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายนอกของโรงเรียนดี มีสังคมบรรยากาศ สิ่งแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ
2. ทรัพยากรบุคคล ได้แก่ ผู้สอน ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ผู้เรียน
3. สภาพแวดล้อมภายใน ได้แก่ อาคารสถานที่ หลักสูตร สื่อ/อุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัย
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ การจัดกระบวนการเรียนการสอน การจัดบรรยากาศการเรียนรู้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
5. การบริหารจัดการ
6. มาตรฐานคุณภาพการศึกษา ได้แก่ การประกันคุณภาพการศึกษามีประสิทธิ ภาพเป็นส่วนหนึ่งของระบบบริหารโรงเรียน
7. ผู้เรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ผู้เรียนมีคะแนนในการเรียนดีขึ้น หรือรักษาระดับให้ดีเหมือนเดิม หรือสามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงได้
8. โรงเรียน ได้แก่ ภาพลักษณ์ที่ดี ให้ความช่วยเหลือชุมชน

แนวคิดโรงเรียนคุณภาพ ของ อารุง จันทวานิช (2547: 15 – 18) สรุปได้ว่า โรงเรียนที่มีคุณภาพควรเป็นโรงเรียนที่มีสังคม บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้ มีความพร้อมในด้านทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี ค่าใช้จ่าย และทรัพยากรบุคคล สามารถจัดการศึกษาได้อย่างดี ทั้งในด้านการจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพสูงตามมาตรฐานที่กำหนด เป็นโรงเรียนที่สามารถจัดการศึกษาได้สนองและสอดคล้องตามต้องการของผู้ปกครอง ผู้เรียนและชุมชน เป็นที่ชื่นชมของชุมชนซึ่งเป็นภาพลักษณ์ที่ดี

จากที่กล่าวมาข้างต้น พบว่า แนวคิดโรงเรียนคุณภาพของ อารุง จันทวานิช (2547) ระบุเปรียบเทียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชนประเภทกวดวิชา พ.ศ. 2545 และงานวิจัยอีกหลายฉบับ อาทิ ปองพล ปัญญาวิสุทธิกุล (2552) ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดภาคเหนือตอนบน มีความสอดคล้องกันในสภาพโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์ตามเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้จำนวน 11 องค์ประกอบ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันตามแนวคิดเชิงระบบหรือ ทฤษฎีระบบ มีนักทฤษฎีบริการสมัยใหม่ ให้ความสนใจในระบบเชิงบริหาร ซึ่งหมายถึง องค์ประกอบพื้นฐานของทฤษฎีระบบ ได้แก่ ปัจจัยการนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Outcome) และผลกระทบ (Impact) เมื่อมองในมุมมองของโรงเรียนจะเห็นได้ว่า ปัจจัยนำเข้าคือ ปัจจัยด้านบุคลากร ปัจจัยด้านทรัพยากรการเรียนการสอน ปัจจัยด้านการบริหารการจัดการ ส่วนหัวใจหลักของโรงเรียนคือกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ กระบวนการเรียนการสอน กระบวนการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้และสุดท้ายคือผลผลิตอันได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน รวมไปถึงความชื่นชมยินดีของผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมเมื่อผู้วิจัยนำทฤษฎีระบบมาประยุกต์ใช้กับโรงเรียนกวศวิชา พบว่า ปัจจัยนำเข้า (Input) เปรียบเสมือนทรัพยากรบุคคล และทรัพยากรการเรียนการสอน ทรัพยากรเทคโนโลยี สำหรับกระบวนการ (Process) ซึ่งเปรียบเสมือนวิธีดำเนินการจัดการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วยการบริหารจัดการ กระบวนการเรียนการสอน กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และสุดท้ายคือ ผลจากการดำเนินงานได้แก่ ผลผลิต (Output/Outcome) ซึ่งประกอบด้วย ผลลัพธ์ของผู้เรียนคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลลัพธ์ของโรงเรียน คือ ภาพลักษณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ โรงเรียนคุณภาพของ อารุง จันทวานิช (2547) ดังภาพประกอบ 2

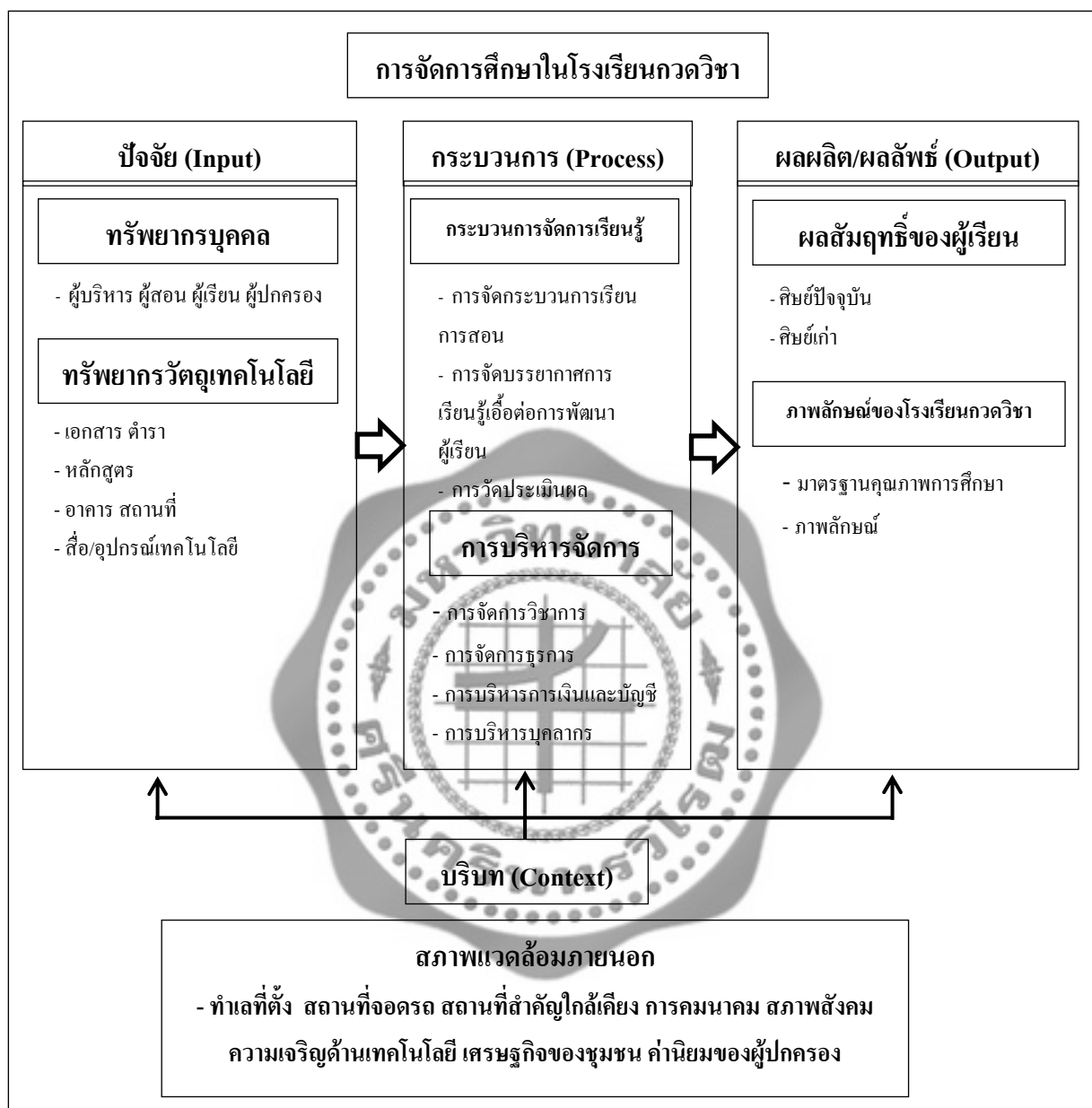
ภาพประกอบ 2 องค์ประกอบพื้นฐานของทฤษฎีระบบ

นอกจากนี้ตามทฤษฎีระบบยังมีผลกระทบ (Impact) เกิดขึ้นได้ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ดั่ง (Dung, 2007) ได้พบว่า โรงเรียนกวศวิชาทำให้คะแนนของผู้เรียนดีขึ้น ซึ่งมีผลทำให้คุณภาพการศึกษาดีขึ้น แต่งานวิจัยของ เบรย์ (Bray, 1999) พบว่า การเรียนกวศวิชาทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในสังคมและความเป็นอยู่ในอนาคต ฯลฯ

ในปัจจุบันพบว่า โรงเรียนกวศวิชาแต่ละแห่งได้มีการปรับปรุงพัฒนาโรงเรียนกวศวิชาของตนเองในทุกๆ ด้าน เพื่อสร้างกระแสความนิยมในผู้ปกครองและผู้เรียนมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากกระแสความต้องการในการเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงของรัฐมีมากเป็นลำดับ ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมข้อมูลการจัดการศึกษาจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและจากเว็บไซต์ต่างๆ

จากแนวคิดทฤษฎีการกวศวิชาของ อาเธอร์สัน (Atherson, 2002) ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชนประเภทกวศวิชา พ.ศ. 2545 แนวคิดโรงเรียนคุณภาพของ อารุง จันทวานิช (2547) และงานวิจัยอีกหลายฉบับ ดังเช่น กิตติ ลิ้มสกุล (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลกระทบของโรงเรียนเอกชนประเภทกวศวิชาต่อระบบการศึกษา ในมิติด้านเศรษฐศาสตร์และการศึกษา หรือ ปองพล ปัญญาวิสุทธิกุล (2552) มีความสอดคล้องกันและผู้วิจัยได้สังเคราะห์โดยแนวคิดเชิงระบบ

สรุปเป็นการจัดการศึกษาในโรงเรียนกวดวิชาดัง ภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 การจัดการศึกษาในโรงเรียนกวดวิชา

ที่มา: อารุง จันทวานิช. (2547). *โรงเรียนคุณภาพ*. หน้า 15.

จากภาพประกอบ 3 พบว่า การจัดการศึกษาในโรงเรียนกวดวิชา ตามแนวคิดของ อารุง จันทวานิช (2547) จากหนังสือหนังสือ “แนวทางการบริหารและการพัฒนาสถานศึกษาสู่โรงเรียนคุณภาพ” ประกอบด้วย

2.1 บริบทของโรงเรียนกวดวิชา เป็นสภาพแวดล้อมภายนอกโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งอาจมีผลต่อการจัดการศึกษาทางตรงหรือทางอ้อมของโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งประกอบด้วย

2.1.1 ท่าเลที่ตั้ง สถานที่จอดรถ เพื่อให้ผู้ปกครองสามารถส่งผู้เรียนกวดวิชาหรือผู้เรียน สามารถเดินทางไปเรียนกวดวิชาด้วยตนเองได้ ดังงานวิจัยของ ชิชานันท์ ด้วงจันทร์ (2550: 106) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของผู้ปกครอง ผู้เรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในเขตเทศบาลนครเชียงราย พบว่า ผู้เรียนและผู้ปกครองต้องการอยู่ในแหล่งชุมชน นอกจากนี้ยังเอื้ออำนวยต่อผู้บริหารและผู้สอนด้วย

2.1.2 สถานที่สำคัญใกล้เคียง เพื่อให้ผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครองได้ทำธุระในเวลาว่างจากการเรียนการสอนกวดวิชา ดังงานวิจัยของ จิตรา สูงแข็ง (2550: 95) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการของโรงเรียนกวดวิชารัชดาภิเษกในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้เรียนและผู้ปกครองต้องการให้มีร้านอาหารและเครื่องดื่ม และสามารถทำธุระอื่นได้

2.1.3 การคมนาคม โรงเรียนกวดวิชา ที่ตั้งในท่าเลที่ 36/2 มีรถประจำทางผ่านหลายสาย มีรถไฟฟ้า รถใต้ดินผ่าน เป็นการเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนและผู้ปกครองสะดวกในการเดินทาง ดังงานวิจัยของ ปองพล ปัญญาวิสุทธิกุล (2552: 347) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดภาคเหนือตอนบน พบว่า ผู้ปกครองและผู้เรียนพิจารณาเลือกโรงเรียนกวดวิชาจากท่าเลที่ตั้งของโรงเรียน ที่มีการคมนาคมที่สะดวก

2.1.4 สภาพสังคม ความเจริญด้านเทคโนโลยี สภาพปัจจุบัน การสื่อสารแบบไร้พรหมแดน ความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีไร้ขีดจำกัด ทำให้ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนในสังคมมีการพัฒนาศักยภาพตัวเอง ความก้าวหน้าอย่างต่อเนืองนี้ เป็นปัจจัยแวดล้อมปัจจัยหนึ่งที่เกื้อหนุนโรงเรียนกวดวิชา ดัง เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2554: ออนไลน์) พบว่า ปัจจัยภายนอก 5 ประการสำคัญ ที่มีผลต่อการจัดการการศึกษาไทย คือ ด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจ ด้านระบบราชการ ด้านการเมือง และด้านวัฒนธรรม

2.1.5 เศรษฐกิจของชุมชน ค่านิยมของผู้ปกครอง โรงเรียนกวดวิชาที่ตั้งอยู่ในเขตชุมชนที่มีเศรษฐกิจดี จะเอื้ออำนวยให้การดำเนินงานของโรงเรียนกวดวิชาไปได้ด้วยดี ดังงานวิจัยของ เบรย์ (Bray. 1999) พบว่า โรงเรียนกวดวิชามีส่วนสำคัญในความสำเร็จทางเศรษฐกิจของประเทศ ในขณะที่เดียวกับผู้ปกครองนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนกวดวิชา

2.2 สภาพภายในของโรงเรียนกวดวิชา เป็นสภาพแวดล้อมภายในของโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งเป็นปัจจัยนำเข้า (Input) อันได้แก่ ทรัพยากรการบริหาร ซึ่งประกอบด้วยทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรวัตถุดิบ เทคโนโลยี ซึ่งนำไปสู่กระบวนการผลิต (Process) อันได้แก่ กระบวนการจัดการ ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการและผลลัพธ์ (Output) ซึ่งประกอบด้วยผลลัพธ์ของผู้เรียนและภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.1 ทรัพยากรการบริหาร หมายถึง บุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการศึกษาในโรงเรียนกวดวิชาให้ดำเนินกิจการไปได้ด้วยดี ซึ่งประกอบด้วย

2.2.1.1 ทรัพยากรบุคคล ถือเป็นปัจจัยสำคัญหากได้ ทีมงานที่มีคุณภาพในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ชูการ การเงินและบัญชี พัฒนาบุคคลที่มีความกระตือรือร้นและมีความเข้าใจในวิสัยทัศน์การทำงานในหน่วยงานให้เกิดประสิทธิภาพที่สุด ดังเช่นงานวิจัยของ สุภาภรณ์ พลนิกร และคณะ (2540: 83 – 85) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ทักษะคติและพฤติกรรมของผู้เรียนในการเรียนกวดวิชาเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย อักษร สว่างสรรค์ กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่ผู้เรียนใช้ตัดสินใจเลือกโรงเรียนหรือสถาบันกวดวิชา เพราะมีทีมงานที่ดี อาจารย์ผู้สอนดี สอนแล้วคนสอบได้มากโดยทราบมาจากหลายแหล่งว่าโรงเรียนชื่อเสียงดี ในด้านการมีอาจารย์สอนเก่ง การเลือกโรงเรียนกวดวิชาที่ดีมีโอกาทำให้สอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยที่ต้องการได้ ทีมงานจึงประกอบด้วย

2.2.1.1.1 ผู้บริหาร โรงเรียนกวดวิชาจะมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ เป็นแบบปฏิบัติที่ดีนั้น ผู้บริหารจะต้องมีปรัชญาของโรงเรียน พันธกิจ เป้าหมาย วิสัยทัศน์ของผู้บริหาร มีการวางแผนโครงการและกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน มีการประเมินผลภาวะผู้นำ สามารถเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงในสถานะฉุกเฉินได้ ผู้บริหารจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีของบุคลากรในโรงเรียน การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพของผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา จะช่วยกระตุ้นให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ในโรงเรียน โดยเฉพาะการจัดการวิชาการ การจัดการบุคลากร การบริหารการเงินและบัญชี การบริหารบุคลากร การบริหารจัดการดังกล่าวนี้ ถ้าได้ดำเนินการด้วยความมีประสิทธิภาพให้ผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้สอน ผู้เรียน ฯลฯ เข้ามามีส่วนร่วมด้วยจะก่อให้เกิดบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการค้นคว้าและการเรียนรู้วิชาการ ได้เป็นอย่างดีและส่งผลต่อความรู้ ความเข้าใจและทักษะในเชิงวิชาการของผู้เรียนให้สามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น และนำไปใช้ในการสอบเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย

2.2.1.1.2 ผู้สอน ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะดึงดูดใจให้ผู้เรียนมีความสนใจเรียนมากขึ้น โดยส่วนใหญ่มีความเป็นกันเองกับผู้เรียน ต้องมีอัธยาศัยและมนุษยสัมพันธ์ มีเทคนิคการสอนที่เข้าใจง่าย สร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้สนุกสนาน อีกทั้งต้องเป็นครูที่มีความตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบ การสอนเนื้อหาวิชาเรียนได้อย่างครบถ้วน โดยทั่วไปแล้วผู้เรียนจะเลือกเรียนกับผู้สอนที่มีชื่อเสียง เนื่องจากผู้สอนจะมีความสามารถและมีเทคนิคเฉพาะตัวที่สามารถถ่ายทอดเนื้อหาวิชาเรียน ทำให้เข้าใจง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วราพร เฑาะระเนศ และคณะ (2543) ซึ่งทำรายงานการวิจัยเรื่อง "กวดวิชา : ค่านิยมเด็กไทยในปัจจุบัน" ซึ่งจากงานวิจัยหลายฉบับดังที่กล่าวมาแล้ว สามารถสรุปความเชื่อได้ในแต่ละประเด็นดังนี้

2.2.1.1.2.1 ผู้สอนมีการสอนเทคนิคคิดลัดของโรงเรียนกวดวิชา การสอนเทคนิคคิดลัดเป็นสิ่งที่ผู้เรียนเชื่อว่า จะได้รับจากการสอนในโรงเรียนกวดวิชา เพราะการสอนที่แนะนำสูตรการ

จำนวนที่ใช้เวลาน้อยที่สุดในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้มากที่สุด ถือเป็นข้อได้เปรียบคนที่ไม่ได้เรียน กวดวิชา โดยปกติแล้วสูตรหรือเทคนิควิธีการดังกล่าวเป็นสิ่งที่คัดแปลงมาจากความรู้พื้นฐานที่มีการสอน อยู่แล้ว ดังนั้นหากผู้เรียนไม่มีความเข้าใจพื้นฐานที่ดีมาก่อน การอาศัยสูตรคิดลัดที่โรงเรียนกวดวิชาสอน แทบจะนำไปใช้ประโยชน์ไม่ได้ หรืออาจนำไปใช้ในเงื่อนไขและสถานการณ์ที่ผิดได้ แต่อย่างไรก็ตาม การสอนเทคนิคการทำโจทย์โดยอาศัยประสบการณ์ของผู้สอน สามารถช่วยให้ผู้เรียนตัดสินใจ คัดเลือก ข้อสอบที่ถูกต้องได้ โดยไม่ได้มีความรู้ในเนื้อหาที่แท้จริง

2.2.1.1.2.2 ผู้สอนมีวิธีการสอนโดยเชื่อมโยงเนื้อหาบทเรียน ลักษณะการสอน ที่เชื่อมโยงเนื้อหาบทเรียนในหลักสูตรเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนเชื่อว่าโรงเรียนกวดวิชาสามารถจัดการเรียน การสอนตามที่ต้องการได้ ทั้งนี้เพราะลักษณะการออกข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในปัจจุบันมุ่งเน้น การวัดกระบวนการคิดวิเคราะห์ และอาศัยความเข้าใจในการวิเคราะห์โจทย์ปัญหา และนำความรู้ที่เรียนมา ตลอดหลักสูตร มาใช้ร่วมกันในการแก้ปัญหาโจทย์ ในขณะที่การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมีข้อจำกัด ในเรื่องของเนื้อหาวิชาที่ระบุชัดเจนว่า ในแต่ละชั้นเรียนประกอบไปด้วยเนื้อหาใดบ้าง ในขณะที่เดียวกัน ผู้สอนในโรงเรียนต้องสอนคุณธรรมและจริยธรรม ปัญหาดังกล่าวส่งผลให้ครูไม่สามารถเชื่อมโยงการสอน เนื้อหาทั้งหมดที่มีในหลักสูตรได้ ผู้เรียนเองก็ยังเรียนเนื้อหาไม่ครบตลอดหลักสูตร การสอนของครูในโรงเรียน ทำได้เพียงการเชื่อมโยงเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่สอนอยู่เท่านั้น และยังขึ้นอยู่กับพฤติกรรม การสอนของครูแต่ละคนด้วย เหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้เรียนเชื่อว่า วิธีการสอนโดยการเชื่อมโยงเนื้อหาบทเรียน ทั้งหมดที่เรียนมา จะสามารถช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวได้ ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนที่ผ่านมา มีวิธีการเรียนที่อาศัยทักษะการจำเป็นหลัก ขาดความสนใจและฝึกฝนทักษะการแก้ปัญหาโจทย์ด้วยตนเอง อย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ไม่สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาได้ด้วยตนเอง ในขณะที่โรงเรียนกวดวิชามีเป้าหมายการสอน เพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องสอนเนื้อหาให้ครอบคลุมทุกประเด็นที่มีการออกข้อสอบ จึงใช้ วิธีการสอนโดยการเชื่อมโยงเนื้อหาทั้งหมดในหลักสูตรและหมวดประเด็นที่สำคัญ โดยอาศัยแนวข้อสอบเก่า ในการสอน พร้อมทั้งอธิบายแนวคิดในการแก้ปัญหาโจทย์ จึงนับว่า เป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้เรียนใน การทบทวนเนื้อหา ประกอบกับเป็นการเรียนเนื้อหาที่เคยเรียนมาก่อน ทำให้มีความเข้าใจมากขึ้น

2.2.1.1.2.3 คุณภาพการสอนที่ดีของอาจารย์ ความสามารถของผู้สอนในโรงเรียน กวดวิชาโดยส่วนใหญ่ที่มาจากโรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียง จึงสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนได้ใน 3 ประการ คือ 1) สามารถสอนเนื้อหาได้ตรงและครอบคลุมเนื้อหาทุกประเด็น และการสอนที่กระทำในเชิงธุรกิจ ทำให้ผู้เรียนมั่นใจว่าผู้สอนน่าจะสอนอย่างเต็มที่ 2) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ 3) สามารถ ชี้นำแนวในการออกข้อสอบได้ แม้ผู้สอนจะไม่ได้เป็นผู้ออกข้อสอบก็ตาม แต่มั่นใจว่าการสั่งสมประสบการณ์ ของผู้สอนที่ยาวนาน น่าจะมีเทคนิคและวิธีการสอนที่ดีกว่าการสอนของครูในโรงเรียนในระบบ และงานวิจัย ของ สุจิตรา ตั้งจิตวิสุทธิ์ (2550: 92) ได้ศึกษากลยุทธ์การตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียน กวดวิชาต่างๆ ของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัย

พบว่า ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ให้ความสำคัญด้านบุคลากรมาก และการศึกษาวิจัยของ จุฑาภรณ์ พูลบุญ (2552: 61) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของโรงเรียนกวดวิชาในเขตอำเภอเมืองเขียงราย พบว่า ปัจจัยด้านบุคลากร มีผลต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชาเป็นอันดับ 1 โดยปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถสูง รวมถึงประสบการณ์ในการสอนมีผลต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชามากที่สุด

2.2.1.1.3 ผู้เรียน จากการที่การศึกษายกย่องคนเก่ง ผู้เรียนมีความคาดหวังในการเรียนของตนเองสูงก็จะต้องขวนขวายหาความรู้ต่างๆ ให้ได้มากที่สุด เพื่อที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตการศึกษา เป็นผู้ชนะในการแข่งขันในการสอบคัดเลือกเข้าเรียนต่อ สอบคัดเลือกเข้าทำงานและสอบแข่งขัน ดังนั้น ผู้เรียนจึงไปเรียนกวดวิชาเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดหรือทดแทนความรู้ที่ขาดหายไป เพื่อให้เรียนทันเพื่อนร่วมชั้นหรือเพื่อนร่วมรุ่น เพื่อที่จะได้มีเนื้อหาเพิ่มเติมจากที่เรียนรู้แล้วในหลักสูตร ซึ่งคนได้เรียนรู้แล้ว เพื่อให้ตนมีความรู้ความสามารถมากขึ้น เพื่อจะได้เรียนถัดหรือไปเรียนในหลักสูตรที่สูงกว่า

2.2.1.1.4 ผู้ปกครอง ผู้ปกครองมีความเชื่อว่าการศึกษาสูงของบุตรหลานจะเป็นบันไดก้าวไปสู่ความสำเร็จ มีอาชีพที่มีศักดิ์ศรี และเป็นที่ยกย่องนับถือในสังคม อันเป็นเหตุให้ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีค่านิยมที่จะส่งลูกให้เข้าไปเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม อย่างไรก็ตามโรงเรียนที่มีชื่อเสียงเหล่านี้มีจำนวนที่จำกัด ผู้ปกครองจึงนิยมส่งบุตรหลานของตนไปเรียนกวดวิชา เพื่อที่บุตรหลานของตนจะได้มีความเข้าใจในบทเรียน และมีเทคนิคในการทำข้อสอบเพื่อที่จะผ่านการสอบคัดเลือกต่อไป ผู้ปกครองบางคนพยายามศึกษาหาว่าสถาบันแห่งใดดีที่สุด เด็กที่เรียนประสบความสำเร็จมากที่สุด ก็จะส่งบุตรหลานไปเรียนกวดวิชาในโรงเรียนนั้น

2.2.1.2 ทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี หมายถึง วัสดุสิ่งของ อุปกรณ์ นวัตกรรมต่างๆ ที่เกื้อหนุนให้โรงเรียนกวดวิชาจัดการเรียนการสอนให้ดำเนินอย่างมีคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วย

2.2.1.2.1 เอกสารตำรา เนื้อหาสาระที่ดี ของโรงเรียนกวดวิชาถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของกระบวนการจัดการศึกษา เนื้อหาสาระที่ดีควรมีความทันสมัย เป็นหลักสูตรระดับกลางที่เหมาะสมกับการศึกษาในทุกระดับชั้น สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการของผู้เรียน และความแตกต่างของแต่ละโรงเรียนและต้องปรับปรุง (Update) เพื่อให้เข้ากับหลักสูตรในยุคปฏิรูปการศึกษาโดยต้องคำนึงถึงหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และหลักสูตรของแต่ละโรงเรียน

2.2.1.2.2 หลักสูตร โรงเรียนกวดวิชาใช้หลักสูตรแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการเป็นหลัก จะเพิ่มความเข้มข้นของเนื้อหาหลักสูตรเพื่อติวเข้ม และแนวข้อสอบแต่ละปีให้ทันสมัยต่อสังคมปัจจุบัน และหลักสูตรของแต่ละโรงเรียน ในขณะเดียวกันโรงเรียนกวดวิชาได้มีการรับฟังข้อเสนอแนะจากผู้เรียน และผู้ปกครองเพื่อนำไปพัฒนาโรงเรียนต่อไป

2.2.1.2.3 อาคารสถานที่ โรงเรียนกวดวิชาเป็นโรงเรียนที่มีความแตกต่างกันมากตั้งแต่เป็นห้องเช่า ตึกแถว หรือแม้แต่ตั้งอยู่บนห้างสรรพสินค้าที่มีชื่อเสียง ความหลากหลายนี้จึงกลายเป็นปัญหา

ที่พบในโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่ค่อนข้างมีสถานที่คับแคบ มีความแออัด อากาศไม่ถ่ายเท จนทำให้สำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ได้ร่างระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยมาตรฐานโรงเรียนเอกชนประเภทกวดวิชา ฉบับใหม่เกี่ยวกับมาตรฐานความปลอดภัย ประกอบด้วยอาคารสถานที่ ต้องกว้างขวาง มีความแข็งแรง มีสถานที่พักผ่อนเพียงพอสำหรับผู้เรียนและผู้ปกครองนั่งคอย มีห้องน้ำแยก ระหว่างหญิงและชาย มีหนังสือพิมพ์ให้อ่าน มีน้ำสะอาดให้ดื่ม ฯลฯ ดังเช่นงานวิจัยของ สุจิตรา ตั้งจิตวิสุทธิ์ (2550: 93) ได้ศึกษากลยุทธ์การตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาต่างๆ ของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งสอดคล้องกับ อรุณ จุติผล (2551: 78) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเทศบาลนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ในทำนองเดียวกัน สโรชินี ชื่นใจ (2551:71) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ และ จุฬารัตน์ พูลบุญ (2552: 61) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของโรงเรียนกวดวิชาในเขตอำเภอเมืองเขียงรายซึ่งงานวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันคือ เพื่อสร้างความประทับใจต่อผู้มาใช้บริการในโรงเรียนกวดวิชาควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้คอยบริการ เช่น น้ำดื่ม เก้าอี้นั่งพัก รวมไปถึงการสร้างบรรยากาศในการเรียน การตกแต่งอาคารสถานที่ที่สวยงาม มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการรักษาความสะอาดของสถานที่ จะช่วยให้การเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2.1.2.4 คือ อุปกรณ์ เทคโนโลยีทันสมัย โรงเรียนกวดวิชาหลายแห่งใช้เทคโนโลยีในการถ่ายทอดโทรทัศน์วงจรปิดภายในโรงเรียนโดยกล้อง 5 ตัว ครูผู้สอนใช้ไมโครโฟนที่เป็น Head Set เพื่อที่จะตัดเสียงรบกวนจากสิ่งแวดล้อมภายนอกไม่ให้รบกวน หรือมีไมโครโฟนรอบๆ ห้องเรียน 3 ตัว เพื่อใช้บันทึกเสียงของผู้เรียนเวลาตอบคำถามหรือมีข้อซักถาม รวมทั้งระบบการบันทึกเสียง เอ็นคอนเซ็ปท์ (Enconcept, 2551: ออนไลน์) ซึ่งสื่ออุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัยเหล่านี้ จะเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้แก่ การจัดการเรียนการสอนของผู้เรียนและเป็นที่ยอมรับของผู้เรียน ดังรายงานการวิจัยของ นรพัทธ์ ธนาปกิจ (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารเทคโนโลยีสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต การวิเคราะห์โรงเรียนสอนพิเศษระดับชั้นมัธยมปลาย พบว่า ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นมากขึ้น ดังนั้นทรัพยากรการบริหาร เป็นการสร้างสภาพแวดล้อมภายในของโรงเรียนกวดวิชาที่มีความพร้อมเพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งอาคารสถานที่ วัสดุ สื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัย เนื้อหาหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการ อาคารสถานที่ โรงเรียนกวดวิชาใดมีความพร้อมสิ่งเหล่านี้จะเป็นสิ่งแรกที่กระตุ้นผู้เรียนให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียน และพยายามค้นคว้าทำให้เกิดความรู้ ความพร้อม รวมทั้งเกิดทักษะเพียงพอที่จะนำไปใช้ในการสอบเข้าเรียนต่อในระดับสูง หรือสอบแข่งขันในห้องเรียน ทรัพยากร วัสดุ เทคโนโลยี

2.2.2 กระบวนการจัดการ หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อให้บุคลากรในโรงเรียนกวดวิชา ได้ดำเนินงานอย่างสะดวกและเรียบร้อย เพื่อให้ผู้ปกครองได้รับความสำเร็จตามจุดประสงค์ที่วางไว้ ประกอบด้วย

2.2.2.1 กระบวนการจัดการเรียนรู้ ถือเป็นหน้าที่ของโดยตรงของผู้บริหารที่จะต้องจัดการ และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้สอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้จึงแบ่งเป็น 2 ปัจจัย คือ

2.2.2.1.1 การจัดการกระบวนการเรียนการสอน ถือเป็นหน้าที่ของผู้บริหารและเป็น ความรับผิดชอบของผู้สอน การจัดการเรียนการสอนควรจัดหาความรู้ให้แก่ผู้เรียน เนื้อหาที่สอนควรอยู่ใน เหตุการณ์หรือความสนใจของผู้เรียน การเรียนรู้ของผู้เรียนจะบังเกิดผลมากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับกระบวนการสอน เป็นสำคัญ นอกจากนี้กระบวนการจัดการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ ต้องอาศัยทฤษฎีการกวดวิชา ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

2.2.2.1.1.1 การนำเสนอข้อมูลหรือความรู้ใหม่

2.2.2.1.1.2 การทำให้ข้อมูลหรือองค์ความรู้ใหม่นั้น ส่งผ่านไปยังผู้เรียน เป็น กระบวนการเรียนรู้และการสอนสำหรับการสอนกวดวิชา มีลักษณะที่แตกต่างจากกระบวนการเรียนรู้และ การสอนที่เกิดขึ้นในโรงเรียนทั่วไป กล่าวคือ การสอนกวดวิชา คือ กระบวนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนมี การเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ โดยการสอนกวดวิชาประกอบด้วย 2 ปัจจัยหลักคือ การผนวกเอา ความคิดและองค์ความรู้จากภายนอกเข้าหากัน และกระบวนการสอนจากภายใน (ซึ่งหมายถึง โรงเรียน กวดวิชา) ซึ่งประกอบด้วย การสอน 2 บทบาท คือ การนำเสนอข้อมูลหรือความรู้ใหม่ และการทำให้ ข้อมูลหรือองค์ความรู้ใหม่นั้นส่งผ่านไปยังผู้เรียน ตามที่ อาเธอร์สัน (Atherson. 2002) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการกวดวิชา 2 รูปแบบที่แตกต่างกันของการสอนในโรงเรียนปกติและการสอนในโรงเรียนกวดวิชา ดังนี้

2.2.2.1.1.2.1 การสอนในโรงเรียนแบบปกติจะเกี่ยวข้องกับการบริหารและ กระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนในโรงเรียนปกติต้องเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นส่วนมาก เพราะการสอนใน โรงเรียนปกติมุ่งเน้นให้มีการเรียนรู้ด้วยตนเองการสอนในโรงเรียนกวดวิชา มีหน้าที่ทำให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ สิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ ดังนั้นการสอนในโรงเรียนกวดวิชาจึงเป็นการส่งเสริมการตอบสนอง (Promoting Reflection) และเป็นการแยกตัวออกจากลักษณะการสอนในโรงเรียนปกติ (Stepping back practice to do) ซึ่ง อาเธอร์สัน (Atherson. 2002) ได้นำเสนอรูปแบบการพัฒนาที่แตกต่างกันของกระบวนการเรียนรู้ใน ชั้นเรียนปกติและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เกิดจากการสอนแบบกวดวิชาไว้ ดังภาพประกอบ 4 และ ภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 4 กระบวนการเรียนรู้ของการสอนในโรงเรียนปกติ

ที่มา: Atherson. 2002.

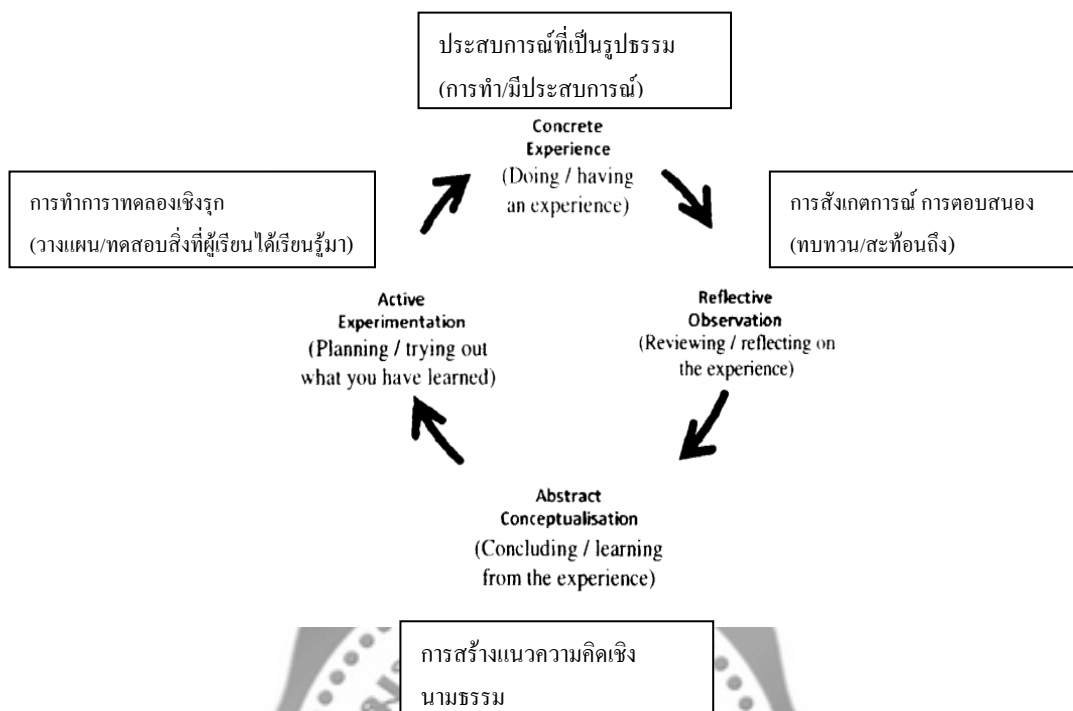

ภาพประกอบ 5 กระบวนการเรียนรู้ของการสอนในโรงเรียนกวดวิชา

ที่มา: Atherson. 2002.

นอกจากนี้ อาเธอร์สัน (Atherson. 2002) ยังได้ปรับปรุงรูปแบบวงจรการเรียนรู้ของ Kolb (Kolb's learning cycle) ซึ่งได้สร้างทฤษฎีไว้ว่า การรับรู้และกระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นตัวตัดสินลักษณะการเรียนรู้ทั้ง 4 ลักษณะเพื่อผนวกทุกอย่างเข้าหากันจะกลายเป็นวงจรการเรียนรู้

จากรูปแบบวงจรการเรียนรู้ของโคลป์ (Kolb. 1984) การรับรู้และกระบวนการเรียนรู้จะต้องเกิดขึ้นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้

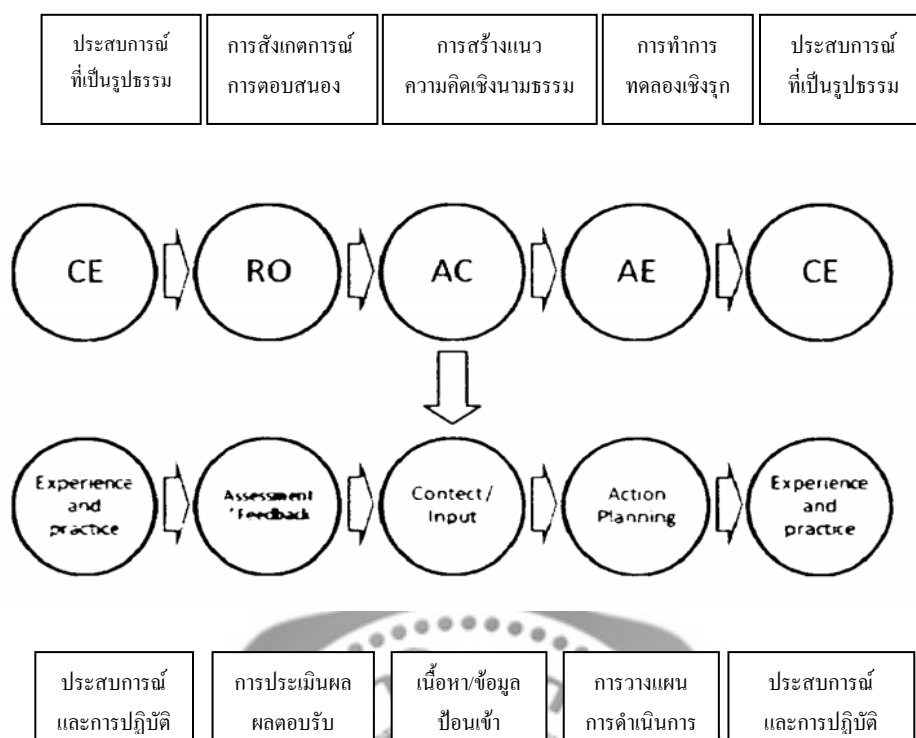

ภาพประกอบ 6 รูปแบบของวงจรการเรียนรู้ของโคลป์

ที่มา: Kolb. 1984.

จากภาพประกอบ 6 อาเธอร์สัน (Atherson. 2002) ได้สรุปว่า การทำการทดลองเชิงรุก และ ประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมเป็นลักษณะที่เกิดในการสอนโรงเรียนทั่วไป สำหรับการสังเกตการณ์ การตอบสนอง และการสร้างแนวคตินามธรรมเป็นลักษณะที่เกิดขึ้นในโรงเรียนกวดวิชา

ในการปรับปรุงและพัฒนา แนวคิดของ อาเธอร์สัน (Atherson. 2002) ให้เข้ากับการสอนในโรงเรียนกวดวิชา วงจรการเรียนรู้ในภาพประกอบ 6 ถูกขยายออกเพื่อสร้างเป็นรูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ในการกวดวิชา ซึ่งเป็นการสอนแบบตัวต่อตัวหรือการสอนแบบกลุ่มขนาดเล็กเท่านั้น ดัง ภาพประกอบ 7

ภาพประกอบ 7 รูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ในการสอนในโรงเรียนกวดวิชาของอาเธอร์สัน (Atherson)

ที่มา: อาเธอร์สัน (Atherson, 2002)

ซึ่งจากรูปแบบของ อาเธอร์สัน (Atherson, 2002) จะเห็นได้ว่าลำดับขั้นตอนของการกวดวิชาเป็นดังนี้

1. ผู้เรียนทำเอกสารประกอบการเรียนของโรงเรียนตนเองในที่เรียนกวดวิชา
2. ผู้เรียนได้รับการตรวจ แก้ไข และให้คะแนน(เมื่อนำกลับไปโรงเรียนของตนเอง)
3. ผู้เรียนพบเจอข้อผิดพลาดในชั้นเรียนและให้ผู้สอนกวดวิชาช่วยเหลือและอธิบายเหตุผลของข้อผิดพลาด (เมื่อนำกลับไปโรงเรียนกวดวิชา)
4. ผู้สอนกวดวิชาสร้างกลยุทธ์ เคล็ดลับขึ้นมา เพื่อให้ผู้เรียนไม่สร้างข้อผิดพลาดอีกในอนาคต (เมื่อนำกลับไปโรงเรียนกวดวิชา)
5. ผู้เรียนทำเอกสารประกอบการเรียนในชั้นเรียนอีก/เพิ่มขึ้น (เมื่อนำกลับไปโรงเรียนของตนเอง)

2.2.2.1.1.2.2 การสอนในโรงเรียนกวดวิชา มีลักษณะการจัดการเรียนรู้ โดย

2.2.2.1.1.2.2.1 การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียน การสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานในการเรียนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งของการทววิชา เนื่องจากไม่ต้องทำให้ผู้เรียนเกิดความเคร่งเครียดเหมือนการเรียนในชั้นปกติ อีกทั้งผู้สอนทววิชาต้องมีความชำนาญในวิชาที่สอน สามารถถ่ายทอดสิ่งที่ซับซ้อนให้เข้าใจได้ง่าย การเรียนการสอนในโรงเรียนทววิชาจะมีบรรยากาศที่สนุกสนาน ผู้สอนสอนด้วยเทคนิคต่างๆ ไปหายาก ผู้เรียนเรียนด้วยความสบายใจ ไม่เครียด (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2551) นอกจากนี้มีการเน้นเรื่องความสะอาดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีความปลอดภัย มียามรักษาความปลอดภัย มีการซ่อมหนีไฟ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในขณะที่เรียน รู้สึกปลอดภัย นอกจากนี้โรงเรียนทววิชาทุกแห่งจะเน้นบรรยากาศในการเรียน โดยมีห้องเรียนที่สะอาดสะอาด มีแสงไฟสว่างเพียงพอ มีเครื่องปรับอากาศ เพื่อให้มีอุณหภูมิที่เย็นสบาย มีน้ำดื่มให้บริการหลายแห่ง มีเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์และขนมขบเคี้ยวไว้บริการด้วย โรงเรียนทววิชาหลายแห่งมีเก้าอี้ไว้หน้าโรงเรียนเพื่อให้ผู้เรียนรอผู้ปกครองมารับ ด้านการตกแต่งหน้าอาคารส่วนใหญ่นิยมใช้ประตูกระจก เพื่อความสะอาดตา และสามารถประชาสัมพันธ์เล็กๆ น้อยๆ ได้ ในโรงเรียนจะมีบอร์ดประชาสัมพันธ์ผู้สอน ผู้เรียน และข่าวสารที่น่าสนใจ โรงเรียนทววิชาบางแห่งมีการจัดคอมพิวเตอร์ไว้ให้ผู้เรียนใช้ในยามว่างขณะรอเรียน หรือรอกลับบ้าน

2.2.2.1.1.2.2.2 การจัดสภาพบรรยากาศภายในห้องเรียน ถือว่าโรงเรียนเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของผู้เรียน ห้องเรียนก็เป็นห้องหนึ่งของผู้เรียน ซึ่งจะต้องใช้เวลาอยู่ในห้องหลายชั่วโมง ฉะนั้นการจัดบรรยากาศของห้องทั้งภายในและภายนอกรอบๆ ห้องให้น่าอยู่ น่าดู น่าอาศัย มีความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงาม ส่งเสริมด้านวิชาการและด้านคุณธรรม เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่งต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตของผู้เรียน เพราะเป็นสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวผู้เรียนอย่างใกล้ชิดและเป็นส่วนหนึ่งที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีลักษณะนิสัยที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ สโรชนี ชื่นใจ (2551: 71) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการ โรงเรียนทววิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ด้านการส่งเสริมการตลาด เกี่ยวกับ การมีห้องน้ำ ห้องส้วมที่ถูกสุขลักษณะบริการ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุฑาภรณ์ พูลบุญ (2552: 58) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของโรงเรียนทววิชาในเขตอำเภอเมืองเชียงราย พบว่า ปัจจัยย่อยมีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้คอยบริการ เช่น น้ำดื่ม เก้าอี้นั่งพัก โทรทัศน์ ห้องน้ำ มีผลต่อการเลือกโรงเรียนทววิชามากที่สุด

2.2.2.1.1.2.2.3 การวัดประเมินผล เนื่องจากโรงเรียนทววิชาเป็นโรงเรียนหนึ่งในหกของโรงเรียนนอกระบบ จึงมีอิสระในการวัดผลและประเมินผล แต่โรงเรียนทววิชาส่วนใหญ่มีการวัดผลเป็นระยะๆ และมีโรงเรียนทววิชาไม่น้อย มีการรายงานผลการเรียนของผู้เรียนเพื่อใช้วางแผนการเรียนในอนาคต

2.2.2.2 การบริหารจัดการ ของโรงเรียนกวดวิชาต่างจากการบริหารจัดการในโรงเรียนปกติ คือ มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ ดังนี้

2.2.2.2.1 การจัดการวิชาการ เป็นการดำเนินงานจัดการเรียน การสอนตั้งแต่ หลักสูตร เอกสาร ตำรา แบบเรียน สื่ออุปกรณ์ เทคโนโลยี นวัตกรรม กระบวนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งบุคลากร ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ผู้สนับสนุนการสอน ให้ดำเนินการปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เรียน และผู้ปกครอง

2.2.2.22 การจัดการธุรการ เป็นการดำเนินงานจัดการด้านธุรการให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยโรงเรียนยินดีรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครอง เพื่อนำมาใช้ปรับปรุงแก้ไข ในโอกาสต่อไป

2.2.2.23 การบริหารการเงินและบัญชี เป็นการบริหารรายรับและรายจ่ายของโรงเรียน ให้ชัดเจน โปร่งใส ตรวจสอบได้ รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครองในการให้บริการ

2.2.2.24 การบริหารบุคลากร เป็นการบริหารงานบุคคลในโรงเรียนกวดวิชาโดย ส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียน ปฏิบัติงานด้วยจิตบริการ ส่งเสริมบุคลากรให้มีวุฒิการศึกษาสูงขึ้น สร้างขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรเพื่อเน้นแนวทางในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.3 ผลลัพธ์ หมายถึง สิ่งที่ได้รับจากกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียนกวดวิชาหรือ ผลจากการดำเนินงานซึ่งเกิดขึ้นในระยะสั้นและระยะยาว ประกอบด้วย

2.2.3.1 ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน จะเกิดขึ้นได้ต้องประกอบด้วย การเตรียมพร้อมในการเรียน โดยมีแรงเกื้อหนุนสำคัญจากค่านิยมของผู้ปกครองและผู้เรียนส่วนใหญ่มองว่า การเรียนกวดวิชาเป็นการ เตรียมพร้อมและเพิ่ม โอกาสในการสอบเข้าเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา และสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เพื่อ เป็นเส้นทางในการประกอบอาชีพที่ดีต่อไป (วิทยากรย์, 2544: 42) ทำให้เกิดค่านิยมในการเลือกโรงเรียน กวดวิชาที่มีชื่อเสียงให้บุตรหลานของตน ช่วยทำให้เกิดความมั่นใจแก่บุตรหลานของตนในการสอบเข้า มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โอนโน (Ono, 2007) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน สร้างชื่อเสียงให้กับ โรงเรียนกวดวิชา ทำให้ผู้ปกครองและผู้เรียนให้ความสำคัญมากที่สุด ซึ่งประกอบด้วย

2.2.3.1.1 ศิษย์ปัจจุบัน คือ ผู้เรียนที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนกวดวิชาที่เกิดความ ประทับใจ ฟังพอใจในด้านบริการ หรือด้านวิชาการ เช่น เรียนกวดวิชาแล้วระดับคะแนนดีขึ้น เรียนกวดวิชา แล้วรักษาระดับคะแนนให้ดีขึ้น และเรียนกวดวิชาแล้วสามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียง ของรัฐได้

2.2.3.1.2 ศิษย์เก่า คือ ผู้เรียนที่เคยเรียนอยู่ในโรงเรียนกวดวิชาที่เกิดความประทับใจ ฟังพอใจในด้านบริการ หรือด้านวิชาการ เช่น เรียนกวดวิชาแล้วระดับคะแนนดีขึ้น เรียนกวดวิชาแล้วรักษาระดับคะแนนให้ดีขึ้น และเรียนกวดวิชาแล้วสามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงของรัฐได้

ดังนั้นศิษย์ปัจจุบันและศิษย์เก่าจำนวนมากบอกต่อและกลับมาเรียนอีก เมื่อผู้เรียนเรียนแล้วมีผลการเรียนดีขึ้น หรือสามารถสอบเข้าได้ในสถาบันที่มีชื่อเสียง แต่ด้วยเศรษฐกิจหรือความจำเป็นบางอย่างทำให้ขาดเรียนไปช่วงหนึ่ง และทุกครั้งที่ผู้เรียนต้องการเรียนกวดวิชา ผู้เรียนจะย้อนกลับมาเรียนในโรงเรียนที่ตนเองเคยเรียน เมื่อประสบความสำเร็จจึงเกิดเป็นภาพประทับใจในความสามารถของคนหรือเป็นการขอบคุณโรงเรียนกวดวิชาที่ทำให้ตนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น จึงแนะนำหรือบอกต่อกับคนรอบข้างให้กลับมาเรียนกวดวิชาที่ตนเองเคยเรียนอยู่เมื่อมีโอกาส ดังรายงานการวิจัยของ ศตพร เพชรกุล (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ผู้เรียนส่วนมากกวดวิชาในโรงเรียนกวดวิชาที่มีเพื่อนหรือรุ่นพี่แนะนำ

2.2.3.2 ภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา หมายถึง ภาพของโรงเรียน ความรู้สึกนึกคิด เจตคติของผู้เกี่ยวข้อง รวมถึงความเชื่อถือที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชา ทำให้เกิดความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน ความนิยมส่งบุตรหลานมาศึกษาในโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งประกอบด้วย

2.2.3.2.1 มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนกวดวิชา

สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2550) ได้ให้ความสำคัญและกำหนดมาตรฐานตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมินโรงเรียนกวดวิชาโดยมี 12 มาตรฐาน 29 ตัวชี้วัด เพื่อให้โรงเรียนกวดวิชาที่มีแนวทางในการดำเนินงาน พัฒนาและประเมินตนเองให้มีคุณภาพอย่างเป็นระบบ ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียนเหมาะสม และใช้เป็นเครื่องชี้นำการดำเนินงานของโรงเรียนได้

ตัวบ่งชี้ มี 3 ตัวบ่งชี้ คือ

1. ปรัชญาของโรงเรียน มีสาระสำคัญที่สอดคล้องกับปรัชญาการจัดการศึกษาของชาติ สนองความต้องการของสังคมและมุ่งเน้นการสร้างค่านิยมที่ดีให้เกิดแก่ผู้เรียน
2. เป้าหมายของโรงเรียนมุ่งเน้นผลที่แท้จริงที่จะเกิดแก่ผู้เรียนอย่างรอบด้าน รวมทั้งเน้นประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา
3. บุคลากรในโรงเรียนเข้าใจปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียนตรงกันและใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน

มาตรฐานที่ 2 หลักสูตรได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม/ท้องถิ่นและผู้เรียน

ตัวบ่งชี้ มี 2 ตัวบ่งชี้ คือ

1. มีการปรับปรุงเนื้อหาสาระของหลักสูตรให้ทันต่อวิทยาการเทคโนโลยีและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม/ท้องถิ่นและผู้เรียน
2. มีกิจกรรมส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะที่

พึงประสงค์สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร

มาตรฐานที่ 3 การจัดกระบวนการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวบ่งชี้ มี 3 ตัวบ่งชี้ คือ

1. มีการวางแผนการเรียนรู้สอดคล้องกับหลักสูตร
2. การจัดกระบวนการเรียนรู้เป็นไปตามแผนการเรียนรู้
3. มีการใช้สื่อ อุปกรณ์การเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาและเพียงพอ

กับผู้เรียน

มาตรฐานที่ 4 กระบวนการวัดผลและประเมินผลผู้เรียนตรงตามสภาพจริง

ตัวบ่งชี้ มี 2 ตัวบ่งชี้ คือ

1. มีการวัดผลการประเมินผลผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายและ
2. มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการเรียน

ต่อเนื่อง

การสอนอย่างต่อเนื่อง

เหมาะสมกับวิชาชีพครู

มาตรฐานที่ 5 ครู/ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอนและประพฤติตน

ตัวบ่งชี้ มี 3 ตัวบ่งชี้ คือ

1. ครู/ผู้สอนมีความรู้ความสามารถสอดคล้องกับวิชาที่สอนและมีจำนวนเพียงพอ
2. ครู/ผู้สอนปฏิบัติตนสอดคล้องกับจรรยาบรรณวิชาชีพครู

มีจำนวนเพียงพอ

มาตรฐานที่ 6 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับสูง

ตัวบ่งชี้ มี 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ผู้ที่สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความสามารถและทักษะตามเกณฑ์

ประเมินผลการเรียนตามที่หลักสูตรกำหนด

มาตรฐานที่ 7 ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ตัวบ่งชี้ มี 3 ตัวบ่งชี้ คือ

1. ผู้เรียนมีความสนใจมุ่งมั่นและกระตือรือร้นต่อการเรียน
2. ผู้เรียนมีสัมพันธภาพที่ดีต่อเพื่อน ครู/ผู้สอนและบุคลากรอื่น

ในโรงเรียน

3. ผู้เรียนมีลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านจริยธรรม ชี้อิสต์ยั ประหยัด และมึระเบียบวินัย

มาตรฐานที่ 8 ผู้บริหารเป็นผู้นำระดับมืออาชีพ

ตัวบ่งชี้ มี 2 ตัวบ่งชี้ คือ

1. ผู้บริหารมีความรู้ ความสามารถในงานวิชาการ วิชาชีพและการบริหารจัดการ โรงเรียน

2. ผู้บริหารมีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นแบบอย่างที่ดี

มาตรฐานที่ 9 ระบบการบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ

ตัวบ่งชี้ มี 5 ตัวบ่งชี้ คือ

1. โครงสร้างการบริหารชัดเจน เหมาะสมกับขนาด และหรือหลักสูตรของโรงเรียน

2. คุณภาพของการบริหารจัดการ

3. มีนวัตกรรม/เทคโนโลยี และระบบข้อมูล/สารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการเหมาะสมกับการใช้งาน

4. มีการพัฒนาบุคลากรอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

5. มีการนิเทศ กำกับ และประเมินผลการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

มาตรฐานที่ 10 อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องประกอบ/สถานที่ฝึกปฏิบัติ และสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับหลักสูตรและเพียงพอต่อการใช้งาน

ตัวบ่งชี้ มี 2 ตัวบ่งชี้ คือ

1. อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องประกอบ/สถานที่ฝึกปฏิบัติเพียงพอต่อการใช้งานและเหมาะสมกับหลักสูตรที่เปิดสอน

2. บรรยากาศและสภาพแวดล้อมในโรงเรียนเหมาะสม เอื้อต่อการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 11 บริการและสวัสดิการที่จัดให้แก่ผู้เรียนทั่วถึงและเพียงพอ

ตัวบ่งชี้ มี 2 ตัวบ่งชี้ คือ

1. การจัด/บริการสุขภาพีบาลถูกสุขลักษณะและอนามัย

2. มีการจัดระบบรักษาความปลอดภัยให้เหมาะสม

มาตรฐานที่ 12 มีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนในการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ มี 1 ตัวบ่งชี้ คือ

มีการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน หรือองค์กร

ภายนอก

2.2.3.2.2 ภาพลักษณ์โรงเรียนกวศวิชา เป็นภาพที่ประทับใจของผู้พบเห็น หรือผู้เกี่ยวข้องดังนั้นวิธีการสร้างภาพลักษณ์ มีดังนี้

1. มีการแนะแนวทางการเรียนต่อในแต่ละสาขาของสถาบันต่าง ๆ
2. มีการวางแผนเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่มีปัญหาต่อระบบการเรียน
3. ผู้เรียนสามารถประสานงานกับผู้สอน ได้อย่างสะดวกเมื่อมีปัญหา
4. โรงเรียนกวศวิชามีการปรับปรุงแก้ไขหรือพัฒนาหลักสูตรอยู่เสมอ
5. โรงเรียนกวศวิชามีระบบที่มีการติดตามและประเมินผลการเรียนของผู้เรียนอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง ตลอดจนมีการติดตามผลการสอบเข้าของผู้เรียนด้วย ดังนั้น สิ่งที่ปรากฏให้เห็นหลังจากสร้างขึ้นในโรงเรียนกวศวิชา คือ ภาพลักษณ์

การสร้างภาพลักษณ์ ประกอบด้วย

1. ความเชื่อถือ

1.1 ความเชื่อถือ จากบุคลากรของโรงเรียน เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ประพฤติดีและปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ

1.2 ความเชื่อจากชื่อเสียงของโรงเรียนในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านรวมกัน เช่น ด้านวิชาการ ด้านกีฬา คนตรี จริยธรรม ฯลฯ

1.3 ความเชื่อจากความเหมาะสมของอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

1.4 ความเชื่อจากการพัฒนาโรงเรียนจนได้รับรางวัล และการยกย่อง เช่น โรงเรียนรางวัลพระราชทาน โรงเรียนจัดสิ่งแวดล้อมดีเด่น

2. การยอมรับ

2.1 การยอมรับที่ทำให้ผู้ปกครองนิยมส่งบุตรหลานมาศึกษาต่อมากขึ้น

2.2 การยอมรับในบุคลากรในโรงเรียนเป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมของชุมชน

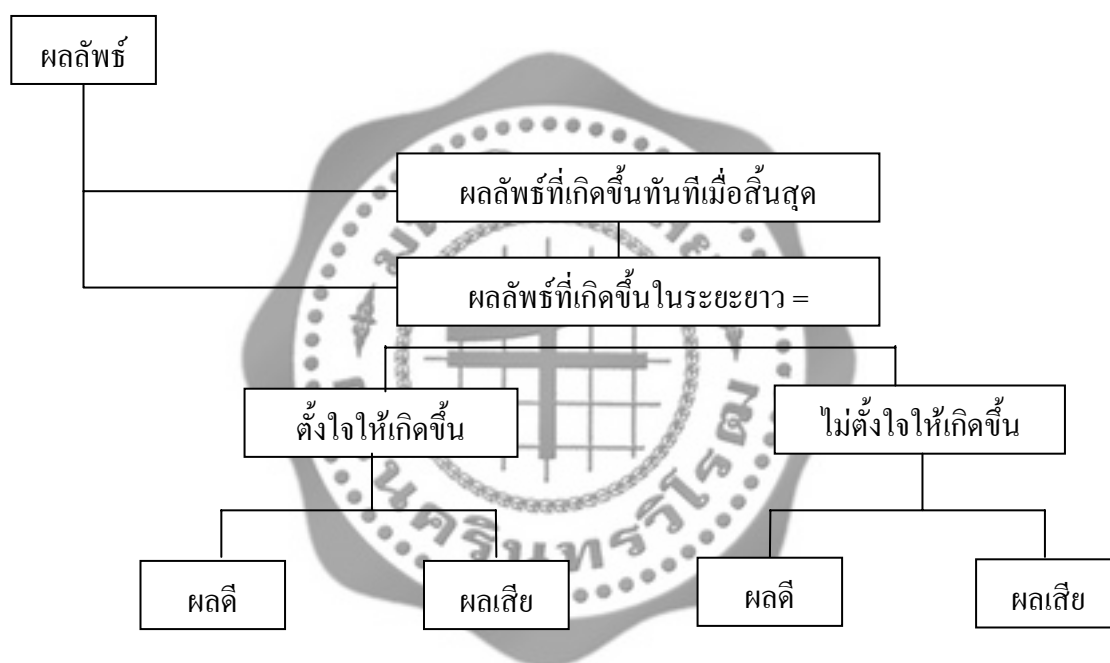
2.3 การยอมรับโรงเรียนมีโครงการที่ดำเนินการร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน

3. ความเลื่อมใสศรัทธา ความภาคภูมิใจของผู้เรียนที่จบจากโรงเรียนแล้วประสบความสำเร็จในการทำงานและการศึกษาต่อ ความประทับใจของผู้เรียนและผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียน สิ่งหนึ่งที่โรงเรียนกวศวิชา มีภาพลักษณ์ที่ดี คือ โรงเรียนจะต้องเป็นโรงเรียนกวศวิชาที่จดทะเบียนถูกต้องตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ และปฏิบัติ

ตอนที่ 3 ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า “ผลกระทบ (Impact)” ไว้พอที่จะสรุปได้ ดังนี้
พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2525: 30545) ได้ให้ความหมายของผลกระทบว่า หมายถึง สิ่งที่เกิดจากการกระทำทั้งโดยตรงและโดยอ้อมทำให้กระเทือนไปถึงผู้อื่น

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2549: 41) ได้ให้ความหมายของผลกระทบว่า หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นในระยะยาว ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่มุ่งมั่น ต้องการให้เกิดขึ้นหรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจ นอกจากนี้ผลกระทบยังแบ่งตามทิศทางเป็นผลกระทบทางผลดีกับผลเสียโดยสรุปความหมายและประเภทของผลกระทบแสดงได้ดัง ภาพประกอบ 8

ภาพประกอบ 8 ความหมายและประเภทของผลกระทบ

อนันต์ เกตุวงศ์ (สุทธิชัย สนธิมูล. 2544: 5; อ้างอิงจาก อนันต์ เกตุวงศ์. 2532: 5) ได้ให้ความหมายของผลกระทบว่า หมายถึง ผลที่ตามมาจากผลงาน หรือผลผลิต หรือผลประโยชน์ของแผนงานหรือโครงการ ผลกระทบอาจเป็นได้ทั้งผลดีและผลเสีย และอาจเกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมายและ มิใช่กลุ่มเป้าหมายทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพิงษ์ (2541: 102) ให้ความหมายว่า ผลกระทบ หมายถึง ผลที่จะเกิดขึ้นหรือคาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามทางเลือกต่างๆ คำว่า “ผลกระทบ” (impact) จะมีความหมายรวมถึงผลกระทบที่ตั้งใจให้เกิดขึ้น (Intended Impacts) และผลกระทบที่ไม่ตั้งใจให้เกิดขึ้น (Unintended Impacts)

คายน (สุทธิชัย สนธิมูล, 2544: 5; อ้างอิงจาก Dye, 1982: 345) กล่าวถึง ความหมายของ ผลกระทบ ว่าหมายถึง ผลทั้งหมดของนโยบายที่มีขึ้นในสภาพแห่งความเป็นจริงในโลก ได้แก่ ผลกระทบ ที่มีต่อสถานการณ์และกลุ่มเป้าหมาย ผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ค่าใช้จ่ายทางตรงที่ใช้สำหรับทรัพยากรของโครงการ ค่าใช้จ่ายทางอ้อมต่างๆ รวมทั้งค่าเสียโอกาส นอกจากนี้ยังหมายความรวมถึง ผลกระทบของกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ซึ่งหมายถึงผลทั้งหมดที่เกิดขึ้น จากการดำเนินกิจกรรมนั้น

สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2545: 271) กล่าวว่า ผลกระทบ หมายถึง ชุดของผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการเลือกทาง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ ผลกระทบของแต่ละทางเลือก อาจจะเป็นได้ ทั้งผลกระทบในทางผลดีและผลเสีย ผลกระทบทางผลดี คือ ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ส่วนผลกระทบทางผลเสียที่เกิดขึ้น ได้แก่ ต้นทุนหรือสิ่งที่จะต้องสูญเสียหรือต้องเข้าไป เป็นสิ่งที่ผู้ตัดสินใจต้องการที่จะหลีกเลี่ยงหรือให้มีน้อยที่สุด นอกจากนี้ อาจเป็นผลกระทบทางผลดีหรือทางผลเสียต่อวัตถุประสงค์ก็ได้

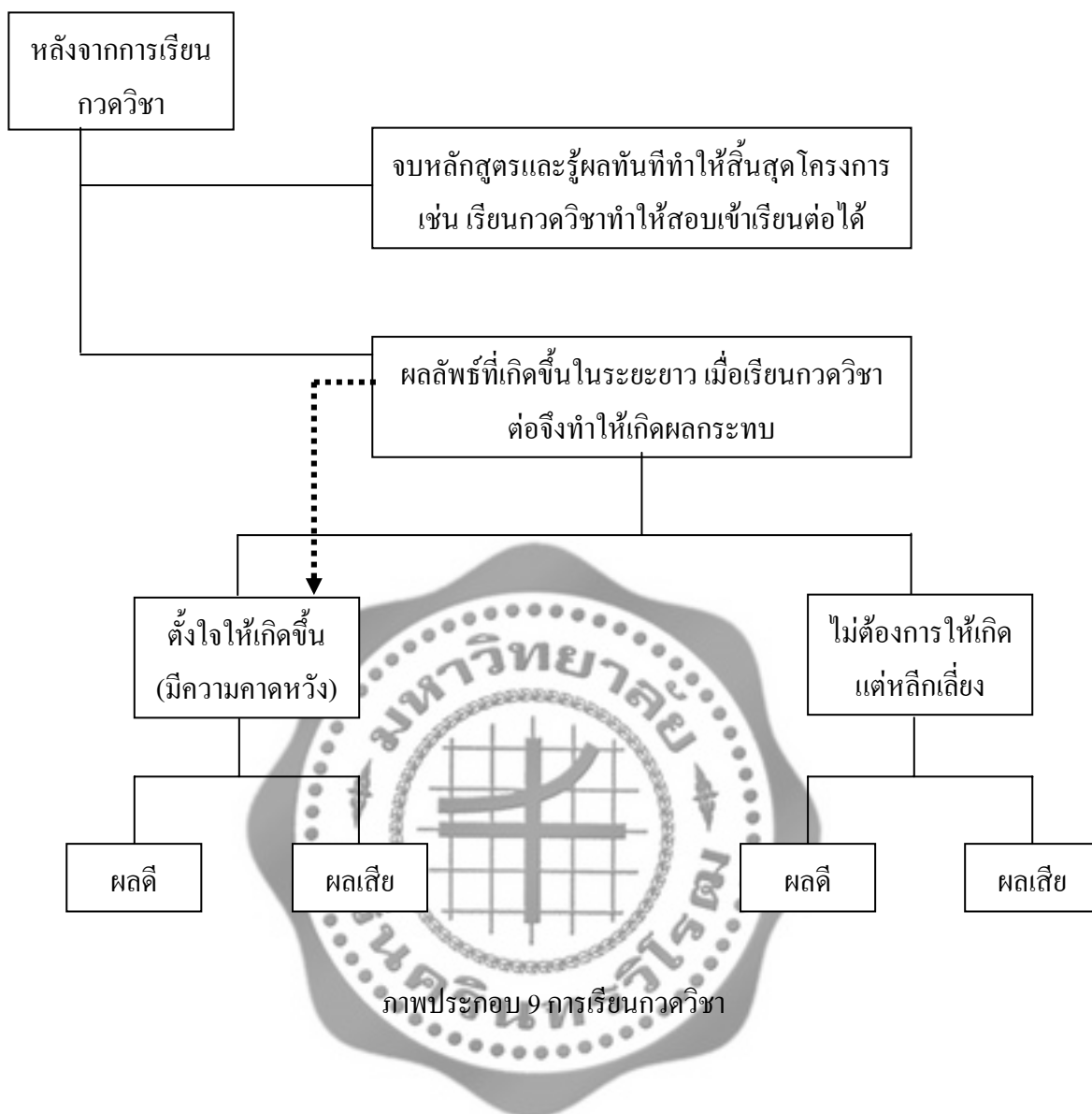
นอกจากนี้ คายน (สุทธิชัย สนธิมูล, 2544: 6; อ้างอิงจาก Dye, 1982: 345) ยังได้กล่าวถึงทฤษฎีผลกระทบอีกว่า ผลกระทบสามารถแบ่งได้เป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

1. การแบ่งผลกระทบตามแง่มุมเนื้อหา อาจแบ่งออกได้เป็นผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม ด้านการเมือง ด้านการบริหาร ด้านสิ่งแวดล้อมและกายภาพ
2. การแบ่งผลกระทบตามแง่มุมของความเป็นจริงที่เกิดขึ้น (Reality) ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ ผลกระทบในทางเชิงภาวะวิสัย (Objective Impact) ซึ่งได้แก่ ผลกระทบที่เกิดขึ้นโดยที่ไม่ขึ้นอยู่กับความรู้สึกนึกคิดของคน และผลกระทบเชิงอัตวิสัย (Subjective Impact) คือ ผลกระทบที่เกิดขึ้นในความรู้สึกนึกคิดของคน
3. การแบ่งตามแง่มุมของทิศทางที่กระทบ อาจแบ่งออกได้เป็น ผลกระทบทางตรง (Direction Impact) และผลกระทบทางอ้อม (Indirect Impact)

4. การแบ่งตามแง่มุมของคุณค่าของผลกระทบ อาจแบ่งออกได้เป็นผลกระทบในเชิงผลดี หมายถึง ผลกระทบที่เป็นสิ่งที่พึงปรารถนา ผลกระทบในเชิงผลเสีย ได้แก่ ผลกระทบที่ไม่เป็นสิ่งที่พึงปรารถนา

จากการศึกษาความหมายของผลกระทบดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปสาระสำคัญของผลกระทบได้ว่า ผลกระทบนั้นเป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในระยะยาว ซึ่งอาจเป็นผลลัพธ์ที่ตั้งใจให้เกิดขึ้นในทางผลดีและทางผลเสียหรือผลลัพธ์ที่ไม่ได้ตั้งใจให้เกิดขึ้น ทั้งทางผลดีและทางผลเสียเช่นกัน ผลที่เกิดขึ้นอาจเกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อมและผลดังกล่าวที่เกิดขึ้นจะเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในตัวบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ชุมชน และสังคม

จากประเภท และความหมายของผลกระทบของนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญ สามารถเปรียบเทียบได้กับการเรียนกวดวิชา ดังภาพ ต่อไปนี้

ผู้วิจัยสามารถอธิบายภาพได้ว่า การเรียนกวัดวิชาเปรียบเสมือนโครงการๆ หนึ่งที่มึระยะเวลาอย่างต่ำ 1 เทอม หรือ 4 เดือน เมื่อกวัดวิชาครบตามระยะเวลาที่กำหนด หลังจากกวัดวิชาพบว่า การกวัดวิชาได้ตามจุดประสงค์ที่ต้องการ เช่น เรียนกวัดวิชาแล้วเกรดเพิ่มขึ้น หรือเรียนกวัดวิชาสามารถสอบเข้าเรียนต่อได้ ถือว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์โครงการจึงสิ้นสุด แต่ถ้าเรียนกวัดวิชาไม่ได้ตามจุดประสงค์ถือว่าต้องเรียนต่อทำให้เกิดโครงการระยะยาว ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบ ผลกระทบที่ได้ แบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ ตั้งใจให้เกิด หมายถึง ความคาดหวังของผู้เรียน หรือความคาดหวังของผู้ปกครอง เช่น คาดหวังจะให้เรียนดีขึ้น คาดหวังว่าทำให้มีอาชีพและฐานะและได้ยกระดับของสังคมให้ดีขึ้นในอนาคต มีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น ฯลฯ ซึ่งเป็นความคาดหวังหรือความตั้งใจให้เกิดในทางบวก ในทางตรงข้ามเรียนกวัดวิชาแล้ว ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจเทคนิคการสอนของผู้สอนในโรงเรียนกวัดวิชามากกว่าครูในระบบปกติ สิ้นเปลืองทรัพยากรเกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคม การพักผ่อนไม่เพียงพอของผู้เรียน ฯลฯ ในขณะที่เรียนกวัดวิชาแล้ว

ไม่ต้องการให้เกิดแต่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เช่น ได้มีความรู้ นอกเหนือจากหลักสูตร ได้ยกฐานะเศรษฐกิจของตนเองในอนาคต ได้เพื่อนต่างโรงเรียนมากขึ้น ได้หลีกเลี่ยงยาเสพติด ในทางตรงข้าม เรียนกวดวิชาแล้ว ทำให้ไม่สนใจเรียนในห้องเรียน สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย เกิดความกดดันทางสังคม ทำให้เกิดความเครียด ฯลฯ

ลักษณะของการศึกษาผลกระทบจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกที่เกี่ยวกับการยุติ หรือ ล้มเลิกการดำเนินการต่อไปโดยปรับขยายบางส่วน อย่างไรก็ตามผลกระทบของโครงการเป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในระยะยาวในสภาพธรรมชาติของสังคมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จึงเป็นการยากมากที่จะแยกผลกระทบของโครงการ ซึ่งต้องแสดงความเกี่ยวข้องระหว่างผลลัพธ์กับโครงการด้วย (ชลทิพย์ เอี่ยมสำอาง, 2530: 49)

ในการศึกษาผลกระทบของโครงการนั้นนิยมใช้วิธีหนึ่งคือ การติดตามผล (Follow-up Study of Tracer Study) โดยมีขั้นตอนดังนี้ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2528: 44)

1. นิยามให้ชัดเจนว่า ผลกระทบที่ต้องการติดตาม คืออะไร
2. หาวิธีวัดที่ได้มาตรฐาน โดยตรวจสอบว่ามีวิธีวัดที่มีมาตรฐานหรือไม่อย่างไร

ผลกระทบของโครงการนั้นมักไม่มีเทคนิคโดยเฉพาะ

3. การประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมไว้ เพื่อให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับผลกระทบของโครงการ

4. สรุปเกี่ยวกับผลกระทบของโครงการในเชิงบรรยายสภาพเหตุผลที่เป็นไปได้ โดยการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของโครงการเพื่อให้ผู้อ่านเป็นผู้พิจารณาตัดสินว่าผลนั้นสมเหตุสมผลเพียงไร

การศึกษาความหมายของผลกระทบดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปสาระสำคัญของผลกระทบได้ว่า ผลกระทบนั้นเป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในระยะยาว ซึ่งอาจเป็นผลลัพธ์ที่ตั้งใจหรือให้เกิดขึ้นในทางบวกและทางลบหรือผลลัพธ์ที่ไม่ได้ตั้งใจให้เกิดขึ้นทั้งทางบวกและทางลบเช่นกัน ผลที่เกิดขึ้นอาจเกิดขึ้น ทั้งทางตรงและทางอ้อมและผลดังกล่าวที่เกิดขึ้นจะเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในตัวบุคคล ชุมชนและสังคม

ระบบของการศึกษาของไทยในปัจจุบัน ผู้เรียนยังต้องพึ่งพาการกวดวิชาอยู่มาก ทำให้เกิดผลกระทบในด้านต่างๆ ตามมา ดังรายงานการวิจัยของ กิตติลัมสกุล (2553: 18 – 74) ซึ่งประกอบด้วย

1. ผลกระทบต่อการศึกษา
2. ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ
3. ผลกระทบต่อสังคม
4. ผลกระทบต่อค่านิยมและจิตวิทยา

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เราจะพบว่า การกวดวิชาเป็นบทบาทหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงระบบการศึกษาไทย ในทุกยุคทุกสมัย ซึ่งผู้บริหารการศึกษาของรัฐได้พยายามพัฒนาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น แต่การศึกษาในระบบโรงเรียนยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและผู้ปกครองได้ การกวดวิชาจึงเข้ามามีบทบาทในระบบการศึกษาของไทย เป็นที่แพร่หลายและเป็นที่ยอมรับของผู้เรียน และ

ผู้ปกครอง แต่ความแพร่หลายนี้ยังซ่อนผลกระทบไว้มากมาย ดังนี้

เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน พบว่า การเรียนกวดวิชาทำให้ผลการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น จึงทำให้ไม่สนใจในห้องเรียน เพราะผู้สอนที่โรงเรียนกวดวิชาสอนสนุก มีเทคนิคการสอนที่ดี สามารถทำข้อสอบได้มากขึ้น และทำให้มีความเข้าใจวิชาที่เรียนมากกว่าการสอนของครูในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติ ลิ้มสกุล (2553: 2 – 5) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง โครงการผลกระทบของโรงเรียน เมื่อเรียนเอกชนประเภทกวดวิชาต่อระบบการศึกษาในมิติด้านเศรษฐศาสตร์และด้านการศึกษาโดยรวม พบว่า ผู้เรียนกวดวิชาจะได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น ได้เทคนิคในการทำข้อสอบมากขึ้น มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น สามารถสอบเข้าศึกษาต่อตามที่ต้องการได้ ฯลฯ

จะเห็นได้ว่า ผลของการเรียนกวดวิชาต่อการสอบ การเรียนกวดวิชาส่งผลต่อความสำเร็จในการสอบของผู้เรียนกวดวิชา ทั้งนี้เนื่องมาจากการเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่จะมีเนื้อหามุ่งเน้นที่การสอบเป็นสำคัญ การเรียนกวดวิชาส่งผลต่อการสอบคัดเลือก เนื่องจากการเรียนกวดวิชามุ่งเน้นที่การทำข้อสอบเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการเรียนกวดวิชาจะส่งผลต่อการสอบคัดเลือก แต่ก็ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลทำให้ผู้เรียนสอบคัดเลือกได้เช่นกัน มิใช่มีแต่การเรียนกวดวิชาเพียงอย่างเดียว ขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญา และความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน ที่จะสามารถนำความรู้เดิมผสมผสานกับแนวความรู้ที่ได้จากเรียนกวดวิชาไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับตนเองด้วย เช่นเดียวกับการศึกษาวิจัยของ วราพร เตชะชนศ และคณะ (2543) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง กวดวิชา : ค่านิยมของเด็กไทยในปัจจุบัน ที่พบว่า การเรียนกวดวิชาจะได้ผลดีมากขึ้น หากผู้เรียนนำความรู้ที่ได้เรียนไปทบทวนอย่างสม่ำเสมอให้เกิดความเคยชิน นอกจากนี้การศึกษาเกี่ยวกับการกวดวิชากับการสอบคัดเลือก เข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในทางตรงกันข้าม ผลกระทบในทางลบต่อผู้เรียน การกวดวิชาทำให้ผู้เรียนไม่สนใจการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เพราะครูโรงเรียนกวดวิชาสามารถหาคำตอบให้ได้ความตั้งใจในชั้นเรียนของผู้เรียนลดลง ผู้เรียนที่หนีเรียนกวดวิชามีโอกาสมีมุมมองทางลบมากขึ้น แต่สำหรับผู้เรียนที่เรียนกวดวิชาเต็มที่จะมีเวลาพักผ่อนน้อยลง เวลาออกกำลังกายน้อยลง ทำให้สุขภาพทรุดโทรม มีเวลาทำงานอดิเรกน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติ ลิ้มสกุล (2553: 2 – 12) พบว่า ผู้เรียนเมื่อเรียนกวดวิชาแล้ว ผู้เรียนมีเวลาอยู่กับครอบครัวและพักผ่อนน้อยลง

ผู้ปกครองและครอบครัวในอดีต เคยมีความอบอุ่นในครอบครัวต้องแบ่งแยก เพื่อให้เวลากับการเรียนกวดวิชา ทำให้เวลาที่อยู่กับครอบครัวลดน้อยลง การดำรงชีวิตภายในครอบครัว ทุกคนต้องมีการวางแผนร่วมกันในการเดินทาง การทำธุรกิจของสมาชิกแต่ละคน ในขณะที่เดียวกันเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียน ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ แบ่งเบาภาระการดูแลบุตรหลาน และสามารถนำบุตรหลานห่างไกลจากยาเสพติดได้

ในส่วนของผู้สอน จะเห็นได้ว่า การกวดวิชาสามารถแบ่งเบาภาระของในด้านการสอน แก้ไขข้อบกพร่องการเรียนเป็นรายบุคคล นอกจากนี้ยังสามารถทำให้เพิ่มโอกาสการไขว่คว้าหาความรู้ให้ผู้เรียนมากขึ้น ทำให้ผู้สอนต้องเร่งเตรียมพร้อมในการสอนมากขึ้น ต้องปรับเนื้อหาให้กว้างขวางเท่าทันโรงเรียน

กวดวิชาและการปรับวิธีการสอนให้หลากหลาย

3.1 ผลกระทบด้านการศึกษา

ข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยข้างต้น แสดงว่า การกวดวิชาอาจมีผลต่อลักษณะการเปลี่ยนแปลงด้านการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติ เช่น เมื่อผู้เรียนทุกคนเรียนกวดวิชาผู้สอนในโรงเรียนปกติ อาจไม่จำเป็นต้องทำงานหนัก เมื่อผู้เรียนบางคนเรียนกวดวิชา แต่บางคนไม่เรียน ครูในโรงเรียนปกติ อาจประสบปัญหาเกี่ยวกับความแตกต่างในห้องเรียน ซึ่งผู้สอนบางคนอาจแก้ปัญหาโดยช่วยเหลือผู้ที่เรียนช้า แต่ผู้เรียนบางคนอาจใช้ผู้เรียนที่เรียนกวดวิชาเป็นบรรทัดฐาน ทำให้เกิดช่องว่างระหว่างผู้เรียน

เมื่อการกวดวิชาช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและสนุกกับการเรียนในโรงเรียนปกติก็ถือว่ามิใช่ประโยชน์ นอกจากนี้ การกวดวิชาอาจช่วยให้เด็กเก่ง เรียนในโรงเรียนปกติได้ดียิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตามบางครั้งการกวดวิชาที่มีผลกระทบทางลบต่อชั้นเรียนปกติ เช่น มีการรายงานผลการศึกษาว่า การเรียนกวดวิชาทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจ โดยเมื่อคิดว่าตนเองสามารถจ่ายเงินให้แก่ผู้ที่สามารถบอกรูปวิธีการผ่านการสอบให้ได้ก็ไม่จำเป็นต้องไปเข้าเรียนในห้องเรียน ในบางโรงเรียน จึงมีการขาดเรียนเพิ่มมากขึ้น ผู้เรียนบางคนไม่สนใจการเรียนในระบบปกติ โดยอาจเป็นเพราะเรียนเนื้อหาจากการกวดวิชาครบแล้วหรือไม่พอใจวิธีการสอนในระบบปกติ ผลการศึกษาในศรีลังกาพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่โดยเฉพาะในระดับชั้นที่สูงขึ้นรู้สึกว่าคุณภาพการสอนในโรงเรียนกวดวิชาสูงกว่าในโรงเรียนปกติ กล่าวคือ การกวดวิชา มีผลด้านลบต่อความเคารพ และเชื่อมั่นที่ผู้เรียนมีต่อครู และการสอนของครูในชั้นเรียน ความไม่พอใจดังกล่าว ทำให้การสอนในห้องเรียนลดต่ำลง ทำให้เกิดวงจรที่ผู้เรียนมีพฤติกรรมในด้านลบและไม่เข้าร่วมในกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งนำไปสู่คุณภาพการสอนที่ต่ำ คุณภาพการสอนที่ต่ำนำไปสู่การกวดวิชา และการกวดวิชานำไปสู่พฤติกรรมในด้านลบของผู้เรียน ซึ่งทำให้คุณภาพการสอนในห้องเรียนลดต่ำลง

นอกจากนี้การกวดวิชาทำให้เกิดความไม่สมดุลในการจัดสรร ซึ่งครูที่สอนแต่ละระดับชั้น เมื่อครูในโรงเรียนปกติกวดวิชาให้ผู้เรียนของตนเอง ครูก็มีแนวโน้มจะชอบสอนชั้นเรียนระดับสูง หรือชั้นเรียนที่การเรียนการสอนมีความสำคัญที่สุด ซึ่งจะมีความต้องการในการกวดวิชามากที่สุด ในทางกลับกันก็หมายความว่า ครูที่ค่อนข้างอ่อนจะได้รับมอบหมายให้สอนในระดับชั้นที่ต่ำกว่า ซึ่งเป็นผลเสียต่อพื้นฐานของระบบ

การกวดวิชาอาจทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำที่เห็นชัดที่สุดคือ ผู้เรียนจากโรงเรียนปกติ ไปยังชั้นเรียนพิเศษทันที และที่ได้รับผลกระทบเช่นกันคือ ครูที่สอนกวดวิชา โดยเฉพาะผู้ที่เป็นครูในโรงเรียนปกติด้วย สำหรับผู้ที่สอนกวดวิชาซึ่งไม่ได้เป็นครูในโรงเรียนปกติ ก็ย่อมเหนื่อยน้อยกว่าอย่างไรก็ตาม ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ โรงเรียนกระแสหลักจะสูญเสียบุคลากรที่มีความสามารถมากที่สุด เมื่อครูเลือกที่จะไปสอนในระบบกวดวิชามากกว่าในโรงเรียนปกติ

ปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ความครอบคลุมของเนื้อหาหลักสูตร โดยเฉพาะในระบบที่ครูสอนพิเศษเป็นผู้รับผิดชอบเด็กที่เรียนกวดวิชาของตนในโรงเรียนปกติด้วย เช่น ในมอโรคโค พบว่า

ร้อยละ 62 ของครูสอนวิทยาศาสตร์กล่าวว่า เนื้อหาวิชาที่มีมากจนสอนไม่ทันในชั่วโมงเรียนปกติ และพบว่า ครูสอนวิทยาศาสตร์ในระดับนี้จัดสอนถึงร้อยละ 34

ในกรณีนี้ปัญหาสำคัญก็คือ ครูอาจมีเหตุจูงใจให้อ้างเหตว่าหลักสูตรแน่นเกินไปและมีเจตนาที่จะสอนให้ช้าลง เพื่อให้มีตลาดสำหรับการสอนพิเศษหลังเลิกเรียน เช่น ที่ปฏิบัติกันอย่างแพร่หลาย บังคลาเทศ กัมพูชา และอียิปต์

อย่างไรก็ตามส่วนใหญ่มักขึ้นอยู่กับลักษณะของสังคมและกรอบโครงสร้างด้านสภาพแวดล้อมด้วย ในมอลต้า ครู 1 ใน 4 เห็นว่า การสอนพิเศษไม่จำเป็นทุกระดับและส่วนใหญ่ที่สอนก็ด้วยเหตุผลทางการศึกษา เช่น สอนวิชาที่ไม่มีสอนในโรงเรียนช่วยเหลือผู้เรียนที่อ่อน และช่วยเหลือผู้เรียนที่ขาดแคลนเป็นเวลานาน

การวิเคราะห์ระบบการกวดวิชาจะต้องพิจารณา ทั้งในแง่บวกและแง่ลบ ในการพยายามที่จะตอบสนองความต้องการของตลาด ผู้ดำเนินกิจการบางรายมีนวัตกรรมใหม่ๆ ทั้งในด้านเนื้อหาและการจัดการสอน นอกจากนี้ จากการสำรวจในญี่ปุ่น พบว่า เหตุผลที่นิยมให้เด็กเรียนกวดวิชามากที่สุด คือ เพื่อเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนของเด็ก ส่วนเหตุผลที่กล่าวถึงน้อยที่สุดคือ เพื่อเรียนรู้เทคนิคการทำข้อสอบ ส่วนการศึกษาของกระทรวงศึกษาของญี่ปุ่น พบว่า ผู้ปกครองของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาส่วนใหญ่มักกล่าวว่า ประโยชน์ของการกวดวิชาคือ เด็กๆ ได้เรียนรู้วิธีการด้วยตนเอง

ประการสุดท้ายหลักสูตรที่สถาบันกวดวิชานั้น โดยเฉพาะหลักสูตรที่เร่งรัดอาจแตกต่างจากหลักสูตรในโรงเรียนปกติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบการศึกษาของรัฐ โรงเรียนจะต้องดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายที่มีขอบข่ายกว้างขวาง ซึ่งหมายถึง การพัฒนาบุคคลรอบด้าน ทั้งด้านกีฬา ดนตรี และวิชาการ การส่งเสริมมารยาท หน้าที่พลเมือง และความภาคภูมิใจในความเป็นชาติ โรงเรียนกระแสหลัก อาจต้องให้เด็กระดับชั้นเดียวกันเรียนด้วยกัน เพื่อไม่ให้มีการแบ่งแยกเด็กที่เรียนอ่อน ในทางตรงกันข้ามสถาบันกวดวิชาที่มุ่งเพื่อการสอบจะตัดเนื้อหาที่ไม่เกี่ยวข้องออกไป เพื่อเน้นในเรื่องการสอบ นักวิเคราะห์หลายคนในต่างประเทศมีความเห็นเชิงลบต่อปรากฏการณ์นี้

เบรย์ (Bray, 1999) กล่าวว่า สถาบันกวดวิชาทำให้หลักสูตรในภาพรวมที่จัดทำไว้อย่างสมดุลบิดเบี้ยวไป แต่ปรากฏการณ์ดังกล่าว ก็อาจเป็นการแสดงให้เห็นถึงความต้องการของสาธารณชน และอาจเป็นการตรวจสอบนักพัฒนาหลักสูตร ซึ่งอาจกำหนดเป้าหมายที่เป็นอุดมคติมากขึ้นในทำนองเดียวกัน เกิดปรากฏการณ์ที่ควรคำนึงถึง ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา การที่จะระบุถึงผลกระทบของการกวดวิชาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเป็นรายบุคคลนั้นทำได้ยาก เพราะมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการ ในการศึกษาจำเป็นต้องพิจารณาความแตกต่างด้านเศรษฐกิจ สังคมระหว่างเขตเมืองและชนบท

ผลจากการศึกษาในบางประเทศยังสรุปไม่ได้ว่าการกวดวิชาทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาขึ้นหรือไม่ ทั้งนี้มีความเป็นไปได้มากกว่าจะขึ้นอยู่กับ

1. เนื้อหาสาระและวิธีการจัดการสอนกวดวิชา
2. แรงจูงใจของผู้สอนและผู้เรียนกวดวิชา
3. ความเข้มข้น ระยะเวลา และจังหวะเวลาที่เหมาะสมในการกวดวิชา
4. ประเภทของผู้เรียนที่กวดวิชา

2. ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน สามารถตรวจสอบได้หลังเรียน โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮูล (Houle. 1961: 66) ที่ว่า เรียนเพื่อความสำเร็จในการเรียน ความรู้สึกพึงพอใจ มีความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น มีความมั่นใจ สามารถเรียนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ข้อผิดพลาด จนมีพื้นฐานการเรียนที่ดี ทำให้ผลการเรียนดีขึ้น ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

- 2.1 ผู้เรียนสามารถตอบคำถามครูผู้สอน กล้าซักถาม กล้าแสดงออก และสามารถอธิบายให้เพื่อนฟัง เมื่อเรียนในชั้นปกติได้มากขึ้น
- 2.2 ผู้เรียนสามารถทำการบ้านเองได้มากขึ้น จำนวนข้อผิคน้อยลง หรือไม่ผิเลย
- 2.3 ผู้เรียนสามารถสอบได้คะแนนมากขึ้น มีคะแนนปลายภาคดีขึ้นหรืออย่างน้อยคะแนนเท่าเดิมถ้าเนื้อหามากขึ้น หรือเป็นเนื้อหาที่ยากมากขึ้นหรือผู้เรียนมีคะแนนคงที่ในขณะที่เพื่อนส่วนใหญ่คะแนนลดลง
- 2.4 ผู้เรียนสามารถสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงได้

3.2 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ พบว่า ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชามีความหลากหลายและมีความแตกต่างสูงมาก ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าเดินทาง ค่าใช้จ่ายอื่นๆ เป็นต้น จากการวิจัยของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2545: 28) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย พบว่า จังหวัดหลักของประเทศไทย ได้แก่ กรุงเทพฯ เชียงใหม่ ขอนแก่น สงขลา มีการเรียนกวดวิชาสูง ค่าเรียนกวดวิชา 14,000 ล้านบาท ต่อเดือน และค่าใช้จ่ายอื่นๆ อีก 400 บาทต่อเดือนต่อคน (มดิชนรายวัน. 2543: 10, 30 พฤศจิกายน) หรืออาจมองอีกแง่หนึ่งคือ ผู้เรียนและผู้ปกครองรู้สึกเสียค่าใช้จ่ายและเสียเวลากับการเรียนกวดวิชา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติ ลิ้มสกุล (2553: 4 – 14)

ในขณะเดียวกัน การกวดวิชาเป็นการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าถึงแม้ผลเสียทางเศรษฐกิจของการกวดวิชา คือ ทำให้ผู้ปกครองต้องเสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่ค่าเล่าเรียน รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่นๆ เพิ่มขึ้นโดยไม่จำเป็น แต่ผลจากการศึกษากลับพบว่า ผู้ปกครองกลับมีความพอใจและเต็มใจให้การสนับสนุนบุตรให้เรียนกวดวิชาอย่างเต็มที่ ในขณะที่ผู้เรียนยังคงเชื่อว่า การเรียนกวดวิชาการเรียนกวดวิชาอาจมีส่วนช่วยในการเพิ่มพูนความรู้ให้สูงขึ้น และเพิ่มโอกาสในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ในขณะที่ผู้ปกครองยังขาดการติดตามหรือสอบถามและมีข้อมูลไม่มากนักเกี่ยวกับการสอนในโรงเรียนกวดวิชา โดยเฉพาะความรู้ที่บุตรตนเองจะได้รับเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับจำนวนเงินที่ต้องเสียไปเป็นจำนวนมาก

3.3 ผลกระทบด้านสังคม

1. สัมพันธภาพทางสังคม เมื่อเด็กอยู่นอกบ้านตลอดเวลาทำให้ความผูกพันในบ้านลดน้อยลงเยาวชนอาจรับการดูแลระหว่างทางหรือที่สถาบันกวดวิชาไม่ดีนัก ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม นอกจากนี้บางครั้งผู้เรียนเร่งรีบไปเข้าเรียนกวดวิชา โดยไม่ได้รับประทานอาหารหรือการพักผ่อนที่เหมาะสม และกลับบ้านค่ำ และเหนื่อยจนกระทั่งไม่มีเวลาที่จะสำรวจความสนใจของตนเอง ผู้ปกครองจำนวนมาก ส่งบุตรหลานไปเรียนกวดวิชาหลังโรงเรียนเลิก เพราะไม่ต้องการให้เด็กไปอยู่ตามถนน ซึ่งมักมีอันตราย ห้างไกล ยาเสพติด นอกจากนี้การกวดวิชาอาจช่วยให้เยาวชนมีเพื่อนและช่วยพัฒนาความสมบูรณ์ให้เยาวชน จากการวิจัยพบว่า ผู้เรียนระดับประถมศึกษาร้อยละ 40 ชอบไปโรงเรียนกวดวิชา เพราะได้มีเพื่อน และนักสังคมวิทยาญี่ปุ่น ตั้งข้อสังเกตว่า ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาทั้งเพศหญิงและชายเห็นว่า โรงเรียนกวดวิชาเป็นสิ่งที่น่าตื่นตัวในด้านสังคม โดยมีการแลกเปลี่ยนสมุดบันทึก เกี่ยวพากัน และได้มีโอกาสพบผู้เรียนจากโรงเรียนอื่น ซึ่งสอดคล้องกับผู้ปกครองบางคนเห็นว่า ผู้สอนที่สอนพิเศษช่วยรับผิดชอบในการบังคับให้ผู้เรียนมีวินัยในการเรียน ทำผู้ปกครองมีเวลาว่างสำหรับผู้เรียนมาก เมื่อมองในแง่บวก จะพบว่า

1.1 ผลสัมฤทธิ์ของสังคม ซึ่งสามารถตรวจสอบได้หลังเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฮูล (Houle. 1961: 66) ที่ว่า เรียนเพื่อพัฒนาความรู้ให้หลากหลาย หมายถึง การเรียน เพื่อให้รู้ในสิ่งที่อยากรู้มากขึ้น หรือชอบแสวงหาความรู้ตลอดเวลา นำความรู้ที่ได้มาพัฒนาการเรียนของตนเองให้ดีขึ้น และเป็นพื้นฐานในการสอบเข้าเรียนต่อและสอบเข้าทำงาน เพื่อให้เป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพและพัฒนาประเทศชาติต่อไป

1.2 ผลสัมฤทธิ์ด้านครอบครัว สามารถตรวจสอบได้หลังเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮูล (Houle. 1961: 66) ที่ว่า เรียนเพื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจ สามารถพัฒนาความรู้และสังคมของตนเอง โดยเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นได้ดีขึ้น มีความมั่นใจในการแสดงออก รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ไม่เป็นที่หนักใจของครอบครัวในเรื่องการหนีเรียน และหลีกเลี่ยงยาเสพติด ซึ่งตรงกับบทความของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (2545) เรื่องความคิดของผู้ปกครองในการเรียนกวดวิชา

2. ความไม่เสมอภาคทางสังคม เช่นเดียวกับการศึกษาเอกชนทุกรูปแบบ คนรวยมีโอกาสกวดวิชาได้ง่ายกว่าคนจน การกวดวิชาจึงเป็นกลไกที่รักษาหรือทำให้ความไม่เสมอภาคทางสังคมเพิ่มมากขึ้น เด็กจากครอบครัวที่ร่ำรวยจะสามารถจ่ายเงิน และได้รับการกวดวิชาที่มีคุณภาพดีกว่าและมากกว่า แต่อย่างไรก็ตามครอบครัวที่ร่ำรวยอาจเป็นเพราะว่า การกวดวิชาเป็นการทุ่มเทความพยายามที่มากเกินไป นอกจากนี้ครอบครัวชนชั้นกลาง แม้แต่ครอบครัวยากจนก็อาจตัดสินใจลงทุนในการเรียนกวดวิชา เพื่อเลื่อนระดับทางสังคมโดยอาศัยการสอบ

ประเภทและปริมาณของการกวดวิชาที่เป็นปัจจัยสำคัญ ครอบครัวที่ร่ำรวย สามารถกวดวิชาแบบตัวต่อตัวหรือกลุ่มเล็กๆ หรือให้มาสอนที่บ้านได้ ซึ่งจัดได้ตามความต้องการของแต่ละคนได้มากกว่า ในขณะที่ครอบครัวยากจนต้องเรียนกวดวิชาที่มีจำนวนผู้เรียนที่มากกว่า

เบรย์ (Bray. 1999) กล่าวว่า ผู้สนับสนุนทฤษฎีเกี่ยวกับมนุษย์อาจเห็นว่าการกวดวิชาเกี่ยวข้องกับความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ เพราะมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับความต้องการของตลาดและเป็นเพราะผลตอบแทนทางเศรษฐกิจเป็นเหตุผลสำคัญที่ผู้เรียนและผู้ปกครองลงทุนในการเรียนกวดวิชา อย่างไรก็ตาม มีผู้โต้แย้งว่า การกวดวิชาต้องเสียทรัพยากร ทั้งด้านการเงินและคน ซึ่งสามารถนำไปใช้ด้านอื่นได้ดีกว่า และในระบบการสอบแบบเก่ายังคงมีอยู่ การกวดวิชาจะเป็นสิ่งที่ทำลายความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสามารถส่งผลร้ายต่อฐานการผลิตทางเศรษฐกิจการกวดวิชา อาจมีผลกระทบต่อตลาดแรงงาน ดังนี้

1. ในบางประเทศการกวดวิชา ทำให้ผู้ปกครองทำงานหนัก โดยพบว่า อัตราการกวดวิชาสูงสุด อยู่ในครอบครัวที่ทั้งพ่อและแม่ทำงาน ซึ่งไม่ได้สะท้อนให้เห็นแก่ทรัพยากรด้านการเงินและความทะเยอทะยานของพ่อแม่ แต่ยังสะท้อนให้เห็นว่าครอบครัวที่ทั้งพ่อและแม่ทำงานต้องการ โครงสร้างที่เป็นแบบแผนสำหรับการดูแลบุตรและหลานของตน การมีสถานที่กวดวิชา จึงทำให้ทั้งพ่อและแม่เข้าสู่ตลาดแรงงานและใช้ทักษะของตนส่งเสริมเศรษฐกิจของประเทศ

2. ในสังคมญี่ปุ่น ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วมักจะไม่ได้ทำงานแบบมีรายได้ อย่างไรก็ตาม หากครอบครัวต้องการรายได้เพิ่ม เพื่อให้ลูกได้เรียนกวดวิชาหรือเรียนพิเศษ แม่ก็สามารถหางานทำนอกบ้านได้ ซึ่งเท่ากับว่า ผู้หญิงได้มีโอกาสใช้ทักษะและความสามารถของตนก่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

3. ผลต่อตลาดแรงงานที่ชัดเจนที่สุดคือ การจ้างครูสอนกวดวิชาในหลายประเทศ การกวดวิชาเป็นกิจการขนาดใหญ่ และมีการจ้างงานจำนวนมาก ซึ่งเมื่อรายได้ก็นำไปใช้จ่าย จึงเท่ากับสร้างงานให้แก่กลุ่มอื่นๆ อนึ่ง หากไม่มีการกวดวิชาครูผู้สอนอาจไม่มีงานทำและไม่ได้ใช้ความสามารถให้เป็นประโยชน์

3.4 ผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยา

1. ความกดดันที่มีต่อผู้เรียน เห็นได้ชัดว่าเด็กที่เรียนทั้งในโรงเรียนปกติและเรียนกวดวิชา จะถูกกดดันมากในเรื่องเวลาพักผ่อน ในประเทศญี่ปุ่นกล่าวว่า “นอนสี่ชั่วโมง เพื่อความสำเร็จ แต่นอนห้าชั่วโมง สำหรับความล้มเหลว” แสดงให้เห็นความจำเป็นสำหรับการผ่านการสอบเข้าวิทยาลัยและสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมการกวดวิชาในญี่ปุ่น เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ใหญ่ทำงานวันละ 8 ชั่วโมง แต่ผู้เรียนเรียนในโรงเรียน คูหนังสือ และเรียนพิเศษ มากกว่า 8 ชั่วโมง หรืออาจพูดใหม่ว่า เด็กก็มีชั่วโมงทำงานมากกว่าพ่อแม่ ในขณะที่เด็กกวดวิชาช่วยให้ผู้เรียนตามทันเพื่อน ดังนั้น แม้จะมีความกดดันจากด้านหนึ่ง ก็อาจช่วยบรรเทาความกดดันจากอีกด้านหนึ่ง

ผลกระทบที่เกิดจากการเรียนกวดวิชาที่มีทั้งผลดีและผลเสีย ซึ่งผลดีนั้น ได้แก่ ทำให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น และมีโอกาสในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ส่วนผลเสียคือ มีเวลาพักผ่อนแล้วทำกิจกรรมอื่นๆ น้อยลง เป็นภาระค่าใช้จ่ายกับผู้ปกครอง และที่สำคัญคือทำให้เด็กสนใจการเรียนในห้องลดน้อยลง ฯลฯ ซึ่งเป็นธรรมดา เพราะทุกสิ่งจะมีทั้งผลดีและผลเสีย แต่สิ่งที่เห็นกันอยู่ในอนาคตคือ เยาวชนไทยแข่งขันกันเรียน ซึ่งทำให้ระดับการศึกษาของเยาวชนไทยสูงขึ้นซึ่งเป็นผลดีสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา อย่างเช่น

ประเทศไทย ซึ่งมีโอกาสเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เพราะประชาชนส่วนใหญ่มีการศึกษาสูง
นอกจากประเทศไทยแล้วที่เกิดผลกระทบด้านการกวดวิชา ในต่างประเทศที่มีการกวดวิชา
ก็มีผลกระทบจากการเรียนกวดวิชา ดัง ตาราง 10

ตาราง 10 ผลกระทบของการเรียนกวดวิชาในต่างประเทศ

ผลกระทบ ด้านการศึกษา	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบทาง ค่านิยมและจิตวิทยา
1. คุณภาพการศึกษา (Bray. 1999), (Dung. 2007), (BuDiene. 2006) - ทำให้สามารถแก้ไข ข้อบกพร่อง - ทำคะแนนให้ดีขึ้น - ทำให้สามารถสอบเข้าเรียน ต่อได้ - ทำให้สามารถรักษาระดับได้	1. ความเท่าเทียม ในการทำงานในอนาคต (Bray. 1999), (Psacharopoulos. 1994); (Ono. 2007)	1. ความไม่เท่าเทียมกัน ในสังคมและความ เป็นอยู่ในอนาคต (Bray. 1999); (Bray; & Emmanuelle. 2007)	1. ค่านิยมทางสังคม และวัฒนธรรม (Bray. 1999)
2. พัฒนาทักษะและความรู้ของ ผู้เรียน (BuDiene. 2006), (Bray. 1999); (Ono. 2007); (Dung. 2007); (Buchman. 2002); (Benejee. 2007); (Monem. 2007); (Ha; & Harphe. 2005) - ฝึกวิธีคิด ทักษะและความรู้ - ทำให้มีการตื่นตัว	2. สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย เช่น ค่าหนังสือ ค่าเครื่อง เขียน ค่าเดินทางและ อื่นๆ (Ono. 2007); (Fergany. 1994); (Lee. 2005); (Tansel;&Bercan 2006); (Henaff. 2005); (Pare - Kabore. 2006); (Bahlaiya. 2006); & (Bray. 1999)		2. ตอบสนองความ แตกต่างระหว่าง บุคคลและตอบสนอง ความพึงพอใจของ ผู้เรียนและผู้ปกครอง (Bray. 1999)

ตาราง 10 (ต่อ)

ผลกระทบ ด้านการศึกษา	ผลกระทบ ด้านเศรษฐกิจ	ผลกระทบ ด้านสังคม	ผลกระทบทาง ค่านิยมและจิตวิทยา
3. ความไม่เสมอภาคทาง การศึกษา (Chang. 2003), (Tansel; & Bircan 2006), (BuDiene. 2006), (Bray. 1999)	3. สิ้นเปลืองด้านเวลา (Bray. 1999), (Psacharopoulos. 1994), (Ono. 2007)	3. ยกระดับฐานะทาง สังคมให้สูงขึ้น (Bray. 1999)	3. ผู้เรียนพักผ่อนไม่ เพียงพอและขาดการ พัฒนาการตามวัย อันควร (Bray. 1999)
4. ลดช่องว่างระหว่างการจัด การศึกษาของรัฐบาลที่คาดหวัง - ระบบการศึกษาที่ดีกว่า (Bray. 1999)	4. ยกระดับฐานะทาง เศรษฐกิจให้สูงขึ้น (Bray. 1999); (Drove; & Dung. 2007) (Ono. 2007), (BuDiene. 2006); (Davies. 2004)	4. ไม่มีเวลาให้กับ ครอบครัว เพื่อนและพิธี ทางศาสนา (Desilva. 1994); (Bray. 1999); (BuDiene. 2006)	4. เกิดความกดดัน ทำ ให้มีความเครียดและ มีทัศนคติอัน ไม่พึง ประสงค์ (Bray. 1999)
5. โอกาสทางการศึกษาที่ดีกว่า (Bray; & Emmanuelle, 2007)		5. ใช้เวลาว่างให้เกิด ประโยชน์ ห่างไกลยา เสพติด และลดภาระ ของผู้ปกครองในการ ดูแล (Bray. 1999)	5. ทำให้เกิดแรงจูงใจ ในการเรียน มีทัศนคติ ที่ดีต่อการเรียน มี ความมั่นใจตนเอง เกิดขวัญกำลังใจ (Mischho; & Har. 2002) (Bray. 1999)

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

อัฐกร แผ่นทอง (2547) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมืองจังหวัดพะเยา กล่าวว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อปัจจัยโรงเรียนกวดวิชาหาพบง่าย และโรงเรียนกวดวิชาตั้งอยู่ใกล้ที่พักอาศัยมากที่สุด ด้านบุคลากร คือ ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี และผู้สอนดูแลเอาใจใส่ผู้เรียน ผู้สอนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก ตามลำดับ ด้านลักษณะทางกายภาพ ได้แก่ ห้องเรียนมีแสงสว่างเหมาะสมกับการเรียนและไม่มีเสียงรบกวนจากภายนอก มีห้องน้ำห้องส้วมถูกสุขลักษณะ ด้านกระบวนการ ได้แก่ มีการวัดผลการเรียนสม่ำเสมอ มีการแนะนำข้อสอบและจัดทดสอบความพร้อมก่อนสอบจริง และมีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ ๆ ตามลำดับ

กษิตศ ใจผาวัง (2548) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเลือกใช้บริการโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตเทศบาลนครเชียงราย พบว่า ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการเรียนการสอนและบริการ ปัจจัยด้านราคาค่าบริการ ปัจจัยด้านสถานที่ และปัจจัยด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับมากทุกปัจจัย โดยใช้ปัจจัยด้านการเรียนการสอนและบริการเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา โดยให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านหลักสูตรการเรียน และความเข้มข้นของเนื้อหาวิชาการ และมีบริเวณที่จอดรถสะดวก ตามลำดับ โดยความสำคัญในด้านราคาค่าบริการได้ให้ความสำคัญระดับค่าเล่าเรียนกับคุณภาพและบริการที่ได้รับเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา คือ ระดับค่าเล่าเรียนกับเนื้อหาการเรียนการสอน และการผ่อนจ่ายค่าเล่าเรียนได้ ตามลำดับปัจจัยด้านสถานที่ ให้ความสำคัญการอยู่ในแหล่งชุมชน เดินทางไปมาสะดวก เป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา ไม่แออัดหรือคับแคบ และติดถนนใหญ่

พรเพชร โสติถิमानนท์ (2548) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการกวดวิชาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร พบว่า องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนกวดวิชา มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ลักษณะมุ่งอนาคต เจตคติต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ส่วนองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเรียนกวดวิชา มี 1 องค์ประกอบ ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครองในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา สำหรับองค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนกวดวิชา มี 10 องค์ประกอบ ได้แก่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ แผนการเรียนคณิตศาสตร์ – ภาษาอังกฤษ แผนการเรียนภาษาอังกฤษ – ภาษาฝรั่งเศสหรือภาษาเยอรมัน แผนการเรียนภาษาอังกฤษ-สังคม บุคลิกภาพ ลักษณะกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และสำหรับองค์ประกอบที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนกวดวิชา

โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่ส่งผลมากที่สุดไปน้อยที่สุด มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว วัชรภรณ์ แซ่อึ้ง (2548) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างเครื่องมือวัดความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนกวดวิชา เขตกรุงเทพมหานคร เครื่องมือวัดความเครียดมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 โดยด้านส่วนตัว ด้านการเรียนการสอน ด้านฐานะทางเศรษฐกิจ และด้านการศึกษาต่อ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89, 0.88, 0.93 และ 0.82 ตามลำดับ ซึ่งผลการเปรียบเทียบความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในสถาบันกวดวิชา เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร เพศ แผนการเรียน รายได้ของครอบครัว สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง และสังกัดของโรงเรียนไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ความเครียดด้านแผนการเรียน และด้านรายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกัน

รัชนิกร สอนไชยา (2548) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาในเขตอำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร พบว่า ปัจจุบันการเรียนกวดวิชา มีบทบาทกับผู้เรียนที่ต้องการเตรียมความพร้อมในการสอบเข้าเรียนต่อในระดับสูงขึ้น หรือระดับมหาวิทยาลัย ส่งผลให้ธุรกิจกวดวิชา มีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้เพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียน และสอนเทคนิคในการทำข้อสอบให้กับผู้เรียนก่อนเข้าสอบแข่งขัน จากผลการศึกษา พบว่า ผู้เรียนที่เคยเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่ต้องการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีเหตุผลคือ เพื่อให้สามารถทำข้อสอบเข้าเรียนต่อในระดับสูงขึ้น หรือสอบเอนทรานซ์ได้ และจ่ายค่าเรียนเป็นเดือน ส่วนผู้เรียนที่ไม่เคยเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่ต้องการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยมีเหตุผลคือ เพื่อให้สามารถทำข้อสอบเข้าเรียนต่อในระดับสูงขึ้นหรือสอบเอนทรานซ์ได้ และจ่ายค่าเรียนเป็นเดือน ส่วนผู้ปกครองส่วนใหญ่เคยส่งบุตรหลานเข้าเรียนกวดวิชาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรียนในวันจันทร์ – ศุกร์ และเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาใกล้บ้าน โดยให้เรียนควบคู่ไปกับการเรียนปกติ และต้องการจ่ายค่าเรียนเป็นรายเดือน

สุนาทเดช ภูพัฒน์ และคณะ (2548) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ทักษะคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อสถาบันกวดวิชาในย่านสยามสแควร์ พบว่า ทักษะคิดด้านสถาบันกวดวิชาและคณาจารย์ คือ ความมีชื่อเสียงของสถาบันกวดวิชา และมีวิชาให้เลือกเรียนได้ตามความต้องการ ทักษะคิดด้านราคา ผู้ปกครองสามารถที่จะอนุมัติให้ลงทะเบียนเรียนหลังจากทราบราคาเรียนว่า เหมาะสม และวิธีการชำระเงินที่สะดวกและหลายรูปแบบ ทักษะคิดด้านสถานที่คือ จำนวนของสถาบันกวดวิชาเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียนและความสะดวกสบายในการเดินทางมาสถาบันกวดวิชาย่านสยามสแควร์

อนุสรรา ศิริมงคล (2548) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การกวดวิชากับการปฏิรูปการศึกษาของไทย พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่กำลังเรียนกวดวิชาและเลือกเรียนมากกว่าหนึ่งวิชา ซึ่งเหตุผลในการเรียนกวดวิชา คือ การเรียนกวดวิชาเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการศึกษาด้วยเหตุผล 2 ประการคือ การกวดวิชาช่วยทบทวนและสรุปบทเรียนที่เรียนมาและช่วยให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น เพราะการสอนของโรงเรียนกวดวิชาสามารถสรุปและอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้นกว่าในโรงเรียนปกติ ซึ่งปัจจัยที่ทำให้การกวดวิชายังคงอยู่คู่กับ

ระบบการศึกษาในยุคปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย คือ 1) ระบบการรับเข้ามหาวิทยาลัยไม่สอดคล้องกับหลักการของการปฏิรูปการศึกษา 2) ครูขาดความเป็นกันเองกับผู้เรียนและกลยุทธ์การสอนที่ไม่น่าสนใจ 3) พฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนไทยยังไม่สอดคล้องกับหลักการของการปฏิรูปการศึกษา

นาวิ ชันศิริ (2549) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง พัฒนาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร พบว่า วัตถุประสงค์ของผู้เรียนในระยะแรก คือ การเรียนเพื่อเสริมความรู้และทักษะทางด้านภาษา เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและการทำงาน แต่ปัจจุบันการเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่จะเป็นการเรียนเพื่อสอบเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง ส่วนวิชาที่เรียนเสริมนั้นจะเป็นกลุ่มวิชาหลักที่จำเป็นสำหรับการสอบแข่งขัน โดยในระยะแรก ผู้สอนจะเป็นชาวต่างชาติเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากเน้นการเรียนด้านภาษาต่างประเทศ แต่ต่อมาเมื่อมีการเรียนวิชาที่หลากหลาย ผู้สอนจึงมาจากสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงต่างๆ ส่วนในปัจจุบัน ผู้สอนส่วนหนึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระ โดยพัฒนาการของโรงเรียนกวดวิชาได้สะท้อนรูปแบบของการจัดการศึกษาของชาติ รวมถึงระบบการสอบแข่งขันก็มีส่วนผลักดันให้การกวดวิชายังคงปรากฏอยู่ รัฐบาลโดยกระทรวงศึกษาธิการพยายามที่จะทำการควบคุมโรงเรียนกวดวิชา เพราะเห็นว่าไม่มีความจำเป็นและสิ้นเปลือง แต่จากการเพิ่มขึ้นของโรงเรียนกวดวิชาในปัจจุบัน คงจะเป็นข้อพิสูจน์ให้เห็นถึงความล้มเหลวในการแก้ปัญหาการกวดวิชาได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดการกวดวิชา ในด้านวิชาการ โดยเฉพาะเรื่องของหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีการเปลี่ยนแปลงเสมอ และไม่สอดคล้องกับการสอบประเมินผล เพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทั้งนี้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้อะไรได้ทั้งหมด ประกอบกับระบบการสอบคัดเลือกที่ยังไม่ชัดเจน ทำให้ผู้เรียนต้องหันมาพึ่งการเรียนกวดวิชาเพื่อเตรียมความพร้อมทั้งเพื่อทำคะแนนในชั้นเรียน และเพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ปัจจัยทางจิตวิทยา เช่น ค่านิยมชื่นชมคนเก่งและคนดี ซึ่งทำให้เกิดการแข่งขันในเรื่องการทำคะแนนสอบให้ได้ดีที่สุด และปัจจัยทางด้านสังคม เพราะเนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ไม่สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมแต่เพียงลำพังได้ ดังนั้นจึงทำให้มนุษย์จำเป็นต้องผลักดันตัวเอง เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งได้ยึดติดกับปัจจัยทางด้านจิตวิทยาในเรื่องค่านิยมทางสังคม ซึ่งปัจจัยทั้งสามประการข้างต้นเป็นปัจจัยที่ผลักดันให้เกิดการเรียนกวดวิชาขึ้นในที่สุด

นิภาพร พรุ่งโรจน์ (2549) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาทัศนคติและความเชื่อของครูที่มีต่อการสนับสนุนให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา พบว่า ผู้สอนมีทัศนคติทางบวกต่อการสนับสนุนให้ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา และการสนับสนุนให้ผู้เรียนกวดวิชา มีทั้งผลดีและผลเสีย โดยผลดี คือ ทำให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้และซักถามสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ เพื่อให้เข้าใจยิ่งขึ้น การที่ผู้เรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ให้ผู้เรียนได้แนวคิดและเทคนิคใหม่ๆ ในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่นอกเหนือจากห้องเรียน ส่วนผลเสีย คือ เป็นสิ่งสิ้นเปลือง เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้สอนที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีทัศนคติที่ดีต่อการสนับสนุนให้ผู้เรียนกวดวิชา มากกว่าผู้สอนที่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี แสดงให้เห็นว่า การศึกษา

เป็นสิ่งที่สำคัญที่มีผลต่อทัศนคติ โดยการศึกษาที่สูง ทัศนคติเกี่ยวกับการกวาดวิชาที่จะเป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมมากขึ้น ดังนั้น ภาครัฐจึงควรให้การสนับสนุนผู้สอนซึ่งเป็นบุคลากรสำคัญในการให้ความรู้กับเยาวชนได้เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นไป โดยการสนับสนุนให้ทุนการศึกษาแก่บุคลากร เป็นต้น

ประภัสสร พรหมบุตร (2549) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาทัศนคติ ความเชื่อ และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการเรียนกวาดวิชา พบว่า ความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเรียนกวาดวิชาของผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีแนวโน้มเชื่อว่า การเรียนกวาดวิชาให้ผลดี แต่ก็เชื่อว่า มีผลเสียควบคู่กันไป แต่ผู้เรียนจะมองภาพในเชิงบวกมากกว่า โดยผู้เรียนมีความเชื่อสูงสุดในข้อว่า การเรียนกวาดวิชาทำให้รู้เทคนิคและสูตรลัดต่างๆ

สุวิชัย เดชะรัตนางกูร (2549) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงิน ในการลงทุนเปิดสถาบันกวาดวิชา ในอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี พบว่า การเปลี่ยนแปลงระบบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ส่งผลให้เด็กไทยใช้บริการ โรงเรียนกวาดวิชาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจากการเปิดโรงเรียนกวาดวิชาในพื้นที่ดังกล่าว นอกจากจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนและผู้ปกครองแล้วยังก่อให้เกิดการจ้างงาน การกระจายรายได้ด้วย ทั้งนี้ในส่วนของการสรุปผลการศึกษาทั้ง 4 ด้าน เป็นดังนี้ ด้านการศึกษาความเป็นไปได้ทางการตลาด พบว่า จังหวัดปทุมธานีมีจำนวนสถาบันกวาดวิชาไม่มาก และยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้ทั้งหมด ดังนั้นสภาพการแข่งขันจึงยังไม่รุนแรงมากนัก อีกทั้งยังมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว สูงเป็นอันดับ 6 ของประเทศ ทำให้อำนาจซื้ออยู่ในระดับสูง ซึ่งเมื่อพิจารณาค่านิยมทางการแข่งขันทางการศึกษาที่มีเพิ่มมากขึ้น ทำให้ธุรกิจกวาดวิชามีโอกาสที่จะเจริญเติบโตได้ ในขณะที่ผลการวิเคราะห์ทางด้านเทคนิค พบว่า การกำหนดสถานที่ตั้งของโรงเรียนกวาดวิชามีความสำคัญมากเช่นเดียวกับหลักสูตรการเรียนการสอน คุณภาพของอาจารย์ผู้สอนและลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนกวาดวิชาที่เอื้อต่อการเรียน เช่น การมีขนาดห้องเรียนเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน มีแสงสว่างเพียงพอ ความสะอาด อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนที่ดี เป็นต้น

ธิชานันท์ ศิวังจันทร์ (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกโรงเรียนกวาดวิชา ของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในเขตเทศบาลนครเชียงราย พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกโรงเรียนกวาดวิชามากที่สุด คือ การมีหลักสูตรการเรียนการสอนที่มาตรฐาน ปัจจัยด้านการจัดจำหน่ายคือสถานที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ในแหล่งชุมชนไปมาสะดวกสบาย รองลงมาคือ ทางเข้า – ออก โรงเรียนสะดวกสบาย

นัจดา ธาดาวัฒน์ (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งโรงเรียนกวาดวิชาในอำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น พบว่า จากผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางด้านบริหาร ในส่วนของฝ่ายวิชาการ คือ อาจารย์ผู้สอน สามารถถ่ายทอดวิชาความรู้แก่ผู้เรียนโดยใช้เทคนิคการสอนที่แปลกใหม่และให้ได้จริงเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในวิชานั้นๆ อย่างแท้จริง หาเทคนิคและสื่อการสอนที่ไม่น่าเบื่อสร้างเอกลักษณ์ให้แก่ตนเอง และโรงเรียนกวาดวิชา เพื่อดึงดูดผู้เรียนเข้ามาเรียนโดย

อาศัยความสามารถเฉพาะตัวของอาจารย์ผู้สอน และควมามีคุณภาพของโรงเรียนกวดวิชา ฝ่ายธุรการ มีหน้าที่ดูแลจัดการภายในของโรงเรียนกวดวิชาทั้งหมด ทั้งเรื่องการอำนวยความสะดวกและการประสานงานกับฝ่ายต่างๆ

จิตรา สูงแข็ง (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการของโรงเรียนกวดวิชารัชดาวิทยาในกรุงเทพมหานคร พบว่าความพึงพอใจต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการทุกด้านในระดับมาก ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์บริการ คือ เปิดสอนทุกวิชาที่ต้องใช้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ทั้งวิชาหลักและวิชาความถนัดเฉพาะด้าน รูปแบบหลักสูตรและเนื้อหาตรงกับความต้องการและความเหมาะสมของจำนวนชั่วโมงเรียนต่อหลักสูตร หรือต่อด้านสถานที่บริการ คือ ตั้งอยู่ในจุดที่หาพบได้ง่าย ตั้งอยู่ใกล้โรงเรียน และตั้งอยู่ในแหล่งที่มีความสะดวกและปลอดภัยในการเดินทาง ด้านบุคลากร คือ เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี เจ้าหน้าที่สามารถให้คำปรึกษาได้ตรงกับความต้องการและเจ้าหน้าที่เสนอข้อมูลที่ทันสมัยให้ทราบอยู่เสมอ

บงกช อัครเสน (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาทางกฎหมายในการดำเนินธุรกิจของสำนักกวดวิชา พบว่า ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่ครอบคลุม และชัดเจนเพียงพอต่อการดำเนินธุรกิจของสำนักกวดวิชา ในแต่ละประเภท รวมถึงการกำหนดคุณภาพมาตรฐานการดำเนินธุรกิจของสำนักกวดวิชา ปัญหาการโฆษณาในการดำเนินธุรกิจของสำนักกวดวิชา ซึ่งข้อเสนอแนะในการแก้ไข คือ ควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการออกตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 เพื่อให้สามารถบังคับใช้กับการดำเนินธุรกิจของสำนักกวดวิชาในทุกประเภท และทุกระดับการศึกษา ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการกวดวิชาในประเทศใด ต้องมีสิทธิและหน้าที่ในการปฏิบัติ ตามหลักเกณฑ์ต่างๆ อย่างเท่าเทียมกันและรัฐควรเข้ามากำกับดูแลสำนักกวดวิชาในทุกประเภทและระดับ อย่างชอบธรรม เช่นกัน ควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ออกตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ควรให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขออนุญาตการดำเนินธุรกิจของสำนักกวดวิชา โดยอาจจะกำหนดวัตถุประสงค์ หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ประกอบการ อำนาจหน้าที่หน่วยงานที่เข้ามาดูแลมาตรฐานของสถานประกอบการคุณวุฒิ หรือคุณสมบัติของผู้ที่เกี่ยวข้องในสำนักกวดวิชา คำจำกัดความต่างๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์ในการรวมสำนักกวดวิชาที่ทำการกวดในทุกระดับชั้น การขออนุญาตจัดตั้งของสำนักกวดวิชามาใช้บังคับเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจของสำนักกวดวิชา ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ภายใต้อำนาจของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ว่าด้วยสัญญา โดยการกำหนดให้การดำเนินธุรกิจของสำนักกวดวิชาเป็นธุรกิจที่ต้องควบคุม ควรมีการสร้างมาตรฐานทางกฎหมายในการโฆษณาเกี่ยวกับในการดำเนินธุรกิจของสำนักไว้เฉพาะ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่เข้ารับการกวดวิชาและควบคุมผู้ประกอบการไม่ให้ทำผิดกฎหมาย โดยการโฆษณาเกินจริง โดยกำหนดข้อห้ามให้ชัดเจน และควรกำหนดหน่วยงานหลักที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการกำหนดรับรองคุณภาพมาตรฐานของสำนักกวดวิชา

ปณชญา ทับจันทร์ (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการตลาดในการเลือกโรงเรียน กวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยทางการตลาด ด้านผลผลิตและด้านคุณภาพ ด้านบุคคล ด้านหลักฐานที่เป็นวัตถุ ด้านกระบวนการ ด้านองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์และด้านสถานที่ในระดับมาก ส่วนปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาดและการให้การศึกษาแก่ลูกค้ำ ด้านราคาและค่าใช้จ่ายอื่นของผู้ใช้บริการ ผู้เรียนให้ความสำคัญในระดับปานกลาง เมื่อจัดลำดับความสำคัญ พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยทางการตลาดด้านผลผลิตและคุณภาพมากที่สุด รองลงมาเป็นปัจจัยด้านบุคคล และด้านหลักฐานที่เป็นวัตถุ ตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านราคาและค่าใช้จ่ายอื่นของผู้ใช้บริการ เป็นปัจจัยที่ผู้เรียนให้ระดับความสำคัญน้อยที่สุด ผู้เรียนที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาทั้ง 7 โรงเรียนให้ความสำคัญต่อปัจจัยทางการตลาดทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์ ด้านราคาและค่าใช้จ่ายอื่นของผู้ใช้บริการ ด้านสถานที่ ด้านการส่งเสริมการตลาดและการให้การศึกษาแก่ลูกค้ำ ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิตและคุณภาพ ด้านบุคคล และด้านหลักฐานที่เป็นวัตถุ

สุกัญญา คุณยศยิ่ง (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการประกอบอาชีพอิสระ การสอนพิเศษในตำบลสันปูเลย อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า สภาพการประกอบอาชีพอิสระ การสอนพิเศษนั้น ผู้ประกอบอาชีพอิสระการสอนพิเศษ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 30 – 60 ปี สำหรับการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท เคยประกอบอาชีพครูก่อน มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 5 ปี ระยะเวลาในการประกอบการสอนพิเศษอย่างน้อย 1 ปี จึงได้รับการยอมรับจากผู้ปกครอง และนักเรียนจุดเด่นที่ได้รับการยอมรับ เน้นการถ่ายทอดความรู้อย่างจริงจัง อธิยาศัยดี ดูแลเอาใจใส่เด็กอย่างเป็นกันเอง เงื่อนไขในการประกอบอาชีพ เนื่องจาก มีความชอบ มีความถนัด ต้องการมีกิจการของตนเอง ต้องการช่วยเหลือเด็กในชนบทและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ สำหรับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การประกอบอาชีพอิสระการสอนพิเศษ ในตำบลสันปูเลย อำเภอคอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ปัจจัยด้านลักษณะของบุคคล คือ ผู้ประกอบการอาชีพอิสระการสอนพิเศษ ต้องมีความรู้ความสามารถรอบด้าน มีประสบการณ์ในการสอนจนเกิดทักษะและความชำนาญ มีความมุ่งมั่นและจริงจังในการประกอบอาชีพ พัฒนาตนเอง โดยการค้นคว้าหาความรู้และคิดค้นวิธีการสอนแบบใหม่ มีมนุษยสัมพันธ์ดี ให้คำแนะนำช่วยเหลือนักเรียนและผู้ปกครอง มีความอดทน มีเมตตากรุณา มีความรับผิดชอบ จริงใจและรักในอาชีพ การสอน ปัจจัยด้านธุรกิจ คือ มีการลงทุนน้อย เรื่อง จากดำเนินการสอนในบ้านพักของตนเอง ต้องมีทำเลที่ตั้งดี การเดินทางสะดวกสบาย ผู้ประกอบอาชีพต้องทุ่มเท แรงกายและแรงใจมาก มีรายได้แบบพอเพียง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม มีการแข่งขันสูง เนื่องจากมีผู้ประกอบอาชีพรายใหม่เพิ่มขึ้น แต่ผู้ปกครองในชุมชนยังมีความเชื่อถือในตัวผู้สอนเดิม และให้ความสำคัญในการเรียนพิเศษของบุตร-หลานของตน มีความเห็นว่า การเรียนพิเศษได้ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์และทำให้ผลการเรียนดีขึ้น

วัชร พิณโรจน์ (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แรงจูงใจ กลวิธีการเรียนรู้ ปัญหา และความต้องการในการเรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษ : กรณีศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัดอุดรดิตถ์ พบว่า แรงจูงใจในการเรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษสูงสุด สามอันดับแรก ได้แก่ ความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษ ความสำคัญของภาษาอังกฤษต่ออาชีพในอนาคต และประโยชน์ของภาษาอังกฤษ ส่วนปัญหาที่พบจากการเรียนภาษาอังกฤษ คือ ระยะเวลาสั้นเกินไป เนื้อหาวิชายากเกินไป ผลการเรียนไม่พัฒนาขึ้น สถานที่เรียนอยู่ไกลจากที่พัก โดยความต้องการสูงสุดของผู้เรียนในการเรียนกวดวิชา คือ การเรียนที่เน้นด้านการสื่อสาร ผู้เรียนส่วนมากต้องการเรียนกวดวิชา 1 – 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในกลุ่มเรียนย่อย 6 – 10 คน เรียนแบบต่อเนื่อง

ศตพร เพชรกุล (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เรียนกวดวิชาในรูปแบบเน้นแนวข้อสอบในการสอบคัดเลือก และโควตา โดยใช้เวลาในการเรียนกวดวิชา สัปดาห์ละ 6 – 10 ชั่วโมง เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ มีค่าใช้จ่าย 2,001 – 3,000 บาทต่อเดือน โดยมีความคาดหวังในผลของการกวดวิชาคือ ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น ซึ่งปัญหาที่พบจากการกวดวิชามากที่สุด คือ อัตราค่าเรียนสูงเกินไป ส่วนความต้องการในการเรียนกวดวิชานั้น ผู้เรียนต้องการรูปแบบการกวดวิชาแบบเน้นแนวข้อสอบเข้าเอนทรานซ์ และโควตา จำนวนชั่วโมงต่อหลักสูตร 21 – 30 ชั่วโมง/วิชา เอกสารการสอนที่มีความครบถ้วน จำนวนผู้เรียนต่อห้อง 11 – 20 คน สถานที่กวดวิชาตั้งอยู่ในที่ ที่การคมนาคมสะดวก อาคารสถานที่สะอาด ค่าเรียนชั่วโมงละ 21 – 30 บาท ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่ไม่น่าเบื่อ สอนสนุก เจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ เอาใจใส่และช่วยเหลือ เปิดสอนหลายช่วงเวลา ให้บริการแนะแนวเทคนิคการเลือกคณะในการสอบเอนทรานซ์ ต้องการ โรงเรียนกวดวิชาที่มีสถิติที่เรียนแล้วสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เป็นจำนวนมาก

สุจิตรา ตั้งจิตวิสุทธิ์ (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษากลยุทธ์การตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาต่างๆ ของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานีให้ความสำคัญต่อกลยุทธ์การตลาดของโรงเรียนกวดวิชาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นได้ดังนี้ ด้านบุคลากร คือ อาจารย์ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา อาจารย์ผู้สอนมีเทคนิคในการสอนที่ดี เข้าใจง่าย ด้านเนื้อหาหลักสูตร และเอกสารประกอบการเรียน ด้านสถานที่ คือ ห้องเรียนต้องเป็นห้องปรับอากาศ สถานที่ต้องห่างไกล มีอุปกรณ์และสื่อการสอนที่ทันสมัย และอยู่ในแหล่งชุมชน เดินทางไปมาสะดวก ด้านภาพลักษณ์ทางกายภาพ คือ โรงเรียนมีชื่อเสียงโดยดูจากสถิติของผู้เรียนในโรงเรียนแล้วสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐได้

สุชума ดีสวาทดี (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษ เอ็นคอนเส็ปท์ในความคิดเห็นของผู้ปกครองในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า มีภาพลักษณ์โดยรวม ด้านการบริการ ภาพลักษณ์ด้านองค์กร ภาพลักษณ์ด้านราคา และภาพลักษณ์ด้านการบริหาร ในส่วนของการ

เปิดรับสื่อเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษเอ็นคอนเส็ปท์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เปิดรับสื่อทั่วไปจากบุตรหลานโดยเปิดรับสื่อมากกว่า 6 ครั้งต่อเดือน และเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์จาก แผ่นพับของโรงเรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษเอ็นคอนเส็ปท์ โดยต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโรงเรียน กวดวิชาภาษาอังกฤษเอ็นคอนเส็ปท์ผ่านแผ่นพับมากที่สุด และประชาสัมพันธ์ในด้านรายละเอียดหลักสูตร กำหนดการสมัครเรียนและค่าเล่าเรียนเป็นอันดับแรก

สิรินุช ตุมแก้ว (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจ โรงเรียนกวดวิชาภาษาจีนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา จากการศึกษาวิจัยด้านเทคนิค พบว่า การเลือก สถานที่ตั้งโรงเรียนกวดวิชาที่อยู่ใกล้แหล่งชุมชนและการคมนาคมสะดวกมีความสำคัญ โรงเรียนกวดวิชา จะต้องคำนึงถึงคุณภาพของบริการเป็นสำคัญ สถานที่เรียนต้องออกแบบและตกแต่งให้ทันสมัย มีความ สะดวกสบายในการใช้งาน มีบรรยากาศการเรียนที่ดี รวมทั้งให้ความรู้สึกประทับใจในบรรยากาศการให้ บริการ ทั้งของพนักงาน เจ้าหน้าที่ และผู้สอน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ผู้ปกครองต้องมารับส่งผู้เรียน จึง ต้องการความสะดวกในการจอดรถ หรือถ้าผู้เรียนเรียนไม่มา ผู้ปกครองก็จะรอรับผู้เรียน ผู้ปกครองจึง ต้องการความสะดวกในที่จอดรถและหากโรงเรียนกวดวิชามีการออกแบบตกแต่งที่ทันสมัย และให้บริการ ที่ดี ก็จะเป็นลักษณะที่โดดเด่นให้ผู้ปกครองและผู้เรียนประทับใจตั้งแต่เริ่มต้น

นวนลนาญ สุขะพอ (2551) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาภาษาไทย ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาภาษาไทย มี ดังนี้คือ ด้านวิชาการ คือ การเรียนกวดวิชาทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีโอกาส ทบทวนสิ่งที่เรียนมา และมีโอกาสทบทวนเนื้อหาวิชาล่วงหน้าในการเรียนบทเรียนถัดไป ส่วนด้านสติปัญญา และจิตวิทยา คือ การเรียนกวดวิชาทำให้มีความมั่นใจในการเรียนในชั้นเรียนปกติ มีเทคนิคในการจำ และ ครูผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชาอธิบายเข้าใจง่าย ส่วนด้านที่เกี่ยวกับหลักสูตรและการสอนคือ การเรียนกวดวิชา ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีกว่าการเรียนที่โรงเรียน เทคนิคการสอนของครูโรงเรียนกวดวิชามีความแตกต่าง จากการเรียนการสอนในโรงเรียน เนื้อหาที่สอนอยู่ในโรงเรียนกวดวิชาสอดคล้องกับการสอบของโรงเรียน ส่วนด้านแรงกดดันทางสังคมนั้น ผู้เรียนอยากไปโรงเรียนกวดวิชาเพราะทำตามเพื่อน อยากออกไปข้างนอก พ่อแม่บังคับ และคิดว่าดีกว่าอยู่บ้านเฉยๆ ในส่วนของทัศนคติของผู้เรียน พบว่า การเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อ การสอบเข้าศึกษาต่อและช่วยให้มีประสบการณ์ในการเรียนอย่างกว้างขวาง

เพชรพร ขำเนียม (2551) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชา และความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ปัจจัย ที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของผู้เรียน โดยมีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของผู้เรียนส่วนใหญ่ คือ การจัดการเรียนการสอน ด้านสถานที่และทำเลที่ตั้ง ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวก ตามลำดับ

สุภาพงษ์ นิลเกษ (2551) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผู้บริโภคในการตัดสินใจเลือกใช้บริการสถาบันกวดวิชาเพื่อการสอบข้อสอบภาษาอังกฤษมาตรฐานในอำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ได้แก่ ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ ปัจจัยด้านราคา ได้แก่ ราคาค่าเล่าเรียน แต่ละหลักสูตรเหมาะสมกับคุณภาพการสอน ปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย ได้แก่ สถานที่ตั้งของสถาบันมีความสะดวกต่อการเดินทาง ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ ครูผู้สอนและเจ้าหน้าที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพ ได้แก่ อาคารและห้องเรียนสะดวกสบาย สว่าง ติดเครื่องปรับอากาศ ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ ได้แก่ มีการเปิดสอนหลายช่วงเวลาเพื่อให้เลือกเรียน ปัจจัยอื่นๆ ได้แก่ ค่านิยมและความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ส่วนปัญหาที่พบ ได้แก่ มีหลักสูตรให้เลือกอย่างจำกัด

สรารุช สอนใจ (2551) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการสอนพิเศษของผู้สอนที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ความพึงพอใจต่อสภาพการสอนพิเศษของผู้สอนที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นักศึกษาเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท และปริญญาเอก โดยมีกลุ่มผู้เรียนพิเศษที่สอนในบริเวณของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คือ ได้อาคารเรียนคณะต่างๆ ได้อาคารหอพัก ห้องเรียนคณะต่างๆ หลังเลิกเรียนในช่วงโมงเรียนปกติ สภาพการสอนด้านสถานที่โดยทั่วไป เป็นที่พึงพอใจมาก สำหรับผู้เรียนสะดวกต่อการทำกิจกรรมเรียนพิเศษ ซึ่งความพึงพอใจและความคิดเห็นของผู้เรียนที่เรียนพิเศษกับผู้สอนที่เป็นนักศึกษา โดยด้านความพึงพอใจ ผู้เรียนมีความพึงพอใจมาก ถึงมากที่สุด ในองค์ประกอบผู้สอนด้านลักษณะทางด้านการสอน และลักษณะทางบุคลิกภาพ จริยธรรม คุณธรรม สำหรับรูปแบบการสอนพิเศษของผู้สอนที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีหลากหลายรูปแบบซึ่งมีความแตกต่างกันและคล้ายคลึงกันในบางขั้นตอน โดยรวมรูปแบบของผู้สอนจากกลุ่มเรียนพิเศษมีหลักการสอนที่ถูกต้อง ดีและมีประสิทธิภาพ เพื่อต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในการเรียน สามารถนำเอาทักษะความรู้จากการเรียนพิเศษไปใช้ได้ ผู้สอนมีรูปแบบที่เน้นการปฏิบัติกับผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความเข้าใจมากที่สุด มีการประเมินผลจากการทำแบบฝึกหัด จากการซักถาม สอบถามในเรื่องที่เรียนเพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้เทคนิควิธีการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด โดยใช้วิธีสอนที่หลากหลายวิธี และดำเนินการสอนอย่างเป็นกระบวนการ

สโรชนี ชื่นใจ (2551) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการ โรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาให้ความสำคัญกับรูปแบบโรงเรียนกวดวิชาที่ต้องการด้านจัดจำหน่าย คือ มีตารางการเรียนและเวลาที่เรียนอย่างชัดเจน คือการกำหนดอัตราค่าเรียนเหมาะสมกับคุณภาพของการสอน ด้านการส่งเสริมการตลาด คือ การจัดให้มีห้องน้ำ ห้องส้วมที่ถูกสุขลักษณะบริการ และด้านผลิตภัณฑ์ คือ การมีผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอนและดูแลเอาใจใส่ผู้เรียนเป็นอย่างดี ซึ่งสภาพปัญหาที่มีผลต่อความต้องการ โรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่คือ กลัวสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาไม่ได้ รองลงมา คือ สถานที่เรียนแต่ละรายวิชา อยู่

คนละแห่ง ทำให้ลำบากในการเดินทางและเสียเวลา

อรุณ จุติผล (2551) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการ โรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตเทศบาลนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในปัจจัยด้านบุคลากร คือ อาจารย์ผู้สอนที่มีชื่อเสียงและการบริหารของเจ้าหน้าที่โรงเรียน ปัจจัยด้านกระบวนการคือ การเปิดสอนหลายช่วงเวลา และมีการสอนที่ทันสมัย มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ต่อปัจจัยด้านสถานที่คือสถานที่หาพบบ่าย อาคารและห้องเรียนสะอาด ส่วนข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป คือ ควรจะขยายขอบเขตของประชากรกลุ่มเป้าหมาย ในการศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายและครอบคลุมในวงที่กว้างมากขึ้นและควรมีการศึกษาส่วนประสมสำหรับตลาดบริการอื่นๆ

จุฑาภรณ์ พูลบุญ (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของโรงเรียนกวดวิชาในเขตอำเภอเมืองเชียงราย พบว่า ปัจจัยด้านบุคลากร มีผลต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชา โดยปัจจัยด้านการมีอาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถสูง รวมถึงประสบการณ์ในการสอนส่วนปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์มีผลต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชา โดยปัจจัยคือด้านชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ โดยปัจจัยย่อยคือ ด้านสถานที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ในแหล่งชุมชน และปัจจัยด้านการสร้างภาพลักษณ์และการนำเสนอภาพลักษณ์ทางกายภาพ โดยปัจจัยย่อยคือ มีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้คอยบริการ เช่น น้ำดื่ม เก้าอี้นั่งพัก โทรทัศน์ ห้องน้ำ มีผลต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชามากที่สุด

ณัฐวุฒิ ผุยพรม (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง วิเคราะห์พฤติกรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในการเลือกเข้าเรียนโรงเรียนกวดวิชาตามสถาบันต่างๆ ในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี โดยผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนมากที่สุด กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมีผลการเรียนเฉลี่ยอยู่ที่ 2.01 – 3.00 โดยอาชีพส่วนใหญ่ของผู้ปกครอง คือ ค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว ซึ่งมีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาทต่อเดือน ซึ่งเหตุผลที่ผู้เรียนเลือกเรียนกวดวิชามากที่สุด คือ ช่วยให้ผลการเรียนของตนดีขึ้น และค่าเรียนมีราคาไม่แพง โดยตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาปัจจัยในหลายด้าน ทั้งเนื้อหาที่สอน เอกสารประกอบการเรียน ราคาค่าเรียนที่ไม่แพงและสามารถผ่อนชำระได้ สถานที่ตั้งเหมาะสม มีการรับรองผลหลังการสอนและโรงเรียนมีการให้บริการอำนวยความสะดวก

ปองพล ปัญญาวิสุทธุกุล (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดภาคเหนือตอนบน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชามีปัญหาด้านการจัดการโรงเรียนกวดวิชาในเรื่องการใช้สื่อประกอบการสอนที่ขาดประสิทธิภาพในการใช้งานอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาเกือบทุกด้าน ยกเว้น ปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียนพิเศษที่เพิ่มมากขึ้น ส่วนผู้เรียนพบว่ามีความพึงพอใจในด้านบุคลากรคือ อาจารย์ผู้สอนมีชื่อเสียงและน่าเชื่อถือ และด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียน คือ มีสถิติของผู้เรียนที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เป็นจำนวนมาก สำหรับการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดภาคเหนือตอนบน ได้รูปแบบการสอน

2 รูปแบบ คือ รูปแบบการสอนผ่านสื่อวีดิทัศน์ โดยอาจารย์ที่มีชื่อเสียงที่เป็นที่ยอมรับและคอมพิวเตอร์เป็นการเรียนรายบุคคล เป็นรูปแบบที่มีกระบวนที่การสอนแก่ผู้เรียนจำนวนมาก โดยอาจารย์ที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ

พัชราภรณ์ ภูบุญศรี (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยสำคัญในการเลือกโรงเรียนกวดวิชา : กรณีศึกษา เขตเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ปัจจัยสำคัญในการเลือกโรงเรียนกวดวิชาคือปัจจัยด้านบุคลากร คือ ผู้สอนดูแลเอาใจใส่ผู้เรียน ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี และเจ้าหน้าที่สามารถให้ข้อมูลที่สามารถให้ข้อมูลต่างๆ ที่ผู้เรียนต้องการอย่างครบถ้วน รวดเร็ว และถูกต้อง เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความสุภาพ และเป็นมิตร ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ คือ การมีหลักสูตรการสอนที่มาตรฐาน การมีเอกสารประกอบการสอน ชื่อเสียงและภาพพจน์ของโรงเรียน สถิติผู้เรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนที่ต้องการ ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพ คือ ห้องเรียนมีแสงสว่างเหมาะสมกับการเรียนและไม่มีเสียงรบกวนจากภายนอก ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ห้องน้ำห้องส้วมถูกสุขลักษณะ และปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย คือ สถานที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ในแหล่งชุมชนไปมาสะดวก ทางเข้าออกโรงเรียนสะดวกสบาย ความใกล้ไกลของโรงเรียน และการมีบริเวณที่จอดรถสะดวกสบาย

รวีวรรณ จันทร์แจ่ม (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดภูเก็ต พบว่า แนวทางในการพัฒนาด้านเนื้อหา หลักสูตร และเอกสาร คือ ควรสอนทักษะขั้นพื้นฐานและแนะนำเทคนิคในการเรียนรวมทั้งฝึกทำข้อสอบ จัดหลักสูตรให้เลือกหลากหลาย เอกสารมีเนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ และเป็นเอกสารที่จัดเตรียมโดยโรงเรียนกวดวิชา การใช้สื่อการสอนที่เน้นเนื้อหาสาระ ส่วนด้านราคาควรกำหนดค่าเรียนที่เหมาะสมกับระยะเวลาที่จัดให้ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ทำเลที่ตั้งควรอยู่ในแหล่งชุมชน การคมนาคมสะดวก ห้องเรียนไม่แออัดและอำนวยความสะดวกให้ผู้สนใจ สามารถติดต่อโรงเรียนกวดวิชาโดยตรงได้ง่าย ส่วนด้านบุคลากร ควรคัดสรรอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์และมีเทคนิคการสอน รวมถึงการฝึกอบรมพนักงานให้มีความใส่ใจบริการลูกค้า และสามารถแนะนำแนวทางการศึกษาต่อระดับสูงขึ้นได้ ด้านกระบวนการให้บริการ ควรจัดคอร์สเรียนอย่างเหมาะสม มีการสอนเสริมให้กับผู้เรียนที่ยังไม่เข้าใจ ผู้เรียนสามารถติดต่อสอบถามอาจารย์ผู้สอนได้โดยตรงในระยะเวลาที่กำหนดให้ ด้านลักษณะทางกายภาพ เน้นการสร้างชื่อเสียง และมีคำรับรองจากผู้เรียน เป็นต้น

วิศรุต เทียนคำ (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การสร้างความแตกต่างด้านผลิตภัณฑ์ของโรงเรียนกวดวิชา โดยใช้สุนทรียศาสตร์ : กรณีศึกษาโรงเรียนกวดวิชา MC พบว่า จากการใช้แนวทางสุนทรียศาสตร์มาใช้ในการพัฒนาระบบการเรียนการสอนของโรงเรียนกวดวิชา MC ทำให้ค้นพบกลยุทธ์ที่จะนำมาใช้ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน จำนวน 3 กลยุทธ์ คือ กลยุทธ์ระดับองค์กร กลยุทธ์ระดับธุรกิจ และกลยุทธ์สายใยผูกพัน ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่ไม่มีต้นทุน เมื่อนำมาปฏิบัติจริงทำให้บรรลุเป้าหมายในการสร้างความแตกต่างด้านผลิตภัณฑ์ของรูปแบบการสอนวิชาคณิตศาสตร์ของโรงเรียนกวดวิชา MC ได้เป็นอย่างดี จะเห็นได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนแบบใหม่ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สูงกว่านักเรียนที่เรียนกวดวิชาแบบเดิม

สุโรจน์ ชูติวงศ์ธนะพัฒน์ (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การเรียนกวดวิชากับการรับเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา : ศึกษาเปรียบเทียบสถาบันอุดมศึกษาสาขานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กับมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา พ.ศ. 2549 – 2551 พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการเรียนกวดวิชาและค่าระดับคะแนน GPAX มากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยทั้งสองสถาบันส่วนใหญ่ จบการศึกษามาจากโรงเรียนรัฐ สังกัดกรมสามัญ ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว และมีรายได้ครอบครัวอยู่ในช่วง 50,000 – 100,000 บาทต่อเดือน เมื่อพิจารณาผลทางด้านทัศนคติและพฤติกรรม พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้ความสำคัญด้านการเรียนกวดวิชามากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ซึ่งมีจำนวนชั่วโมงเรียนกวดวิชาอยู่ระหว่าง 5 – 8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และเน้นเรียนกลุ่มทำคะแนน GPA เป็นหลัก ขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมีจำนวนชั่วโมงเรียนกวดวิชาอยู่ในช่วง 2 – 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และเน้นเรียนกลุ่มทำคะแนน O-NET เป็นหลัก โดยทั้งสองสถาบันนิยมเรียนกวดวิชาสำหรับการเปิดสอนตลอดปี และเป็นสถานที่กวดวิชาเฉพาะที่ โดยเลือกเรียนช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ มากที่สุด และมีค่าใช้จ่ายการเรียนกวดวิชา 5,000 – 10,000 บาทต่อภาคเรียน สำหรับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดนั้น พบว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญต่อ ความสามารถของวิทยากร ชื่อเสียงสถาบันกวดวิชา และคุณภาพการสอน มากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ แต่กลับให้ความสำคัญต่อเทคโนโลยีที่ใช้ในการสอน รวมถึงการได้เรียนกับวิทยากรโดยตรง (สด) น้อยกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ นักศึกษาทั้งสองสถาบันมีทัศนคติทางด้านการเรียนกวดวิชากับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนด้านปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด พบว่า สำหรับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจัยสถานที่อยู่ใกล้ที่พัก การประชาสัมพันธ์ การมีหลักสูตรหลากหลายให้เลือกเรียน การส่งเสริมการตลาด คุณภาพเอกสารการสอน และจำนวนชั่วโมงเรียนเหมาะสมกับหลักสูตร มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาทั้งสิ้น ส่วนของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพนั้นพบแต่เพียง ปัจจัยของจำนวนชั่วโมงเรียนเหมาะสม กับหลักสูตรเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา แต่กลับเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม

สุวิมล จีระทรงศรี (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ของการกวดวิชาและการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ พบว่า ลักษณะนิสัยในการเรียนโดยรวม มีความสัมพันธ์กับผลการสอบคัดเลือกเข้าคณะ/มหาวิทยาลัยที่ต้องการเป็นอันดับหนึ่ง อย่างมีนัยสำคัญ แต่เมื่อจำแนกลักษณะนิสัยในการเรียนออกเป็นองค์ประกอบด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลาและด้านวิธีการทำงาน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ทั้งกับการเรียนกวดวิชาและผลการสอบคัดเลือกฯ นอกจากนี้ยังพบว่า การอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียนเป็นเรื่องเดียวในด้านวิธีการทำงาน ที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการเรียนกวดวิชา และการมีเทคนิคการอ่านหนังสือและเทคนิคการจำ เป็นเรื่องเดียวในด้านวิธีการทำงานที่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบคัดเลือกเข้าคณะ/มหาวิทยาลัยที่ต้องการเป็นอันดับหนึ่ง การศึกษาผลการสอบคัดเลือกฯ มีความสัมพันธ์กับการเรียน

กวดวิชา อย่างมีนัยสำคัญ โดยผู้ที่เรียนกวดวิชามีโอกาสสอบได้คณะ/มหาวิทยาลัยที่ต้องการเรียนสูงกว่าผู้ที่ไม่เรียนกวดวิชา 10.800 เท่า อย่างไรก็ตาม ผลการสอบคัดเลือกฯ ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ ด้วย ได้แก่ ประเภทของโรงเรียนที่จบการศึกษา และการมีเทคนิคการอ่านและเทคนิคการจำข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้า มีหลายประการ ได้แก่ ผู้เรียนควรสร้างลักษณะนิสัยเด่นในเรื่องการมีเทคนิคการอ่านและเทคนิคการจำโรงเรียนและครูควรมีการพัฒนาคุณภาพการสอน ช่วยเหลือและส่งเสริมการสร้างลักษณะนิสัยในการเรียนที่ดีให้แก่ผู้เรียน และทำที่สุดขอบเขต และรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับการสอบเข้าต้องประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูและผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา

ถนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ปัจจัยด้านสถานที่ของสถาบันกวดวิชา คือ การมีชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา ด้านบุคลากร คือ วุฒิการศึกษาของผู้สอนที่ตรงกับรายวิชาที่สอน ด้านสถาบันที่กวดวิชาคือ การที่มีจำนวนผู้เรียนที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เป็นจำนวนมาก และด้านเหตุผลส่วนตัวคือ การที่ผู้เรียนมีความเชื่อว่า การกวดวิชามีส่วนช่วยในการทำข้อสอบ ช่วยให้เกิดความพร้อม มีความมั่นใจในการเรียนและเป็นการเพิ่มโอกาสในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย สำหรับด้านค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ค่าใช้จ่ายในโรงเรียนกวดวิชาไม่เกิน 5,000 บาทต่อเทอม ซึ่งจะเรียน 2 วันต่อสัปดาห์ เรียนคร่าวๆ 1-2 ชั่วโมงต่อวัน โดยจะใช้รถยนต์เป็นพาหนะในการเดินทางไม่เกิน 30 บาท ซึ่งมีค่าใช้จ่ายอื่นๆ นอกเหนือจากค่าเรียนกวดวิชา เช่น ค่าขนม ค่าอาหาร ไม่เกิน 500 บาทต่อเดือน

อรทัย สุทัศน์ (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์โครงสร้างตลาดของโรงเรียนกวดวิชาในเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของการกวดวิชาในประเทศไทย พบว่า จำนวนโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย เพิ่มขึ้นทุกปี ตั้งแต่ช่วงปี 2547 - 2550 โดยโรงเรียนกวดวิชาส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนกวดวิชาในภูมิภาค ซึ่งกระจายอยู่ตามจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ ซึ่งจำนวนนักเรียนในโรงเรียนกวดวิชาทั่วประเทศช่วงปี 2547 - 2551 มีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี และในกรุงเทพมหานคร มีจำนวนนักเรียนที่เรียนกวดวิชา 1 ใน 2 ของจำนวนนักเรียนทั้งประเทศ โดยเป็นผู้เรียนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และอัตราส่วนของครูต่อจำนวนนักเรียนของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร มีอัตราสูงกว่าโรงเรียนกวดวิชาในภูมิภาค ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15 - 18 ปี และศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในภาคธุรกิจเอกชน และมีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนกวดวิชา พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นให้ความสำคัญข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา เช่น ความคิดเห็นของผู้เรียนที่เรียนกวดวิชา เกี่ยวกับการเลือกสถานที่เรียน การเลือกอาจารย์ผู้สอน การเลือกโรงเรียนกวดวิชา รวมทั้งการศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมไทยของผู้เรียน ผู้ปกครอง ซึ่งผลการวิจัยที่เหมือนกันคือ ทั้งผู้เรียนและผู้ปกครองมีค่านิยมในเรื่องการศึกษา กล่าวคือ

นิยมยกย่องคนที่มีการศึกษาสูง ให้ความสำคัญกับปริญญาบัตรมากกว่าความสามารถที่แท้จริง

4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

อัลลาลูฟ และ เบน – ซาคการ์ (Allalouf; & Ben – Shakhar. 1987) ศึกษาผลของการกวดวิชาที่มีความตรงเชิงพยากรณ์และความยุติธรรมของแบบทดสอบความถนัดเข้ามหาวิทยาลัยเยรูซาเลม ประเทศอิสราเอล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ผู้ที่ได้รับการกวดวิชาและไม่ได้รับการกวดวิชา ผลการศึกษาพบว่า แม้ว่าการกวดวิชาจะทำให้คะแนนของไอพีอีที (Israeli Psychometric Entrance Test) เพิ่มขึ้น 25% ของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แต่ไม่ได้ส่งผลต่อความตรงเชิงพยากรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความลำเอียง ผลการศึกษาสอดคล้องกับความคิดที่ว่า การปรับปรุงคะแนนสอบเข้าให้ดีขึ้นขึ้นอยู่กับการศึกษา

จากการศึกษาวิจัยของ คัลพู (Bray. 1988: 46 – 47; citing Kulpool) ในการทดสอบประสิทธิภาพในการอ่านหนังสือได้ของเด็กนักเรียนในระดับ 6 ปีการศึกษา 1995 ของประเทศมอริเชียส โดยกำหนดตัวแปรไว้เป็น 2 ประเภท คือ 1) ตัวแปรที่เปลี่ยนแปลงได้ยาก (Non-malleable) คือ การพูดภาษาอังกฤษเป็นบางครั้งที่บ้านของผู้เรียน ระดับสถานะทางสังคมเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวผู้เรียนที่ตั้งของบ้านพักผู้เรียน (ในเมือง/ชนบท) และ 2) ตัวแปรที่เปลี่ยนแปลงได้ง่าย (Malleable) คือ การเอาใจใส่ในการบ้านของครอบครัวผู้เรียน ผู้เรียนทำการบ้านเป็นประจำ ผู้เรียนไปกวดวิชานอกโรงเรียน ทรัพยากรบุคคลในโรงเรียนและความถี่ในการปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับครู พบว่า การเรียนเสริมกวดวิชาอธิบายความแตกต่างในคะแนนการอ่านหนังสือได้มากกว่าความถี่ในการพบปะ ระหว่างครูกับผู้ปกครอง สถานที่ตั้งของบ้านผู้เรียนและเครื่องประดับในโรงเรียน หรือการได้ใช้บริการห้องสมุดในชั้นเรียน

โปลีโดริเดส (Bray. 1988: 47; citing Polydorides) ศึกษาวิจัยระดับจูเนียร์ไฮสกูล พบว่า มีสหสัมพันธ์ในทางบวกเล็กน้อย ระหว่างการเรียนกวดวิชากับสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้ทางวิชาการที่แสดงโดยเกรดเฉลี่ยของผู้เรียน (GPA) แม้ว่า สัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้ทางวิชาการที่แสดงโดยคะแนนทดสอบแห่งชาติ จะแสดงถึงสหสัมพันธ์ในทางลบก็ตาม

ซาวาดะ และ โคบายาชิ (Bray. 1988: 47; citing Sawada; & Kobayashi) ได้วิเคราะห์ผลการเข้าเรียนพิเศษ (Juku Attendance) ที่มีต่อความรู้ความสามารถทางคณิตศาสตร์ในเด็กประถมและมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 375 คน ใน 8 โรงเรียน โดยอยู่ในการควบคุมของสมาคมประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ระหว่างประเทศ พบว่า เวลาที่ใช้ในการเรียนพิเศษช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสมากขึ้นในการเรียนและปรากฏผลในรูปของคะแนนสอบ การแก้ปัญหาทางเรขาคณิตและตรีโกณมิติ

เบย์ดาร์ (Baydar. 1990) ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลการเรียนกวดวิชาที่มีผลทำให้ประสิทธิภาพด้านความตรงเชิงพยากรณ์ของแบบทดสอบความถนัดทางการเรียน (SAT) ลดลงหรือไม่ เพราะจากการศึกษาพบว่า การพยากรณ์ความตรงของแบบทดสอบ SAT ลดลง 8 เปอร์เซ็นต์ ระหว่าง ปี ค.ศ. 1976 – 1985 ซึ่งสัมพันธ์กับจำนวนเปอร์เซ็นต์ของผู้เรียนกวดวิชาโดยใช้เกณฑ์จากเกรดเฉลี่ยของผู้เรียนชั้นปีที่ 1 ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่า ประสิทธิภาพด้านความตรงเชิงพยากรณ์ของแบบทดสอบลดลง 10 เปอร์เซ็นต์ เป็นผล

มาจากจำนวนผู้เรียนที่เรียนกวดวิชามากขึ้น

เอวี และ เฮอร์ชัน (Avi; & Gershon, 1998) ศึกษาเกี่ยวกับผลการเรียนกวดวิชาที่มีต่อประสิทธิภาพด้านความตรงเชิงพยากรณ์ และความลำเอียงของแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียน The Israeli Psychometric Entrance Test ซึ่งใช้ในการสอบคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเยรูซาเลม ประเทศอิสราเอล โดยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียนกวดวิชา (Coached) และกลุ่มที่ไม่ได้เรียนกวดวิชา (Uncoached) ผลการศึกษาพบว่า คะแนนสอบของกลุ่มที่เรียนกวดวิชาจะมากกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง ประมาณ 25 เปอร์เซนต์ ของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเรียนกวดวิชาไม่ได้ทำให้ค่าความตรงเชิงพยากรณ์ของแบบทดสอบลดลง และการเรียนกวดวิชาไม่ได้เป็นการสร้างความลำเอียงของแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียน นอกจากนี้ยังพบว่า งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนกวดวิชา (Coaching) พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับผลการเรียนกวดวิชา ที่มีต่อประสิทธิภาพด้านความตรงเชิงพยากรณ์ของแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียน ได้แก่ 1) แบบทดสอบ Scholastic Assessment Test (SAT) เป็นแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนที่ใช้สำหรับการสอบคัดเลือกผู้เรียนเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี 2) แบบทดสอบ Psychometric Entrance Test (PET) เป็นแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนที่ใช้สำหรับการสอบคัดเลือกผู้เรียน เพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก และ 3) แบบทดสอบ The Raven Progressive Matrices (RPM)

เบรย์ (Bray, 1999) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยศึกษาเปรียบเทียบ สถาบันนานาชาติ ด้านการวางแผนขององค์การฝ่ายวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ได้ทำวิจัยเรื่อง “ระบบการศึกษา : การกวดวิชาและข้อคิดสำหรับนักวางแผน” พบว่า การกวดวิชาได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในแถบเอเชีย แอฟริกา ยุโรปตะวันออกและอเมริกากลาง และจะมีในระดับมัธยมมากกว่าระดับประถม ส่วนภูมิภาคที่ไม่ให้ความสำคัญคือ ยุโรปตะวันตก อเมริกาเหนือ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ส่วนในญี่ปุ่นพบว่า ผู้เรียนร้อยละ 70 จะเริ่มเรียนกวดวิชาเมื่อจบมัธยมต้น สำหรับในมาเลเซีย ผู้เรียนร้อยละ 83 จะเรียนกวดวิชาเมื่อเรียนมัธยมปลาย ทั้งนี้ยังพบว่า การกวดวิชามีอยู่ทั่วไปในระดับมัธยมมากกว่าประถม นอกจากนี้ ยังพบโรคกลัววุฒิบัตร จึงทำให้ระบบโรงเรียนมุ่งเน้นการสอบแข่งขัน เพื่อให้ได้ประกาศนียบัตรมากกว่าให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ยังพบว่า วิชาที่ได้รับความสนใจในการกวดวิชามากที่สุดคือ ภาษาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ค่าใช้จ่ายในการกวดวิชาที่มหาศาล ครูที่สอนวิชาส่วนใหญ่เป็นครูในระดับโรงเรียน อ้างว่าไม่สามารถสอนตามหลักสูตรให้ครบชั่วโมงและต้องการหารายได้เสริม ผู้เรียนที่เรียนพิเศษส่วนใหญ่ เป็นผู้เรียนที่เรียนดีแต่เพียงต้องการรักษาระดับความสามารถในการแข่งขัน การกวดวิชา ยังมีผลต่อการเรียนในห้องเรียนปกติคือ ผู้เรียนขาดความสนใจและความเชื่อมั่นที่ผู้เรียนมีต่อครูทำให้คุณภาพการเรียนตกต่ำ และทำให้ความผูกพันในครอบครัวลดน้อยลงด้วย นอกจากนี้ ยังพบว่า การกวดวิชาของผู้เรียนมีผลต่อความสำเร็จในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น (Academic Achievement) แตกต่างกันไป จึงเห็นควรให้นำประเด็นนี้ไปทำการศึกษาวិจัยต่อไป และยังพบอีกว่า ผู้เรียนที่ได้รับการเรียนกวดวิชาจะเป็น

ผู้ที่มีผลการเรียนดีอยู่แล้ว นอกจากนี้ยังพบอีกว่า การเรียนกวดวิชาในประเทศต่างๆ ที่เขาได้ศึกษาวิจัยมานั้น ปรากฏว่า ผู้เรียนโรงเรียนในเมืองมีจุดประสงค์ในการเรียนกวดวิชามากกว่าโรงเรียนในชนบท ส่วนหนึ่ง เป็นผลมาจากผู้ปกครองผู้เรียนโรงเรียนในเมืองมีรายได้สูงกว่า จึงสามารถจ่ายค่าเล่าเรียนกวดวิชาได้มากกว่า นอกจากนี้ ยังพบโรคคลังวุฒิบัตรจึงทำให้ระบบโรงเรียนมุ่งเน้นการสอบแข่งขันเพื่อให้ได้ประกาศนียบัตร มากกว่าให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ ดังนั้นการกวดวิชา จึงเน้นผลลัพธ์ที่การสอบผ่านระบบโรงเรียน โดย วิชาที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ ภาษา คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย ซึ่งเป็นการวิจัยในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยผู้วิจัยมีการดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย
2. การศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย

ผู้วิจัยทำการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพของโรงเรียนกวดวิชา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษารound นี้ เป็นโรงเรียนกวดวิชา ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1,072 โรงเรียน จาก 4 ภูมิภาค ให้มีตัวอย่างในทุกภาค ภาคละ 3 โรงเรียน โรงเรียนกวดวิชา 12 แห่ง จำนวนผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนกวดวิชาละ 30 คน ได้แก่ ผู้บริหาร 1 คน ผู้สอน 4 คน ผู้เรียน 20 คน และ ผู้ปกครอง 5 คน รวมจำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 360 คน ทำการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลโดยวิธีการเลือกแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ซึ่งมีขั้นตอนการเลือก ดังนี้

1.1 เลือกจังหวัดในแต่ละภูมิภาคละ 1 จังหวัด ซึ่งในแต่ละภูมิภาค ประกอบด้วยโรงเรียนกวดวิชาที่เลือกแบบเฉพาะเจาะจง เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 จังหวัด ประกอบด้วย 1) ภาคกลาง ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร 3 โรงเรียน 2) ภาคเหนือ ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดพิษณุโลก 3 โรงเรียน 3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดขอนแก่น 3 โรงเรียน และ 4) ภาคใต้ ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 12 โรงเรียน โดยทุกจังหวัดต้องมีโรงเรียนกวดวิชาทั้ง 3 แบบ คือแบบดั้งเดิม (Traditional Tutoring) แบบสอนผ่านสื่อรูปแบบห้องเรียน (Classroom) และรูปแบบส่วนบุคคล (Private)

1.2 เลือกผู้ให้ข้อมูลในแต่ละโรงเรียนที่ได้กำหนดไว้ โดยให้ผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน และ ผู้ปกครอง เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (Informant) เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลกลุ่มดังกล่าวมีขนาดใหญ่ จึงเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้ ผู้บริหาร จำนวน 12 คน ผู้สอน จำนวน 48 คน ผู้เรียน จำนวน 240 คน และผู้ปกครอง จำนวน 60 คน ดังตาราง 12

ตาราง 11 จำนวนผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของโรงเรียนจากโรงเรียนกวดวิชาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ภูมิภาค/จังหวัด/โรงเรียน	จำนวนผู้ให้ข้อมูลจากโรงเรียนกวดวิชาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง			
	ผู้บริหาร	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้ปกครอง
ภาคกลาง (กรุงเทพฯ)				
1. โรงเรียนกวดวิชาแบบดั้งเดิม	1	4	20	5
2. โรงเรียนกวดวิชาแบบสื่อ	1	4	20	5
3. โรงเรียนกวดวิชาแบบสื่อผสม	1	4	20	5
ภาคเหนือ (พิษณุโลก)				
1. โรงเรียนกวดวิชาแบบดั้งเดิม	1	4	20	5
2. โรงเรียนกวดวิชาแบบสื่อ	1	4	20	5
3. โรงเรียนกวดวิชาแบบสื่อผสม	1	4	20	5
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ขอนแก่น)				
1. โรงเรียนกวดวิชาแบบดั้งเดิม	1	4	20	5
2. โรงเรียนกวดวิชาแบบสื่อ	1	4	20	5
3. โรงเรียนกวดวิชาแบบสื่อผสม	1	4	20	5
ภาคใต้ (สุราษฎร์ธานี)				
1. โรงเรียนกวดวิชาแบบดั้งเดิม	1	4	20	5
2. โรงเรียนกวดวิชาแบบสื่อ	1	4	20	5
3. โรงเรียนกวดวิชาแบบสื่อผสม	1	4	20	5
รวม	12	48	240	60

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

2.1 แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือที่ใช้สัมภาษณ์ความรู้และประสบการณ์ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา จำนวน 12 โรงเรียน ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ข้อมูลแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพของโรงเรียนกวดวิชา และข้อเสนอแนะอื่นๆ

2.2 แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่ใช้สอบถาม ผู้บริหาร โรงเรียนกวดวิชา จำนวน 12 โรงเรียน ซึ่งไม่ซ้ำ 2.1 ผู้สอนจำนวน 48 คน ผู้เรียนจำนวน 240 คน และผู้ปกครองจำนวน 60 คน ประกอบด้วยสภาพ

ของโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่บริบทของโรงเรียนกวดวิชา และสภาพภายในโรงเรียนกวดวิชา

2.3 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.3.1 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี แนวคิด ตามที่กำหนดในกรอบและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งนิยามศัพท์ต่าง ๆ

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน โดยการสังเคราะห์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อาทิ กิตติ ลิ้มสกุล (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชา สำหรับกลุ่มนักเรียนหลักสูตรนานาชาติ ก้องเกียรติ บุญเสริม (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น : การจำแนกกลุ่มพหุกับการวิเคราะห์ชีพพอร์ตเวกเตอร์แมชชีน สกลฤทธิ์ จันทร์พุ่ม (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง เศรษฐศาสตร์การเมือง ว่าด้วยโรงเรียนกวดวิชา จุฑามาศ ทองทวีผล (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเรียนกวดวิชาแบบออฟไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และ ปองพล ปัญญาวิสุทธิกุล (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดภาคเหนือตอนบน นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษา โดยอาศัยทฤษฎีโรงเรียนคุณภาพของ อารุง จันทวานิช (2547) และทฤษฎีการกวดวิชาของ อาเธอร์สัน (Artherson, 2002) ว่าด้วยเรื่องกระบวนการเรียนรู้การเรียนกวดวิชา และวงจรการเรียนรู้ของโคลป์ (Kolb, 1984) ผนวกกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนกวดวิชา พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2549 ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการประกันคุณภาพของโรงเรียนกวดวิชา ของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชา 1) ประเภทของการสอนกวดวิชา 2) ปริมาณการกวดวิชา 3) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนกวดวิชา 4) ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา 5) สาเหตุในการกวดวิชา ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพโรงเรียนกวดวิชา ประกอบด้วย 1) บริบทของโรงเรียนกวดวิชา 2) สภาพภายในโรงเรียนกวดวิชา

2.3.2 ศึกษารูปแบบและเทคนิคการสัมภาษณ์ การสอบถาม การสังเกตและวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบสังเกตและการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.3.3 กำหนดขอบเขตการศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา จำนวน 12 คน เพื่อนำมาประกอบการสร้างเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งมีระดับความคิดเห็น คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และมีแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชาแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ

2.3.4 การจัดกลุ่มสนทนา (Focus Groups) เพื่อกำหนดขอบเขตการศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชา ในวันอังคารที่ 18 มกราคม 2554 เวลา 9.30 – 12.00 น ณ ตึก สข. ชั้น 3 สำนักบริหาร

งานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 319 วังจันทร์เกษม ถนนราชดำเนินนอก เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โดยผู้เชี่ยวชาญ 10 คน ดังนี้

2.3.4.1 ผู้บริหารการศึกษา เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา จบการศึกษาอย่างต่ำปริญญาโท มีประสบการณ์บริหารการศึกษาเอกชนไม่ต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 2 คน ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้ข้อมูล สภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย

2.3.4.2 ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการกวดวิชา จบการศึกษาอย่างต่ำปริญญาโท มีประสบการณ์ด้านการบริหารโรงเรียนกวดวิชาไม่ต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 2 คน ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้ข้อมูลสภาพของโรงเรียนกวดวิชา

2.3.4.3 อาจารย์ผู้สอนสาขาการบริหารการศึกษา เป็นอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยสาขาการบริหารการศึกษา จบการศึกษาในระดับปริญญาเอก มีประสบการณ์ด้านการสอนการบริหารการศึกษาไม่ต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 2 คน ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้ข้อมูลสภาพของโรงเรียนกวดวิชา

2.3.4.4 อาจารย์ผู้สอนสาขาการวิจัยและประเมินผล เป็นอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยสาขาวิจัยและการประเมินผลการศึกษา จบการศึกษาในระดับปริญญาเอก มีประสบการณ์ด้านการวิจัยและประเมินผลไม่ต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 2 คน ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาเครื่องมือ

2.3.4.5 ผู้ปกครองเป็นผู้ที่ยินดีให้ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาแก่ผู้เรียน จบการศึกษาอย่างต่ำปริญญาโท จำนวน 2 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้ข้อมูลสภาพของโรงเรียนกวดวิชา

จากการจัดกลุ่มสนทนา ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา และพรรณนาข้อมูลตามกรอบ และสรุปผล กำหนดประเด็นในการศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. บริบทของโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายนอกของโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งอาจมีผลต่อการจัดการศึกษาทางตรงหรือทางอ้อมของโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่ ท่าเลที่ตั้ง สถานที่ จอดรถ สถานที่สำคัญใกล้เคียง การคมนาคม สภาพสังคม ความเจริญด้านเทคโนโลยี และเศรษฐกิจของชุมชน ค่านิยมของผู้ปกครอง

2. สภาพภายในของโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่ สิ่งที่เป็นอยู่ภายในโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานของโรงเรียนกวดวิชา ให้ดำเนินไปได้ด้วยดี ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ทรัพยากรการบริหาร ประกอบด้วย

2.1.1 ทรัพยากรบุคคล ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครอง

2.1.2 ด้านทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี ได้แก่ เอกสาร ตำรา หลักสูตร อาคารสถานที่ สื่ออุปกรณ์และเทคโนโลยี

2.2. กระบวนการจัดการ ประกอบด้วย

2.2.1 กระบวนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ การจัดการกระบวนการเรียน การสอน การจัดบรรยากาศการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาผู้เรียน และการวัดผลประเมินผล

2.2.2 การบริหารจัดการ ได้แก่ การจัดการวิชาการ การจัดการ ธุรการ การบริหารการเงินและบัญชี และการบริหารบุคลากร

2.3 ผลลัพธ์ ประกอบด้วย

2.3.1 ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ได้แก่ ศิษย์ปัจจุบันและศิษย์เก่า

2.3.2 ภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่ มาตรฐานคุณภาพ การศึกษาและภาพลักษณ์

2.3.5 การดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยการนำผลสรุปจากกลุ่มสนทนา มาสร้างและพัฒนาเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้กับผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครอง และแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชา

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในเรื่องการศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชา โดย ผู้ให้ข้อมูลมีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

แบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของ ลิเคิร์ท (Likert Scale) ซึ่งมี 5 ระดับความคิดเห็น คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีการกำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนน และ เกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนในแต่ละข้อ ได้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนตาม ตัวเลือกในแต่ละข้อความ ดังนี้

ตอบระดับความคิดเห็นมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ตอบระดับความคิดเห็นมาก	ให้	4	คะแนน
ตอบระดับความคิดเห็นปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ตอบระดับความคิดเห็นน้อย	ให้	2	คะแนน
ตอบระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

2.3.6 การหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

2.3.6.1 เมื่อผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำเสนอต่อประธานกรรมการ กรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจสอบภาษาที่ใช้ การประเมินที่ถูกต้องเพื่อขอคำชี้แนะในการปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมทั้งปรับแก้ไขตามคำชี้แนะของประธานกรรมการ กรรมการควบคุมปริญญาบัตร

2.3.6.2 นำแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามสภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้ และการประเมินที่ถูกต้อง และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยการนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณ แล้วเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2.3.6.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นในการศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชา ที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครอง ในโรงเรียนกวดวิชาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 โรงเรียนในจังหวัดชลบุรี โดยได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาเขต (นายสุเทพ ชิตยวงษ์) แล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ไปหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.3.6.3.1 แบบสอบถามสภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย (สำหรับผู้บริหาร) ไปสอบถามกับผู้บริหารในโรงเรียนกวดวิชา จำนวน 12 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.3.6.3.2 แบบสอบถามสภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย (สำหรับผู้สอน) ไปสอบถามกับผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชา จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.3.6.3.3 แบบสอบถามสภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย (สำหรับผู้เรียน) ไปสอบถามกับผู้เรียนจำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.3.6.3.4 แบบสอบถามสภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย (สำหรับผู้ปกครอง) ไปสอบถามกับผู้ปกครอง จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.3.6.4 นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย โดยหาค่า

สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha -Coefficient) ของครอนบาร์ค (Cronbach) เกณฑ์การหาความเชื่อมั่นกำหนดไว้ 0.80 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ พบว่า แบบสอบถามสภาพของโรงเรียนกวดวิชา สำหรับผู้บริหาร มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 สำหรับผู้สอน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 สำหรับผู้เรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 และสำหรับผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93

ทั้งนี้ข้อคำถามบางข้อในแบบสอบถามแต่ละฉบับ ไม่สามารถสอบถามกับผู้ให้ข้อมูลบางกลุ่ม จึงทำให้แบบสอบถามในแต่ละกลุ่มไม่เหมือนกันหรืออาจมีบางประเด็นที่ไม่มีข้อมูล

2.3.6.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านกระบวนการทุกขั้นตอน เสนอต่อกรรมการผู้ควบคุมปริญญาโท เพื่อให้ความเห็นชอบ แล้วจึงจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 จัดทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้บริหาร โรงเรียนกวดวิชา เพื่อแนะนำตัวผู้วิจัยและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในการตอบแบบสอบถามของผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครองในโรงเรียนกวดวิชา

3.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 360 ชุด พร้อมหนังสือจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ไปพบผู้บริหาร โรงเรียนกวดวิชาด้วยตนเอง และขออนุญาตนำแบบสอบถามให้ผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียนและผู้ปกครองให้ตอบแบบสอบถามแล้วรอเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืน ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ สามารถวิเคราะห์ได้ จำนวน 360 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพของโรงเรียนกวดวิชา โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และพรรณนาข้อมูลตามกรอบการสัมภาษณ์ และสรุปผล

4.2 ข้อมูลจากแบบสอบถาม

4.2.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา เลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์ได้

4.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้วิธีคำนวณค่าความถี่ ค่าร้อยละ

4.2.2.1 กรณีที่ข้อมูลเป็นแบบจัดประเภท (Categorical data) หรือ แบบปลายเปิดที่สามารถจัดเป็นประเภท และหาความถี่ได้

4.2.2.2 กรณีข้อมูลเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ทำการตรวจให้คะแนน แล้วหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย เป็นรายด้านและรายชื่อ

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย

ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นที่มีต่อผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นโรงเรียนกวดวิชา ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1,072 โรงเรียน จาก 4 ภูมิภาค ให้มีตัวอย่างในทุกภาค ภาคละ 3 โรงเรียน โรงเรียนกวดวิชา 12 แห่ง จำนวนผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนกวดวิชาละ 30 คน ได้แก่ ผู้บริหาร 1 คน ผู้สอน 4 คน ผู้เรียน 20 คน และผู้ปกครอง 5 คน รวมจำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 360 คน ทำการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลโดยวิธีการเลือกแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ซึ่งมีขั้นตอนการเลือก ดังนี้

1.1 เลือกจังหวัดในแต่ละภูมิภาคละ 1 จังหวัด ซึ่งในแต่ละภูมิภาค ประกอบด้วยโรงเรียนกวดวิชาที่เลือกแบบเฉพาะเจาะจง เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 จังหวัด ประกอบด้วย 1) ภาคกลาง ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร 3 โรงเรียน 2) ภาคเหนือ ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดพิษณุโลก 3 โรงเรียน 3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดขอนแก่น 3 โรงเรียน และ 4) ภาคใต้ ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 12 โรงเรียน โดยทุกจังหวัดต้องมีโรงเรียนกวดวิชาทั้ง 3 แบบ คือแบบดั้งเดิม (Traditional Tutoring) แบบสอนผ่านสื่อรูปแบบห้องเรียน (Classroom) และรูปแบบส่วนบุคคล (Private)

1.2 เลือกผู้ให้ข้อมูลในแต่ละโรงเรียนที่ได้กำหนดไว้ โดยให้ผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครอง เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (Informant) เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลกลุ่มดังกล่าวมีขนาดใหญ่ จึงเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้ ผู้บริหาร จำนวน 12 คน ผู้สอน จำนวน 48 คน ผู้เรียน จำนวน 240 คน และผู้ปกครอง จำนวน 60 คน ดังตาราง 12

ตาราง 12 จำนวนข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนจากโรงเรียนกวดวิชาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ภูมิภาค/จังหวัด/โรงเรียน	จำนวนผู้ให้ข้อมูลจากโรงเรียนกวดวิชาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง			
	ผู้บริหาร	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้ปกครอง
ภาคกลาง (กรุงเทพฯ)				
1. โรงเรียนกวดวิชาแบบดั้งเดิม	1	4	20	5
2. โรงเรียนกวดวิชาแบบสื่อ	1	4	20	5
3. โรงเรียนกวดวิชาแบบสื่อผสม	1	4	20	5
ภาคเหนือ (พิษณุโลก)				
1. โรงเรียนกวดวิชาแบบดั้งเดิม	1	4	20	5
2. โรงเรียนกวดวิชาแบบสื่อ	1	4	20	5
3. โรงเรียนกวดวิชาแบบสื่อผสม	1	4	20	5
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ขอนแก่น)				
1. โรงเรียนกวดวิชาแบบดั้งเดิม	1	4	20	5
2. โรงเรียนกวดวิชาแบบสื่อ	1	4	20	5
3. โรงเรียนกวดวิชาแบบสื่อผสม	1	4	20	5
ภาคใต้ (สุราษฎร์ธานี)				
1. โรงเรียนกวดวิชาแบบดั้งเดิม	1	4	20	5
2. โรงเรียนกวดวิชาแบบสื่อ	1	4	20	5
3. โรงเรียนกวดวิชาแบบสื่อผสม	1	4	20	5
รวม	12	48	240	60

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

2.1 แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือที่ใช้สัมภาษณ์ความรู้และประสบการณ์ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา จำนวน 12 โรงเรียน ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ข้อมูลแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา และข้อเสนอแนะอื่นๆ

2.2 แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่ใช้สอบถาม ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา จำนวน 12 โรงเรียน ซึ่งไม่ซ้ำ 2.1 ผู้สอนจำนวน 48 คน ผู้เรียนจำนวน 240 คน และผู้ปกครองจำนวน 60 คน ประกอบด้วย

ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่ ผลกระทบด้านการศึกษา ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคม และผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยา

2.3 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.3.1 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี แนวคิด ตามที่กำหนดในกรอบและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งนิยามศัพท์ต่างๆ

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน โดยการสังเคราะห์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อาทิ กิตติ ลีมสกุล (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชา สำหรับกลุ่มนักเรียนหลักสูตรนานาชาติ ก้องเกียรติ บุญเสริม (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น : การจำแนกกลุ่มพหุกับการวิเคราะห์สหพหุรีตเวกเตอร์แมชชีน สกลฤทธิ์ จันทร์พุ่ม (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง เศรษฐศาสตร์การเมืองว่าด้วยโรงเรียนกวดวิชา จุฑามาศ ทองทวีผล (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเรียนกวดวิชาแบบออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และ ปองพล ปัญญาวิสุทธิกุล (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดภาคเหนือตอนบน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษา โดยอาศัยทฤษฎีโรงเรียนคุณภาพของ อารุง จันทวานิช (2547) และทฤษฎีการกวดวิชาของ อาเธอร์สัน (Artherson. 2002) ว่าด้วยเรื่องกระบวนการเรียนรู้การเรียนกวดวิชา และวงจรการเรียนรู้ของโคลป์ (Kolb. 1984) พบว่ากระบวนระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนกวดวิชา พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2549 ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานการประกันคุณภาพของโรงเรียนกวดวิชา ของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชา 1) ประเภทของการสอนกวดวิชา 2) ปริมาณการกวดวิชา 3) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนกวดวิชา 4) ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา 5) สาเหตุในการกวดวิชา ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาทั้งผลดีและผลเสียซึ่งได้แก่ 1) ด้านการศึกษา 2) ด้านเศรษฐกิจ 3) ด้านสังคม และ 4) ด้านค่านิยมและจิตวิทยา

2.3.2 ศึกษารูปแบบและเทคนิคการสัมภาษณ์ การสอบถาม การสังเกตและวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบสังเกตและการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.3.3 กำหนดขอบเขตการศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา จำนวน 12 คน เพื่อนำมาประกอบการสร้างเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert Scale) ซึ่งมีระดับความคิดเห็น คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด และมีแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชาแสดงความคิดเห็นโดยอิสระ

2.3.4 การจัดกลุ่มสนทนา (Focus Groups) เพื่อกำหนดขอบเขตการศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ในวันอังคารที่ 18 มกราคม 2554 เวลา 9.30 – 12.00 น ณ ตึก สข. ชั้น 3 สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน 319 วิังจันทระเกษม ถนนราชดำเนินนอก เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โดยผู้เชี่ยวชาญ 10 คน ดังนี้

2.3.4.1 ผู้บริหารการศึกษา เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา จบการศึกษาอย่างต่ำปริญญาโท มีประสบการณ์บริหารการศึกษาเอกชนไม่ต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 2 คน ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้ข้อมูลผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย

2.3.4.2 ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา เป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา จบการศึกษาอย่างต่ำปริญญาโท มีประสบการณ์ด้านการบริหารโรงเรียนกวดวิชาไม่ต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 2 คน ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้ข้อมูลผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

2.3.4.3 อาจารย์ผู้สอนสาขาการบริหารการศึกษา เป็นอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยสาขาการบริหารการศึกษา จบการศึกษาในระดับปริญญาเอก มีประสบการณ์ด้านการสอนการบริหารการศึกษาไม่ต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 2 คน ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้ข้อมูลผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

2.3.4.4 อาจารย์ผู้สอนสาขาการวิจัยและประเมินผล เป็นอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยสาขาวิจัยและการประเมินผลการศึกษา จบการศึกษาในระดับปริญญาเอก มีประสบการณ์ด้านการวิจัยและประเมินผลไม่ต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 2 คน ได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาเครื่องมือ

2.3.4.5 ผู้ปกครอง เป็นผู้ที่ยินดีให้ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาแก่ผู้เรียน จบการศึกษาอย่างต่ำปริญญาโท จำนวน 2 คน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการให้ข้อมูลผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

จากการจัดกลุ่มสนทนา ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา และพรรณนาข้อมูลตามกรอบ และสรุปผล กำหนดประเด็นในการศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งได้แก่ ผลกระทบด้านการศึกษา ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคม และผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยา

2.3.5 การดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยการนำผลสรุปจากกลุ่มสนทนา มาสร้างและพัฒนาเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้กับผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครอง และแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในเรื่องการศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา โดยผู้ให้ข้อมูลมีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

แบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งมี 5 ระดับความคิดเห็น คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีการกำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนน และ เกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนในแต่ละข้อ ได้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนตามตัวเลือกในแต่ละข้อความ ดังนี้

ตอบระดับความคิดเห็นมากที่สุด	ให้ 5	คะแนน
ตอบระดับความคิดเห็นมาก	ให้ 4	คะแนน
ตอบระดับความคิดเห็นปานกลาง	ให้ 3	คะแนน
ตอบระดับความคิดเห็นน้อย	ให้ 2	คะแนน
ตอบระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	ให้ 1	คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

2.3.6 การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

2.3.6.1 เมื่อผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำเสนอต่อประธานกรรมการ กรรมการควบคุมปริญญาบัณฑิตตรวจสอบภาษาที่ใช้ การประเมินที่ถูกต้องเพื่อขอคำชี้แนะในการปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมทั้งปรับแก้ไขตามคำชี้แนะของประธานและกรรมการควบคุมปริญญาบัณฑิต

2.3.6.2 นำแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ภาษาที่ใช้ และการประเมินที่ถูกต้อง และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยการนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณ แล้วเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2.3.6.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นในการศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครอง ในโรงเรียนกวดวิชาที่

ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 โรงเรียนในจังหวัดชลบุรี โดยได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาเขต (นายสุเทพ ชิตยวงษ์) แล้วนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ไปหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.3.6.3.1 แบบสอบถามผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย (สำหรับผู้บริหาร) ไปสอบถามกับผู้บริหารในโรงเรียนกวดวิชา จำนวน 12 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.3.6.3.2 แบบสอบถามผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย (สำหรับผู้สอน) ไปสอบถามกับผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชา จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.3.6.3.3 แบบสอบถามผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย (สำหรับผู้เรียน) ไปสอบถามกับผู้เรียนจำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.3.6.3.4 แบบสอบถามผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย (สำหรับผู้ปกครอง) ไปสอบถามกับผู้ปกครอง จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.3.6.4 นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) ของ ครอนบาร์ค (Cronbach) เกณฑ์การหาความเชื่อมั่นกำหนดไว้ 0.80 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ พบว่า สำหรับผู้บริหาร ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 สำหรับผู้สอน ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 สำหรับผู้เรียน ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 และสำหรับผู้ปกครอง ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90

2.3.6.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านกระบวนการทุกขั้นตอน เสนอต่อกรรมการ ผู้ควบคุมปริญญาบัตรเพื่อให้ความเห็นชอบ แล้วจึงจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ทั้งนี้ข้อคำถามบางข้อ ไม่สามารถถามกับผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยลำดับขั้นตอนดังนี้

3.1 จัดทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา เพื่อแนะนำตัวผู้วิจัยและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในการตอบแบบสอบถามของผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครองในโรงเรียนกวดวิชา

3.2 ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชาด้วยตนเอง โดยใช้เครื่องบันทึกเสียงบันทึกทุกขั้นตอนของข้อคำถามเพื่อนำมาสรุปประเด็นสำคัญของสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

3.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 360 ชุด พร้อมหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปพบผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชาด้วยตนเอง ตามโรงเรียนกวดวิชาของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลดังต่อไปนี้ ภาคกลาง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัด พิษณุโลก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น และภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และขออนุญาตนำแบบสอบถามให้ผู้บริหาร

ผู้สอน ผู้เรียนและผู้ปกครองให้ตอบแบบสอบถาม แล้วรอเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืน ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ สามารถวิเคราะห์ได้ จำนวน 360 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และพรรณนาข้อมูลตามกรอบการสัมภาษณ์ และสรุปผล

4.2 ข้อมูลจากแบบสอบถาม

4.2.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา เลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์ได้

4.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้วิธีคำนวณค่าความถี่ ค่าร้อยละ

4.2.2.1 กรณีที่ข้อมูลเป็นแบบจัดประเภท (Categorical Data) หรือ แบบปลายเปิดที่สามารถจัดเป็นประเภท และหาความถี่ได้

4.2.2.2 กรณีข้อมูลเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ทำการตรวจให้คะแนน แล้วหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายข้อ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (%)
2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) เพื่อหาความเที่ยงตรง โดยใช้สูตรของ โรวินลลี และ แฮมเบลตัน (ลัวัน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2539: 249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของข้อกับคำถามแต่ละข้อ กับคะแนนรวม (Item Correlation) คำนวณโดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) (ถ้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2540: 173)

$$r_{XY} = \frac{N\sum XY - \sum X\sum Y}{\sqrt{\{N\sum X^2 - (\sum X)^2\}\{N\sum Y^2 - (\sum Y)^2\}}}$$

r_{XY}	แทน	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	คะแนนของข้อคำถาม
Y	แทน	คะแนนผลรวมของข้ออื่นๆ ที่เหลือทุกข้อ

2.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้ สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Alpha coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) (ถ้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. 2543: 312)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
K	แทน	จำนวนข้อ
S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนข้อที่ i
S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย เป็นงานวิจัย ซึ่งเป็นการวิจัยในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจการแปลความหมาย และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้อง ตลอดจน การสื่อความหมายของข้อมูลที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ ในการเสนอผล การวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มผู้ให้ข้อมูล
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
%	แทน	ค่าร้อยละ

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ที่ได้รับคืนมา เลือกเฉพาะแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ โดยดำเนินการวิเคราะห์ ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้วิธีคำนวณค่าความถี่ ค่าร้อยละ ในกรณีที่ข้อมูลเป็นแบบจัดประเภท (Categorical Data) หรือแบบปลายเปิดที่สามารถจัดเป็นประเภท และ หาความถี่ได้ ส่วนกรณีเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ทำการตรวจให้คะแนนหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายเป็นโดยรวมและรายด้าน ส่วนข้อมูลที่ได้ จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพและผลกระทบของโรงเรียน กวดวิชา โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และพรรณนาข้อมูลตามกรอบการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล
- ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพของโรงเรียนกวดวิชา
- ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล

1.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริหาร โรงเรียนกวาดวิชา

เมื่อผู้วิจัยพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้บริหาร โรงเรียนกวาดวิชา สามารถสังเคราะห์จากแบบสอบถามและการสังเกต สามารถสรุปผลได้ดังตาราง 13

ตาราง 13 ข้อมูลพื้นฐานของผู้บริหาร โรงเรียนกวาดวิชา 12 โรงเรียน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล 4 ภาค

ภาค	รูปแบบการจัดการเรียนการสอน			เพศ	ระดับการศึกษา			สาขา/วิชาเอก ที่สำเร็จการศึกษา	ประสบการณ์ การบริหาร	จำนวน ผู้สอน	จำนวน สาขา	อัตราการสอบเข้า มหาวิทยาลัยได้
	แบบดั้งเดิม	แบบสื่อผสม	แบบสื่อ หญิง		ชาย	ป.ตรี	ป.โท					
กลาง	โรงเรียนที่ 1			✓		✓	ศึกษาศาสตร์	25	200	12	60%	
			โรงเรียนที่ 2		✓		✓	ศึกษาศาสตร์	25	1	22	85%
			โรงเรียนที่ 3		✓	✓		วิศวกรรมศาสตร์	10	1	4	90%
เหนือ	โรงเรียนที่ 4		✓			✓	ศึกษาศาสตร์	24	45	54	56%	
			โรงเรียนที่ 5	✓			✓	วิทยาศาสตร์	8	1	1	62%
			โรงเรียนที่ 6	✓	✓		✓	วิศวกรรมศาสตร์	2	1	1	89%
ใต้	โรงเรียนที่ 7		✓			✓	เศรษฐศาสตร์	8	8	1	65%	
			โรงเรียนที่ 8		✓		✓	ศึกษาศาสตร์	3	10	2	80%
			โรงเรียนที่ 9		✓		✓	ครุศาสตร์	10	9	34	90%
ตะวันออก เฉียงเหนือ	โรงเรียนที่ 10			✓		✓	ศึกษาศาสตร์	10	40	2	70%	
			โรงเรียนที่ 11		✓		✓	ศึกษาศาสตร์	25	1	21	85%
			โรงเรียนที่ 12		✓		✓	บริหารธุรกิจ	25	5	11	90%

จากตาราง 13 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชาเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโทด้านการศึกษา มีประสบการณ์ด้านการบริหารโรงเรียนกวดวิชาต่างกัน แต่ที่สังเกตได้ชัดเจนคือการสอนแบบดั้งเดิม (สอนสด) ในภาพรวมผู้บริหารมีประสบการณ์มากกว่าการสอนแบบอื่นๆ และมีผู้สอนมากกว่า แต่จำนวนสาขามีความแตกต่างกัน อัตราการสอนเข้าในมหาวิทยาลัยต่างกัน

1.2 ข้อมูลพื้นฐานของผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชา

เมื่อผู้วิจัยพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชา ได้สังเคราะห์จากแบบสอบถามและการสังเกต สามารถสรุปผลได้ดังตาราง 14

ตาราง 14 ข้อมูลพื้นฐานของผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชา 12 โรงเรียน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล 4 ภาค

ภาค	รูปแบบโรงเรียนกวดวิชา			วิชาที่สอน	จำนวนผู้สอน	ค่าตอบแทน ผู้สอนต่อชั่วโมง
	แบบดั้งเดิม	แบบสื่อผสม	แบบสื่อ			
กลาง	โรงเรียนที่ 1			ฟิสิกส์ เคมี ชีวะ คณิต อังกฤษ วิทยาศาสตร์ ไทย สังคม	200 คน	350 บาท
		โรงเรียนที่ 2		ฟิสิกส์	1 คน	รับตามจำนวนผู้ลงทะเบียน
			โรงเรียนที่ 3	คณิต	1 คน	รับตามจำนวนผู้ลงทะเบียน
เหนือ	โรงเรียนที่ 4			ฟิสิกส์ เคมี ชีวะ คณิต อังกฤษ ไทย สังคม	45 คน	500 บาท
		โรงเรียนที่ 5		เคมี	1 คน	รับตามจำนวนผู้ลงทะเบียน
			โรงเรียนที่ 6	ฟิสิกส์	1 คน	รับตามจำนวนผู้ลงทะเบียน
ใต้	โรงเรียนที่ 7			คณิต อังกฤษ	8 คน	350 บาท
		โรงเรียนที่ 8		อังกฤษ	10 คน	350 บาท
			โรงเรียนที่ 9	อังกฤษ	9 คน	40%
ตะวันออก เฉียงเหนือ	โรงเรียนที่ 10			ฟิสิกส์ เคมี ชีวะ คณิต อังกฤษ ไทย สังคม	40 คน	350 บาท
		โรงเรียนที่ 11		เคมี	1 คน	รับตามจำนวนผู้ลงทะเบียน
			โรงเรียนที่ 12	ฟิสิกส์ เคมี ชีวะ	5 คน	40%

จากตาราง 14 พบว่า ผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชาแบบดั้งเดิม (สอนสด) เปิดสอนหลายวิชา มากกว่าโรงเรียนกวดวิชาแบบอื่นๆ จำนวนผู้สอนมีมากกว่าแบบอื่นๆ เช่นกัน ค่าตอบแทนผู้สอนต่อชั่วโมง มีทั้งอัตราคงที่และค่าตอบแทนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ซึ่งส่วนใหญ่ได้ 40% แต่ถ้าผู้บริหารเป็นผู้สอนค่าตอบแทน จึงรับทั้งหมดหลังจากหักค่าใช้จ่าย

1.3 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนในโรงเรียนกวดวิชา

เมื่อผู้วิจัยพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนในโรงเรียนกวดวิชา สืบเคราะห์จากแบบสอบถามและการสังเกต สรุปผลได้ดังตาราง 15

ตาราง 15 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนในโรงเรียนกวดวิชา 12 โรงเรียน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล 4 ภาค

ภาค	รูปแบบโรงเรียนกวดวิชา			วิชาที่เรียน	ค่าใช้จ่ายต่อชั่วโมง	จำนวนผู้เรียนต่อห้อง
	แบบดั้งเดิม	แบบสื่อผสม	แบบสื่อ			
กลาง	โรงเรียนที่ 1			ฟิสิกส์ เคมี ชีวะ คณิต อังกฤษ วิชาไทย สังคม	45 บาท	50 คน
		โรงเรียนที่ 2		ฟิสิกส์	61 บาท	30 คน
			โรงเรียนที่ 3	คณิต	80 บาท	1 คน
เหนือ	โรงเรียนที่ 4			ฟิสิกส์ เคมี ชีวะ คณิต อังกฤษ ไทย สังคม	180 บาท	35 คน
		โรงเรียนที่ 5		เคมี	46 บาท	34 คน
			โรงเรียนที่ 6	ฟิสิกส์	117 บาท	1 คน
ใต้	โรงเรียนที่ 7			คณิต อังกฤษ	70 บาท	30 คน
		โรงเรียนที่ 8		อังกฤษ	50 บาท	90 คน
			โรงเรียนที่ 9	อังกฤษ	59 บาท	1 คน
ตะวันออกเฉียงเหนือ	โรงเรียนที่ 10			ฟิสิกส์ เคมี ชีวะ คณิต อังกฤษ ไทย สังคม	75 บาท	70 คน
		โรงเรียนที่ 11		เคมี	60 บาท	90 คน
			โรงเรียนที่ 12	ฟิสิกส์ เคมี ชีวะ	80 บาท	1 คน

จากตาราง 15 พบว่า วิชาที่ผู้เรียนนิยมเรียนมากที่สุดคือ เคมี อังกฤษ คณิต ฟิสิกส์ ชีววิทยา ตามลำดับ สำหรับค่าใช้จ่ายในการเรียนของผู้เรียนในแต่ละห้อง เป็นสัดส่วนต่อจำนวนชั่วโมงเรียน และจำนวนผู้เรียนในห้อง

1.4 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองของผู้เรียนในโรงเรียนกวดวิชา

เมื่อผู้วิจัยพิจารณาข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองของผู้เรียนในโรงเรียนกวดวิชา สันเคราะห์จากแบบสอบถามและการสังเกต สามารถสรุปผลได้ดังตาราง 16

ตาราง 16 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองของผู้เรียนในโรงเรียนกวดวิชา 12 โรงเรียน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล 4 ภาค

ภาค	รูปแบบโรงเรียนกวดวิชา			เพศ	การศึกษา	อาชีพ			ค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่ไม่ใช่ค่าธรรมเนียมในการเรียน (บาท/วัน)					
	ดั้งเดิม	สื่อผสม	สื่อ			ต่ำกว่า ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	ธุรกิจ	ราชการ	อื่นๆ	น้อยกว่า 100	100-300	มากกว่า 300-600	มากกว่า 600
กลาง	รร.ที่ 1			หญิง	ชาย		5	3	1	1		2	3	
		รร.ที่ 2		5	-	1	4	2	3		1	2	2	
			รร.ที่ 3	4	1		5	4	1		2	2	1	
เหนือ	รร.ที่ 4			4	1	1	4	2	1	2	2	1		
		รร.ที่ 5		4	1	1	4	1	1	3	3	2		
			รร.ที่ 6	3	2		5	2	1	2	2	3		
ใต้	รร.ที่ 7			3	2		5	1	1	3	2	2	1	
		รร.ที่ 8		3	2	1	4	1	2	2	2	3		
			รร.ที่ 9	4	1		5		1	4	3	2		
ตะวันออก เฉียงเหนือ	รร.ที่ 10			3	2	1	4	2		3	2	2	1	
		รร.ที่ 11		5	-		5	1		4	1	4		
			รร.ที่ 12	4	1		5		2	3	1	4		
	รวม			46	14	5	55	27	19	14	18	27	9	6
				60	60	60	60							

จากตาราง 16 พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีอาชีพเป็นนักธุรกิจมากกว่าอาชีพอื่นๆ และค่าใช้จ่ายส่วนต่างๆ ที่ไม่ใช่ค่าธรรมเนียมในการเรียนส่วนใหญ่ วันละ 100 – 300 บาท

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพของโรงเรียนกวศวิชา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาสภาพของโรงเรียนกวศวิชา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพของโรงเรียนกวศวิชา โดยข้อมูลเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ทำการตรวจให้คะแนน และหาค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายข้อ ดังนี้ 4.51-5.00 หมายถึง อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด 3.51-4.50 หมายถึง อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก 2.51-3.50 หมายถึง อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง 1.51-2.50 หมายถึง อยู่ในเกณฑ์ระดับน้อย 1.00-1.50 หมายถึง อยู่ในเกณฑ์ระดับน้อยที่สุด ผู้วิจัยจึงสังเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพของโรงเรียนกวศวิชา จากแบบสอบถามและการสังเกต สรุปผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพของโรงเรียนกวศวิชาโดยรวม

สภาพโรงเรียนกวศวิชา	ผู้บริหาร			ผู้สอน			ผู้เรียน			ผู้ปกครอง			โดยรวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
บริบท	4.07	0.43	มาก	4.09	0.46	มาก	3.96	0.51	มาก	3.78	0.72	มาก	3.97	0.53	มาก
ภายใน															
ทรัพยากรการบริหาร : ทรัพยากรบุคคล	4.19	0.42	มาก	4.33	0.46	มาก	4.38	0.51	มาก	3.99	0.52	มาก	4.22	0.48	มาก
ทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี	3.80	0.67	มาก	4.35	0.30	มาก	4.03	0.57	มาก	3.61	0.70	มาก	3.95	0.56	มาก
กระบวนการจัดการ : กระบวนการจัดการเรียนรู้	3.99	0.60	มาก	4.30	0.41	มาก	3.99	0.56	มาก	3.85	0.63	มาก	4.03	0.55	มาก
การบริหารจัดการ	3.88	0.64	มาก	4.25	0.44	มาก	4.09	0.57	มาก	3.66	0.54	มาก	3.97	0.55	มาก
ผลลัพธ์ : ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน	4.20	0.55	มาก	4.25	0.39	มาก	3.95	0.58	มาก	3.89	0.50	มาก	4.07	0.51	มาก
ภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวศวิชา	4.12	0.65	มาก	4.17	0.29	มาก	4.10	0.48	มาก	3.80	0.44	มาก	4.05	0.46	มาก
โดยรวม	4.03	0.45	มาก	4.25	0.21	มาก	4.08	0.41	มาก	3.79	0.41	มาก	4.04	0.37	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพของโรงเรียนกวดวิชา โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.04 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านทรัพยากรบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.22 และด้านทรัพยากร วัสดุ เทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ย ต่ำสุดคือ 3.95

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบว่า ทั้ง 4 กลุ่ม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากคือ ผู้สอน มีความคิดเห็นสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมาคือผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย 4.08 ผู้บริหารมีค่าเฉลี่ย 4.03 และผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.79 ตามลำดับ

เมื่อผู้วิจัยได้สังเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับบริบทของโรงเรียนกวดวิชาจากแบบสอบถามและการสังเกต สรุปผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของบริบทของโรงเรียนกวดวิชา

บริบทของโรงเรียนกวดวิชา	ผู้บริหาร			ผู้สอน			ผู้เรียน			ผู้ปกครอง			โดยรวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ทำเลที่ตั้งสะดวกในการเดินทาง	3.92	0.67	มาก	4.19	0.67	มาก	4.09	0.74	มาก	4.18	0.70	มาก	4.10	0.69	มาก
ใกล้แหล่งชุมชน	4.33	0.78	มาก	4.13	0.82	มาก	4.01	0.95	มาก	4.20	0.66	มาก	4.17	0.80	มาก
มีสถานที่จอดรถสะดวกสบาย	4.08	0.79	มาก	4.31	0.72	มาก	4.02	0.78	มาก	3.33	1.22	ปานกลาง	3.94	0.88	มาก
มีร้านอาหารและเครื่องดื่มบริการแก่ผู้เรียน	4.17	0.94	มาก	4.08	0.68	มาก	3.99	0.82	มาก	3.62	1.09	มาก	3.96	0.88	มาก
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	4.25	0.62	มาก	4.17	0.81	มาก	3.94	0.81	มาก	3.82	1.16	มาก	4.04	0.85	มาก
อากาศถ่ายเทดี ห่างจากแหล่งมลพิษ	3.67	0.78	มาก	3.65	1.00	มาก	3.72	0.90	มาก	3.52	1.19	มาก	3.64	0.97	มาก
โดยรวม	4.07	0.43	มาก	4.09	0.46	มาก	3.96	0.51	มาก	3.78	0.72	มาก	3.97	0.53	มาก

จากตาราง 18 พบว่า ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพภายในของโรงเรียนกวดวิชา ด้านบริหารของโรงเรียนกวดวิชาโดยรวม มีค่าเฉลี่ย 3.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านสถานที่สำคัญใกล้เคียง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.17 และความคิดเห็นต่ำสุดคือ เศรษฐกิจชุมชนและค่านิยมของผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ 3.64

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบว่า ทั้ง 4 กลุ่ม อยู่ในระดับมาก โดย ผู้สอนมีค่าความคิดเห็นสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 4.09 รองลงมาคือ ผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ย 4.07 ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย 3.96 และผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.78 ตามลำดับ

เมื่อผู้วิจัยได้สังเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพภายในของโรงเรียนกวาดวิชาด้านทรัพยากรบุคคล จากแบบสอบถามและการสังเกต สรุปผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านทรัพยากรบุคคล

ทรัพยากรบุคคล	ผู้บริหาร			ผู้สอน			ผู้เรียน			ผู้ปกครอง			โดยรวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ผู้สอนสอนตรงตามวิชาเอกที่เรียน	3.92	0.29	มาก	4.31	0.69	มาก	4.41	0.68	มาก	4.20	0.58	มาก	4.21	0.56	มาก
เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตรงกับความรู้ ความสามารถ	4.08	0.51	มาก	4.08	0.71	มาก	4.20	0.79	มาก	3.77	0.74	มาก	4.03	0.69	มาก
ผู้สอนตรงต่อเวลา	4.08	0.67	มาก	4.46	0.62	มาก	4.58	0.59	มากที่สุด	4.10	0.75	มาก	4.31	0.66	มาก
เจ้าหน้าที่ตรงต่อเวลา สุภาพ มีจิตบริการ	4.25	0.62	มาก	4.33	0.60	มาก	4.18	0.71	มาก	3.85	0.73	มาก	4.15	0.67	มาก
ผู้สอนมีความชำนาญในวิชาที่สอน	4.58	0.67	มากที่สุด	4.35	0.56	มาก	4.42	0.70	มาก	4.23	0.59	มาก	4.40	0.63	มาก
ผู้สอนประพฤติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน	4.08	0.67	มาก	4.42	0.61	มาก	4.23	0.79	มาก	3.82	0.79	มาก	4.14	0.72	มาก
เจ้าหน้าที่ประพฤติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน	4.17	0.58	มาก	4.42	0.61	มาก	4.60	0.59	มากที่สุด				4.40	0.59	มาก
ผู้สอนมีความเป็นครู ยุติธรรม	4.33	0.49	มาก	4.27	0.45	มาก	4.38	0.69	มาก				4.33	0.54	มาก
โดยรวม	4.19	0.42	มาก	4.33	0.46	มาก	4.38	0.51	มาก	3.99	0.52	มาก	4.22	0.48	มาก

จากตาราง 19 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพภายในของโรงเรียนกวดวิชาด้าน ทรัพยากรบุคคล โดยรวม มีค่าเฉลี่ย 4.22 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบว่า มีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก ด้านผู้สอนมีความชำนาญในวิชาที่สอนและเจ้าหน้าที่ประพฤติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและทั้ง 2 ด้านเท่ากันคือ 4.40 และความคิดเห็นต่ำสุดคือ ด้านเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตรงกับ ความรู้ความสามารถ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 4.03

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบว่า ทั้ง 4 กลุ่มอยู่ในระดับมาก โดยผู้เรียนมีความคิดเห็นสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 4.38 รองลงมาคือ ผู้สอน มีค่าเฉลี่ย 4.33 ผู้บริหารมีค่าเฉลี่ย 4.19 และผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.99 ตามลำดับ

เมื่อผู้วิจัยได้สังเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพภายในของโรงเรียนกวดวิชาด้านทรัพยากร วัสดุ เทคโนโลยี จากแบบสอบถามและการสังเกต สรุปผล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี

ทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี	ผู้บริหาร			ผู้สอน			ผู้เรียน			ผู้ปกครอง			โดยรวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
สถานที่ภายในโรงเรียนกว้างขวาง	3.75	0.75	มาก	4.17	0.63	มาก	3.98	0.75	มาก	3.62	0.87	มาก	3.88	0.75	มาก
อาคารมั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย	4.25	0.75	มาก	4.25	0.53	มาก	4.25	0.68	มาก	4.03	0.74	มาก	4.19	0.67	มาก
มีบริเวณพักผ่อน	3.83	1.11	มาก	4.29	0.46	มาก	3.67	0.99	มาก	3.28	1.11	ปานกลาง	3.77	0.92	มาก
มีเอกสาร ตำรา หลักสูตร ที่มีคุณภาพ	4.33	0.78	มาก	4.38	0.49	มาก	4.04	0.91	มาก	3.82	0.93	มาก	4.14	0.78	มาก
มีห้องน้ำสะอาด แยกชาย หญิง	4.00	0.43	มาก	4.50	0.51	มาก	4.30	0.74	มาก				4.27	0.56	มาก
มีสื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัย	3.42	1.16	ปานกลาง	4.46	0.50	มาก	4.31	0.74	มาก	3.55	0.72	มาก	3.93	0.78	มาก
ติดตั้งกล้องวงจรปิดไว้ตามจุดต่างๆ	3.00	1.65	ปานกลาง	4.40	0.54	มาก	3.65	1.13	มาก	3.37	0.84	ปานกลาง	3.60	1.04	มาก
โดยรวม	3.80	0.67	มาก	4.35	0.30	มาก	4.03	0.57	มาก	3.61	0.70	มาก	3.95	0.56	มาก

จากตาราง 20 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพภายในของโรงเรียนกวดวิชาด้าน ทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี โดยรวม มีค่าเฉลี่ย 3.95 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของผู้ให้ข้อมูล พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยด้านมีห้องน้ำสะอาดแยกชาย หญิง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.27 และความคิดเห็นต่ำสุด คือ การติดตั้งกล้องวงจรปิดไว้ตามจุดต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 3.60

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบว่า ทั้ง 4 กลุ่มอยู่ในระดับมาก โดยผู้สอนมีความคิดเห็นสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 4.35 รองลงมาคือ ผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย 4.03 ผู้บริหารมีค่าเฉลี่ย 3.80 และผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.61 ตามลำดับ

เมื่อผู้วิจัยได้สังเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพภายในของโรงเรียนกวังวิชาด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ จากแบบสอบถามและการสังเกต สรุปผล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกระบวนการจัดการเรียนรู้

กระบวนการจัดการเรียนรู้	ผู้บริหาร			ผู้สอน			ผู้เรียน			ผู้ปกครอง			โดยรวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
จัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับ															
ความสามารถของผู้เรียน	3.92	0.79	มาก	4.15	0.74	มาก	4.02	0.73	มาก	3.88	0.61	มาก	4.03	0.76	มาก
การจัดบรรยากาศการเรียนรู้เอื้อต่อการ															
พัฒนาคุณภาพผู้เรียน	4.00	0.74	มาก	4.04	0.65	มาก	3.98	0.77	มาก	3.83	0.49	มาก	4.01	0.72	มาก
สามารถถ่ายทอดสิ่งที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่าย	4.25	0.62	มาก	4.56	0.54	มากที่สุด	4.29	0.69	มาก	3.90	0.66	มาก	4.37	0.62	มาก
มีการใช้เทคนิคการสอนจากง่าย ๆ ไปหายาก	4.17	0.72	มาก	4.31	0.72	มาก	4.35	0.73	มาก	3.80	0.51	มาก	4.28	0.72	มาก
มีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน	4.08	0.90	มาก	4.13	0.64	มาก	3.93	0.89	มาก	3.87	0.62	มาก	4.05	0.81	มาก
ใช้สื่อการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน	4.08	0.67	มาก	4.54	0.54	มากที่สุด	4.05	0.76	มาก	3.87	0.62	มาก	4.23	0.66	มาก
มีรายงานผลการเรียนหลังจบภาคเรียนเป็น															
รายบุคคล	3.42	1.31	ปานกลาง	4.38	0.53	มาก	3.33	1.14	ปานกลาง	3.85	0.63	มาก	3.74	0.90	มาก
โดยรวม	3.99	0.60	มาก	4.30	0.41	มาก	3.99	0.56	มาก	3.85	0.63	มาก	4.03	0.55	มาก

จากตาราง 21 พบว่าผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพภายในของโรงเรียนกวดวิชาด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยรวม มีค่าเฉลี่ย 4.03 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของผู้ให้ข้อมูล พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยด้านความสามารถถ่ายทอดสิ่งที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.37 และความคิดเห็นต่ำสุดคือด้านมีรายงานผลการเรียนหลังจบภาคเรียนเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 3.74

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบว่า ทั้ง 4 กลุ่ม อยู่ในระดับมาก โดยผู้สอนมีความคิดเห็นสูงสุดมีค่าเฉลี่ย 4.30 รองลงมาคือ ผู้บริหารและผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย 3.99 เท่ากันและผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.85 ตามลำดับ

เมื่อผู้วิจัยได้สังเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพภายในของโรงเรียนกวดวิชาด้านการบริหารจัดการ จากแบบสอบถามและการสังเกต สรุปผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการ	ผู้บริหาร			ผู้สอน			ผู้เรียน			ผู้ปกครอง			โดยรวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
มีระบบการจัดการธุรการเหมาะสมกับขนาดของโรงเรียน	4.00	0.85	มาก	4.31	0.59	มาก	4.04	0.69	มาก	3.70	0.72	มาก	4.01	0.71	มาก
ผู้สอนมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ซึ่งกันและกัน	4.00	0.95	มาก	3.98	0.79	มาก							3.99	0.87	มาก
ส่งเสริมให้ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนปฏิบัติงานด้วยจิตบริการ	4.17	0.72	มาก	4.33	0.52	มาก	4.00	0.73	มาก	3.47	0.75	ปานกลาง	3.99	0.68	มาก
ส่งเสริมให้ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนได้มีวุฒิการศึกษาสูงขึ้น	3.75	0.75	มาก	4.10	0.86	มาก							3.93	0.81	มาก
มีระบบการเงินและบัญชีของโรงเรียนชัดเจน โปร่งใสตรวจสอบได้	3.92	0.90	มาก	4.35	0.56	มาก	3.95	0.80	มาก	3.68	0.70	มาก	3.98	0.74	มาก
เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองเสนอข้อคิดเห็นในการจัดการเรียนรู้	3.67	1.23	มาก	4.06	0.63	มาก	4.40	0.63	มาก	3.58	0.65	มาก	3.93	0.78	มาก
การให้รางวัล และขวัญกำลังใจกับบุคลากร	3.67	0.78	มาก	4.38	0.49	มาก							4.02	0.63	มาก
รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครองในการให้บริการ	4.00	0.60	มาก	4.48	0.58	มาก	3.85	0.83	มาก	3.35	0.92	ปานกลาง	3.92	0.73	มาก
ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะและความรู้ให้ดียิ่งขึ้น	3.75	0.62	มาก	4.29	0.54	มาก	4.31	0.66	มาก	4.18	0.65	มาก	4.13	0.62	มาก
โดยรวม	3.88	0.64	มาก	4.25	0.44	มาก	4.09	0.57	มาก	3.66	0.54	มาก	3.97	0.55	มาก

จากตาราง 22 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพภายในของโรงเรียนกวดวิชาด้านการบริหารจัดการ โดยรวม มีค่าเฉลี่ย 3.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของผู้ให้ข้อมูล พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยด้านส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะและความรู้ให้ดียิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.13 และความคิดเห็นต่ำสุดคือ การรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครองในการให้บริการ มีค่าเฉลี่ย 3.92

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบว่า ทั้ง 4 กลุ่มอยู่ในระดับมาก โดยผู้สอนมีความคิดเห็นสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมาคือ ผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย 4.09 ผู้บริหารมีค่าเฉลี่ย 3.88 และผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.66 ตามลำดับ

เมื่อผู้วิจัยได้สังเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพภายในของโรงเรียนกวดวิชาด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากแบบสอบถามและการสังเกต สรุปผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน	ผู้บริหาร			ผู้สอน			ผู้เรียน			ผู้ปกครอง			โดยรวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ผู้เรียนมีผลการเรียนดีขึ้น	4.33	0.65	มาก	4.29	0.50	มาก	3.95	0.72	มาก	4.00	0.61	มาก	4.14	0.62	มาก
ผู้เรียนสามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงได้	4.42	0.67	มาก	4.31	0.47	มาก	3.83	0.79	มาก	3.92	0.67	มาก	4.12	0.65	มาก
ผู้เรียนมีทักษะในการปรับตัวดีขึ้น	3.92	0.67	มาก	4.21	0.50	มาก	4.00	0.69	มาก	3.85	0.63	มาก	3.99	0.62	มาก
ผู้เรียนมีเทคนิคการทำข้อสอบดีขึ้น	4.00	0.74	มาก	4.15	0.55	มาก	4.12	0.68	มาก	3.97	0.64	มาก	4.06	0.65	มาก
ผู้เรียนได้แนะนำผู้เรียนใหม่ให้กับโรงเรียนในอัตราเพิ่มขึ้น	4.08	0.67	มาก	4.27	0.49	มาก	3.70	0.90	มาก	3.62	0.80	มาก	3.92	0.72	มาก
ผู้เรียนสามารถรักษาระดับการเรียนให้คงเดิม	4.42	0.67	มาก	4.25	0.53	มาก	4.14	0.66	มาก	3.97	0.64	มาก	4.19	0.62	มาก
โดยรวม	4.20	0.55	มาก	4.25	0.39	มาก	3.95	0.58	มาก	3.89	0.50	มาก	4.07	0.51	มาก

จากตาราง 23 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพภายในของโรงเรียนกวดวิชาด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.07 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของผู้ให้ข้อมูล พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยด้านผู้เรียนสามารถรักษาระดับการเรียนรู้ได้ดีคงเดิม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.19 และความคิดเห็นต่ำสุด คือ ผู้เรียนได้แนะนำผู้เรียนใหม่ให้กับโรงเรียนในอัตราเพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.92

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบว่า ทั้ง 4 กลุ่มอยู่ในระดับมาก โดยผู้สอนมีความคิดเห็นสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมาคือผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ย 4.20 ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย 3.95 และผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.89 ตามลำดับ

เมื่อผู้วิจัยได้สังเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพภายในของโรงเรียนกวาดวิชา ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวาดวิชา จากแบบสอบถามและการสังเกต สรุปผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวาดวิชา

ภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวาดวิชา	ผู้บริหาร			ผู้สอน			ผู้เรียน			ผู้ปกครอง			โดยรวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน	4.17	0.72	มาก	4.23	0.52	มาก	3.99	0.68	มาก	3.93	0.58	มาก	4.08	0.62	มาก
ความนิยมส่งบุตรหลานมาศึกษาในโรงเรียนกวาดวิชา	4.00	0.85	มาก	4.29	0.62	มาก	4.18	0.68	มาก	3.95	0.53	มาก	4.11	0.67	มาก
โรงเรียนมีโครงการที่ดำเนินการร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน	3.50	1.00	ปานกลาง				3.61	0.84	มาก	2.97	0.92	ปานกลาง	3.36	0.92	ปานกลาง
ความเลื่อมใส ศรัทธา ต่อโรงเรียน	4.08	0.90	มาก	4.29	0.50	มาก	3.91	0.72	มาก	3.63	0.71	มาก	3.98	0.71	มาก
ความรู้ความสามารถของบุคลากรโรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ	4.42	0.67	มาก	3.88	0.49	มาก	4.24	0.66	มาก	3.95	0.67	มาก	4.12	0.62	มาก
โรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ	4.17	0.72	มาก	4.19	0.49	มาก	4.43	0.66	มาก	4.07	0.63	มาก	4.21	0.62	มาก
บุคลากรมีอัธยาศัยดีและมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เรียนและผู้ปกครอง	4.25	0.62	มาก	3.88	0.49	มาก	4.01	0.82	มาก	3.75	0.75	มาก	3.97	0.67	มาก
ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการสอบ															
การเรียนในสัดส่วนสูง	4.33	0.65	มาก	4.23	0.52	มาก	4.07	0.74	มาก	3.92	0.53	มาก	4.14	0.61	มาก
โรงเรียนมีจุดเด่นที่ยอมรับของสังคม	4.17	0.72	มาก	4.35	0.56	มาก	4.43	0.66	มาก	4.00	0.64	มาก	4.24	0.64	มาก
โดยรวม	4.12	0.65	มาก	4.17	0.29	มาก	4.10	0.48	มาก	3.80	0.44	มาก	4.05	0.46	มาก

จากตาราง 24 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพภายในของโรงเรียนกวดวิชาด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของผู้ให้ข้อมูล พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ยกเว้นภาพลักษณ์ด้านโรงเรียนที่มีโครงการที่ดำเนินการร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน มีความคิดเห็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นค่าเฉลี่ยสูงสุดคือโรงเรียนมีจุดเด่นเป็นที่ยอมรับสังคมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.24 และความคิดเห็นต่ำสุดคือ โรงเรียนมีโครงการที่ดำเนินการร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 3.36

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบว่า ทั้ง 4 กลุ่ม อยู่ในระดับมาก โดยผู้สอนมีความความคิดเห็นสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 4.17 รองลงมาคือผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ย 4.12 ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย 4.10 และผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3.8 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา และข้อเสนอแนะผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา โดยข้อมูลเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ทำการตรวจให้คะแนน และหาค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายข้อ ดังนี้ 4.51-5.00 หมายถึง อยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด 3.51-4.50 หมายถึง อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก 2.51-3.50 หมายถึง อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง 1.51-2.50 หมายถึง อยู่ในเกณฑ์ระดับน้อย 1.00 – 1.50 หมายถึงอยู่ในเกณฑ์ระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยจึงสังเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา โดยรวมจากแบบสอบถาม และการสังเกต สรุปผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

ผลกระทบ	ผู้บริหาร			ผู้สอน			ผู้เรียน			ผู้ปกครอง			โดยรวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านการศึกษา	3.59	0.35	มาก	3.60	0.41	มาก	3.34	0.57	ปานกลาง	3.68	0.44	มาก	3.55	0.44	มาก
ด้านเศรษฐกิจ	3.72	0.58	มาก	3.85	0.58	มาก	3.40	0.60	ปานกลาง	3.16	0.54	ปานกลาง	3.53	0.57	มาก
ด้านสังคม	3.58	0.78	มาก	3.30	0.73	ปานกลาง	3.38	0.57	ปานกลาง	3.44	0.58	ปานกลาง	3.43	0.67	ปานกลาง
ด้านค่านิยมและจิตวิทยา	3.98	0.54	มาก	3.80	0.58	มาก	3.85	0.56	มาก	4.00	0.50	มาก	3.91	0.54	มาก
โดยรวม	3.70	0.45	มาก	3.58	0.46	มาก	3.46	0.45	ปานกลาง	3.60	0.37	มาก	3.59	0.43	มาก

จากตาราง 25 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาโดยรวม มีค่าเฉลี่ย 3.59 เมื่อพิจารณารายด้านของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ยกเว้นผลกระทบด้านสังคม ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.43 และผู้ให้ข้อมูลความคิดเห็นสูงสุดคือด้านค่านิยมและจิตวิทยา มีค่าเฉลี่ย 3.91

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบว่า ทั้ง 3 กลุ่ม อยู่ในระดับมาก ยกเว้นผู้เรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา สูงสุดมีค่าเฉลี่ย 3.70 รองลงมาคือผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ย 3.60 ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 3.58 และผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 3.46 ตามลำดับ

เมื่อผู้วิจัยได้สังเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านการศึกษา จากแบบสอบถามและการสังเกต สรุปผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบ โรงเรียนกวดวิชาด้านการศึกษา

ผลกระทบด้านการศึกษา	ผู้บริหาร			ผู้สอน			ผู้เรียน			ผู้ปกครอง			โดยรวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ผู้เรียนได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น	4.17	0.39	มาก	3.81	0.49	มาก	3.94	0.72	มาก	4.03	0.69	มาก	3.99	0.57	มาก
ผู้เรียนได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น	4.25	0.62	มาก	4.23	0.47	มาก	4.15	0.69	มาก	4.13	0.62	มาก	4.19	0.60	มาก
ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น	4.00	0.74	มาก	3.81	0.49	มาก	4.00	0.74	มาก	4.07	0.73	มาก	3.97	0.68	มาก
ผู้เรียนมีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น	4.50	0.52	มาก	4.40	0.54	มาก	4.14	0.73	มาก	4.43	0.72	มาก	4.37	0.63	มาก
ผู้เรียนตั้งใจเรียนในชั้นเรียนปกติลดลง	2.58	0.67	ปานกลาง	2.94	0.95	ปานกลาง	2.83	1.11	ปานกลาง	2.63	1.18	ปานกลาง	2.75	0.98	ปานกลาง
ผู้เรียนมั่นใจในการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่ต้องการ	3.92	0.79	มาก	4.23	0.47	มาก	3.76	0.82	มาก	4.10	0.63	มาก	4.00	0.68	มาก
ผู้สอนที่สอนกวดวิชาอาจปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปกติได้ไม่เต็มที่มีโอกาสในการพัฒนาด้านอื่น ๆ ของผู้เรียนลดลง	3.17	0.83	ปานกลาง	3.88	0.44	มาก	3.02	1.07	ปานกลาง	3.40	1.03	ปานกลาง	3.36	0.85	ปานกลาง
ทำให้ความสนใจและความกระตือรือร้นที่จะศึกษาและใส่ใจต่อการเรียนลดลง	2.92	1.08	ปานกลาง	2.83	1.04	ปานกลาง	2.60	1.07	ปานกลาง	2.92	1.06	ปานกลาง	2.82	1.06	ปานกลาง
ผู้เรียนมีการแข่งขันในการเรียนมากขึ้น	3.00	1.13	ปานกลาง	2.94	1.00	ปานกลาง	2.50	1.17	น้อย	2.92	1.08	ปานกลาง	2.84	1.09	ปานกลาง
ส่งเสริมให้ผู้เรียนไม่รู้จักการแบ่งปันและช่วยเหลือเพื่อน	4.33	0.65	มาก	3.92	0.87	มาก	3.79	0.90	มาก	4.07	0.80	มาก	4.03	0.81	มาก
ส่งเสริมให้ผู้เรียนไม่รู้จักการแบ่งปันและช่วยเหลือเพื่อน	2.83	0.94	ปานกลาง	2.85	1.22	ปานกลาง	2.43	1.31	น้อย	2.93	1.23	ปานกลาง	2.76	1.17	ปานกลาง
คุณภาพการศึกษาภาพรวมของประเทศลดลง	2.92	1.00	ปานกลาง	3.23	0.93	ปานกลาง	2.50	1.17	น้อย	3.37	1.22	ปานกลาง	3.00	1.08	ปานกลาง
ผู้เรียนรักการกวดวิชามากขึ้น	3.92	0.29	มาก	3.73	0.61	มาก	3.76	0.82	มาก	3.93	0.71	มาก	3.84	0.61	มาก
ทำให้เกิดระบบการแข่งขันทางการศึกษามากขึ้น	3.92	0.67	มาก	3.13	0.87	ปานกลาง	3.79	0.90	มาก	4.32	0.62	มาก	3.79	0.77	มาก
ขยายช่องว่างความแตกต่างทางการศึกษาเพิ่มขึ้น	3.50	1.17	ปานกลาง	4.06	0.63	มาก	2.83	1.11	ปานกลาง	3.98	0.75	มาก	3.59	0.91	มาก
โดยรวม	3.59	0.35	มาก	3.60	0.41	มาก	3.34	0.57	ปานกลาง	3.68	0.44	มาก	3.55	0.44	มาก

จากตาราง 26 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.55 เมื่อพิจารณารายด้านของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านการศึกษาต่ำสุดคือ ผู้เรียนตั้งใจเรียนในชั้นเรียน ปกติลดลง มีค่าเฉลี่ย 2.75 และความคิดเห็นสูงสุดเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาอยู่ในระดับมาก คือ การมีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.37

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบว่า ทั้ง 3 กลุ่ม ยกเว้นผู้เรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาอยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ย 3.34 สำหรับผู้ปกครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.68 รองลงมาคือผู้สอน มีค่าเฉลี่ย 3.60 และผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ย 3.59 ตามลำดับ

เมื่อผู้วิจัยได้สังเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ด้านเศรษฐกิจ จากแบบสอบถามและการสังเกต สรุปผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านเศรษฐกิจ

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ	ผู้บริหาร			ผู้สอน			ผู้เรียน			ผู้ปกครอง			โดยรวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
เพิ่มค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของครอบครัวสูงขึ้น โดยไม่จำเป็น							3.25	1.05	ปานกลาง	4.28	0.78	มาก	3.77	0.92	มาก
ขยายช่องว่างความแตกต่างทางเศรษฐกิจของคนใน สังคม	3.75	0.62	มาก	3.54	0.90	มาก	3.34	0.91	ปานกลาง	4.15	0.82	มาก	3.69	0.81	มาก
เกิดความเท่าเทียมในการทำงานในอนาคต	3.42	1.38	ปานกลาง				3.30	0.97	ปานกลาง	2.88	1.15	ปานกลาง	3.20	1.17	ปานกลาง
ผู้ปกครองมีเวลาหารายได้เพิ่มขึ้น	3.33	1.07	ปานกลาง				2.81	1.06	ปานกลาง	2.53	0.98	ปานกลาง	2.89	1.04	ปานกลาง
ยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้น	3.25	1.14	ปานกลาง	4.00	0.65	มาก	3.11	1.02	ปานกลาง	2.82	1.03	ปานกลาง	3.29	0.96	ปานกลาง
เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในระยะยาว (เข้ามหาวิทยาลัย ของรัฐได้ ค่าเทอมถูกกว่าเอกชน)	3.75	0.75	มาก	3.98	0.67	มาก	3.97	0.87	มาก	2.58	0.93	ปานกลาง	3.57	0.80	มาก
มีโอกาสในการประกอบอาชีพที่ดีกว่า(การเข้าศึกษา ในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงจะทำให้มีโอกาสในการ ได้ผลตอบแทนในการทำงานที่ดีในอนาคตสูง)	4.25	0.45	มาก	3.98	0.67	มาก	4.04	0.94	มาก	2.88	0.90	ปานกลาง	3.79	0.74	มาก
ผู้บริหาร/ผู้สอนมีรายได้เพิ่มขึ้น	3.92	0.67	มาก	3.98	0.64	มาก							3.95	0.65	มาก
มีการกระจายรายได้ของชุมชนเพิ่มขึ้น	4.08	0.29	มาก	3.63	0.87	มาก							3.85	0.58	มาก
โดยรวม	3.72	0.58	มาก	3.85	0.58	มาก	3.40	0.60	ปานกลาง	3.16	0.54	ปานกลาง	3.53	0.57	มาก

จากตาราง 27 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านเศรษฐกิจโดยรวม มีค่าเฉลี่ย 3.53 เมื่อพิจารณารายด้านของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นด้านผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับมากโดยของผู้บริหารและผู้สอนมีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 3.95 และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้ปกครองมีเวลาหารายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งค่าเฉลี่ย 2.89

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบว่า 2 กลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาอยู่ในระดับมาก คือ ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 3.85 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และผู้บริหารมีค่าเฉลี่ย 3.72 อีก 2 กลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย 3.40 และผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ย 3.16 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

เมื่อผู้วิจัยได้สังเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านสังคม จากแบบสอบถามและการสังเกต สรุปผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 28 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านสังคม

ผลกระทบด้านสังคม	ผู้บริหาร			ผู้สอน			ผู้เรียน			ผู้ปกครอง			โดยรวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
เวลาที่ผู้เรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง	3.58	1.31	มาก	3.42	0.85	ปานกลาง	3.64	1.03	มาก	3.67	1.05	มาก	3.58	1.06	มาก
ผู้เรียนมีโอกาสมีส่วนร่วมในทางอ้อมมากขึ้น	3.67	1.07	มาก	3.29	0.82	ปานกลาง	3.85	1.15	มาก	3.28	0.85	ปานกลาง	3.52	0.97	มาก
ผู้เรียนไม่มีเวลาทำกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาด้านอารมณ์และสังคม	3.42	1.24	ปานกลาง	3.27	1.12	ปานกลาง	3.29	1.04	ปานกลาง	3.53	1.07	มาก	3.38	1.12	ปานกลาง
ผู้เรียนไม่มีเวลาพักผ่อน หรือออกกำลังกาย	3.58	1.24	มาก	3.31	0.99	ปานกลาง	3.48	1.09	ปานกลาง	3.65	0.92	มาก	3.51	1.06	ปานกลาง
ผู้เรียนมีความเครียดมากขึ้น	3.25	0.97	ปานกลาง	3.29	1.05	ปานกลาง	3.43	1.10	ปานกลาง	3.40	0.99	ปานกลาง	3.34	1.03	ปานกลาง
ผู้เรียนมีสุขภาพไม่แข็งแรง สมองอ่อนล้า	3.00	0.95	ปานกลาง	2.79	0.97	ปานกลาง	2.98	1.13	ปานกลาง	3.13	0.93	ปานกลาง	2.98	0.99	ปานกลาง
ผู้เรียนมีเพื่อนต่างโรงเรียนเพิ่มขึ้น	3.58	1.16	มาก	3.44	0.90	ปานกลาง	3.57	1.06	มาก	3.23	1.03	ปานกลาง	3.46	1.04	ปานกลาง
ผู้เรียนมีพัฒนาการของชีวิตตามวัยไม่เหมาะสม	3.42	1.16	ปานกลาง	2.67	1.06	ปานกลาง	2.73	1.09	ปานกลาง	3.27	1.09	ปานกลาง	3.02	1.10	ปานกลาง
ครอบครัวมีการวางแผนการเดินทางร่วมกัน	3.83	0.83	มาก	3.60	0.84	มาก	3.40	0.94	ปานกลาง	3.37	1.06	ปานกลาง	3.55	0.92	มาก
ผู้เรียนมีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่เห็นแก่ตนมากขึ้น	2.92	1.51	ปานกลาง	2.65	1.18	ปานกลาง	2.17	1.18	น้อย	2.70	1.09	ปานกลาง	2.61	1.24	ปานกลาง
ขาดความเท่าเทียมกันของคนในสังคม	3.33	0.89	ปานกลาง	3.08	1.07	ปานกลาง	2.73	1.20	ปานกลาง	3.72	1.17	มาก	3.22	1.08	ปานกลาง
ผู้เรียนมีโอกาสทำงานที่ดี	4.33	0.49	มาก	3.94	0.86	มาก	3.96	0.85	มาก	3.77	0.87	มาก	4.00	0.77	มาก
ผู้เรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	4.17	0.72	มาก	3.38	0.87	ปานกลาง	3.94	0.83	มาก	3.73	1.02	มาก	3.80	0.86	มาก
ผู้เรียนพบปะผู้คนหลากหลาย	4.08	0.90	มาก	4.04	0.71	มาก	4.15	0.83	มาก	3.72	0.90	มาก	4.00	0.84	มาก
โดยรวม	3.58	0.78	มาก	3.30	0.73	ปานกลาง	3.38	0.57	ปานกลาง	3.44	0.58	ปานกลาง	3.43	0.67	ปานกลาง

จากตาราง 28 พบว่าผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านสังคมโดยรวม มีค่าเฉลี่ย 3.43 เมื่อพิจารณารายด้านของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นด้านผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านสังคมของผู้เรียน มีโอกาสทำงานที่ดี และพบปะผู้คนหลากหลาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.00 และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนมีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่เห็นแก่ตนมากขึ้น

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบว่า ทั้ง 3 กลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นผู้บริหารมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.58 รองลงมาคือผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ย 3.44 ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย 3.38 และผู้สอนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 3.03 ตามลำดับ

เมื่อผู้วิจัยได้สังเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านค่านิยมและจิตวิทยา จากแบบสอบถามและการสังเกต สรุปผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านค่านิยมและจิตวิทยา

ผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยา	ผู้บริหาร			ผู้สอน			ผู้เรียน			ผู้ปกครอง			โดยรวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ผู้เรียนต้องการเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง	4.33	0.78	มาก	3.90	0.78	มาก	4.21	0.77	มาก	4.40	0.69	มาก	4.21	0.76	มาก
การเรียนกวดวิชาสามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล	4.08	0.79	มาก	3.63	0.89	มาก	3.96	0.80	มาก	3.78	0.78	มาก	3.86	0.82	มาก
เพิ่มโอกาสในการสอบเข้าเรียนต่อสถาบันอุดมศึกษา	4.50	0.52	มาก	4.15	0.74	มาก	4.18	0.71	มาก	4.13	0.65	มาก	4.24	0.66	มาก
ผู้เรียนเกิดความกดดันทางสังคม ทำให้เกิดความเครียด และทัศนคติอันไม่พึงประสงค์	3.00	1.35	ปานกลาง	3.13	1.02	ปานกลาง	3.20	1.15	ปานกลาง	3.33	1.17	ปานกลาง	3.17	1.17	ปานกลาง
ผู้เรียน/ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการกวดวิชา	3.92	0.90	มาก							4.05	0.65	มาก	3.98	0.77	มาก
สร้างความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย	4.42	0.51	มาก	4.08	0.79	มาก	4.01	0.77	มาก	4.23	0.65	มาก	4.19	0.68	มาก
ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีเจตคติที่ดี เกิดขวัญกำลังใจ	4.17	0.58	มาก	4.10	0.75	มาก	4.08	0.81	มาก	4.20	0.66	มาก	4.14	0.70	มาก
ผู้เรียนได้รับการพักผ่อนไม่เพียงพอ	3.25	0.87	ปานกลาง	3.19	1.00	ปานกลาง	3.33	1.11	ปานกลาง	3.30	1.00	ปานกลาง	3.27	0.99	ปานกลาง
ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในตัวเอง	3.92	1.16	มาก	4.00	0.85	มาก	3.86	0.82	มาก	4.28	0.56	มาก	4.01	0.85	มาก
ผู้เรียนต้องการการยอมรับได้เรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง	4.00	0.43	มาก	4.00	0.90	มาก	3.85	0.78	มาก	4.27	0.63	มาก	4.03	0.68	มาก
โดยรวม	3.98	0.54	มาก	3.80	0.58	มาก	3.85	0.56	มาก	4.00	0.50	มาก	3.91	0.54	มาก

จากตาราง 29 พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านค่านิยมและจิตวิทยาโดยรวม มีค่าเฉลี่ย 3.91 เมื่อพิจารณารายด้านของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านค่านิยมและจิตวิทยา การเพิ่มโอกาสในการสอบเข้าเรียนต่อสถาบันอุดมศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.24 และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนเกิดความกดดันทางคมทำให้เกิดความเครียด ทำให้เกิดทัศนคติอันไม่พึงประสงค์ มีค่าเฉลี่ย 3.17

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบว่า ทั้ง 4 กลุ่มอยู่ในระดับมาก โดยผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.00 รองลงมาคือผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ย 3.98 ผู้เรียนมีความคิดเห็นค่าเฉลี่ย 3.85 และผู้สอนมีความคิดเห็นต่ำสุดคือ ค่าเฉลี่ย 3.80 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง สภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย เป็นงานวิจัยแบบผสมผสาน ซึ่งเป็นการวิจัยในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยมีจุดมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทยและเพื่อศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นโรงเรียนกวดวิชา ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1,072 โรงเรียน จาก 4 ภูมิภาค ให้มีตัวอย่างในทุกภาค ภาคละ 3 โรงเรียน รวมโรงเรียนกวดวิชา 12 แห่ง จำนวนผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนกวดวิชาละ 30 คน ได้แก่ ผู้บริหาร 1 คน ผู้สอน 4 คน ผู้เรียน 20 คน และผู้ปกครอง 5 คน รวมจำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 360 คน ทำการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลโดยวิธีการเลือกแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ซึ่งมีขั้นตอนการเลือก ดังนี้

1.1 เลือกจังหวัดในแต่ละภูมิภาคละ 1 จังหวัด ซึ่งในแต่ละภูมิภาค ประกอบด้วยโรงเรียนกวดวิชาที่เลือกแบบเฉพาะเจาะจง เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 จังหวัด ประกอบด้วย 1) ภาคกลาง ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร 3 โรงเรียน 2) ภาคเหนือ ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดพิษณุโลก 3 โรงเรียน 3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดขอนแก่น 3 โรงเรียน และ 4) ภาคใต้ ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 12 โรงเรียน โดยทุกจังหวัดต้องมีโรงเรียนกวดวิชาทั้ง 3 แบบ คือ แบบดั้งเดิม (Traditional Tutoring) แบบสอนผ่านสื่อรูปแบบห้องเรียน (Classroom) และรูปแบบส่วนบุคคล (Private)

1.2 เลือกผู้ให้ข้อมูลในแต่ละโรงเรียนที่ได้กำหนดไว้ โดยให้ผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครอง เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (Informant) เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลกลุ่มดังกล่าวมีขนาดใหญ่ จึงเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้ ผู้บริหาร จำนวน 12 คน ผู้สอน จำนวน 48 คน ผู้เรียน จำนวน 240 คน และผู้ปกครอง จำนวน 60 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทยครั้งนี้ ต้องการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย ประกอบด้วย 1) ประเภทของการสอนกวดวิชา 2) ปริมาณการกวดวิชา 3) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนกวดวิชา 4) ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา 5) สาเหตุในการกวดวิชา ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพโรงเรียนกวดวิชา ประกอบด้วย 1) บริบทของโรงเรียนกวดวิชา 2) สภาพ

ภายในโรงเรียนกวดวิชา ประกอบด้วย ทรัพยากรการบริหาร ได้แก่ ทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี กระบวนการจัดการ ได้แก่ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การบริหารจัดการ และผลลัพธ์ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ ของผู้เรียนและภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา และศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาทั้งผลดี และผลเสียซึ่ง ได้แก่ 1) ด้านการศึกษา 2) ด้านเศรษฐกิจ 3) ด้านสังคม และ 4) ด้านค่านิยมและจิตวิทยา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

3.1 แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือที่ใช้สัมภาษณ์ความรู้และประสบการณ์ผู้บริหารโรงเรียน กวดวิชา จำนวน 12 โรงเรียน ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ข้อมูลแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพของโรงเรียนกวดวิชา ข้อมูลแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา และข้อเสนอแนะ อื่นๆ

3.2 แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่ใช้สอบถาม ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา จำนวน 12 โรงเรียน ซึ่งไม่ซ้ำ 3.1 ผู้สอนจำนวน 48 คน ผู้เรียนจำนวน 240 คน และผู้ปกครองจำนวน 60 คน ประกอบด้วย สภาพของโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่ บริบทของโรงเรียนกวดวิชา สภาพภายในโรงเรียนกวดวิชา และผลกระทบ ของโรงเรียนกวดวิชา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร เกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพของโรงเรียนกวดวิชา โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และพรรณนาข้อมูลตามกรอบการสัมภาษณ์ และสรุปผล

4.2 ข้อมูลจากแบบสอบถาม

4.2.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา เลือเฉพาะแบบสอบถาม ที่มีความสมบูรณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์ได้

4.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้วิธีคำนวณค่าความถี่ ค่าร้อยละ

4.2.2.1 กรณีที่ข้อมูลเป็นแบบจัดประเภท (Categorical data) หรือ แบบปลายเปิดที่ สามารถจัดเป็นประเภท และหาความถี่ได้

4.2.2.2 กรณีข้อมูลเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ทำการตรวจให้ คะแนน แล้วหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยเป็นรายด้าน และรายชื่อ

การศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นโรงเรียนกวดวิชา ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1,072 โรงเรียน จาก 4 ภูมิภาค ให้มีตัวอย่างในทุกภาค ภาคละ 3 โรงเรียน รวมโรงเรียนกวดวิชา 12 แห่ง จำนวนผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนกวดวิชาละ 30 คน ได้แก่ ผู้บริหาร 1 คน ผู้สอน 4 คน ผู้เรียน 20 คน และผู้ปกครอง 5 คน รวมจำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 360 คน ทำการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลโดยวิธีการเลือกแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ซึ่งมีขั้นตอนการเลือก ดังนี้

1.1 เลือกจังหวัดในแต่ละภูมิภาคละ 1 จังหวัด ซึ่งในแต่ละภูมิภาค ประกอบด้วยโรงเรียนกวดวิชาที่เลือกแบบเฉพาะเจาะจง เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 จังหวัด ประกอบด้วย 1) ภาคกลาง ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร 3 โรงเรียน 2) ภาคเหนือ ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดพิษณุโลก 3 โรงเรียน 3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดขอนแก่น 3 โรงเรียน และ 4) ภาคใต้ ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 12 โรงเรียน โดยทุกจังหวัดต้องมีโรงเรียนกวดวิชาทั้ง 3 แบบ คือแบบดั้งเดิม (Traditional Tutoring) แบบสอนผ่านสื่อรูปแบบห้องเรียน (Classroom) และรูปแบบส่วนบุคคล (Private)

1.2 เลือกผู้ให้ข้อมูลในแต่ละโรงเรียนที่ได้กำหนดไว้ โดยให้ผู้บริหาร ผู้สอน ผู้เรียน และผู้ปกครอง เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก (Informant) เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลกลุ่มดังกล่าวมีขนาดใหญ่ จึงเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้ ผู้บริหาร จำนวน 12 คน ผู้สอน จำนวน 48 คน ผู้เรียน จำนวน 240 คน และผู้ปกครอง จำนวน 60 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทยครั้งนี้ ต้องการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย ประกอบด้วย 1) ประเภทของการสอนกวดวิชา 2) ปริมาณการกวดวิชา 3) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนกวดวิชา 4) ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชา 5) สาเหตุในการกวดวิชา ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพโรงเรียนกวดวิชา ประกอบด้วย 1) บริบทของโรงเรียนกวดวิชา 2) สภาพภายในโรงเรียนกวดวิชา ประกอบด้วย ทรัพยากรการบริหาร ได้แก่ ทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี กระบวนการจัดการ ได้แก่ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การบริหารจัดการ และผลลัพธ์ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา และศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาทั้งผลดีและผลเสียซึ่งได้แก่ 1) ด้านการศึกษา 2) ด้านเศรษฐกิจ 3) ด้านสังคม และ 4) ด้านค่านิยมและจิตวิทยา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

3.1 แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือที่ใช้สัมภาษณ์ความรู้และประสบการณ์ผู้บริหารโรงเรียน กวดวิชา จำนวน 12 โรงเรียน ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ข้อมูลแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพของโรงเรียนกวดวิชา และข้อเสนอแนะอื่นๆ

3.2 แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่ใช้สอบถาม ผู้บริหาร โรงเรียนกวดวิชา จำนวน 12 โรงเรียน ซึ่งไม่ซ้ำ 3.1 ผู้สอนจำนวน 48 คน ผู้เรียนจำนวน 240 คน และผู้ปกครองจำนวน 60 คน ประกอบด้วย สภาพของโรงเรียนกวดวิชา ได้แก่ บริบทของโรงเรียนกวดวิชา และสภาพภายในโรงเรียนกวดวิชา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร เกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพของโรงเรียนกวดวิชา โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และพรรณนาข้อมูลตามกรอบการสัมภาษณ์ และสรุปผล

4.2 ข้อมูลจากแบบสอบถาม

4.2.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา เลือกเฉพาะแบบสอบถาม ที่มีความสมบูรณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์ได้

4.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้วิธีคำนวณค่าความถี่ ค่าร้อยละ

4.2.2.1 กรณีที่ข้อมูลเป็นแบบจัดประเภท (Categorical Data) หรือ แบบปลายเปิด ที่สามารถจัดเป็นประเภท และหาความถี่ได้

4.2.2.2 กรณีข้อมูลเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ทำการตรวจให้ คะแนน แล้วหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยเป็นรายด้าน และรายชื่อ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากผลการศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย สามารถสรุปผลได้ ดังต่อไปนี้

การศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชา

การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพของโรงเรียนกวดวิชาในภาพรวมพบว่า ความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามมีความสอดคล้องกัน ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านผู้ให้ข้อมูล พบว่า ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพของโรงเรียนกวดวิชา

สอดคล้องกันในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.04 ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านบริบทของโรงเรียนกวดวิชา โดยรวม ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านใกล้แหล่งชุมชน ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.17 ด้านทำเลที่ตั้งสะดวกในการเดินทาง ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.10 ด้านมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.04 ด้านมีร้านอาหารและเครื่องดื่มบริการแก่ผู้เรียน ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.96 ด้านมีสถานที่จอดรถสะดวกสบาย ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.94 และด้านอากาศถ่ายเทดี ห่างจากแหล่งมลพิษ ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.64

2. ด้านสภาพภายนอกของโรงเรียนกวดวิชา โดยรวม ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละด้าน ดังนี้

2.1 ด้านทรัพยากรบุคคล โดยรวม ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.22 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้สอนมีความชำนาญในวิชาที่สอน ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.40 ด้านเจ้าหน้าที่ประพฤติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.40 ด้านผู้สอนมีความเป็นครู ยุติธรรม ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.33 ด้านผู้สอนตรงต่อเวลา ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.31 ด้านผู้สอนสอนตรงตามวิชาเอกที่เรียน ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.21 ด้านเจ้าหน้าที่ตรงต่อเวลา สุภาพ มีจิตบริการ ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.15 ด้านผู้สอนประพฤติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.14 และด้านเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตรงกับความรู้ความสามารถ ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.03

2.2 ด้านทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี โดยรวม ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.95 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านมีห้องน้ำสะอาด แยกชายหญิง ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.27 ด้านอาคารมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.19 ด้านมีเอกสาร ตำรา หลักสูตรที่มีคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.14 ด้านมีสื่อ อุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัย ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.93 ด้านสถานที่ภายในโรงเรียนกว้างขวาง ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.88 ด้านมีบริเวณพักผ่อน ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.77 และด้านติดตั้งกล้องวงจรปิดไว้ตามจุดต่าง ๆ ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.60

2.3 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยรวม ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.03 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสามารถถ่ายทอดสิ่งที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่าย ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.37 ด้านมีการใช้เทคนิคการสอนจากง่าย ๆ ไปหายาก ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.28 ด้านใช้สื่อการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน ผู้ให้ข้อมูล

มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.23 ด้านมีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.05 ด้านจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.03 ด้านการจัดบรรยากาศการเรียนรู้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.01 และด้านมีรายงานผลการเรียนหลังจบภาคเรียนเป็นรายบุคคล ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.74

2.4 ด้านการบริหารจัดการ โดยรวม ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะและความรู้ให้ดียิ่งขึ้น ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.13 ด้านการให้รางวัลและขวัญกำลังใจกับบุคลากร ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.02 ด้านมีระบบการจัดการธุรการเหมาะสมกับขนาดของโรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.01 ด้านผู้สอนมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ซึ่งกันและกัน ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.99 ด้านส่งเสริมให้ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนปฏิบัติงานด้วยจิตบริการ ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.99 ด้านมีระบบการเงินและบัญชีของโรงเรียนชัดเจน โปร่งใส ตรวจสอบได้ ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.98 ด้านส่งเสริมให้ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ในโรงเรียน ได้มีวุฒิการศึกษาสูงขึ้น ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.93 ด้านเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองเสนอข้อคิดเห็นในการจัดการเรียนรู้ ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.93 และด้านรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครองในการให้บริการ ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.92

2.5 ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน โดยรวม ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.07 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านผู้เรียนสามารถรักษาระดับการเรียนให้ดีคงเดิม ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.19 ด้านผู้เรียนมีผลการเรียนดีขึ้น ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.14 ด้านผู้เรียนสามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงได้ ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.12 ด้านผู้เรียนมีเทคนิคในการทำข้อสอบดีขึ้น ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.06 ด้านผู้เรียนมีทักษะในการปรับตัวดีขึ้น ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.99 ด้านผู้เรียนได้แนะนำผู้เรียนใหม่ให้กับโรงเรียนในอัตราที่เพิ่มขึ้น ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.92

2.6 ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวฉวิชา โดยรวม ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านโรงเรียนมีจุดเด่นที่ยอมรับของสังคม ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.24 ด้านโรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.21 ด้านผู้เรียนประสบความสำเร็จในการสอบ การเรียนในสัดส่วนสูง ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.14 ด้านความรู้ความสามารถของบุคลากร ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.12 ด้านความนิยมส่งบุตรหลานเข้ามาศึกษาในโรงเรียนกวฉวิชา

ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11 ด้านความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.08 ด้านความเลื่อมใส ศรัทธาต่อโรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.98 ด้านบุคลากรมีอัธยาศัยดีและมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เรียนและผู้ปกครอง ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.97 และด้านโรงเรียนมีโครงการที่ดำเนินการร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.36

การศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในภาพรวมพบว่า ความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถามมีความสอดคล้องกัน ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน มีค่าเฉลี่ย 3.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านผู้ให้ข้อมูล พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านการศึกษา ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.55 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.53 ผลกระทบด้านสังคม ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.43 ผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยา ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.91 ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละด้าน ดังนี้

1. ผลกระทบด้านการศึกษา โดยรวม ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบว่า ด้านผู้เรียนมีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.37 ด้านผู้เรียนได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.19 ด้านผู้เรียนมีการแข่งขันในการเรียนมากขึ้น ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.03 ด้านผู้เรียนมั่นใจในการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่ต้องการ ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.00 ด้านผู้เรียนได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.99 ด้านผู้เรียนมีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.97 ด้านผู้เรียนรักการกวดวิชามากขึ้น ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.84 ด้านทำให้เกิดระบบการแข่งขันทางการศึกษามากขึ้น ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.79 ด้านขยายช่องว่างความแตกต่างทางการศึกษาเพิ่มขึ้น ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.59 ด้านผู้สอนที่สอนกวดวิชา อาจปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปกติได้ไม่เต็มที่ ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.36 ด้านคุณภาพการศึกษาภาพรวมของประเทศลดลง ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.00 ด้านโอกาสในการพัฒนาด้านอื่นๆ ของผู้เรียนลดลง ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.82 ด้านทำให้ความสนใจ และความกระตือรือร้นที่จะศึกษาและใส่ใจต่อการเรียนลดลง ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.84 ด้านส่งเสริมให้ผู้เรียนไม่รู้จักการแบ่งปันและช่วยเหลือเพื่อน ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.76 และด้านผู้เรียนตั้งใจเรียนในชั้นเรียนปกติลดลง ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.75

2. ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ โดยรวม ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบว่า ด้านผู้บริหาร/ผู้สอนมีรายได้เพิ่มขึ้น ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.95 ด้านมีการกระจายรายได้ของชุมชนเพิ่มขึ้น ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.85 ด้านมีโอกาสในการประกอบอาชีพที่ดีกว่า ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.79 ด้านเพิ่มค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของครอบครัวสูงขึ้นโดยไม่จำเป็น ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.77 ด้านขยายช่องว่างความแตกต่างทางเศรษฐกิจของคนในสังคม ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.69 ด้านเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในระยะยาว ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.57 ด้านยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้น ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.29 ด้านเกิดความเท่าเทียมในการทำงานในอนาคต ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.20 ด้านผู้ปกครองมีเวลาหารายได้เพิ่มขึ้น ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.89

3. ผลกระทบด้านสังคม โดยรวม ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบว่า ด้านผู้เรียนมีโอกาสทำงานที่ดี ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.00 ด้านผู้เรียนพบปะผู้คนหลากหลาย ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.00 ด้านผู้เรียน ได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.80 ด้านเวลาที่ผู้เรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.58 ด้านครอบครัวมีการวางแผนการเดินทางร่วมกัน ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.55 ด้านผู้เรียนมีโอกาสมีส่วนร่วมในทางอ้อมมากขึ้น ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.52 ด้านผู้เรียนไม่มีเวลาพักผ่อนหรือออกกำลังกาย ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.51 ด้านผู้เรียนมีเพื่อนต่างโรงเรียนเพิ่มขึ้น ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.46 ด้านผู้เรียนไม่มีเวลาทำกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาด้านอารมณ์และสังคม ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.38 ด้านผู้เรียนมีความเครียดมากขึ้น ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.34 ด้านผู้เรียนมีพัฒนาการของชีวิตตามวัยไม่เหมาะสม ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.02 ด้านขาดความเท่าเทียมกันของคนในสังคม ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.22 ด้านผู้เรียนมีสุขภาพไม่แข็งแรง สมองอ่อนล้า ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.98 และด้านผู้เรียนมีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่เห็นแก่ตนมากขึ้น ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.61

4. ผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยา โดยรวม ผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.91 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล พบว่า ด้านเพิ่มโอกาสในการสอบเข้าเรียนต่อสถาบันอุดมศึกษา ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.24 ด้านผู้เรียนต้องการเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.21 ด้านสร้างความมั่นใจในการสอบ

เข้ามหาวิทยาลัย ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.19 ด้านผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการทบทวนวิชา ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.17 ด้านทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีเจตคติที่ดี เกิดขวัญกำลังใจผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.14 ด้านผู้เรียนต้องการการยอมรับ ได้เรียน ในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.03 ด้านผู้เรียนมีความภาคภูมิใจ ในตัวเอง ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.01 ด้านผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการทบทวนวิชา ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.98 ด้านการเรียนทบทวนวิชา สามารถตอบสนองความต้องการ ระหว่างบุคคล ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.86 ด้านผู้เรียนได้รับการพักผ่อนไม่เพียงพอ ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.27 และด้านผู้เรียนเกิดความกดดันทางสังคม ทำให้ เกิดความเครียดและทัศนคติอันไม่พึงประสงค์ ผู้ให้ข้อมูล มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.17

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนทบทวนวิชาในประเทศไทย สามารถนำมา อภิปรายตามประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

1. การศึกษาสภาพของโรงเรียนทบทวนวิชาในประเทศไทย

ตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มสอดคล้องกันอยู่ในระดับมากต่อสภาพของโรงเรียน ทบทวนวิชาในภาพรวม โดยผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ให้ข้อมูล ทุกกลุ่มเห็นด้วยกับบริบทของโรงเรียนทบทวนวิชา และสภาพแวดล้อมภายในที่ต้องมีทำเลที่ตั้งสะดวกต่อ การเดินทาง ใกล้แหล่งชุมชน เป็นต้น มีทรัพยากรการบริหาร (Input) ที่ดี เช่น ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถในการถ่ายทอด มีหลักสูตร ดำเนินการ วัสดุอุปกรณ์ในการใช้อำนวยต่อการเรียนรู้ เป็นต้น ต้องมีกระบวนการ จัดการที่ดี (Process) ซึ่งเป็นขบวนการทำให้ผู้เรียนเกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียนรู้ ในขณะที่โรงเรียน ทบทวนวิชาจะต้องมีการบริหารจัดการ โรงเรียนที่ดี เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ (Output) ที่ออกมาเป็นที่ยอมรับของ สังคม ดังงานวิจัยของ กิตติ ลิ้มสกุล (2554: 3 – 13) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง โครงการผลกระทบของโรงเรียน เอกชนประเภททบทวนวิชาต่อระบบการศึกษาในมิติด้านเศรษฐศาสตร์และด้านการศึกษาโดยรวมพบว่า ผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความคิดเห็นต่อการเรียนทบทวนวิชาเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่พึงพอใจ เช่น ผู้เรียน ได้ คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น ผู้เรียนสามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงของรัฐได้ เป็นต้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกัน ทุกด้าน โดยมีด้านทรัพยากรบุคคลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านทรัพยากรวัตถุเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่ง สอดคล้องกับผลการวิจัยของผู้วิจัย พบว่า ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ด้านทรัพยากรวัตถุเทคโนโลยี ในขณะที่ด้วยกัน ผลการวิจัยพบว่า ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านทรัพยากรวัตถุเทคโนโลยี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตร ดำเนินการ แบบเรียน ห้องเรียน สื่ออุปกรณ์ เทคโนโลยี เป็นสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นเครื่องมือช่วยสอนของผู้สอน ให้ผู้เรียนเข้าใจได้เร็ว ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติ ลิ้มสกุล (2554: 1) และสอดคล้อง

กับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนกวดวิชา โดยสำนักบริหารงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2553: 1 – 20) ได้กำหนดไว้ และสอดคล้องกับกรอบแนวคิดของผู้วิจัย จึงสามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ ดังนี้

1.1 ด้านบริบทของโรงเรียนกวดวิชา ผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่ม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่มีต่อสภาพของโรงเรียนกวดวิชาด้านบริบทในภาพรวมทุกกลุ่ม โดยผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดโดยรวมและผู้บริหารมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเมื่อพิจารณารายด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้สอนและผู้บริหารต้องการทำเลที่ตั้งที่สะดวกในการเดินทาง มีที่จอดรถสำหรับผู้ปกครอง และเพื่อให้เดินทางไปทำการสอนได้ทันเวลาและมีสถานที่สำคัญในการทำธุระส่วนตัวในเวลาว่าง

เมื่อพิจารณารายด้าน ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลรายกลุ่ม ซึ่งผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เช่นกัน ความคิดเห็นของผู้ปกครอง ด้านสถานที่จอดรถสะดวกสบาย มีความคิดเห็นต่ำสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เรียนเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถเดินทางไปกลับเองได้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธิวานันท์ คิวจันทร์ (2550: 67 – 106) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของผู้ปกครอง ผู้เรียน ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในเขตเทศบาลนครเชียงราย พบว่า สถานที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ในแหล่งชุมชน ใกล้เคียงสะดวก มีบริเวณที่จอดรถสะดวกสบาย เช่นเดียวกับ สดพร เพชรกุล (2550: 70 – 93) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพปัจจุบันและความต้องการในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ผู้เรียนต้องการทำเลที่ตั้งของโรงเรียนกวดวิชา ที่ตั้งอยู่ในที่ที่การคมนาคมสะดวก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ถนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เช่นเดียวกับ พัชรภรณ์ ภูบุญศรี (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยสำคัญในการเลือกโรงเรียนกวดวิชา : กรณีศึกษาเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี และจิตรา สูงแจ้ง (2550: 95) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อส่วนประสมทางการตลาดบริการของโรงเรียนกวดวิชารัชดาวิทยา ในกรุงเทพมหานคร ที่ผู้เรียนและผู้ปกครองต้องการให้มีร้านอาหารและเครื่องดื่ม

1.2 ด้านทรัพยากรบุคคล ผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่ม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่มีต่อสภาพของโรงเรียนกวดวิชาด้านทรัพยากรบุคคลในภาพรวม โดยผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ผู้สอน ผู้บริหาร และผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เรียนเห็นความสำคัญของผู้สอน

เมื่อพิจารณารายข้อ ผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ เจ้าหน้าที่ประพฤติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน ซึ่งหมายถึงผู้สอนเข้าสอนตรงเวลา เตรียมการสอนได้ดี ดูแลเอาใจใส่ผู้เรียนด้านวิชาการ เจ้าหน้าที่ธุรการและบุคคลอื่นๆดูแลอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน-ผู้ปกครอง และเจ้าหน้าที่ทุกคนประพฤติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนกวดวิชาสามารถดำเนินการไปได้ด้วยดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกัญญา คุณยศยิ่ง (2550: 65) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการประกอบอาชีพอิสระการสอนพิเศษในตำบลสันปูเลย อำเภอคอยสะแก จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า คุณลักษณะผู้สอน

ในโรงเรียนกวดวิชาจะต้องมีความเป็นครู เมตตากรุณา ตั้งใจและตรงต่อเวลา มีความประพฤติดี

นอกจากนี้ ผู้บริหารมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ด้านผู้สอนมีความชำนาญในวิชาที่สอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนกวดวิชาจะประสบความสำเร็จ มีผู้เรียนมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับการสอนของผู้สอนที่มีความรู้ ความเข้าใจ ทักษะการสอนจนเกิดความชำนาญ มีการพัฒนาตนเองด้านวิธีการสอนอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ อรุณ จุติผล (2551: 81) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลการเลือกใช้บริการ โรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใน เขตเทศบาลนครศรีธรรมราช พบว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดต่อปัจจัยด้านบุคลากร จากการสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เลือกเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่อาจารย์ผู้สอนมีเทคนิคการสอนไม่น่าเบื่อ สอนสนุก และมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจได้ง่าย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สโรชนี ชื่นใจ (2551: 70) ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง ความต้องการโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า เกี่ยวกับครูผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอนและดูแลเอาใจใส่นักเรียนเป็นอย่างดี สำหรับงานวิจัยของจุฑาภรณ์ พูลบุญ (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของโรงเรียนกวดวิชาในเขตอำเภอเมืองเชียงราย พบว่า ปัจจัยด้านบุคลากร มีผลต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชาเป็นอันดับ 1 โดยปัจจัย ด้านอาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถสูง รวมถึงประสบการณ์ในการสอนมีผลต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชา มากที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ถนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553: 56) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ด้านบุคลากร คือ วุฒิการศึกษาของผู้สอนที่ตรงกับรายวิชาที่สอน

1.3 ด้านทรัพยากร วัสดุ เทคโนโลยี ผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดที่มีต่อสภาพของโรงเรียนกวดวิชาด้านทรัพยากร วัสดุ เทคโนโลยี ในภาพรวม โดยผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ผู้เรียนและผู้บริหาร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ความเจริญด้านคือ อุปกรณ์เทคโนโลยีสามารถอำนวยความสะดวก เป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนการสอนได้ ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้รวดเร็วขึ้น และเข้าใจได้ดีขึ้น

เมื่อพิจารณารายข้อจากผู้ให้ข้อมูลในแต่ละกลุ่ม ผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยผู้สอนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับมีห้องน้ำสะอาด แยกชาย หญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเป็นการบริการอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้บริหาร ผู้สอน ดำเนินการเรียนการสอนได้อย่างสะดวก และเป็น การบริการแก่ผู้เรียนและผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรภรณ์ ภูบุญศรี (2553: 61) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยสำคัญในการเลือกโรงเรียนกวดวิชา กรณีศึกษา เขตเทศบาลนครอุบลราชธานี พบว่า ห้องเรียนมีแสงสว่างเหมาะสมกับเรียน และไม่มีเสียงรบกวนจากภายนอก ห้องเรียนสะอาด กว้างขวาง อากาศถ่ายเทดี ตามด้วยห้องน้ำ ห้องส้วมถูกสุขลักษณะแยกชาย หญิง

นอกจากนี้ผู้เรียนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดคือ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะความต้องการของผู้เรียน ต้องการเรียนผ่านสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่ออำนวยความสะดวกสบาย ดังงานวิจัยของ สุขมา ดีสวาทดี (2550) ทำการศึกษาวิจัยเรื่องภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษ

เอ็นคอนเส็ปท์ในความคิดเห็นของผู้ปกครองในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งในภาพรวมแล้วพบว่า โรงเรียนเอ็นคอนเส็ปท์เป็นโรงเรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษที่มีการนำนวัตกรรมใหม่ๆ เข้ามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน มีการบริหารงานที่ดี ดังนั้นการนำเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่านระบบ S.E.L.F จะเป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ขององค์กรให้ดียิ่งขึ้น ด้วยการทำงานที่เป็นระบบและการสอนที่สามารถวัดและประเมินผลการเรียนได้ สอดคล้องกับ รายงานการศึกษาในเรื่องการประเมินผลกระทบของโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย (School Net) ได้กล่าวถึงโครงการ School Net ที่ก่อตั้งขึ้นมาในปี พ.ศ. 2538 ซึ่งจากงานวิจัยชิ้นนี้ของ NECTEC เป็นสิ่งที่ช่วยแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของหลายๆ ฝ่ายที่จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียนการสอนแบบ E-Learning ให้เกิดขึ้นมาได้จริง และเพื่อก่อให้เกิดการตื่นตัวในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาการศึกษาของไทยกันอย่างถ้วนหน้า ซึ่งจะช่วยให้คุณภาพการศึกษาของเด็กไทยดีขึ้น และยังช่วยลดความเหลื่อมล้ำของโอกาสทางการศึกษาของเด็กในแต่ละพื้นที่อีกด้วย ระบบการเรียนการสอน E-Learning ที่เป็นเว็บไซต์มีแนวโน้มว่า จะได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากสภาพแวดล้อมของเทคโนโลยีที่มีความเหมาะสมต่อ E-Learning เป็นอย่างมาก

1.4 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่มีต่อสภาพของโรงเรียนกวดวิชาด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ในภาพรวม โดยผู้สอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ผู้บริหาร และผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกระบวนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับผู้สอนโดยตรง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้สอนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับ ผู้สอนสามารถถ่ายทอดสิ่งที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่าย และผู้สอนใช้สื่อการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนกวดวิชามีระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนสั้นมาก ผู้สอนจะต้องถ่ายทอดความรู้ทั้งหมด ภายในระยะเวลาสั้นๆ จึงจำเป็นต้องถ่ายทอดสิ่งที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่าย และภายในระยะเวลาที่รวดเร็ว หากมีเครื่องช่วยสอนหรือสื่อแบบต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียนได้เร็วยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สโรชนี ชื่นใจ (2551: 68) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักเรียนต้องการเรียนในโรงเรียนกวดวิชา เพราะสถาบันกวดวิชา มีเทคนิคการสอนที่สามารถถ่ายทอดสิ่งที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่ายขึ้น และการใช้สื่อการสอนโดย VDO Conference จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น เช่นเดียวกับงานวิจัยของ ศิริรักษ์ วุฒิเทิดสกุล (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสนใจเรียนโดยระบบอินเทอร์เน็ตของนักเรียนที่เรียนโรงเรียนกวดวิชาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจเรียนโดยระบบอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมากซึ่งมีผลต่อความสนใจเรียนของผู้เรียน

1.5 ด้านการบริหารจัดการ ผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่ม มีความคิดเห็นในระดับมากที่มีต่อสภาพของโรงเรียนกวดวิชาด้านการบริหารจัดการ โดยรวม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ผู้สอนมีความคิดเห็นในระดับมาก

ด้านรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครองในการให้บริการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การบริหารจัดการของโรงเรียนกวดวิชาเป็นเอกชนรูปแบบหนึ่งที่ทำให้บริการด้านการศึกษาจึงจำเป็นต้องให้บริการและรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครองเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุจิตรา ตั้งจิตวิสุทธิ (2550: 87) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษากลยุทธ์การตลาดของโรงเรียนกวดวิชาต่างๆ ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า บุคลากรของโรงเรียนจะต้องมีการตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และผู้ปกครอง รับฟังความคิดเห็นและปัญหาอื่นๆ ทันทที และงานวิจัยของ พัชรา บัวเกตุ (2551: 96) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความเป็นไปได้โครงการลงทุนธุรกิจโรงเรียนกวดวิชา ในอำเภอเมือง จังหวัดตาก พบว่า บุคลากรของโรงเรียนกวดวิชาต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ให้บริการเป็นกันเอง ถูกต้อง ชัดเจน และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น แต่ในขณะที่เดียวกัน ผู้ปกครองให้บริการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดด้านการรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครองในการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้รับส่งผู้เรียนเพราะผู้เรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถไปกลับเองได้ จึงไม่ค่อยได้แสดงความคิดเห็นในการให้บริการ ในขณะที่ผู้บริหาร มีความคิดเห็นในระดับมาก ด้านการส่งเสริมให้ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนปฏิบัติงานด้วยจิตบริการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาเป็นเอกชนรูปแบบหนึ่งที่ทำให้บริการด้านการศึกษา การบริการด้วยจิตบริการนั้น ถือเป็นความสำคัญอย่างหนึ่งในการเพิ่มจำนวนผู้เรียนและผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชราภรณ์ ภูบุญศรี (2553: 61) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยสำคัญในการเลือกโรงเรียนกวดวิชา กรณีศึกษา เขตเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ดูแลเอาใจใส่ผู้เรียนและผู้ปกครองด้วยความสุภาพและเป็นมิตร เป็นปัจจัยหนึ่งในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชา เช่นเดียวกับ ศตพร เพชรกุล (2550: 94) ได้ศึกษาปัจจัยเรื่อง สภาพปัจจุบันและความต้องการในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ผู้เรียนต้องการบุคลากรในโรงเรียนกวดวิชาที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เอาใจใส่ และช่วยเหลือดี มีบริการที่ดี

1.6 ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่มีต่อสภาพของโรงเรียนกวดวิชาด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ในภาพรวมทั้งรายกลุ่มและรายด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจุดประสงค์ของผู้เรียนและผู้ปกครองที่เรียนกวดวิชา มีจุดประสงค์เดียวกันคือ ต้องการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในทำนองเดียวกัน ผู้บริหารและผู้สอนต้องการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่นกัน ดังรายงานการวิจัยของ กิตติ ลิ่มสกุล (2554: 36–56) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องโครงการผลกระทบของโรงเรียนเอกชนประเภทกวดวิชาต่อระบบการศึกษาในมิติด้านเศรษฐศาสตร์และด้านการศึกษาโดยรวม พบว่า ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความคิดเห็น เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่พึงพอใจ ได้คะแนนสอบที่โรงเรียนดีขึ้น สามารถสอบเข้า เรียนต่อในสถาบันมีชื่อเสียงของรัฐได้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ผู้เรียนสามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงได้ ผู้เรียนสามารถรักษาระดับ

การเรียนให้คิดงเดิม และผู้เรียนมีผลการเรียนดีขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ จุดมุ่งหมายของผู้เรียนเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาเนื่องมาจาก 1) ผู้เรียนที่เรียนอ่อนในโรงเรียนต้องการเรียนเพื่อให้ผลการเรียนดีขึ้น 2) ผู้ที่เรียนคืออยู่แล้วต้องการเรียนเพื่อให้สามารถรักษาระดับให้คิดงเดิม และ 3) ผู้เรียนที่ต้องการสอบเข้าเรียนต่อต้องการเรียนเพื่อให้สามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงได้ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการกวดวิชาที่นำเสนอแล้วข้างต้นและผลการวิจัยของ นวทนาง สุขะพอ (2551: 60) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาภาษาไทย มีดังนี้คือ ด้านวิชาการคือ การเรียนกวดวิชาทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น เนื่องจากนักเรียนมีโอกาสทบทวนสิ่งที่เรียนมา และมีโอกาสทราบเนื้อหาวิชาล่วงหน้าในการเรียนบทเรียนถัดไป ส่วนด้านสติปัญญาและจิตวิทยาคือ การเรียนกวดวิชาทำให้มีความมั่นใจในการเรียนในชั้นเรียนปกติ มีเทคนิคในการจำ และครูผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชาอธิบายเข้าใจง่าย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อินทแก้ว (2553: 57) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า การเรียนกวดวิชาเพื่อสร้างความมั่นใจในการสอบมากขึ้น จะทำให้ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น มากไปกว่านี้แล้วนักเรียนยังมีความเชื่อว่าการเรียนกวดวิชาหลายๆ จะทำให้มีโอกาสสอบเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่าผู้ที่ไม่เรียนกวดวิชาหรือเรียนกวดวิชาน้อย ๆ

ในขณะที่ผู้ปกครองมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ด้านผู้เรียนได้แนะนำผู้เรียนใหม่ให้กับโรงเรียนในอัตราเพิ่มขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เรียน เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เดินไปทางไป-กลับเอง และตัดสินใจเรียนพิเศษเองหรือบางส่วนเรียนกวดวิชาโดยเพื่อนชักชวน ดังนั้นผู้ปกครองจึงไม่สามารถทราบได้ จึงทำให้ค่าเฉลี่ยของผู้เรียนได้แนะนำผู้เรียนใหม่ให้กับโรงเรียนในอัตราเพิ่มขึ้น ดังรายงานวิจัยของ กิตติ ลิ้มสกุล (2554: 40) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง โครงการผลกระทบโรงเรียนเอกชนประเภทกวดวิชาต่อระบบการศึกษาในมิติเศรษฐศาสตร์และการศึกษาโดยรวม พบว่า ผู้เรียนกวดวิชาในโรงเรียนกวดวิชาต่างๆ ได้จากเพื่อนแนะนำ

1.7 ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา ผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ที่มีต่อสภาพของโรงเรียนกวดวิชาด้านภาพลักษณ์ในภาพรวม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จากผู้ให้ข้อมูลที่เป็นผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านโรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับโรงเรียนที่มีจุดเด่นที่ยอมรับของสังคม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีจุดเด่นที่ต่างจากโรงเรียนอื่น ทำให้ง่ายต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาในขณะที่เดียวกันชื่อเสียงก็เป็นส่วนหนึ่งของภาพลักษณ์ ให้เป็นที่ยอมรับของชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธิษานันท์ ค้างจันท์ (2550: 107) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของผู้ปกครองของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในเขตเทศบาลนครเชียงราย พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้สอนที่มีความรู้ ความสามารถในวิชาที่สอนเป็นอย่างดีและผู้สอนต้องมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก เช่นเดียวกับวิจัยของ จุฑาภรณ์ พูลบุญ (2552: 59 – 60) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของโรงเรียนกวดวิชา ในเขตอำเภอเมืองเชียงราย พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์มีผลต่อการเลือก

โรงเรียนกวดวิชาคือ ชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชามีผลต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชามากที่สุด

2. การศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย

ตามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในภาพรวมของผู้บริหาร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากต่อผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชาที่มีความคิดเห็นว่า โรงเรียนกวดวิชา สามารถเติมเต็มในส่วนที่ขาดของโรงเรียนในระบบ ทำให้เศรษฐกิจของประชากรส่วนใหญ่ดีขึ้น เกิดการยกระดับของสังคม หลีกเลียงยาเสพติด และสร้างความมั่นใจให้กับตนเอง ฯลฯ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบรย์ (Bray. 1999) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง The Shadow educational System: private tutoring and its applications for planners พบว่า ผู้เรียนกวดวิชาจะสามารถแก้ไขข้อบกพร่องและสามารถทำคะแนนในชั้นเรียนปกติได้ดีขึ้น ทำให้สามารถสอบเข้าเรียนต่อได้ เกิดความเท่าเทียมกันในการทำงานในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดั่ง (Dung. 2008) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง How to Interpret the Growing Phenomenon of Private Tutoring: Human Capital Deepening, Inequality Increasing, or Waste of Resources พบว่า การเรียนกวดวิชาทำให้มีโอกาสทางการศึกษาที่ดีกว่า เกิดการพัฒนาทักษะและความรู้ของผู้เรียน ทำให้สามารถรักษาระดับการเรียนรู้ให้ดีคงเดิม ในขณะที่ผู้ปกครองมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากต่อผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าโรงเรียนกวดวิชาก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ทำให้ผู้ปกครองเสียค่าใช้จ่าย ทำให้บุตรหลานไม่มีเวลาอยู่กับครอบครัว ทำให้ผู้เรียนเห็นแก่ตนมากขึ้น ฯลฯ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบรย์ (Bray. 1999) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง The Shadow educational System: private tutoring and its applications for planners พบว่า การเรียนกวดวิชาส่งผลให้เกิดความไม่เสมอภาคทางการศึกษา สิ้นเปลืองด้านเวลา และค่าใช้จ่าย เช่น ค่าหนังสือ เครื่องเขียน และงานวิจัยของ ซาคาโรปอลอส (Psacharopoulos. 1994) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง Returns to investment in education: a global update พบว่า การเรียนกวดวิชาส่งผลให้ผู้เรียนสิ้นเปลืองด้านเวลา และความไม่เท่าเทียมกันในสังคมและความเป็นอยู่ในอนาคต อีกทั้งยังเกิดความกดดัน ทำให้มีความเครียดและมีทัศนคติ อันไม่พึงประสงค์ ในขณะเดียวกัน ผู้เรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เรียนเป็นผู้ได้รับผลดีโดยตรง ซึ่งอาจจะมากกว่าผลเสีย จึงทำให้ผู้เรียนสมัครใจจะเรียนกวดวิชา และเล็งเห็นถึงผลเสียน้อยกว่าผลดี จึงมีความคิดเห็นว่าโรงเรียนกวดวิชามีผลกระทบปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติ ลิ้มสกุล (2554: 66 – 74) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง โครงการผลกระทบของโรงเรียนเอกชน ประเภทกวดวิชาต่อระบบการศึกษาในมิติเศรษฐศาสตร์ และด้านการศึกษาโดยรวม พบว่า โรงเรียนกวดวิชาทำให้เกิดปัญหาผลกระทบภายนอก (Externalities) อาทิ ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาสังคมต่างๆ ปัญหาระบบการศึกษา เป็นต้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอการอภิปรายผล ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิดของผู้วิจัย สามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญๆ ได้ ดังนี้

2.1 ผลกระทบด้านการศึกษา ผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากต่อผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ด้านผู้เรียนมีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การเรียนกวดวิชา

ทำให้ผู้เรียนทำคะแนนสอบได้ดีขึ้น เนื่องจากได้รับเทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น ทำให้มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น ฯลฯ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศตพร เพชรกุล (2550: 96) ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาศาถาปัจจุบันและความต้องการในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ผู้เรียนส่วนมากเรียนกวดวิชาเนื่องจากมีความคาดหวังในผลของการกวดวิชาในระดับมาก ความคาดหวังมากที่สุด คือ ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่ไม่น่าเบื่อ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นวลนาง สุขะพอ (2551: 18) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่า การเรียนกวดวิชาทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น เนื่องจากนักเรียนมีโอกาสทบทวนสิ่งที่เรียนมา และมีโอกาสทราบเนื้อหาวิชาล่วงหน้าในการเรียน บทเรียนถัดไป ส่วนด้านที่เกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน คือ การเรียนกวดวิชาช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ได้ดีกว่าการเรียนที่โรงเรียน เทคนิคการสอนของครูโรงเรียนกวดวิชามีความแตกต่างจากการเรียนการสอนในโรงเรียน เนื้อหาที่สอนอยู่ในโรงเรียนกวดวิชาสอดคล้องกับการสอบของโรงเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิชัย สมส่งสวัสดิ์ (2552) ได้ศึกษาภาวะธุรกิจและแนวโน้ม “ธุรกิจโรงเรียนกวดวิชา ยังมีแนวโน้มเติบโต” ในปี 2552 ธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาจะมุ่งพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน อาทิ การสรุปเนื้อหาที่เข้าใจง่าย การทบทวนบทเรียนและเสนอแนะเทคนิคการทำข้อสอบ เป็นต้น พร้อมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพและมีความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ถนิมภรณ์ อินทแก้ว (2553: 57) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า ผู้เรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา มีความเชื่อว่าการเรียนกวดวิชามีส่วนช่วยในการทำข้อสอบ ช่วยให้เกิดความพร้อม มีความมั่นใจในการเรียน และเป็น การเพิ่มโอกาสในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

เมื่อพิจารณารายด้านของโรงเรียนกวดวิชา จะพบว่า ผลดีด้านการศึกษาต่อผู้เรียน คือ ผู้เรียนได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น ผู้เรียนได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น ผู้เรียนมีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น ผู้เรียนมั่นใจในการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบัน ที่ต้องการ โอกาสในการพัฒนาด้านอื่นๆ ของผู้เรียนลดลง ทำให้ความสนใจ และความกระตือรือร้นที่จะศึกษา และใส่ใจต่อการเรียนลดลง ผู้เรียนมีการแข่งขันในการเรียนมากขึ้น

สำหรับผลเสียของโรงเรียนกวดวิชาที่มีผลต่อบุคคล ต่อผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนตั้งใจเรียน ในชั้นเรียนปกติลดลง ส่งเสริมให้ผู้เรียนไม่รู้จักแข่งขันและช่วยเหลือเพื่อน

ผลเสียต่อผู้สอนที่สอนกวดวิชา อาจปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปกติไม่เต็มที่

ผลเสียประเทศชาติ คุณภาพการศึกษาภาพรวมของประเทศลดลง ทำให้เกิดระบบการแข่งขันทางการศึกษามากขึ้น ขยายช่องว่างความแตกต่างทางการศึกษาเพิ่มขึ้น

2.2 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากต่อผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ด้านการเพิ่มค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของครอบครัวให้สูงขึ้นโดยไม่จำเป็น ทั้งนี้อาจ

เป็นเพราะ เป็นการเพิ่มภาระค่าขนม ค่าเดินทาง ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาที่เพิ่มมากขึ้นมากกว่าการเรียนปกติในโรงเรียน ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนจะต้องมีค่าใช้จ่ายระหว่างในการเรียนกวดวิชา เช่น ค่าอาหารกลางวัน อาหารว่างและเครื่องดื่ม อุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นต่างๆ ดังนั้นผู้ปกครองจึงต้องจัดเตรียมค่าใช้จ่ายส่วนนี้ให้กับผู้เรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปันชนญา ทับจันทร์ (2550: 130) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยทางการตลาดในการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษาพบว่า ด้านราคาและค่าใช้จ่ายอื่นของผู้เรียนเพิ่มขึ้นในระดับปานกลาง เมื่อจัดลำดับความสำคัญพบว่า ส่วนปัจจัยด้านราคาและค่าใช้จ่ายอื่นของผู้เรียน เป็นปัจจัยที่ผู้เรียนให้ระดับความสำคัญน้อยที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุโรจน์ ชุตินวงศ์ชนะพัฒน์ (2552) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การเรียนกวดวิชา กับการรับเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา : ศึกษาเปรียบเทียบสถาบันอุดมศึกษาสาขานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา พ.ศ. 2549 – 2551 พบว่า มีค่าใช้จ่ายการเรียนกวดวิชา 5,000 – 10,000 บาทต่อภาคเรียน และผู้ศึกษาทั้งสองสถาบันมีทัศนคติทางด้านการเรียนกวดวิชากับค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิชัย สมส่งสวัสดิ์ (2552) ศึกษาภาวะธุรกิจและแนวโน้ม “ธุรกิจโรงเรียนกวดวิชายังมีแนวโน้มเติบโต” ปัจจัยเสี่ยงคือ ผู้เรียนต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนค่อนข้างสูง ในทำนองเดียวกัน หากผู้ปกครองส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชา บุตรหลานมีโอกาสเข้าเรียนต่อในสถาบันการศึกษาชั้นนำของประเทศ ทำให้มีโอกาสได้ทำงานที่ดีในอนาคต ทำให้ขยายช่องว่างความแตกต่างทางเศรษฐกิจมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบรย์ (Bray, 1999: 97) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง The Shadow educational System: private tutoring and its applications for planners พบว่า การเรียนกวดวิชาส่งผลให้เกิดความเท่าเทียมกันในการทำงานในอนาคตและยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้น

สำหรับผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านการมีโอกาสประกอบอาชีพที่ดีกว่า (การเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง จะทำให้มีโอกาสในการได้ผลตอบแทนในการทำงานที่ดีในอนาคตสูง) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนกวดวิชาทำให้มีโอกาสเข้าเรียนในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงของรัฐ เมื่อจบการศึกษาแล้วมีโอกาสเข้าทำงานที่ดีกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ก้องเกียรติ บุญเสริม (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น : การวิเคราะห์กลุ่มพหุกับการวิเคราะห์ซัพพอร์ตเวกเตอร์แมชชีน พบว่า ความคาดหวังในอนาคตจากการเรียนกวดวิชาของผู้เรียนและผู้ปกครอง ในประโยชน์ที่จะได้รับจากการเรียนกวดวิชาที่จะส่งผลต่อตัวนักเรียนในอนาคต คือ เพื่อการสอบเข้าเรียนมัธยมปลายและมหาวิทยาลัย และโอกาสในการประกอบอาชีพตามที่ดีในอนาคต

เมื่อพิจารณารายด้านของโรงเรียนกวดวิชา จะพบผลดีด้านเศรษฐกิจต่อผู้เรียนและผู้ปกครอง คือ เกิดความเท่าเทียมในการทำงานในอนาคต ผู้ปกครองมีเวลาหารายได้เพิ่มขึ้น ยกเว้นฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้น เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในระยะยาว (เข้ามหาวิทยาลัยของรัฐได้ ค่าเทอมถูกกว่าเอกชน) มีโอกาสประกอบอาชีพที่ดีกว่า (การเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง จะทำให้มีโอกาสในการได้ผลตอบแทน

ในการทำงานที่ดีในอนาคตสูง) ผู้บริหาร/ผู้สอนมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการกระจายรายได้ของชุมชนเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เบรย์ (Bray. 1999) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง *The Shadow educational System: private tutoring and its applications for planners*. พบว่า ผู้สอนมีรายได้เพิ่มขึ้นและเป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชน

สำหรับผลเสียของโรงเรียนกวดวิชาด้านเศรษฐกิจ ต่อครอบครัว คือ เวลาที่ผู้เรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง

สำหรับผลดีของโรงเรียนกวดวิชาด้านเศรษฐกิจ ต่อสังคม คือ ครอบครัวมีการวางแผนการเดินทางร่วมกัน

2.3 ผลกระทบด้านสังคม ผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากต่อผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ด้านผู้เรียนมีโอกาสทำงานที่ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการได้เรียนกวดวิชาทำให้มีโอกาสสอบเข้าในสถาบันที่มีชื่อเสียงของรัฐได้ ดังเช่น งานวิจัยของ เบรย์ (Bray. 1999: 97) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง *The Shadow educational System: private tutoring and its applications for planners* พบว่า ผู้เรียนที่เรียนกวดวิชาเพื่อยกระดับฐานะทางสังคมในอนาคต

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้เรียนมีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่เห็นแก่ตนมากขึ้น โรงเรียนกวดวิชา จึงมีทั้งผลดีและผลเสีย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติ ลิมสกุล (2554: 25) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง โครงการผลกระทบของโรงเรียนเอกชนประเภทกวดวิชาต่อระบบการศึกษาในมิติด้านเศรษฐศาสตร์และด้านการศึกษาโดยรวม พบว่า การเรียนกวดวิชาทำให้ผู้เรียนมีโอกาสพบกับครอบครัวน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บู เดียน (Bu, Diene. 2006) ได้วิจัยเรื่อง *Education in a Hidden Marketplace: Monitoring of Private Tutoring*. พบว่า การเรียนกวดวิชาทำให้ผู้เรียนไม่มีเวลาให้กับครอบครัว เพื่อนและพิธีกรรมทางศาสนา ในทำนองเดียวกันผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านสังคม มีทั้งผลดีต่อบุคคล คือ ผู้เรียนมีโอกาสมีส่วนร่วมในทางอบายมุขน้อยลง ผู้เรียนมีเพื่อนต่างโรงเรียนเพิ่มขึ้น ผู้เรียนมีโอกาสทำงานที่ดี ผู้เรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ผู้เรียนพบปะผู้คนหลากหลาย

ผลเสียของผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านสังคมต่อบุคคล คือ ผู้เรียนต้องการเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง เพิ่มโอกาสในการสอบเข้าเรียนต่อสถาบันอุดมศึกษา ผู้เรียนเกิดความกดดันทางสังคมทำให้เกิดความเครียด และทัศนคติอันไม่พึงประสงค์ ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการกวดวิชา ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการกวดวิชา ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีเจตคติที่ดี เกิดขวัญกำลังใจ ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในตัวเอง ผู้เรียนต้องการการยอมรับ ได้เรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง

ในทำนองเดียวกันผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านสังคมต่อครอบครัว คือ ผู้เรียนได้รับการพักผ่อนไม่เพียงพอ

2.4 ผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยา ผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่ม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ต่อผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ด้านการเพิ่มโอกาสในการสอบเข้าเรียนต่อในสถาบันอุดมศึกษาโดยรวม สอดคล้องกันทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เป็นค่านิยมสืบต่อกันมานาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศตพร เพชรกุล (2550: 70-96) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพปัจจุบันและความต้องการในการเรียนกวดวิชาของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า เป็นการเพิ่มโอกาสการสอบเข้า ศึกษาต่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปันชนญา ทับจันทร์ (2550) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยทางการตลาด ในการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และ งานวิจัยของ นวลนาง สุยะพอ (2551: 63 – 71) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชา ภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่า การเรียนกวดวิชา มีผลต่อการศึกษาต่อ และทำให้สามารถสอบเข้าเรียนตามความต้องการได้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผลดีของผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านค่านิยม และจิตวิทยาต่อผู้เรียน คือ ผู้เรียนต้องการเข้าเรียนใน โรงเรียนที่มีชื่อเสียง การเรียนกวดวิชาสามารถตอบสนอง ความแตกต่างระหว่างบุคคล เพิ่มโอกาสในการสอบเข้าเรียนต่อสถาบันอุดมศึกษา ผู้เรียนมีความพึงพอใจ ต่อการกวดวิชา ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีเจตคติที่ดี เกิดขวัญกำลังใจ ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจ ในตัวเอง ผู้เรียนต้องการการยอมรับ ได้เรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง

สำหรับผลเสียของผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ด้านค่านิยมและจิตวิทยาต่อผู้เรียน คือ ผู้เรียนเกิดความกดดันทางสังคม ทำให้เกิดความเครียด และทัศนคติอันไม่พึงประสงค์ ผู้เรียนได้รับการพักผ่อนไม่เพียงพอ และผลดีสำหรับ ผู้ปกครองคือ ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการกวดวิชา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์เป็นข้อเสนอแนะแบ่งเป็น 2 ประเด็น สำคัญดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ด้านสภาพของโรงเรียนกวดวิชา

1.1.1 โรงเรียนกวดวิชาควรตั้งอยู่ใกล้แหล่งชุมชน มีทำเลที่ตั้งสะดวกในการเดินทาง มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี มีร้านอาหารและเครื่องดื่มบริการแก่ผู้เรียน มีสถานที่จอดรถสะดวกสบาย และอากาศถ่ายเทดี ห่างจากแหล่งมลพิษ นอกจากนี้ ควรมีสถานที่สำคัญในการทำธุระส่วนตัวในเวลาว่าง และมีบริเวณพักผ่อนสำหรับผู้ปกครอง

1.1.2 สภาพภายนอกของโรงเรียนกวดวิชา

1.1.2.1 ด้านทรัพยากรบุคคล โรงเรียนกวดวิชา ควรคัดเลือกผู้สอนที่มีความรู้ ความสามารถสูง รวมถึงประสบการณ์ในการสอนและมีเทคนิคการสอนที่เข้าใจได้ง่าย ตรงตามวิชาเอก

ที่เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ประพฤติดตามระเบียบวินัยของโรงเรียน ตรงต่อเวลา สุภาพ มีจิตบริการ

1.1.2.2 ด้านทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี โรงเรียนกวดวิชาควรพิจารณาสื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยี สามารถอำนวยความสะดวก เป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนการสอนได้ ทำให้ผู้เรียนสามารถ เรียนได้รวดเร็วขึ้น และเข้าใจได้ดีขึ้น และมีห้องน้ำสะอาด ปลอดภัย เพราะความต้องการของผู้เรียน ต้องการ เรียนผ่านสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่ออำนวยความสะดวกสบาย และมีสภาพที่แข็งแรง

1.1.2.3 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โรงเรียนกวดวิชาควรจัดการเรียนรู้ในรายวิชา ที่มีระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนสั้น ผู้สอนจะต้องถ่ายทอดความรู้ทั้งหมด ภายในระยะเวลาสั้นๆ จึงจำเป็นต้องถ่ายทอดสิ่งที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่ายและภายในระยะเวลาที่รวดเร็ว หากมีเครื่องช่วยสอนหรือ สื่อแบบต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียนได้เร็วยิ่งขึ้น

1.1.2.4 ด้านการบริหารจัดการ โรงเรียนกวดวิชาควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการ ด้านทักษะและความรู้ให้ดียิ่งขึ้น การให้รางวัลและขวัญกำลังใจกับบุคลากร มีระบบการจัดการธุรการ เหมาะสมกับขนาดของโรงเรียน ผู้สอนมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ซึ่งกันและกัน ส่งเสริม ให้ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนปฏิบัติงานด้วยจิตบริการ นอกจากนี้ โรงเรียนกวดวิชาควรมีรูปแบบ การบริหารจัดการที่ต้องรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครองเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

1.1.2.5 ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน โรงเรียนกวดวิชา ควรรักษาระดับการเรียนให้ดี คงเดิม ผู้เรียนมีผลการเรียนดีขึ้น ผู้เรียนสามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงได้ ผู้เรียนมีเทคนิค ในการทำข้อสอบดีขึ้น ผู้เรียนมีทักษะในการปรับตัวดีขึ้น นอกจากนี้ควรพิจารณาจุดประสงค์ของผู้เรียน และผู้ปกครองที่เรียนกวดวิชา คือ ต้องการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นโรงเรียนกวดวิชาควรติดตาม พัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างต่อเนื่อง

1.1.2.6 ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา โรงเรียนกวดวิชาควรพัฒนาคุณภาพ ของโรงเรียนโดยพิจารณา โรงเรียนมีจุดเด่นที่ยอมรับของสังคม โรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ นอกจากนี้ โรงเรียนกวดวิชา ควรมีจุดเด่นที่ต่างกันทำให้ง่ายต่อการตัดสินใจเลือกเรียน และชื่อเสียงก็เป็นส่วนหนึ่ง ของภาพลักษณ์ ให้เป็นที่ยอมรับของชุมชน

1.2 ด้านผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

1.2.1 ผลกระทบด้านการศึกษา

1.2.1.1 ผลดีด้านการศึกษา ที่โรงเรียนกวดวิชาสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจ ในวิชาที่เรียนมากขึ้น ผู้เรียนได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น ผู้เรียนมีการแข่งขันในการเรียนมากขึ้น ผู้เรียน มั่นใจในการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่ต้องการ ผู้เรียนได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น ผู้เรียน มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น ผู้เรียนรักการกวดวิชามากขึ้น ควรนำจุดเด่นของโรงเรียนกวดวิชาที่สามารถ พัฒนาให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น มีเทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น และทำให้ผู้เรียนมั่นใจ

ในการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในสถานบันที่ต้องการ มาเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารจัดการศึกษา ในโรงเรียนในระบบ เพราะการเรียนกวดวิชา ทำให้ผู้เรียนทำคะแนนสอบได้ดีขึ้นเนื่องจากได้รับเทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น ทำให้มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น

1.2.1.2 ผลเสียด้านการศึกษา ที่โรงเรียนกวดวิชาทำให้เกิดระบบการแข่งขันทางการศึกษามากขึ้น ขยายช่องว่างความแตกต่างทางการศึกษาเพิ่มขึ้น ผู้สอนที่สอนกวดวิชา อาจปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปกติได้ไม่เต็มที่ ประกอบกับคุณภาพการศึกษาภาพรวมของประเทศลดลง ด้านโอกาสในการพัฒนาด้านอื่นๆ ของผู้เรียนลดลง ทำให้ความสนใจและความกระตือรือร้นที่จะศึกษาและใส่ใจต่อการเรียนลดลง ส่งเสริมให้ผู้เรียนไม่รู้จักการแบ่งปันและช่วยเหลือเพื่อน และผู้เรียนตั้งใจเรียนในชั้นเรียนปกติลดลง มั่นใจในการสอบมากขึ้น ผู้เรียนรักการกวดวิชามากขึ้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการศึกษาในระบบควรควบคุมผลกระทบหรือผลเสียที่เกิดขึ้นจากโรงเรียนกวดวิชา โดยเฉพาะการขยายช่องว่างความแตกต่างทางการศึกษาเพิ่มขึ้น โดยการจัดให้ผู้เรียนที่ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและไม่เสียค่าใช้จ่าย เพราะคุณภาพการศึกษาภาพรวมของประเทศอาจลดลง ทำให้เกิดระบบการแข่งขันทางการศึกษามากขึ้น ขยายช่องว่างความแตกต่างทางการศึกษาเพิ่มขึ้น

1.2.2 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ การเพิ่มภาระค่าขนม ค่าเดินทาง ค่าใช้จ่ายในการเรียนกวดวิชาที่เพิ่มมากขึ้น มากกว่าการเรียนปกติในโรงเรียน จึงทำให้ผู้ปกครองจึงต้องจัดเตรียมค่าใช้จ่ายส่วนนี้ให้กับผู้เรียนเพิ่มขึ้น เพราะการเรียนกวดวิชาทำให้มีโอกาสเข้าเรียนในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงของรัฐ เมื่อจบการศึกษาแล้วมีโอกาสเข้าทำงานที่ดีกว่า ดังนั้นหน่วยงานของรัฐควรเข้ามาจัดการศึกษาที่เอื้อต่อผู้ด้อยโอกาสที่ไม่สามารถเข้าเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่ไม่สามารถรับภาระเรื่อง ค่าใช้จ่ายได้

1.2.3 ผลกระทบด้านสังคม ผลกระทบด้านสังคม ผลดีที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสทำงานที่ดี ผู้เรียนพบปะผู้คนหลากหลาย ผู้เรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เวลาที่ผู้เรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง ครอบครัว มีการวางแผนการเดินทางร่วมกัน ผู้เรียนมีโอกาสมีส่วนร่วมในทางอบายมุขน้อยลง ส่วนผลเสียที่ทำให้ผู้เรียนไม่มีเวลาพักผ่อนหรือออกกำลังกาย ผู้เรียนมีเพื่อนต่างโรงเรียนเพิ่มขึ้น ผู้เรียนไม่มีเวลาทำกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาด้านอารมณ์และสังคม ผู้เรียนมีความเครียดมากขึ้น ดังนั้นควรมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมกลุ่ม หรือชุมชน ทำประโยชน์ให้ส่วนรวม และให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

1.2.4 ผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยา ผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยา ผลดีคือทำให้ผู้เรียนต้องการเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง การเรียนกวดวิชาสามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เพิ่มโอกาสในการสอบเข้าเรียนต่อสถาบันอุดมศึกษา ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการกวดวิชา ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีเจตคติที่ดี เกิดขวัญกำลังใจ ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในตัวเอง ผู้เรียนต้องการการยอมรับ ได้เรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ประกอบกับผู้เรียนได้รับการพักผ่อนไม่เพียงพอ และผู้เรียนเกิดความกดดันทางสังคม ทำให้เกิดความเครียดและทัศนคติอันไม่พึงประสงค์ ดังนั้นควรมีการพัฒนา

คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาให้มีชื่อเสียงและได้รับมาตรฐานเพื่อรองรับผู้เรียนที่มีปริมาณที่มาก

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ด้านสภาพของโรงเรียนกวดวิชา

2.1.1 ควรมีการศึกษาริบทของโรงเรียนกวดวิชา ที่มีลักษณะจำเพาะที่แตกต่างกัน ได้แก่ โรงเรียนกวดวิชาที่มีการสอนแบบดั้งเดิม (Traditional Tutoring) โรงเรียนกวดวิชาที่มีการสอนแบบสอนผ่านสื่อรูปแบบห้องเรียน (Classroom) และโรงเรียนกวดวิชาที่มีการสอนรูปแบบส่วนบุคคล (Private) ว่ามีลักษณะอย่างไร มีความเหมือนหรือต่างกันอย่างไร

2.1.2 สภาพภายนอกของโรงเรียนกวดวิชา

2.1.2.1 ด้านทรัพยากรบุคคล ควรมีการศึกษาระดับการศึกษา สาขาวิชาที่สอบ และประสบการณ์ในการสอน ว่ามีความสามารถที่พัฒนาความสามารถผู้เรียนที่มีระดับแตกต่างกันได้หรือไม่

2.1.2.2 ด้านทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี ควรศึกษาผลการพัฒนาด้านทรัพยากร วัสดุ เทคโนโลยีของโรงเรียนกวดวิชา เกี่ยวกับการปรับปรุงสื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัย เอกสาร ตำรา หลักสูตร อาคารสถานที่ เพื่อให้ทันเทคโนโลยีและเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน

2.1.2.3 ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ โรงเรียนกวดวิชา ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนกับการกวดวิชา และการเรียนตามหลักสูตรในชั้นเรียนปกติ

2.1.2.4 ด้านการบริหารจัดการ โรงเรียนกวดวิชา ควรเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของหลักสูตรการเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย

2.1.2.5 ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ควรศึกษาแนวโน้มพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนในโรงเรียนกวดวิชาในลักษณะโมเดลพัฒนาการ

2.1.2.6 ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา ควรมีการศึกษาติดตามผลนักเรียนที่เคยเรียนที่โรงเรียนเพื่อตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษา และศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีอาชีพแตกต่างกัน เพื่อทราบแนวโน้มในการให้บริการ และความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายในการส่งเสริมปฏิบัติงานด้วยจิตบริการ และรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครอง และควรศึกษาการดำเนินงานร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน

2.2 ด้านผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

2.2.1 ผลกระทบด้านการศึกษา รัฐบาลควรส่งเสริม สนับสนุน และให้ความสนใจในผลกระทบของการกวดวิชาในด้านต่างๆ อย่างจริงจัง และหาวิธีป้องกันผลเสียของการกวดวิชา ผู้บริหารการศึกษาควรจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย และกลยุทธ์ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ประเภทกวดวิชา เพื่อช่วยกันป้องกันและแก้ไขผลเสียของการกวดวิชา และโรงเรียนกวดวิชาควรศึกษาวิจัยในรูปแบบและแนวทางการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยแทนการสอบคัดเลือก

2.2.2 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ โรงเรียนในระบบควรเพิ่มอัตราค่าสอนหรือสวัสดิการแก่ผู้สอน เพื่อลดจำนวนของผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งจะทำให้ผู้สอนใช้เวลาในการปฏิบัติการสอนในโรงเรียนปกติได้อย่างเต็มที่และลดอัตราการหารายได้พิเศษ

2.2.3 ผลกระทบด้านสังคม รัฐบาลควรเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรม เพื่อการพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ของผู้เรียนและครอบครัว ให้มีพัฒนาการตามวัยและความอบอุ่นในครอบครัว

2.2.4 ผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยา รัฐบาลควรปรับปรุงคุณภาพของการศึกษา ให้มีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกันทั้งหมด เพื่อลดค่านิยม ความเหลื่อมล้ำ ช่องว่างทางการศึกษา ช่องว่างทางเศรษฐกิจ และเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันในสังคม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *ระเบียบการกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภททวิศึกษา พ.ศ. 2545*.
- . (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- . (2547). *ยุทธศาสตร์การปฏิบัติของกระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กษิต ใจหาวัง. (2548). *พฤติกรรมกรเลือกใช้บริการโรงเรียนทวิศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตเทศบาลนครเชียงราย*. การค้นคว้าอิสระ บธ.ม. (การจัดการทั่วไป). เชียงราย: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. ถ่ายเอกสาร.
- ก้องเกียรติ บุญเสริม. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนทวิศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น : การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มพหุกับการวิเคราะห์ชีพพอร์ตเวกเตอร์แมชชีน*. ปรินญาณิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา ภูมมา. (2545). *ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกโรงเรียนทวิศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6*. การค้นคว้าอิสระ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กิตติ ลิ้มสกุล. (2553). *ผลกระทบของโรงเรียนเอกชนประเภททวิศึกษาต่อระบบการศึกษาในมิติด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านการศึกษา*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2554). *วิเคราะห์ 5 ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการศึกษาไทย*. สืบค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2554, จาก <http://blog.eduzones.com/drkrieng/7005>.
- จรัส นองมาก. (2538). *การรับรองมาตรฐานคุณภาพโรงเรียนเอกชน แนวพัฒนาเพื่อเสริมบทบาทการแบ่งเบาภาระของรัฐ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- จิตติมา อัจฉริยกุล. (2544). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนทวิศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (การพัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- จิตรา สูงแข็ง. (2550). *ความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อส่วนประสมทางการตลาด บริการของโรงเรียนทวิศึกษารัชดาวิทยาในกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

- จุฬาภรณ์ พูลบุญ. (2552). *ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของโรงเรียนกวดวิชาในเขตอำเภอเมือง จังหวัด เชียงราย*. การค้นคว้าอิสระ บข.ม. (บริหารธุรกิจ). เชียงราย: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ม่ฟ้าหลวง. ถ่ายเอกสาร.
- จุฬามาศ ทองทวีผล. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเรียนกวดวิชาแบบออฟไลน์และแบบออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย*. โครงการงาน วท.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุฬาลักษณ์ ธนะวัฒน์. (2542). *การศึกษาการเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 สังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดนครสวรรค์*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- เจริญพร แก้วละเอียด. (2544). *ค่านิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลและวิจัยการศึกษา). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชมนา จักรอารี. (2544). *ผลของการกวดวิชาที่มีต่อความตรงเชิงพยากรณ์ของแบบวัดความรู้พื้นฐานวิชาการ ในการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. ปรินญาณิพนธ์ ศษ.ม. (การวัดผล และวิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชลทิพย์ เอี่ยมสำอาง. (2530). *การประเมินผลกระทบของโครงการการศึกษานอกโรงเรียนที่มีต่อประชาชน ในชนบท*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐวุฒิ ผุยพรหม. (2552). *วิเคราะห์พฤติกรรมของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในการเลือกเข้าเรียน โรงเรียน กวดวิชา*. มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น. ปรินญาณิพนธ์ บข.ม. (การจัดการ ทั่วไป). อุบลราชธานี: การจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น. ถ่ายเอกสาร.
- ถนิมภรณ์ อินทแก้ว. (2553). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย*. การค้นคว้าอิสระ ศศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การเมือง). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ถวัลย์รัฐ วรเทพพิทักษ์. (2541). *การกำหนดและวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ : ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- เทอดศักดิ์ เดชคง. (2543). *จากความฉลาดทางอารมณ์สู่สติและปัญญา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มติชน.
- ธิชานันท์ คิ้วจันทร์. (2549). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของผู้ปกครองของนักเรียน ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในเขตเทศบาลนครเชียงราย*. การค้นคว้าอิสระ บข.ม. (การบริหารธุรกิจ). เชียงราย: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. ถ่ายเอกสาร.

- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2545). รายงานการวิจัยการพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินคุณภาพการบริหารและการจัดการเขตพื้นที่การศึกษา. กรุงเทพฯ: กลุ่มงานวิชาการ สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย; และ สุวิมล ว่องวานิช. (2543). ปัจจัยและกระบวนการที่เอื้อการพัฒนาคุณธรรมระดับบุคคลเพื่อมุ่งความสำเร็จของส่วนรวมของนักศึกษามหาวิทยาลัย: การศึกษาเชิงปริมาณและคุณภาพ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นรพัทธ์ ธนาปกิจ. (2552). การบริหารเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต การวิเคราะห์ โรงเรียนสอนพิเศษระดับชั้นมัธยมปลาย. การค้นคว้าอิสระ วส.ม. (การบริหารสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- นวลนาง สุขะพอ. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นัจดา ธาตาวัดน์. (2550). การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชาในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. การค้นคว้าอิสระ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นาวิ ชันศิริ. (2549). พัฒนาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานคร (พ.ศ. 2497 – 2540). วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ประวัติศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิคม ตั้งคะพิภพ. (2532). ปัญหาการกวดวิชา การสละสิทธิ์ และการออกกลางคัน. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิภาพร พรุ่งโรจน์. (2549). การศึกษาทัศนคติและความเชื่อของครูที่มีผลต่อการสนับสนุนให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกวดวิชา. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นุศรา วัฒนผดุงศักดิ์. (2546). ทรรศนะต่อการเรียนกวดวิชาของนิสิตนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยของรัฐเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. ถ่ายเอกสาร.
- บงกช อัครเสน. (2550). ปัญหาทางกฎหมายในการดำเนินธุรกิจของสำนักกวดวิชา. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (นิติศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- บุษกร ไวกจน์. (2547). การตัดสินใจเรียนกวดวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายวิทยาศาสตร์ ในกรุงเทพมหานครมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. วิทยานิพนธ์ คม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. ถ่ายเอกสาร.

- ประภัศร พรหมบุตร. (2549). การศึกษาทัศนคติความเชื่อและการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการเรียนกวดวิชา. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประยูร ศรีประสาธน์; และ วิไล ชุมแสง. (2530). การกวดวิชากับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ. วารสารการศึกษาแห่งชาติ. 17(2): 60 – 64.
- ปริญญา แก้วไทรนันท์. (2545). ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปองพล ปัญญาวิสุทธิกุล. (2552). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ โรงเรียนกวดวิชาในจังหวัดภาคเหนือตอนบน. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (อาชีวศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ปัทมา ทับจันทร์. (2550). ปัจจัยทางการตลาดในการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี. การค้นคว้าอิสระ กจ.ม. (การจัดการ). นครศรีธรรมราช: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์กิจ เอกวิทยาเวชกุล. (2545). กลยุทธ์การตลาดของสถาบันกวดวิชาในเขตกรุงเทพมหานครกับการสอบเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่. โครงการงาน บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พรเพชร โสติถิमानนท์. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชรา บัวเกตุ. (2551). การศึกษาความเป็นไปได้โครงการลงทุนธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาในอำเภอ เมืองจังหวัดตาก. การค้นคว้าอิสระ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- พัชราภรณ์ ภูบุญศรี. (2553). ปัจจัยสำคัญในการเลือกโรงเรียนกวดวิชา กรณีศึกษาเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี. การค้นคว้าอิสระ บธ.ม. (การตลาด). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- พิชัย สมส่งสวัสดิ์. (2552). ธุรกิจโรงเรียนกวดวิชายังมีแนวโน้มเติบโต. สารวิจัยธุรกิจ ธนาคารกรุงไทย. หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ. ฉบับที่ 2443.
- เพชรพร จำเริญม. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนกวดวิชาและความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการโรงเรียนกวดวิชาของผู้เรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปริญญานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). พระนครศรีอยุธยา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา. ถ่ายเอกสาร.

- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2545). รายงานการวิจัยเรื่องการกวาดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- มยุเรศร์ ศรียางนอก. (2547). ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมในจังหวัดขอนแก่นต่อธุรกิจกวาดวิชา. การค้นคว้าอิสระ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. (2545). ความคิดเห็นของผู้ปกครองในการเรียนโรงเรียนกวาดวิชา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. สืบค้น จาก http://www.bangkok_biznews.com.
- เมธินี วดีศิริศักดิ์. (2540). การเรียนกวาดวิชา: ปრაกฏการณ์พิเศษทางการศึกษาในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รวีวรรณ จันทร์แจ่ม. (2552). แนวทางการพัฒนาโรงเรียนกวาดวิชาในจังหวัดภูเก็ตมหาวิทยาลัย ราชภัฏภูเก็ต. ปรินูญานิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). ภูเก็ต: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. ถ่ายเอกสาร.
- รัชนิกร สอนไชยา. (2548). การศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเรียนกวาดวิชาในเขต อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร. ปัญหาพิเศษ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- รัตนา แสงจันทร์. (2546). การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการจัดตั้งโรงเรียนกวาดวิชาภาษาไทยและสังคมบริเวณวิสุทธิกษัตริย์. ปรินูญานิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- วรรณตร พลภานุมาศ. (2541). การศึกษาค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลการเรียนกวาดวิชาเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐ. ปรินูญานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- วราพร เตชะเนศ; และคณะ. (2543). กวดวิชา ค่านิยมของเด็กไทยในปัจจุบัน. สืบค้นเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2550, จาก <http://www.geocities.com/thetutor2000>.
- วัชรารัตน์ แซ่อึ้ง. (2548). การสร้างเครื่องมือวัดความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนกวาดวิชา เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- วัชรวิ พิณโรจน์. (2550). แรงจูงใจ กลวิธีการเรียนรู้ ปัญหา และความต้องการในการเรียนกวาดวิชาภาษาอังกฤษกรณีศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนประจำจังหวัดอุดรดิตถ์. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). อุดรดิตถ์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์. ถ่ายเอกสาร.

- วิทยาจารย์. (2544). กวดวิชา : หนทางสู่มหาวิทยาลัย “ค่านิยม-ความจำเป็น” ของเด็กรุ่นใหม่. *วิทยาจารย์*. หน้า 14 – 17.
- วิสูตร เทียนคำ. (2552). *การสร้างความแตกต่างด้านผลิตภัณฑ์ของโรงเรียนกวดวิชาโดยใช้สุนทรียศาสตร์* ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ศตพร เพชรกุล. (2550). *การศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการเรียนกวดวิชาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช*. ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- ศศิภา จันทรักษ์. (2546). *ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนที่เรียนกวดวิชา ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาคาร*. ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาคาร. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริรักษ์ วุฒิเกิดสกุล. (2551). *ความสนใจเรียน โดยระบบอินเทอร์เน็ตของนักเรียนที่เรียนโรงเรียนกวดวิชา ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่*. ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร.
- ศิวพงศ์ ชีระอำพน. (2547). *การกวดวิชากับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ*. ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาคาร. ถ่ายเอกสาร.
- ศุภชัย วิจัย กสิกรไทย. (2551, 14 พฤศจิกายน). กวดวิชา ธุรกิจที่น่าจับตามอง. *กรุงเทพธุรกิจ*. หน้า 7–8.
- สมบัติ ชำรงชัยวงศ์. (2545). *การบริหารโครงการ*. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2549). *รวมบทความทางการประเมินโครงการ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สรารุช สอนใจ. (2551). *รูปแบบการสอนพิเศษของผู้สอนที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. ศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สโรชนี ชื่นใจ. (2551). *ความต้องการโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่*. การค้นคว้าอิสระ บ.ม. (การจัดการทั่วไป). เชียงราย: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานโครงการปฏิรูปอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *การคัดเลือก นักศึกษาระบบใหม่ : GPAX, PR สำคัญอย่างไร*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2543). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: อรุณสภาคณาจารย์.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2544). *กรอบการประเมินคุณภาพภายนอก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา.

- สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- . (2550). *พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- . (2551). *จำนวนโรงเรียนกวดวิชา*. สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน พ.ศ. 2551, จาก <http://www.opec.go.th>
- . (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2553 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักวิจัยเอแบค – เค เอส ซี อินเตอร์เน็ตโพลล์. (2546). *รายงานผลการวิจัย : โครงการสำรวจความพึงพอใจต่อการให้บริการของกรมศิลปากร:กรณีศึกษาตัวอย่างผู้ใช้บริการเยี่ยมชมงานให้บริการในสังกัดกรมศิลปากร*. ถ่ายเอกสาร.
- สิรินุช ตุมแก้ว. (2551). *การศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาภาษาจีนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดพะเยา*. การค้นคว้าอิสระ บธ.ม. (การจัดการทั่วไป). เชียงราย: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. ถ่ายเอกสาร.
- สุกัญญา คุณยศยิ่ง. (2550). *ปัจจัยที่มีผลต่อการประกอบอาชีพอิสระการสอนพิเศษในตำบลสันป่าฝาง อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่*. การค้นคว้าอิสระ ศศ.ม. (อาชีวศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สุพมา ดีสวาทดี. (2550). *ภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษเอ็นคอนเส็ปท์ในความคิดเห็นของผู้ปกครองในเขตกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระ วส.ม. (การบริหารสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุจิตรา ตั้งจิตวิสุทธิ์. (2550). *การศึกษากลยุทธ์การตลาดของโรงเรียนกวดวิชาต่างๆ ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี*. ปริญญาโท บธ.ม. (การจัดการทั่วไป). อุบลราชธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. ถ่ายเอกสาร.
- สุทธิชัย สนธิมูล. (2544). *ผลกระทบทางสังคม อันเนื่องมาจากการก่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายแยกทางหลวงหมายเลข 304 – สระแก้ว ที่มีต่อชาวบ้านที่ถนนตัดผ่าน ในเขตอำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปร.ม. (การบริหารทั่วไป). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- สุนาทเดช ภูพัฒน์; และคณะ. (2548). *ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อสถาบันกวดวิชาในย่านสยามสแควร์*. รายงานการวิจัย. บธ.บ. (การตลาด). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. ถ่ายเอกสาร.
- สุภาภรณ์ พลนิกร. (2540). *ทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียนกวดวิชาเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย*. *วารสารคู่แข่ง*. (17232): 82 – 85.

- สุโรจน์ ชุตินวงษ์คณะพัฒน. (2552). *การเรียนกวดวิชากับการรับเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ศึกษาเปรียบเทียบสถาบันอุดมศึกษาสาขานิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา พ.ศ. 2549 – 2551*. การค้นคว้าอิสระ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิชัย เฉษะรัตนางกูร. (2549). *การศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงินในการลงทุนเปิดสถาบันกวดวิชา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี*. การค้นคว้าอิสระ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิมล จีรทรงศรี. (2552). *ผลสัมฤทธิ์ของการกวดวิชาและการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ*. การค้นคว้าอิสระ วท.ม. (สถิติประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อนุสรณ์ ศิริมงคล. (2548). *การกวดวิชากับการปฏิรูปการศึกษาของไทย*. การค้นคว้าอิสระ ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- อภิชัย พันธเสน. (2529 – 2530, ธันวาคม – มกราคม). *กวดวิชา : เหตุและผลที่จะเกิดขึ้น*. *วารสารการศึกษาแห่งชาติ*. 21(2): 14.
- อรทัย สุทัศน์. (2553). *การวิเคราะห์โครงสร้างตลาดของโรงเรียนกวดวิชาในเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อรุณ จุติผล. (2551). *การศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการโรงเรียนกวดวิชา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตเทศบาลนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช*. การค้นคว้าอิสระ บช.ม. (วิทยาการจัดการ). นครศรีธรรมราช: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- อัฐกร แผ่นทอง. (2547). *ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการเลือกโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา*. การค้นคว้าอิสระ บช.ม. (บริหารธุรกิจ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อำรุง จันทวานิช. (2547). *โรงเรียนดีมีคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ.
- เอ็นคอนเซ็ปท์. (2551). *เอ็นคอนเซ็ปท์ พลิกโฉมหน้ารูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษทั่วประเทศ สร้างชั้นเรียนสุดโมเดิร์นด้วยเทคโนโลยีล้ำยุค ผสานเทคโนโลยี ดาวเทียม มือถือ ไอที บ้านถึง ครั้งแรกในไทย*. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2554, จาก <http://www.dek-d.com/content/education/6834/Enconcept>.
- Allalouf, A.; & Ben – Shakhar, G. (1987). *The Effect of Coaching on the Predictive Validity of Tutoring and Thailand's Education Reform*. *Master of Arts in English*.
- Atherson, J.S. (2002). *Tutoring*. [On-line]. Available: http://www.doeco.co.uk/original/tutorial_3.htm

- Avi; & Gershon. (1998). *Article First Published Online: 12 SEP 2005*, DOI: 10.1111/j.1745-3984.1998.tb00526.x.
- Baydar, N. (1990). *Profiles of the Students Who have Discrepant High School GPA and SAT Scores*. Unpublished Manuscript. Princeton, New Jersey: Educational Testing Service.
- Bray, M. (1999). *The Private Costs of Public Schooling: Household and Community Financing of Primary Education in Cambodia*. IIEP Series: Mechanisms and Strategies of Educational Finance. Paris: UNESCO/IIEP in Collaboration with UNICEF.
- . (1999). *The Shadow Educational System: Private Tutoring and Its Applications for Planners*. Paris: UNESCO: International Institute for Educational Planning.
- . (1996). *Counting the Full Cost: Parental and Community Financing of Education in East Asia*. Washington D.C.: The World Bank in collaboration with UNICEF.
- Bray, M.; & Emmanuelle, Suso. (2007). *The Challenges of Private Supplementary Private Tutoring: Global Patterns and their Implications for Africa*. Retrieved April 29, 2008 from <http://www.adeanet.org/Parallel%20session%204D/Final%20PDF%>
- Buchman, C. (2002). Getting Ahead in Kenya: Social Capital, Shadow Education, and Achievement. In: B. Fuller, E. Hannum (EDs), *Schooling and Social Capital in Diverse Culture*. pp. 133 – 159.
- Bu Diene, Virginija. (2006). *Education in a Hidden Marketplace : Monitoring of Private Tutoring*. Retrieved January 30, 2008, from <http://www.edupolicy.net/explorer/streamer.php?dwn=166>.
- Chang, Bong Gun. (2003). *Korea's War on Private Tutoring*. Retrieved February 13, 2008, from <http://www.worldedre/form.com/intercon2/f20.pdf>.
- Davies, S.; Aurini, J. (2004). The Franchising of Private Tutoring: a View from Canada. *Phi Delta Kappan*. 88(2).
- De Silva, W.A. (1994a). *Extra-school Tutoring in Asian Context with Special Reference to Sri Lanka*. Maharagama: Department of Educational Research, National Institute of Educational.
- Dung, H. (2007). The Determinants and Impact of Private Tutoring Classes in Vietnam. *Economics of Education Review*. 26(6).
- . (2008). *How to Interpret the Growing Phenomenon of Private Tutoring: Human Capital Deepening, Inequality Increasing, or Waste of Resources?* Retrieved February 13, 2008, from <http://www.ideas.repec.org/p/wbk/wbrwps/4530.html>.
- Hoy, W.; & Miskel, C. (1991). *Educational Administrator :Theory. Research and Practice*. 4th ed. Singapore: McGraw-Hill international Edition.

- Kolb, D.A. (1984). *Experiential learning: Experience as the Source of Learning and Development*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.
- Lee, C. (1996). *Children and Private Tuition*. Hong Kong: Hong Kong Federation of Youth Groups.
- Mischo, C.; & Haag, L. (2002). *Expansion and Effectiveness of Private Tutoring*. *European Journal of Psychology of Educational*. XVII (3): 263 – 273.
- Psacharopoulos, G. (1994). *Returns to Investment in Education: a Global Update*. *World Development*. 22(9): 1325 – 1343.
- Stevenson, D.L.; & Baker, D.P. (2002). *Shadow Education and Allocation Informal Schooling: Transition to University in Japan*. *American Journal of Sociology*. 97(6): 1639 – 1657.
- Tansel, Aysit; & Bercan, Fatma. (2004). *Private Tutoring Expenditures in Turkey*. Retrieved January 30, 2005 from http://www.papers.ssrn.com/sol3/Delivery.cfm/SSRN_ID560283_code254274.pdf?abstractid=560283&mirid=1

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประชุมกลุ่มย่อย (Focus Groups)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ	อดีตอาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้เชี่ยวชาญ วิมลพร พันธุมนตรี	ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาเอกชน สำนักบริหารงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
ผู้เชี่ยวชาญ พิชัย แก้วสุวรรณ	ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาเอกชน สำนักบริหารงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
ดร.บุญลือ ทองอยู่	อาจารย์พิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ดร.สมพงษ์ ปั่นหุ่น	อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ดร.สุเมธ งามกนก	อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ดร.เพียงเพ็ญ จิระสุข	หัวหน้าหมวดแนะแนว โรงเรียนสายปัญญาในพระบรมราชูปถัมภ์ (ผู้ปกครอง)
อาจารย์รุจิเรข จิระเสวี	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ โรงเรียนสายปัญญาในพระบรมราชูปถัมภ์ (ผู้ปกครอง)
อาจารย์อนุสรณ์ ศิวะกุล	นายกสมาคมโรงเรียนกวดวิชาแห่งประเทศไทย
อาจารย์ธีระเดช มีรุ่งเรือง	ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชาเดอะดีแอดวอร์

รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาเครื่องมือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ สุภากิจ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ดร.บุญลือ ทองอยู่

อาจารย์พิเศษ

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ดร.สมพงษ์ ปั้นหุ่น

อาจารย์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ดร.สุเมธ งามกนก

อาจารย์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ชาญวิทย์ ทักษุพรรณ

ผู้อำนวยการ

สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

ศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูรย์ สินลารัตน์

ศาสตราจารย์

รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ดร.บุญลือ ทองอยู่

อาจารย์พิเศษ

คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ดร.สุรัตน์ ไชยชมภู

อาจารย์

คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

ดร.สมพงษ์ ปั่นหุ่น

อาจารย์

คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ชาญวิทย์ ทักษุพรรณ

ผู้อำนวยการ

สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ภาคผนวก ข

สรุปผลการสัมภาษณ์ ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา

สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาสภาพและผลกระทบ ของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย โดยการสัมภาษณ์

จากการศึกษาประเด็นสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย ผู้วิจัยดำเนินการ สัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา จำนวน 12 คน ในช่วงเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 4 ภาคทั่วประเทศ โดยภาพรวมได้สาระสำคัญ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชาส่วนมากเป็นเพศชาย และจบการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาตรี ด้านครุศาสตร์และด้านวิทยาศาสตร์ตามลำดับ มีประสบการณ์ในการบริหารงานไม่ต่ำกว่า 10 ปี เป็นที่น่าสังเกตว่า โรงเรียนที่สอนแบบดั้งเดิม (สอนสด) ต้องมีจำนวนผู้สอนมากกว่าโรงเรียนที่มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในประเภทอื่นๆ โดยการสอนแบบดั้งเดิมและการสอนแบบสื่อ เป็นโรงเรียนที่มีสาขาจำนวนมาก ในขณะที่ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานน้อย ก็จะมีสาขาจำนวนที่น้อย ในขณะที่เดียวกัน ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานมาก ก็จะมีจำนวนสาขาที่มากกว่าด้วยเช่นเดียวกัน เมื่อพิจารณาถึงผลการสอบเข้ามหาวิทยาลัย พบว่า เมื่อผู้เรียนเรียนกวดวิชาเพิ่มเติม จะมีแนวโน้มในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ได้ โดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 76%

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชา

2.1 การจัดกระบวนการเรียนการสอนกวดวิชา

จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนมาก มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ในด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอนกวดวิชา ดังนี้ บุคลากรของโรงเรียนมีความรู้ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย สามารถถ่ายทอดจากสิ่งที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่ายโดยใช้เทคนิคจากง่าย ๆ ไปหายาก จัดสถานที่ บรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน ถูกสุขลักษณะตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

นอกจากนี้ผู้ให้สัมภาษณ์คนอื่นๆ ยังให้ความคิดเห็นว่า โรงเรียนควรมีหลักสูตรระยะสั้น เพื่อติวเข้มก่อนสอบ ระยะกลาง เพื่อการจัดการเรียนการสอนที่ควบคู่กับการเรียนการสอนของโรงเรียนในระบบ และการสอนระยะยาว เพื่อเป็นการปูพื้นฐาน การฝึกทำโจทย์และแนวข้อสอบเพื่อการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกรายหนึ่ง กล่าวว่า โรงเรียนกวดวิชาควรมีการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนและผู้ปกครองมีโอกาสในการเลือก เพื่อให้ตรงกับความต้องการมากที่สุด เช่น การสอนสด มีค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูง เหมาะกับผู้เรียนที่มีความพร้อมทางด้านเศรษฐกิจ หรือการจัดการเรียนการสอนแบบสื่อเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ค่อนข้างประหยัด ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการเลือกเรียนในวันและเวลาที่ตนเองสะดวก

การเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรและเกณฑ์การรับผู้เรียนเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เป็นทั้งโอกาสและอุปสรรคในการจัดกระบวนการเรียนการสอนของโรงเรียนกวดวิชา กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนและผู้ปกครองไม่ทันต่อการรับรู้ข้อมูลการศึกษา จึงต้องหันพึ่งการเรียนและการแนะแนวจากโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งในขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ให้แต่ละโรงเรียนสามารถเรียงเนื้อหาเองได้ ตามความต้องการของผู้สอน ทำให้โรงเรียนกวดวิชาบางแห่งที่ใช้การสอนสดเกิดความยากลำบากในการจัดการเรียนการสอน ในสถานะเช่นนี้การจัดการเรียนการสอนทุกรูปแบบ จึงต้องอาศัยการจัดการธุรการเป็นหัวใจสำคัญ ซึ่งเปรียบเสมือนแม่บ้านที่คอยดูแล ให้บริการสมาชิกในโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งมีตั้งแต่ผู้บริหาร ผู้สอน ผู้สนับสนุนการสอน ผู้เรียนและผู้ปกครอง ให้มีความสะดวกและได้รับการบริการที่ดี ด้วยจิตบริการ

2.2 รูปแบบการจัดการเรียนการสอนกวดวิชา

จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ด้านรูปแบบการจัดการเรียนการสอนกวดวิชา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนกวดวิชา สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างอิสระ แต่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบคือ แบบดั้งเดิม (ผู้สอน 1 คนสอนสดต่อผู้เรียนหลายคน) กล่าวว่าการจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม เป็นแบบที่ผู้เรียนเข้าใจมากที่สุด เพราะสามารถซักถามได้มากกว่าการเรียนแบบอื่นๆ ผู้เรียนจะได้คำตอบนั้นทันที และมีวิธีการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยผู้สอนสอนแบบการมีส่วนร่วม มีการประเมินผลเป็นระยะๆ เพื่อนำผลการประเมินมาปรับปรุงคุณภาพการสอน โรงเรียนได้รับความนิยมจากผู้เรียนและผู้ปกครองในเรื่องการดูแลเอาใจใส่ หรือให้ทุนเรียนฟรีสำหรับผู้เรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์

ในปัจจุบัน โรงเรียนกวดวิชาที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีการจัดคอร์ส หรือโปรแกรมการเรียนการสอนมากมาย โดยเฉพาะคอร์สสอบเข้ามหาวิทยาลัย มีมากกว่า 15 คอร์ส โดยแต่ละโปรแกรมมีการจัดการเรียนการสอน โดยยึดจากวันเวลาเลิกเรียนของโรงเรียนในแต่ละพื้นที่ แต่ยังคงตอบสนองความต้องการของผู้เรียนไม่เพียงพอ บางคอร์สบางวิชาจัดในวันและเวลาเดียวกันพร้อมๆ กัน ผู้บริหารโรงเรียนจึงมีนโยบายนำช่องทางเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน โดยเรียนแบบสื่อบันทึกการสอน (สื่อ 1 เครื่อง ต่อผู้เรียน 1 คน) ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนเวลาใด วันใดตามที่ตนเองสะดวกได้เมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนแบบสื่อบันทึก (สื่อ 1 เครื่องต่อผู้เรียนหลายคน) พบว่า ค่าธรรมเนียมในการเรียนประหยัดกว่า หากลงทะเบียนเฉพาะเรื่องที่ต้องการ เมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนตามวันและเวลาของโรงเรียนกวดวิชากำหนด

ไม่ว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนกวดวิชา จะมีรูปแบบใด แต่สิ่งที่โรงเรียนกวดวิชาทุกโรงเรียนมีจุดประสงค์เดียวกันคือ การให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อผลสัมฤทธิ์ของการเรียนทั้ง 3 ด้านคือ มีผลการเรียนดีขึ้น สามารถรักษาระดับให้คงเดิม และสามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงของรัฐได้

2.3 วิชาที่ทำให้โรงเรียนได้รับความนิยมจากผู้เรียนมาก

จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ด้านวิชาที่ทำให้โรงเรียนได้รับความนิยมจากผู้เรียนมาก คือ เคมี อังกฤษ คณิต ฟิสิกส์ และชีววิทยา ทั้งนี้เนื่องมาจากเป็นวิชาที่ใช้ในการสอบของผู้เรียนในแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ และเป็นวิชาที่มีผู้สอนน้อย ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์รายที่หนึ่ง กล่าวว่า ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย และไม่เบื่อการเรียน สำหรับวิชาที่ทำให้โรงเรียนได้รับความนิยม ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ คณิต ฟิสิกส์ และอังกฤษ

ผู้ให้สัมภาษณ์รายที่ 2 กล่าวว่า โรงเรียนกวควิชาของตนมีชื่อเสียงเก่าแก่มานาน ในวิชาฟิสิกส์ โดยได้รับการยอมรับจากการบอกต่อของผู้เรียนและผู้ปกครอง

ผู้ให้สัมภาษณ์รายที่ 5 กล่าวว่า โรงเรียนกวควิชาของตนมีชื่อเสียงในวิชาคณิตศาสตร์ เพราะการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนกวควิชาทำให้ผู้เรียนเรียนแล้วเข้าใจง่าย

ผู้ให้สัมภาษณ์รายที่ 7 กล่าวว่า วิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่โรงเรียนวิชาของตนได้รับความนิยมจากผู้เรียนมาก เพราะโรงเรียนมีระบบการปรับพื้นฐานด้านการอ่าน ไวยากรณ์ ให้กับผู้เรียนก่อนเรียนและก่อนเข้ากลุ่ม รวมถึงการสอนโดยออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียน การเรียนระดับมัธยมศึกษา จะเน้นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ (Reading Comprehension) ซึ่งเป็นจุดอ่อนของนักเรียนส่วนใหญ่ แต่จะควบคู่ไปกับการเรียนไวยากรณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์รายที่ 9 กล่าวว่า วิชาที่ได้รับความนิยมจากผู้เรียนมาก คือ ภาษาอังกฤษ เพราะมีภาพลักษณ์ชัดเจนเป็นโรงเรียนกวควิชาภาษาอังกฤษ มีการใช้มัลติมีเดียที่ทันสมัยประกอบการเรียนการสอน ใช้การสื่อสารผ่านดาวเทียม ทำให้นักเรียนทั่วประเทศ สามารถมีส่วนร่วมกับการถามตอบในห้องเรียนรอบสวดได้ และมีการขยายธุรกิจ ไปในธุรกิจที่ส่งเสริมกันเช่น โรงพิมพ์ ซอฟแวร์

ผู้ให้สัมภาษณ์รายที่ 11 กล่าวว่า วิชาเคมี ของโรงเรียนกวควิชาของตน มีชื่อเสียง เพราะผู้สอนมีทักษะและความรู้ในเนื้อหา รวมถึงวิธีการถ่ายทอด เทคนิคต่างให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย

ผู้ให้สัมภาษณ์รายที่ 12 กล่าวว่า วิชาฟิสิกส์ และวิชาชีววิทยาของโรงเรียนกวควิชาของตนมีชื่อเสียง เพราะระบบคัดกรองของการเรียนการสอนระบบคอมพิวเตอร์ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความต้องการ โดยสามารถหยุดและทบทวนได้ เนื้อหาที่หนักแน่น และมีรูปแบบการสอนที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง และการประชาสัมพันธ์เพื่อนำเสนอสิ่งที่ทางโรงเรียนทำอยู่ให้กับบุคคลภายนอกและผู้เรียนได้รับทราบ

โดยผู้ให้สัมภาษณ์รายอื่นๆ มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน คือ ทุกวิชาที่ทางโรงเรียนกวควิชาของตนเปิดสอนนั้น ได้รับความนิยมจากผู้เรียนและผู้ปกครอง ทั้งนี้ ยังหมายรวมถึง สื่อ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน รูปแบบการสอน การดูแลจากเจ้าหน้าที่ ครูมีบุคลิกภาพที่ดี มีความรู้ ความสามารถในการถ่ายทอดวิชาที่ตนเองถนัด สอนตรงตามวิชาเอกที่จบ

2.4 วิธีการบริหารจัดการให้โรงเรียนมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ด้านวิธีการบริหารจัดการให้โรงเรียนมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพโดยเริ่มต้นจากการสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ เพื่อปฏิบัติตรงสาขาวิชาชีพ มีการอบรมพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง โดยส่งเสริมบุคลากรให้ได้รับวุฒิ การศึกษาสูงขึ้น โดยมี

2.4.1 การจัดการวิชาการ พอสรุปได้ ดังนี้

2.4.1.1 จัดทำหลักสูตรเป็นหลักสูตรแกนกลาง และหลักสูตรสถานศึกษายึดตาม หลักสูตร สสวท. โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของแต่ละหลักสูตร นำมาเรียบเรียงจัดการเรียนการสอนตามลำดับ ก่อน-หลัง เพื่อช่วยปรับฐานการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ ได้อย่างชัดเจน เชื่อมโยงความรู้ให้สอดคล้องกัน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้อย่างชัดเจน

2.4.1.2 จัดทำหลักสูตรบูรณาการ โดยนำหลักสูตรที่มีความสัมพันธ์กันมาจัดทำใหม่ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำมาประยุกต์ทำโจทย์ได้หลากหลาย และเตรียมความพร้อมในการสอบแข่งขัน เข้ามหาวิทยาลัย ในด้านผู้เรียน ผู้ให้สัมภาษณ์ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถ ของผู้เรียน โดยจัดบรรยากาศการเรียนรู้เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียน โดยมีการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน โดยมีการทดสอบหลังจากการเรียน และมีการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดหลักสูตร จากยอดสอบเข้าในระดับที่สูงขึ้น นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองได้มีส่วนร่วม ทั้งการแสดง ความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน

2.4.1.3 กำหนดรูปแบบ โครงสร้าง การบริหารงานในโรงเรียน พร้อมบทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบ ในฐานะผู้รับใบอนุญาต ครูใหญ่ ผู้จัดการ และครูผู้สอนไว้อย่างชัดเจน

2.4.1.4 จัดทำแผนงาน โครงการระยะสั้น ระยะยาว และแผนปฏิบัติงานประจำปี และมอบหมายงานตามแผนงานและโครงสร้างให้แก่ผู้รับผิดชอบที่มีความรู้ความสามารถและเหมาะสมกับ งานนั้นๆ

2.4.1.5 จัดทำระบบประกันคุณภาพภายใน ประเมินคุณภาพภายในโรงเรียน และ นำผลการประเมินนั้นมาปรับปรุง แก้ไขงานให้ดียิ่งขึ้น

2.4.2 การจัดการธุรการ

2.4.2.1 จัดแบ่งงานตามสายงาน ในแต่ละแผนกให้ทราบหน้าที่ความรับผิดชอบ ของตนอย่างชัดเจน โดยให้ทุกหน่วยงานมีการประสานงานอย่างต่อเนื่องด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ตามช่วงเวลา ปฏิทินการบริหารงานโรงเรียนที่จัดทำไว้อย่างชัดเจน ทำให้การบริหารงานเป็นไปตามกำหนดเวลาที่ต้องการ และสามารถประสานงานกับหน่วยงานภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตรงตามเวลาที่กำหนด เพื่อ ช่วยลดปัญหาการปฏิบัติงานล่าช้า และสามารถบริหารงานได้รวดเร็วและถูกต้อง

2.4.2.2 มีการผลักดันเรื่องการเรียนรู้ ในลักษณะของการเป็นผู้นำ การปกครองในทีม และการจัดการภายในของสาขา โดยจัดให้มีการประชุมร่วมของทุกสาขาอย่างต่อเนื่อง และมีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การปฐมนิเทศ การอบรม และมีการสอบวัดประสิทธิภาพของพนักงาน ในการให้คำแนะนำต่าง ๆ กับนักเรียน

2.4.2.3 การอบรมและให้ความรู้แก่บุคลากรของหน่วยงาน เพื่อส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจในการทำงาน โดยเน้นถึงการให้บริการในด้านต่างๆ ด้วยความรวดเร็วและสุภาพ เพื่อสร้างความประทับใจแก่ผู้เรียนและผู้ปกครองรวมถึงมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองแสดงความคิดเห็น

2.4.2.4 การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามามีส่วนช่วยในการปฏิบัติงานในส่วนงานต่างๆ เพื่อเพิ่มความสะดวกให้แก่บุคลากรในหน่วยงาน โดยมีการจัดระบบต่างๆ ให้เหมาะสมกับขนาดของโรงเรียน รวมถึงขั้นตอนการปฏิบัติงาน โดยให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับทุกด้าน เพื่อรองรับผู้เรียนและผู้ปกครองที่เข้ามาติดต่อได้เป็นอย่างดี

2.4.2.5 มีการติดตามและการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในหน่วยงานอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงมีการรายงานผลการปฏิบัติงาน และการจัดการศึกษาให้หน่วยงานต้นสังกัด ทราบเป็นระยะ

2.4.3 การบริหารการเงินและบัญชี

การบริหารงานเงินและบัญชี โดยโรงเรียนควรจัดทำบัญชีให้ถูกต้องตามกฎระเบียบข้อบังคับของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้ การรับสมัครเก็บค่าธรรมเนียมการเรียน การคืนเงินค่าธรรมเนียมการเรียน การทำบัญชีรายรับ – รายจ่ายภายในโรงเรียน โดยกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการเงินอย่างชัดเจน ตั้งแต่การคัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางการเงินและบัญชี จนถึงการใช้บริการจากธนาคาร โดยวิธีโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร ทั้งในส่วนของการลงทะเบียนเรียน และการชำระค่าธรรมเนียมการเรียน เพื่ออำนวยความสะดวกในการชำระค่าธรรมเนียมการเรียน และการจ่ายเงินแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้การทำงานถูกต้อง รวดเร็ว และประหยัด สามารถตรวจเช็ครายการเคลื่อนไหวทางบัญชีการเงินได้สะดวก รวดเร็ว จัดทำระบบตรวจสอบงานการเงิน โดยทำเป็นเอกสารประกอบหลักฐานทางการเงิน และเอกสารที่สำคัญอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องให้สะดวกต่อการค้นหาตรวจสอบ และมีการวางแผนการใช้เงิน เพื่อพัฒนาโรงเรียนหรือเพื่อการขยายสาขาในแต่ละปี โดยผู้บริหารโรงเรียนต้องควบคุม กำกับ และติดตามการทำงานอย่างสม่ำเสมอ

2.4.4 การบริหารบุคลากร

ในการบริหารบุคลากร ควรให้บุคลากรทุกคนในหน่วยงานมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพื่อเป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่งเสริมให้มีการทำงานเป็นทีมแล้วให้อำนาจในการตัดสินใจ โดยพิจารณาถึงประโยชน์ของผู้เรียนเป็นหลัก โดยวิธีการ ดังนี้

2.4.4.1 กำหนดมาตรฐานการทำงาน การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน

- 2.4.4.2 มีการกระจายอำนาจ และความรับผิดชอบให้แก่พนักงาน
- 2.4.4.3 สร้างความสามัคคีในองค์กร เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- 2.4.4.4 การประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรของโรงเรียน
- 2.4.4.5 ส่งเสริมให้บุคลากรในโรงเรียนได้รับการพัฒนาในด้านต่างๆ เช่น การส่งเสริมให้บุคลากรของโรงเรียนมีวุฒิการศึกษาที่สูงขึ้น
- 2.4.4.6 สร้างความเชื่อมั่นให้กับบุคลากร เพื่อให้เกิดความตั้งใจและทุ่มเทกับหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มกำลัง
- 2.4.4.7 ใช้กระบวนการบริหารบุคลากรอย่างเต็มรูปแบบ ทั้งการคัดเลือก การพัฒนา และฝึกอบรมทั้งภายในและภายนอกองค์กร โดยสร้างวัฒนธรรมให้เน้นคุณธรรม และการให้โอกาส

จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ ซึ่งจบการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ทางด้านการศึกษาและวิทยาศาสตร์ มีประสบการณ์ในการบริหารงานในโรงเรียนกวศวิชามากกว่า 15 ปี ส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า โรงเรียนกวศวิชาต้องคำนึงถึงกระแสด้านความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน สังคมและรัฐบาล โดยเน้นคุณภาพทางด้านวิชาการ ในขณะที่สังคมมองโรงเรียนกวศวิชาว่าเป็นธุรกิจการศึกษาที่น่าดำเนินการ แต่มีโรงเรียนกวศวิชาอีกหลายแห่งต้องปิดตัวเอง อาจเป็นเพราะคุณภาพทางวิชาการไม่ได้ตามที่ผู้เรียนและผู้ปกครองคาดหวัง การจัดการที่ไม่เกิดความพึงพอใจของผู้เรียนและผู้ปกครอง การไม่โปร่งใสด้านการเงินและบัญชี ปัญหาด้านบุคลากร และการไม่ปรับตัวให้ทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ดังนั้นการดำเนินงานของโรงเรียนกวศวิชาจะมีคุณภาพและประสิทธิภาพได้นั้น ต้องมีการบริหารให้สมบูรณ์ครบถ้วนทั้ง 4 ด้าน

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวศวิชา

3.1 ผลดีและผลเสียของโรงเรียนกวศวิชาด้านการศึกษา

จากการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ในผลดีของการกวศวิชาด้านการศึกษา เช่น ผู้สอนที่สอนกวศวิชา อาจปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปกติได้ไม่เต็มที่ ผู้เรียนมีการแข่งขันในการเรียนมากขึ้น ได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น ได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น มีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น มีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนปกติมากขึ้น และสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่ต้องการได้

สำหรับผลเสียของการกวศวิชาด้านการศึกษา คือ ความตั้งใจเรียนในชั้นเรียนของผู้เรียนลดลง โอกาสในการพัฒนาด้านอื่นๆ ของผู้เรียนลดลง ทำให้ความสนใจและความกระตือรือร้นที่จะศึกษาและใส่ใจต่อการเรียนลดลง ขยายช่องว่างความแตกต่างทางการศึกษาเพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนไม่รู้จักรับผิดชอบและช่วยเหลือเพื่อน คุณภาพการศึกษาภาพรวมของประเทศลดลง

ผลกระทบด้านการศึกษา ซึ่งเป็นการแบ่งเบาภารกิจของรัฐบาล ในการจัดการเรียนการสอน และรัฐบาลควรสอดส่องดูแลการเปิดโรงเรียนกวศวิชาให้เป็นไปตามกฎหมาย และการบริหารจัดการเรียน

การสอน ต้องเป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ เพราะทุกวันนี้มีโรงเรียนที่เปิดดำเนินการโดยไม่ขอ อนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ และไม่มีมาตรฐานเท่าที่ควร ในขณะที่เดียวกันการเรียนกวดวิชายังมีผลดี ซ่อนอยู่ในผลเสีย ดังนั้นรัฐบาล ควรจัดการส่งเสริมให้ผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชาเป็นแบบอย่างในการสอน ด้านวิชาการ ด้านการจัดการธุรการได้รวดเร็วและแม่นยำ ด้านการบริหารการเงินและบัญชี โปร่งใส ตรวจสอบ ได้ และด้านบุคลากร ให้ค่าตอบแทนและสวัสดิการที่สูงเช่นเดียวกับโรงเรียนกวดวิชา

3.2 ผลดีและผลเสียของโรงเรียนกวดวิชาด้านเศรษฐกิจ

ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน กล่าวคือ การกวดวิชาเป็นการลงทุน ที่คุ้มค่าในระยะยาว แต่ผู้ประกอบการต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นมากกว่าปกติในระยะสั้น เป็นการสร้างอนาคต ให้แก่ผู้เรียน สร้างรายได้ให้แก่ผู้สอนและชุมชนแวดล้อม ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ดังเช่น ใน จังหวัดพิษณุโลก ที่มีการเปลี่ยนแปลงของย่านชุมชนที่เคยชบเซาให้เป็นย่านธุรกิจที่มีเงินสะพัดสูง หรือ ในจังหวัดขอนแก่นที่มีโรงเรียนกวดวิชาบางแห่งสร้างหอพักในโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนในจังหวัดใกล้เคียง ที่ขาดโอกาส ได้มาเรียนกวดวิชา ทำให้ชุมชนโดยรอบมีเศรษฐกิจที่ดีขึ้น เช่น ร้านอาหาร โรงพิมพ์ ร้าน หนังสือ ธนาคาร ฯลฯ ในขณะเดียวกันทำให้เกิดความเท่าเทียมกันในการทำงานในอนาคต ผู้ปกครอง ผู้สอนหารายได้เพิ่มขึ้น ยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้น เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในระยะยาว (เข้ามหาวิทยาลัย ของรัฐได้ ค่าเทอมถูกกว่าเอกชน) มีโอกาสในการประกอบอาชีพที่ดีกว่า (การเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง จะทำให้มีโอกาสในการ ได้ผลตอบแทนในอนาคตสูง) และผู้บริหาร ผู้สอนมีรายได้เพิ่มขึ้น

สำหรับผลเสียของการกวดวิชาด้านเศรษฐกิจ คือ ทำให้ผู้ประกอบการต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น หากไม่เรียนกวดวิชาเพราะฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี จะมีโอกาสฝึกทักษะได้น้อยลง เป็นการเพิ่มค่าใช้จ่าย ด้านการศึกษาของครอบครัวให้สูงขึ้น และขยายช่องว่างความแตกต่างทางเศรษฐกิจของคนในสังคม

3.3 ผลดีและผลเสียของโรงเรียนกวดวิชาด้านสังคม

ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในด้านผลดีของการเรียนกวดวิชา ทำให้ผู้เรียนค้นพบศักยภาพของตนเอง รู้จักการจัดสรรเวลาและการวางแผนชีวิตให้กับตนเอง โดยเฉพาะ ด้านการศึกษา รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ผู้เรียนมีโอกาสมีส่วนร่วมในทางอ้อมน้อยลง ผู้เรียนมี เพื่อนต่างโรงเรียนเพิ่มขึ้น ครอบครัวมีการวางแผนการเดินทางร่วมกัน ยกระดับฐานะทางสังคมให้สูงขึ้น มีโอกาสได้ทำงานและสังคมในอนาคตสูงขึ้น พัฒนาการและทักษะทางการปรับตัว ได้ใช้เวลาว่างให้ เป็นประโยชน์ พบปะผู้คนหลากหลาย

สำหรับผลเสียของการกวดวิชาด้านสังคม ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่า การเรียน กวดวิชาทำให้ผู้เรียนมีสุขภาพเสื่อมโทรมเพราะเวลาพักผ่อนน้อยลง ไม่มีเวลาทานอาหารกลางวัน นอกจากนี้ ผู้เรียนยังคิดว่า การเรียนกวดวิชาเน้นการพัฒนาแค่ด้านไอคิว ไม่ได้พัฒนาด้านอีคิว ทำให้การจราจรติดขัด ครอบครัวขาดความอบอุ่น และทำให้ผู้เรียนที่เรียนกวดวิชานั้น เติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่เห็นแก่ตัว เวลาที่ ผู้เรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง ไม่มีเวลาทำกิจกรรมอย่างอื่นที่เป็นประโยชน์ ผู้เรียนไม่สนใจทำกิจกรรม

อย่างอื่น ไม่มีเวลาพักผ่อน หรือออกกำลังกาย มีความเครียดมากขึ้น สุขภาพไม่แข็งแรง สมองอ่อนล้า มีพัฒนาการของชีวิตตามวัยไม่สมบูรณ์ มีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่เห็นแก่ตนมากขึ้น ขาดความเท่าเทียมกันของคนในสังคมในการได้รับโอกาสทางการศึกษา

สำหรับผู้ปกครอง ผู้ปกครองมีส่วนช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ทั้งในด้านสติปัญญา ความรับผิดชอบในสังคม ดังนั้นการเรียนกวดวิชาอาจไม่ใช่ทั้งหมดที่ช่วยพัฒนาสติปัญญาของผู้เรียน ทั้งนี้จะต้องได้รับการดูแลเป็นอย่างดีจากผู้ปกครองด้วย

3.4 ผลดีและผลเสียของโรงเรียนกวดวิชาด้านค่านิยมและจิตวิทยา

ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในการเรียนกวดวิชา ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีกว่าผู้ที่ไม่ได้เรียน ดังนั้นจึงทำให้ค่านิยมการกวดวิชาจึงเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด ผู้เรียนและผู้ปกครองต้องการให้ผู้เรียนเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ทำให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น การเรียนกวดวิชาตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เพิ่มโอกาสในการสอบเข้าเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา และสถาบันอุดมศึกษา สร้างความพึงพอใจให้กับผู้ปกครองและผู้เรียน ทำให้เกิดความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีเจตคติที่ดี เกิดขวัญกำลังใจ ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในตัวเอง มีความเชื่อมั่นในตัวเอง

สำหรับผลเสียของการกวดวิชาด้านค่านิยมและจิตวิทยา ผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นว่า ผู้เรียนเกิดความกดดันทางสังคม ทำให้เกิดความเครียดและทัศนคติอันไม่พึงประสงค์ ผู้เรียนได้รับการพักผ่อนไม่เพียงพอและขาดการพัฒนาตามวัยอันควร

จะเห็นได้ว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า การเรียนกวดวิชามีผลดีมากกว่าผลเสีย กล่าวคือ เป็นการเรียนเสริม ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความเหมาะสมและความพึงพอใจของแต่ละคน ไม่มีผู้ใดบังคับ อาจมีผลเสียบ้างส่วนหนึ่ง แต่ผลที่ได้ในระยะยาวมีความคุ้มค่าและมั่นคง ผู้ปกครองและผู้เรียนจึงนิยมเรียนกวดวิชาเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

4. ข้อเสนอแนะอื่นๆที่ได้จากการสัมภาษณ์ ในเรื่องการศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

4.1 หน่วยงานของรัฐ

หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบโรงเรียนกวดวิชา เช่น สำนักบริหารงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) หรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ควรกวดขันโรงเรียนกวดวิชาที่ไม่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย และโรงเรียนที่จดทะเบียนถูกต้อง แต่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภทโรงเรียนกวดวิชา พ.ศ. 2545 ในรายละเอียด เช่น ใบอนุญาตการจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชา ลักษณะการจัดการเรียนการสอน สถานที่ตั้งโรงเรียนและอาคาร ความเหมาะสมของห้องเรียนและบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ความปลอดภัย คุณสมบัติเจ้าหน้าที่ ผู้สอน และบุคลากร การคิดค่าธรรมเนียมในการเรียน ฯลฯ เพื่อรักษาประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน

และผู้ปกครองและภาพลักษณ์ที่ดีของโรงเรียนกวดวิชา

4.2 ผู้บริหารสถานศึกษา

การสอบเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษา มีเนื้อหาครอบคลุม จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในขณะที่โรงเรียนในระบบไม่สามารถสอนได้จบเนื้อหาทันเวลาสอบแข่งขัน จึงเป็นโอกาสของโรงเรียนกวดวิชาที่ต้องเร่งสอนให้จบเนื้อหา เพื่อให้ทันในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จึงเป็นคำถามที่ต้องเร่งหาคำตอบว่า จะทำอย่างไรให้โรงเรียนในระบบ มีการจัดการเรียนการสอนให้จบหลักสูตร เพื่อให้ทันการสอบตรงเข้ามหาวิทยาลัย ผู้บริหารสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะเลื่อนเวลาหรือจัดการอย่างไร เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนของโรงเรียนในระบบ ได้มีความรู้ที่เท่าเทียมกันในการสอบแข่งขันในแต่ละครั้ง และเพื่อไม่เป็นการเปิดโอกาสให้โรงเรียนกวดวิชามากเกินไป

4.3 ผู้บริหารการศึกษา

ผู้บริหารการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรหาช่องทางป้องกันผู้สอนที่สอนในชั้นเรียนปกติ ลาออกจากความเป็นบุคลากรของโรงเรียนในระบบมาเปิดโรงเรียนกวดวิชา เนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจ จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารจำนวน 12 คน พบว่า เคยรับราชการครู และลาออกจำนวน 6 คน ซึ่งควรหาวิธีรักษาระดับของผู้สอนที่มีคุณภาพไว้ในระบบโรงเรียน

นอกจากนี้แล้ว ความคิดเห็นส่วนใหญ่ของผู้ปกครอง พบว่า ผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชา มีความชำนาญ เชี่ยวชาญ สามารถวิเคราะห์แนวทางออกข้อสอบได้ถูกต้อง ตามจุดประสงค์ของการสอน ผู้ออกข้อสอบหลีกเลี่ยงไม่ออกข้อสอบตามจุดประสงค์ เพื่อไม่ให้โรงเรียนกวดวิชาเก่งข้อสอบถูก จึงมีผลกระทบต่อผู้เรียนที่เรียนตามจุดประสงค์ แต่ข้อสอบออกไม่ตรงตามจุดประสงค์การสอน

4.4 ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา

เป็นเรื่องที่ดีสำหรับผู้บริหารการศึกษา เพื่อจะได้วางแผนและบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพในทุกๆ ด้าน มิใช่มองเฉพาะด้านธุรกิจศึกษาเท่านั้น ซึ่งจะทำให้สังคมมองอาชีพครูในมุมมองที่เปลี่ยนไป โรงเรียนกวดวิชา เป็นการศึกษาในระบบที่หน่วยงาน (สช.) ให้การดูแลและควบคุมคุณภาพในด้านการจัดการศึกษา ปัจจุบันผู้ปกครองและผู้เรียนให้ความสนใจมาก เพราะมีผลต่อการรักษาระดับการเรียน การพัฒนาผู้เรียนให้เรียนดีขึ้นและทำให้มีโอกาสสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่มีชื่อเสียงของรัฐได้มาก และมีผลต่อการทำงานประกอบอาชีพในอนาคต ฉะนั้น โรงเรียนกวดวิชาทุกแห่งในประเทศไทยก็ควรรักษามาตรฐานคุณภาพด้านการจัดการเรียนการสอนให้ดี เพื่อให้ผู้เรียนจะได้รับความรู้ที่คุ้มค่ากับเงินที่เสียไป

4.5 ผู้สอน

ความแตกต่างของผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชา คือ การได้รับการพัฒนาทุกด้าน เช่น เทคนิคการสอน การปรับปรุงด้านเอกสารการเรียนการสอนให้ทันสมัยอยู่เสมอ การเรียนต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษา การอบรมสัมมนา ทักษะศึกษา คุณาน เมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนในระบบกับโรงเรียนกวดวิชา จึงมีความแตกต่างกันมากในเรื่องคุณภาพของผู้สอน รางวัลและค่าตอบแทนค่อนข้างสูง ซึ่งมีผลทำให้ผู้สอน

ที่มีคุณภาพของโรงเรียนในระบบลาออก เพื่อสอนในโรงเรียนกวดวิชา เนื่องจากผู้เรียนและผู้ปกครองนิยมเรียนกวดวิชาเพราะคุณภาพของผู้สอนที่แตกต่างกัน

4.6 ผู้เรียน

โรงเรียนกวดวิชาที่โรงเรียนจัดตั้งขึ้น โดยจุดประสงค์ในการเรียนเพิ่ม การเรียนเสริม การเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขความเข้าใจที่ผิดพลาดขาดหายไป ฯลฯ นอกเหนือจากการเรียนในชั้นปกติ เป็นโรงเรียนที่ไม่มีใครบังคับให้เรียน ผู้เรียนและผู้ปกครอง จึงเรียนด้วยความสมัครใจ การตัดสินใจจึงพิจารณาจากคุณภาพการเรียนการสอนเป็นหลัก เช่น ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในแต่ละปี ผู้เรียนสามารถสอบเข้าเรียนต่อได้ก็เปอร์เซ็นต์ หรือผู้เรียนที่มีระดับคะแนนต่ำ หลังการเรียนกวดวิชาแล้วทำให้ระดับคะแนนดีขึ้นกว่าเดิม หรือผู้เรียนที่มีระดับคะแนนดีอยู่แล้วสามารถรักษาระดับคะแนนให้ดีคงเดิม ฯลฯ สำหรับค่าธรรมเนียมในการเรียนคุ้มค่างบเวลา และคุณภาพการเรียนการสอนหรือไม่ สำหรับผู้สอนนั้น ผู้เรียนสามารถเลือกคุณลักษณะของผู้สอนได้ อาทิ ผู้สอนหลายท่าน มีประสบการณ์สอนไม่ต่ำกว่า 10 ปี ดังนั้น ความชำนาญและประสบการณ์ในการสอนที่สั่งสมมาบวกกับผลงานที่ผ่านมา ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเป็นสิ่งประจักษ์แก่สาธารณชน และเป็นหลักประกันว่า โรงเรียนกวดวิชานั้นๆ มีคุณภาพที่ดี แต่ในขณะที่เดียวกัน ผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชาหลายแห่งให้นิสิต นักศึกษาที่เพิ่งจบการศึกษามาสอนด้วยเหตุผลที่ว่า มีเทคนิคในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเป็นวัยใกล้เคียงกับผู้เรียน ทำให้สามารถสื่อสารกับผู้เรียนได้ง่ายขึ้น

ดังนั้นโรงเรียนกวดวิชาจึงเป็นตลาดการศึกษาที่ผู้เรียนและผู้ปกครอง สามารถเลือกหาตามความต้องการของตนได้ เพื่อประโยชน์สูงสุดของตนเอง

4.7 ผู้ปกครอง

ภาระของผู้ปกครองต้องดูแลผู้เรียนทั้งด้านเวลา และทุนทรัพย์การเรียน โรงเรียนในระบบแต่ยังคงเสียเวลาและค่าใช้จ่ายให้โรงเรียนกวดวิชาเพิ่มขึ้น ดังนั้นผู้ปกครองควรจะต้องทำความเข้าใจในเรื่องการเรียนกวดวิชากับบุตรหลานของตน ที่มีทั้งผลดีและผลเสียของการกวดวิชา หากผู้ปกครองเห็นความสำคัญของโรงเรียนกวดวิชา ก็ควรทำความเข้าใจและอธิบายให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญ และตั้งใจเรียนให้คุ้มค่างบเวลาและทรัพย์สินที่ผู้ปกครองได้จ่ายไป เพราะผู้เรียนบางคนก็ไม่สนใจเท่าใด

จากรูปแบบการศึกษาในปัจจุบัน เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดโรงเรียนกวดวิชามากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนต้องสอบในทุกวิชาที่เรียน ในทุกระดับ ในขณะที่ภาครัฐพยายามควบคุมโรงเรียนกวดวิชา แต่แท้จริงแล้ว โรงเรียนกวดวิชา สามารถส่งเสริมการศึกษาของชาติได้ ซึ่งภาครัฐควรใช้เวลาในการปรับปรุงโรงเรียนปกติ จะได้เท่าเทียมกันกับโรงเรียนกวดวิชา

ในทางเดียวกันผู้ปกครอง ควรเอาใจใส่ผู้เรียน และสังเกตว่าผู้เรียนมีความสนใจในด้านใด และควรส่งเสริมทักษะให้ผู้เรียนอย่างเต็มที่ เพื่อให้โรงเรียนกวดวิชาเป็นส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะทางด้านวิชาการ และทักษะด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนอย่างแท้จริง

ภาคผนวก ค

คำอ่านจําแนกของแบบสอบถาม

ตาราง 30 แสดงค่าอำนาจจำแนก

สภาพและผลกระทบของ โรงเรียนกวควิชา	ผู้บริหาร	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้ปกครอง
บริบทของโรงเรียนกวควิชา				
ทำเลที่ตั้งสะดวกในการเดินทาง	0.14	-0.10	-0.14	0.52
ใกล้แหล่งชุมชน	-0.24	0.05	0.45	0.29
มีสถานที่จอดรถสะดวกสบาย	0.15	0.04	0.35	0.35
มีร้านอาหารและเครื่องดื่มบริการแก่ผู้เรียน	-0.20	0.03	0.32	0.25
มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ดี	-0.02	0.20	0.42	0.36
อากาศถ่ายเทดี ห่างจากแหล่งมลพิษ	0.49	0.14	0.38	0.12
ด้านทรัพยากรบุคคล				
ผู้สอนสอนตรงตามวิชาเอกที่เรียน	0.46	0.33	0.48	0.50
เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตรงกับความรู้ ความสามารถ	0.08	0.16	0.37	0.50
ผู้สอนตรงต่อเวลา	0.46	0.07	0.39	0.21
เจ้าหน้าที่ตรงต่อเวลา สุภาพ มีจิตบริการ	0.58	0.23	0.47	0.48
ผู้สอนมีความชำนาญในวิชาที่สอน	0.15	0.05	0.49	0.17
ผู้สอนประพฤติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน	0.43	0.08	0.52	0.31
เจ้าหน้าที่ประพฤติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน	0.41	0.17	0.56	
ผู้สอนมีความเป็นครู ยุติธรรม	0.28	-0.03	0.52	
ด้านทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี				
สถานที่ภายในโรงเรียนกว้างขวาง	0.57	0.18	0.46	0.24
อาคารมั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย	0.62	-0.14	0.53	0.33
มีบริเวณพักผ่อน	0.78	-0.23	0.51	0.50
มีเอกสาร ตำรา ที่มีคุณภาพ	0.76	-0.24	0.47	0.30
มีห้องน้ำสะอาด แยกชาย หญิง	0.51	-0.24	0.56	
มีสื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัย	0.07	0.03	0.65	0.24
ติดตั้งกล้องวงจรปิดไว้ตามจุดต่างๆ	0.23	0.05	0.41	0.31

ตาราง 30 (ต่อ)

สภาพและผลกระทบของ โรงเรียนกวดวิชา	ผู้บริหาร	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้ปกครอง
ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้				
จัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับความสามารถของ ผู้เรียน	0.55	-0.24	0.54	
การจัดบรรยากาศการเรียนรู้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	0.74	0.08	0.67	
สามารถถ่ายทอดสิ่งที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่าย	0.78	0.04	0.63	
ใช้เทคนิคการสอนจากง่าย ๆ ไปหายาก	0.72	-0.18	0.50	
มีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน	0.90	0.12	0.61	
ใช้สื่อการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน	0.64	0.08	0.45	
มีรายงานผลการเรียนหลังจบภาคเรียนเป็นรายบุคคล	0.30	0.09	0.50	-0.01
ด้านการบริหารจัดการ				
มีระบบการจัดการธุรการเหมาะสมกับขนาดของโรงเรียน	0.71	0.02	0.52	0.03
ผู้สอนมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ซึ่งกันและกัน	0.74	0.09		
ส่งเสริมให้ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ใน โรงเรียนปฏิบัติงานด้วยจิต บริการ	0.48	-0.02	0.55	0.27
ส่งเสริมให้ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ใน โรงเรียน ได้มีวุฒิการศึกษา สูงขึ้น	0.68	0.24		
มีระบบการเงินและบัญชีของ โรงเรียนชัดเจน โปร่งใส				
ตรวจสอบได้	0.66	-0.20	0.53	0.26
เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองเสนอข้อคิดเห็นในการจัดการ เรียนรู้	0.28	0.27	0.54	0.15
การให้รางวัล และขวัญกำลังใจกับบุคลากร	0.55	-0.06		
รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครองในการให้บริการ	0.36	0.04	0.55	0.31
ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะและความรู้ให้ดียิ่งขึ้น	0.50	0.08	0.65	0.13

ตาราง 30 (ต่อ)

สภาพและผลกระทบของ โรงเรียนกวาดวิชา	ผู้บริหาร	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้ปกครอง
ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน				
ผู้เรียนมีผลการเรียนดีขึ้น	0.71	0.24	0.64	0.35
ผู้เรียนสามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงได้	0.62	0.14	0.72	0.39
ท่านมีทักษะในการปรับตัวดีขึ้น	0.78	0.25	0.70	0.17
ท่านมีเทคนิคการทำข้อสอบดีขึ้น	0.59	0.19	0.65	0.45
ท่านได้แนะนำผู้เรียนใหม่ให้กับโรงเรียนในอัตราเพิ่มขึ้น	0.51	0.28	0.68	0.47
ผู้เรียนสามารถรักษาระดับการเรียนให้ดีขึ้น	0.88	0.38	0.61	0.27
ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวาดวิชา				
ความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน	0.78	0.15	0.27	0.48
ความนิยมส่งบุตรหลานมาศึกษาในโรงเรียนกวาดวิชา	0.56	0.17	0.20	0.35
โรงเรียนมีโครงการที่ดำเนินการร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน	0.85		0.52	0.59
ความเลื่อมใส ศรัทธา ต่อ โรงเรียน	0.81	0.18	0.32	0.46
ความรู้ความสามารถของบุคลากร	0.88	0.04	0.27	0.43
โรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ	0.70	0.26	0.27	0.60
บุคลากรมีอัธยาศัยดี และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เรียนและ				
ผู้ปกครอง	0.78	0.04	0.58	0.16
ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการสอบการเรียนในสัดส่วนสูง	0.66	0.13	0.60	0.21
โรงเรียนมีจุดเด่นหรือชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม	0.70	0.22	0.27	0.55

ตาราง 30 (ต่อ)

สภาพและผลกระทบของ โรงเรียนกวดวิชา	ผู้บริหาร	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้ปกครอง
ผลกระทบด้านการศึกษา				
ผู้เรียนได้คะแนนสอบใน โรงเรียนดีขึ้น	-0.26	0.13	0.52	0.09
ผู้เรียนได้เทคนิคการทำข้อสอบมากขึ้น	-0.40	0.10	0.64	0.31
ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น	-0.07	0.13	0.61	0.11
ผู้เรียนมีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น	-0.53	-0.05	0.50	0.36
ผู้เรียนตั้งใจเรียนในชั้นเรียนปกติลดลง	-0.23	0.62	0.27	0.53
ผู้เรียนมั่นใจในการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่ ต้องการ	-0.43	0.24	0.66	0.02
ผู้สอนที่สอนกวดวิชา อาจปฏิบัติหน้าที่ใน โรงเรียนปกติได้ไม่ เต็มที่	0.29	0.16	0.46	0.35
โอกาสในการพัฒนาด้านอื่น ๆ ของผู้เรียนลดลง	0.56	0.66	0.58	0.46
ทำให้ความสนใจและความกระตือรือร้นที่จะศึกษาและใส่ใจต่อ การเรียนลดลง	0.44	0.69	0.54	0.32
ผู้เรียนมีการแข่งขันในการเรียนมากขึ้น	0.77	0.53	0.64	0.19
ส่งเสริมให้ผู้เรียนไม่รู้จักการแบ่งปันและช่วยเหลือเพื่อน	0.73	0.63	0.42	0.55
คุณภาพการศึกษาภาพรวมของประเทศลดลง	0.65	0.40	0.54	-0.10
บุตรหลานมีความมั่นใจในการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อใน สถาบันที่ต้องการ	-0.39	0.30	0.66	0.42
ทำให้เกิดระบบการแข่งขันทางการศึกษามากขึ้น	0.00	0.56	0.64	0.25
ขยายช่องว่างความแตกต่างทางการศึกษาเพิ่มขึ้น	0.69	0.56	0.27	0.07

ตาราง 30 (ต่อ)

สภาพและผลกระทบของ โรงเรียนกวศวิชา	ผู้บริหาร	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้ปกครอง
ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ				
เพิ่มค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของครอบครัวสูงขึ้น โดยไม่จำเป็น			0.19	0.05
ขยายช่องว่างความแตกต่างทางเศรษฐกิจของคนในสังคม	0.42	0.42	0.41	0.08
เกิดความเท่าเทียมในการทำงานในอนาคต	0.40		0.28	0.38
ผู้ปกครองมีเวลาหารายได้เพิ่มขึ้น	0.23		0.39	0.31
ยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้น	0.33	0.32	0.45	0.39
เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในระยะยาว (เข้ามหาวิทยาลัยของรัฐได้ ค่าเทอมถูกกว่าเอกชน)	0.51	0.34	0.27	0.34
มีโอกาสในการประกอบอาชีพที่ดีกว่า (การเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ที่มีชื่อเสียงจะทำให้มีโอกาสในการได้ผลตอบแทนในอนาคตสูง)	0.31	0.22	0.44	0.40
ผู้สอนมีรายได้เพิ่มขึ้น	0.03	0.24		
มีการกระจายรายได้เพิ่มขึ้น	0.14	0.45		
ผลกระทบด้านสังคม				
เวลาที่ผู้เรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง	0.41	0.56	0.01	0.50
ผู้เรียนมีโอกาสมีความสุขในทางอบายมุขน้อยลง	0.43	0.37	0.27	0.56
ผู้เรียนไม่มีเวลาทำกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาด้านอารมณ์และสังคม	0.54	0.62	0.29	0.42
ผู้เรียนไม่มีเวลาพักผ่อน หรือออกกำลังกาย	0.39	0.62	0.09	0.43
ผู้เรียนมีความเครียดมากขึ้น	0.30	0.66	0.16	0.66
ผู้เรียนมีสุขภาพไม่แข็งแรง สมองอ่อนล้า	0.37	0.67	0.13	0.56
ผู้เรียนมีเพื่อนต่างโรงเรียนเพิ่มขึ้น	0.55	0.60	0.32	0.21
ผู้เรียนมีพัฒนาการของชีวิตตามวัยไม่เหมาะสม	0.66	0.71	0.42	0.46
ครอบครัวมีการวางแผนการเดินทางร่วมกัน	0.74	0.39	0.40	0.03
ผู้เรียนมีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่เห็นแก่ตนมากขึ้น	0.58	0.64	0.29	0.61
ขาดความเท่าเทียมกันของคนในสังคม	0.72	0.62	0.37	0.14
ผู้เรียนมีโอกาสทำงานที่ดี	0.66	0.38	0.57	0.30
ผู้เรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	0.69	0.46	0.58	0.14
ผู้เรียนและเพื่อนพบปะผู้คนหลากหลาย	0.83	0.28	0.53	0.07

ตาราง 30 (ต่อ)

สภาพและผลกระทบของ โรงเรียนกวดวิชา	ผู้บริหาร	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้ปกครอง
ผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยา				
ผู้เรียนต้องการเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง	0.80	0.35	0.30	0.23
การเรียนกวดวิชาสามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เพิ่มโอกาสในการสอบเข้าเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา และ	0.53	0.37	0.47	0.06
สถาบันอุดมศึกษา	0.87	0.29	0.51	0.28
ผู้เรียนเกิดความกดดันทางสังคม ทำให้เกิดความเครียดและ ทัศนคติอันไม่พึงประสงค์	0.38	0.60	0.32	0.49
ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการกวดวิชา	0.82			0.32
ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการกวดวิชา	0.93			
สร้างความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีเจตคติที่ดี เกิดขวัญ	0.65	0.16	0.62	0.19
กำลังใจ	0.58	0.39	0.56	0.37
ผู้เรียนได้รับการพักผ่อนไม่เพียงพอ	0.23	0.59	0.47	0.62
ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในตัวเอง	0.51	0.25	0.68	0.16
ผู้เรียนต้องการเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง	0.57	0.45	0.68	0.04
Cronbach's Alpha	0.96	0.90	0.96	0.91

ภาคผนวก ง

แบบสอบถาม

สำหรับผู้บริหาร

แบบสอบถาม

การศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย

คำชี้แจง:

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคุณวิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีอาจารย์ ดร.จรรุวรรณ พลอยดวงรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นกรรมการควบคุมปริญาานิพนธ์

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชา

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในเรื่องการศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาสภาพ และผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม ค่านิยมและจิตวิทยา ดังนั้นขอให้ท่านตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

นางประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ น้อยกว่า 31 ปี 31 – 45 ปี
 มากกว่า 45 ปี
3. ระดับการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี ปริญญาโท
 ปริญญาเอก อื่นๆ (โปรดระบุ)
4. สาขาที่สำเร็จการศึกษา ด้านคอมพิวเตอร์ ด้านบริหารธุรกิจ
 ด้านวิศวกรรมศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์
 ด้านศึกษาศาสตร์ ด้านภาษาศาสตร์
 ด้านนิเทศศาสตร์ ด้านอื่นๆ (โปรดระบุ)
5. ประสบการณ์ในการบริหารงานโรงเรียนกวดวิชา (รวมประสบการณ์ทุกโรงเรียนกวดวิชา)
 น้อยกว่า 5 ปี 5 - 10 ปี
 มากกว่า 10 ปี
6. โรงเรียนกวดวิชาของท่าน “เน้นการสอนกวดวิชา ในข้อใดมากที่สุด” (เลือกตอบเพียง 1 ข้อ)
 การสอนเพื่อซ่อมเสริม (เช่น แก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของผู้เรียน)
 การสอนเพิ่มเสริม (เช่น ให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถอย่างเต็มที่)
 การสอนเพื่อการสอบคัดเลือกเข้าเรียน (เช่น การสอนแบบติว)
 อื่นๆ (โปรดระบุ)
7. ท่านคิดว่าปัจจุบันรูปแบบการจัดการเรียนการสอนกวดวิชา เป็นรูปแบบใดมากที่สุด
 แบบดั้งเดิม (ผู้สอน 1 คน ต่อ ผู้เรียนหลายคน)
 แบบผ่านสื่อบันทึกการสอน (สื่อ 1 เครื่อง ต่อ ผู้เรียนหลายคน)
 ผสมผสานระหว่าง 2 แบบแรก
 แบบผ่านสื่อบันทึกการสอน (สื่อ 1 เครื่อง ต่อ ผู้เรียน 1 คน)

ส่วนที่ 2 การศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชา

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน ในแต่ละข้อ
ว่าโรงเรียน กวดวิชา มีลักษณะตามรายการในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด โดยพิจารณาจากเกณฑ์ต่อไปนี้

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

1. ท่านคิดว่าผู้สอนและเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนกวดวิชา มีลักษณะตามรายการต่อไปนี้ในระดับใด

ด้านทรัพยากรบุคคล	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้สอนตรงต่อเวลา					
2. เจ้าหน้าที่ตรงต่อเวลา สุภาพ มีจิตบริการ					
3. ผู้สอนมีความชำนาญในวิชาที่สอน					
4. ผู้สอนประพฤติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน					
5. เจ้าหน้าที่ประพฤติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

2. ท่านคิดว่าวัสดุ เทคโนโลยีของโรงเรียนกวดวิชาในแต่ละรายการต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

ด้านทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สถานที่ภายในโรงเรียนกว้างขวาง					
2. อาคารมั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย					
3. มีบริเวณพักผ่อน					
4. มีเอกสาร ตำรา ที่มีคุณภาพ					
5. มีสื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัย					
6. ติดตั้งกล้องวงจรปิดไว้ตามจุดต่างๆ					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

3. ท่านคิดว่า กระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียนกวัดวิชา มีคุณลักษณะต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน					
2. การจัดบรรยากาศการเรียนรู้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน					
3. สามารถถ่ายทอดสิ่งที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่าย					
4. ใช้เทคนิคการสอนจากง่าย ๆ ไปหายาก					
5. มีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน					
6. ใช้สื่อการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน					
7. มีรายงานผลการเรียนหลังจบภาคเรียนเป็นรายบุคคล					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

4. ท่านคิดว่า การบริหารจัดการ ของโรงเรียนกวัดวิชา มีคุณลักษณะต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

ด้านการบริหารจัดการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีระบบการจัดการธุรการเหมาะสมกับขนาดของโรงเรียน					
2. ผู้สอนมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ซึ่งกันและกัน					
3. ส่งเสริมให้ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนปฏิบัติงานด้วยจิตบริการ					
4. ส่งเสริมให้ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนได้มีวุฒิการศึกษาสูงขึ้น					
5. มีระบบการเงินและบัญชีของโรงเรียนชัดเจน โปร่งใส ตรวจสอบได้					
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองเสนอข้อคิดเห็นในการจัดการเรียนรู้					
7. การให้รางวัล และขวัญกำลังใจกับบุคลากร					
8. รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครองในการให้บริการ					
9. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะและความรู้ให้ดียิ่งขึ้น					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

5. ท่านคิดว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนกวดวิชาแต่ละรายการอยู่ในระดับใด

ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้เรียนมีผลการเรียนดีขึ้น					
2. ผู้เรียนสามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงได้					
3. ผู้เรียนมีทักษะในการปรับตัวดีขึ้น					
4. ผู้เรียนมีเทคนิคในการทำข้อสอบดีขึ้น					
5. ผู้เรียนได้แนะนำผู้เรียนใหม่ให้กับโรงเรียนในอัตราเพิ่มขึ้น					
6. ผู้เรียนสามารถรักษาระดับการเรียนให้ดีคงเดิม					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

6. ท่านคิดว่า ภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา ในแต่ละรายการต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน					
2. ความนิยมส่งบุตรหลานมาศึกษาในโรงเรียนกวดวิชา					
3. โรงเรียนมีโครงการที่ดำเนินการร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน					
4. ความเลื่อมใส ศรัทธา ต่อ โรงเรียน					
5. ความรู้ความสามารถของบุคลากร					
6. โรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ					
7. บุคลากรมีอัธยาศัยดี และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เรียนและผู้ปกครอง					
8. ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการสอบการเรียนในสัดส่วนสูง					
9. โรงเรียนมีจุดเด่นหรือชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 3 ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ในแต่ละข้อว่ามีระดับของผลกระทบอยู่ในระดับใด โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ต่อไปนี้

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

1. ท่านคิดว่า ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านการศึกษา ในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด

ผลกระทบด้านการศึกษา	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้เรียนได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น					
2. ผู้เรียนได้เทคนิคการทำข้อสอบดีขึ้น					
3. ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น					
4. ผู้เรียนมีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น					
5. ผู้เรียนตั้งใจเรียนในชั้นเรียนปกติลดลง					
6. ผู้เรียนมั่นใจในการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่ต้องการ					
7. ผู้สอนที่สอนกวดวิชา อาจปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปกติได้ไม่เต็มที่					
8. โอกาสในการพัฒนาด้านอื่น ๆ ของผู้เรียนลดลง					
9. ทำให้ความสนใจและความกระตือรือร้นที่จะศึกษาและใส่ใจต่อการเรียนลดลง					
10. ผู้เรียนมีการแข่งขันในการเรียนมากขึ้น					
11. ส่งเสริมให้ผู้เรียนไม่รู้จักรักการแบ่งปันและช่วยเหลือเพื่อน					
12. คุณภาพการศึกษาภาพรวมของประเทศลดลง					
13. บุตรหลานมีความมั่นใจในการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่ต้องการ					
14. ทำให้เกิดระบบการแข่งขันทางการศึกษามากขึ้น					
15. ขยายช่องว่างความแตกต่างทางการศึกษาเพิ่มขึ้น					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

2. ท่านคิดว่า ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านเศรษฐกิจ ในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เพิ่มค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของครอบครัวให้สูงขึ้นโดยไม่จำเป็น					
2. ขยายช่องว่างความแตกต่างทางเศรษฐกิจของคนในสังคม					
3. เกิดความเท่าเทียมในการทำงานในอนาคต					
4. ผู้ปกครองมีเวลาหารายได้เพิ่มขึ้น					
5. ยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้น					
6. เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในระยะยาว (เข้ามหาวิทยาลัยของรัฐได้ ค่าเทอมถูกกว่าเอกชน)					
7. มีโอกาสในการประกอบอาชีพที่ดีกว่า (การเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงจะทำให้มีโอกาสนำไปใช้ได้ผลตอบแทนในอนาคตสูง)					
8. ผู้สอนมีรายได้เพิ่มขึ้น					
9. มีการกระจายรายได้เพิ่มขึ้น					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

3. ท่านคิดว่า ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านสังคม ในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด

ผลกระทบด้านสังคม	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เวลาที่ผู้เรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง					
2. ผู้เรียนมีโอกาสมีส่วนร่วมในทางอ้อมน้อยลง					
3. ผู้เรียนไม่มีเวลาทำกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาด้านอารมณ์และสังคม					
4. ผู้เรียนไม่มีเวลาพักผ่อน หรือออกกำลังกาย					
5. ผู้เรียนมีความเครียดมากขึ้น					
6. ผู้เรียนมีสุขภาพไม่แข็งแรง สมองอ่อนล้า					
7. ผู้เรียนมีเพื่อนต่างโรงเรียนเพิ่มขึ้น					
8. ผู้เรียนมีพัฒนาการของชีวิตตามวัยไม่เหมาะสม					
9. ครอบครัวมีการวางแผนการเดินทางร่วมกัน					
10. ผู้เรียนมีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่เห็นแก่ตนมากขึ้น					
11. ขาดความเท่าเทียมกันของคนในสังคม					
12. ผู้เรียนมีโอกาสทำงานที่ดี					
13. ผู้เรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์					
14. ผู้เรียนและเพื่อนพบปะผู้คนหลากหลาย					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

4. ท่านคิดว่า ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านค่านิยมและจิตวิทยา ในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด

ผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยา	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้เรียนต้องการเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง					
2. การเรียนกวดวิชาสามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล					
3. เพิ่มโอกาสในการสอบเข้าเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา และสถาบันอุดมศึกษา					
4. ผู้เรียนเกิดความกดดันทางสังคม ทำให้เกิดความเครียดและทัศนคติอันไม่พึงประสงค์					
5. ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการกวดวิชา					
6. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการกวดวิชา					
7. สร้างความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย					
8. ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีเจตคติที่ดี เกิดขวัญกำลังใจ					
9. ผู้เรียนได้รับการพักผ่อนไม่เพียงพอ					
10. ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในตัวเอง					
11. ผู้เรียนต้องการเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในเรื่องการศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ท่านได้ให้ความคิดเห็นโดยอิสระ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

แบบสอบถาม

การศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย

คำชี้แจง:

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะวิจัยบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีอาจารย์ ดร.จรรุวรรณ พลอยดวงรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นกรรมการควบคุมปริญยานิพนธ์

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชา

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในเรื่องการศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาสภาพ และผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม ค่านิยมและจิตวิทยา ดังนั้นขอให้ท่านตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

นางประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ น้อยกว่า 30 ปี 30 – 40 ปี
 มากกว่า 40 ปี – 50 ปี มากกว่า 50 ปี
3. ระดับการศึกษาสูงสุด ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี
 ปริญญาโท ปริญญาเอก
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....
4. สาขาที่สำเร็จการศึกษา ด้านคอมพิวเตอร์ ด้านบริหารธุรกิจ
 ด้านวิศวกรรมศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์
 ด้านศึกษาศาสตร์ ด้านภาษาศาสตร์
 ด้านนิเทศศาสตร์ ด้านอื่นๆ (โปรดระบุ)
5. ประสบการณ์ในการสอน
 - 5.1 ประสบการณ์ในการสอนในโรงเรียนกวดวิชา น้อยกว่า 5 ปี 5 – 10 ปี
 มากกว่า 10 ปี – 15 ปี มากกว่า 15 ปี
 - 5.2 ปัจจุบันท่านสอนอยู่ในโรงเรียนประเภทใด สอนกวดวิชาอย่างเดียว
 สอนทั้งโรงเรียนในระบบและโรงเรียนกวดวิชา
6. ประเภทของการสอนกวดวิชา
 - 6.1 โรงเรียนกวดวิชาที่ท่านสอน “เน้นการสอนกวดวิชาในข้อใด” (เลือกตอบเพียง 1 ข้อ)
 การสอนเพื่อซ่อมเสริม (เช่น แก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของผู้เรียน)
 การสอนเพิ่มเสริม (เช่น ให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถอย่างเต็มที่)
 การสอนเพื่อการสอบคัดเลือกเข้าเรียน (เช่น การสอนแบบติว)
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6.2 เมื่อท่านสอนกวดวิชาตามลักษณะการสอน ท่านยึดข้อใดมากที่สุด

- ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ยึดเนื้อหาตามผู้สอน
 ผสมผสานระหว่าง 2 แบบแรก อื่นๆ (โปรดระบุ)

7. ท่านคิดว่ารูปแบบและปริมาณการสอนของท่านเป็นรูปแบบใด

- 7.1 แบบตั้งเดิม (ผู้สอน 1 คนต่อผู้เรียนหลายคน)
 น้อยกว่า 10 ชั่วโมง 10 – 20 ชั่วโมง
 มากกว่า 20 ชั่วโมง
- 7.2 แบบผ่านสื่อบันทึกการสอน (สื่อ 1 เครื่องต่อผู้เรียนหลายคน)
 น้อยกว่า 10 ชั่วโมง 10 – 20 ชั่วโมง
 มากกว่า 20 ชั่วโมง
- 7.3 แบบผ่านสื่อบันทึกการสอน (สื่อ 1 เครื่องต่อผู้เรียน 1 คน)
 น้อยกว่า 10 ชั่วโมง 10 – 20 ชั่วโมง
 มากกว่า 20 ชั่วโมง

8. รายได้จากการสอนในโรงเรียนกวดวิชา (ผู้ที่สอนกวดวิชาอย่างเดียวตอบ 8.1)

8.1 ท่านมีรายได้จากการสอนเป็นอาชีพ เดือนละ

- น้อยกว่า 12,000 บาท 12,001 – 30,000 บาท
 30,001 – 50,000 บาท มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป

8.2 ท่านมีรายได้พิเศษจากการสอนกวดวิชาโดยเฉลี่ย คิดเป็นเท่าใดของเงินเดือนปัจจุบัน (ผู้สอนในระบบตอบ 8.2)

- ไม่ถึงครึ่งหนึ่งของเงินเดือน ครึ่งหนึ่งของเงินเดือน
 มากกว่าครึ่งหนึ่งของเงินเดือน เท่ากับเงินเดือน
 มากกว่าเงินเดือน 2 เท่า มากกว่าเงินเดือน 2 เท่าขึ้นไป

9. สาเหตุในการสอนกวดวิชา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เป็นการเพิ่มรายได้
 ได้รับความรู้และประสบการณ์
 มีความกระตือรือร้นในการค้นคว้าความรู้เพิ่มขึ้น
 ทำให้ท่านมีเทคนิคใหม่ๆ มากขึ้นและสามารถแนะนำเทคนิคการทำข้อสอบได้
 ทำให้รู้จักปรับ/พัฒนาเทคนิคการสอนอยู่เสมอ
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 2 การศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชา

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน ในแต่ละข้อว่าโรงเรียนกวดวิชา มีลักษณะตามรายการในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด โดยพิจารณาจากเกณฑ์ต่อไปนี้
5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

1. ท่านคิดว่าผู้สอนและเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนกวดวิชา มีลักษณะตามรายการต่อไปนี้ในระดับใด

ด้านทรัพยากรบุคคล	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้สอนตรงต่อเวลา					
2. เจ้าหน้าที่ตรงต่อเวลา สุภาพ มีจิตบริการ					
3. ผู้สอนมีความชำนาญในวิชาที่สอน					
4. ผู้สอนประพฤติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน					
5. เจ้าหน้าที่ประพฤติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

2. ท่านคิดว่าวัสดุ เทคโนโลยีของโรงเรียนกวดวิชาในแต่ละรายการต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

ด้านทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สถานที่ภายในโรงเรียนกว้างขวาง					
2. อาคารมั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย					
3. มีบริเวณพักผ่อน					
4. มีเอกสาร ตำรา ที่มีคุณภาพ					
5. มีสื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัย					
6. ติดตั้งกล้องวงจรปิดไว้ตามจุดต่างๆ					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

3. ท่านคิดว่า กระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียนกวทวิชา มีคุณลักษณะต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน					
2. การจัดบรรยากาศการเรียนรู้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน					
3. สามารถถ่ายทอดสิ่งที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่าย					
4. ใช้เทคนิคการสอนจากง่าย ๆ ไปหายาก					
5. มีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน					
6. ใช้สื่อการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน					
7. มีรายงานผลการเรียนหลังจบภาคเรียนเป็นรายบุคคล					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

4. ท่านคิดว่า การบริหารจัดการ ของโรงเรียนกวทวิชา มีคุณลักษณะต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

ด้านการบริหารจัดการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีระบบการจัดการธุรการเหมาะสมกับขนาดของโรงเรียน					
2. ผู้สอนมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ซึ่งกันและกัน					
3. ส่งเสริมให้ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนปฏิบัติงานด้วยจิตบริการ					
4. ส่งเสริมให้ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนได้มีวุฒิการศึกษาสูงขึ้น					
5. มีระบบการเงินและบัญชีของโรงเรียนชัดเจน โปร่งใส ตรวจสอบได้					
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองเสนอข้อคิดเห็นในการจัดการเรียนรู้					
7. การให้รางวัล และขวัญกำลังใจกับบุคลากร					
8. รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครองในการให้บริการ					
9. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะและความรู้ให้ดียิ่งขึ้น					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

5. ท่านคิดว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนกวดวิชาแต่ละรายการอยู่ในระดับใด

ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้เรียนมีผลการเรียนดีขึ้น					
2. ผู้เรียนสามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงได้					
3. ผู้เรียนมีทักษะในการปรับตัวดีขึ้น					
4. ผู้เรียนมีเทคนิคในการทำข้อสอบดีขึ้น					
5. ผู้เรียนได้แนะนำผู้เรียนใหม่ให้กับโรงเรียนในอัตราเพิ่มขึ้น					
6. ผู้เรียนสามารถรักษาระดับการเรียนให้ดีคงเดิม					

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. ท่านคิดว่า ภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา ในแต่ละรายการต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน					
2. ความนิยมส่งบุตรหลานมาศึกษาในโรงเรียนกวดวิชา					
3. โรงเรียนมีโครงการที่ดำเนินการร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน					
4. ความเลื่อมใส ศรัทธา ต่อโรงเรียน					
5. ความรู้ความสามารถของบุคลากร					
6. โรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ					
7. บุคลากรมีอัธยาศัยดี และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เรียนและผู้ปกครอง					
8. ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการสอบการเรียนในสัดส่วนสูง					
9. โรงเรียนมีจุดเด่นหรือชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 3 ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ในแต่ละข้อว่ามีระดับของผลกระทบอยู่ในระดับใด โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ต่อไปนี้

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

1. ท่านคิดว่า ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านการศึกษา ในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด

ผลกระทบด้านการศึกษา	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้เรียนได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น					
2. ผู้เรียนได้เทคนิคการทำข้อสอบดีขึ้น					
3. ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น					
4. ผู้เรียนมีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น					
5. ผู้เรียนตั้งใจเรียนในชั้นเรียนปกติลดลง					
6. ผู้เรียนมั่นใจในการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่ต้องการ					
7. ผู้สอนที่สอนกวดวิชา อาจปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปกติได้ไม่เต็มที่					
8. โอกาสในการพัฒนาด้านอื่น ๆ ของผู้เรียนลดลง					
9. ทำให้ความสนใจและความกระตือรือร้นที่จะศึกษาและใส่ใจต่อการเรียนลดลง					
10. ผู้เรียนมีการแข่งขันในการเรียนมากขึ้น					
11. ส่งเสริมให้ผู้เรียนไม่รู้จักรักการแบ่งปันและช่วยเหลือเพื่อน					
12. คุณภาพการศึกษาภาพรวมของประเทศลดลง					
13. บุตรหลานมีความมั่นใจในการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่ต้องการ					
14. ทำให้เกิดระบบการแข่งขันทางการศึกษามากขึ้น					
15. ขยายช่องว่างความแตกต่างทางการศึกษาเพิ่มขึ้น					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

2. ท่านคิดว่า ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านเศรษฐกิจ ในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เพิ่มค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของครอบครัวให้สูงขึ้นโดยไม่จำเป็น					
2. ขยายช่องว่างความแตกต่างทางเศรษฐกิจของคนในสังคม					
3. เกิดความเท่าเทียมในการทำงานในอนาคต					
4. ผู้ปกครองมีเวลาหารายได้เพิ่มขึ้น					
5. ยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้น					
6. เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในระยะยาว (เช่น มหาวิทยาลัยของรัฐได้ ค่าเทอมถูกกว่าเอกชน)					
7. มีโอกาสในการประกอบอาชีพที่ดีกว่า (การเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงจะทำให้มีโอกาสนำไปใช้ได้ผลตอบแทนในอนาคตสูง)					
8. ผู้สอนมีรายได้เพิ่มขึ้น					
9. มีการกระจายรายได้เพิ่มขึ้น					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

3. ท่านคิดว่า ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านสังคม ในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด

ผลกระทบด้านสังคม	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เวลาที่ผู้เรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง					
2. ผู้เรียนมีโอกาสมีส่วนร่วมในทางอ้อมน้อยลง					
3. ผู้เรียนไม่มีเวลาทำกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาด้านอารมณ์และสังคม					
4. ผู้เรียนไม่มีเวลาพักผ่อน หรือออกกำลังกาย					
5. ผู้เรียนมีความเครียดมากขึ้น					
6. ผู้เรียนมีสุขภาพไม่แข็งแรง สมองอ่อนล้า					
7. ผู้เรียนมีเพื่อนต่างโรงเรียนเพิ่มขึ้น					
8. ผู้เรียนมีพัฒนาการของชีวิตตามวัยไม่เหมาะสม					
9. ครอบครัวมีการวางแผนการเดินทางร่วมกัน					
10. ผู้เรียนมีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่เห็นแก่ตนมากขึ้น					
11. ขาดความเท่าเทียมกันของคนในสังคม					
12. ผู้เรียนมีโอกาสทำงานที่ดี					
13. ผู้เรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์					
14. ผู้เรียนและเพื่อนพบปะผู้คนหลากหลาย					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

4. ท่านคิดว่า ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านค่านิยมและจิตวิทยา ในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด

ผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยา	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้เรียนต้องการเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง					
2. การเรียนกวดวิชาสามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล					
3. เพิ่มโอกาสในการสอบเข้าเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา และสถาบันอุดมศึกษา					
4. ผู้เรียนเกิดความกดดันทางสังคม ทำให้เกิดความเครียดและทัศนคติอันไม่พึงประสงค์					
5. ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการกวดวิชา					
6. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการกวดวิชา					
7. สร้างความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย					
8. ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีเจตคติที่ดี เกิดขวัญกำลังใจ					
9. ผู้เรียนได้รับการพักผ่อนไม่เพียงพอ					
10. ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในตัวเอง					
11. ผู้เรียนต้องการเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในเรื่องการศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ท่านได้ให้ความคิดเห็นโดยอิสระ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

แบบสอบถาม

การศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย

คำชี้แจง:

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีอาจารย์ ดร.จรรุวรรณ พลอยดวงรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นกรรมการควบคุมปริญาานิพนธ์

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชา

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในเรื่องการศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาสภาพ และผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม ค่านิยมและจิตวิทยา ดังนั้นขอให้ผู้เรียนตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

นางประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ ปี
3. ชั้นเรียน
4. เกรดเฉลี่ยสะสม เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

☐ ต่ำกว่า 2.00	☐ 2.00 – 2.49
☐ 2.50 – 2.99	☐ 3.00 – 3.49
☐ 3.50 – 4.00	
5. อาชีพผู้ปกครอง

☐ ค้าขาย หรือ ธุรกิจส่วนตัว	☐ เกษตรกรรม หรือประมง
☐ รับราชการ	☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ พนักงานบริษัทเอกชน	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)
6. ท่านมาเรียนกวดวิชาเพื่อวัตถุประสงค์ใด

โรงเรียนกวดวิชาที่ผู้เรียนเข้าเรียน “เน้นการสอนกวดวิชา ตรงตามข้อใด” (เลือกตอบเพียง 1 ข้อ)

☐ การสอนเพื่อซ่อมเสริม (เช่น แก้ไขข้อบกพร่องในห้องเรียน)
☐ การสอนเพิ่มเสริม (เช่น ให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถอย่างเต็มที่ที่ต้องการให้คะแนน/ เกรดสูงขึ้น)
☐ การสอนเพื่อการสอบคัดเลือกเข้าเรียน (เช่น การสอนแบบติว)
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)
7. รูปแบบและปริมาณการเรียนกวดวิชาของท่านเป็นรูปแบบใด และมีปริมาณเท่าใดต่อสัปดาห์

☐ 7.1 แบบดั้งเดิม (ผู้สอน 1 คนต่อผู้เรียนหลายคน) <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td>☐ น้อยกว่า 10 ชั่วโมง</td> <td>☐ 10 – 20 ชั่วโมง</td> </tr> <tr> <td>☐ มากกว่า 20 ชั่วโมง</td> <td></td> </tr> </table>	☐ น้อยกว่า 10 ชั่วโมง	☐ 10 – 20 ชั่วโมง	☐ มากกว่า 20 ชั่วโมง	
☐ น้อยกว่า 10 ชั่วโมง	☐ 10 – 20 ชั่วโมง			
☐ มากกว่า 20 ชั่วโมง				
☐ 7.2 แบบผ่านสื่อบันทึกการสอน (สื่อ 1 เครื่องต่อผู้เรียนหลายคน) <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td>☐ น้อยกว่า 10 ชั่วโมง</td> <td>☐ 10 - 20 ชั่วโมง</td> </tr> <tr> <td>☐ มากกว่า 20 ชั่วโมง</td> <td></td> </tr> </table>	☐ น้อยกว่า 10 ชั่วโมง	☐ 10 - 20 ชั่วโมง	☐ มากกว่า 20 ชั่วโมง	
☐ น้อยกว่า 10 ชั่วโมง	☐ 10 - 20 ชั่วโมง			
☐ มากกว่า 20 ชั่วโมง				
☐ 7.3 แบบผ่านสื่อบันทึกการสอน (สื่อ 1 เครื่องต่อผู้เรียน 1 คน) <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td>☐ น้อยกว่า 10 ชั่วโมง</td> <td>☐ 10 - 20 ชั่วโมง</td> </tr> <tr> <td>☐ มากกว่า 20 ชั่วโมง</td> <td></td> </tr> </table>	☐ น้อยกว่า 10 ชั่วโมง	☐ 10 - 20 ชั่วโมง	☐ มากกว่า 20 ชั่วโมง	
☐ น้อยกว่า 10 ชั่วโมง	☐ 10 - 20 ชั่วโมง			
☐ มากกว่า 20 ชั่วโมง				

8. สาเหตุในการเรียนกวดวิชา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. ทำให้เข้าใจวิชาที่ต้องใช้สอบได้ดีขึ้น
- 2. เป็นการทบทวนวิชาที่เรียนมา
- 3. อาจารย์ผู้สอนกวดวิชามีเทคนิคในการสอนทำให้เข้าใจง่าย
- 4. อาจารย์ผู้สอนกวดวิชาสามารถแนะนำเทคนิคการทำข้อสอบได้ดี
- 5. โรงเรียนกวดวิชาสอนได้ครอบคลุมข้อสอบคัดเลือกของสถาบันที่มีชื่อเสียง
- 6. ทำให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและความมั่นใจในการสอบคัดเลือก
- 7. เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ
- 8. ช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น
- 9. เรียนที่โรงเรียนไม่เข้าใจ
- 10. เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ
- 11. เพื่อนชวน
- 12. กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน
- 13. ส่งเสริมพัฒนาการและทักษะทางการเรียน
- 14. ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- 15. ครูในโรงเรียนบอกให้เรียน
- 16. มีความภูมิใจในตัวเอง
- 17. แบ่งเบาภาระในการสอนที่บ้านของผู้ปกครอง
- 18. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2 การศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชา

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน ในแต่ละข้อว่าโรงเรียนกวดวิชา มีลักษณะตามรายการในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด โดยพิจารณาจากเกณฑ์ต่อไปนี้

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

1. ท่านคิดว่าผู้สอนและเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนกวดวิชา มีลักษณะตามรายการต่อไปนี้ในระดับใด

ด้านทรัพยากรบุคคล	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้สอนตรงต่อเวลา					
2. เจ้าหน้าที่ตรงต่อเวลา สุภาพ มีจิตบริการ					
3. ผู้สอนมีความชำนาญในวิชาที่สอน					
4. ผู้สอนประพฤติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน					
5. เจ้าหน้าที่ประพฤติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

2. ท่านคิดว่าวัสดุ เทคโนโลยีของโรงเรียนกวดวิชาในแต่ละรายการต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

ด้านทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สถานที่ภายในโรงเรียนกว้างขวาง					
2. อาคารมั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย					
3. มีบริเวณพักผ่อน					
4. มีเอกสาร ตำรา ที่มีคุณภาพ					
5. มีสื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัย					
6. ติดตั้งกล้องวงจรปิดไว้ตามจุดต่างๆ					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

3. ท่านคิดว่า กระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียนกวศวิชา มีคุณลักษณะต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน					
2. การจัดบรรยากาศการเรียนรู้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน					
3. สามารถถ่ายทอดสิ่งที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่าย					
4. ใช้เทคนิคการสอนจากง่าย ๆ ไปหายาก					
5. มีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน					
6. ใช้สื่อการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน					
7. มีรายงานผลการเรียนหลังจบภาคเรียนเป็นรายบุคคล					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

4. ท่านคิดว่า การบริหารจัดการ ของโรงเรียนกวศวิชา มีคุณลักษณะต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

ด้านการบริหารจัดการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีระบบการจัดการธุรการเหมาะสมกับขนาดของโรงเรียน					
2. ผู้สอนมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ซึ่งกันและกัน					
3. ส่งเสริมให้ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนปฏิบัติงานด้วยจิตบริการ					
4. ส่งเสริมให้ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนได้มีวุฒิการศึกษาสูงขึ้น					
5. มีระบบการเงินและบัญชีของโรงเรียนชัดเจน โปร่งใส ตรวจสอบได้					
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองเสนอข้อคิดเห็นในการจัดการเรียนรู้					
7. การให้รางวัล และขวัญกำลังใจกับบุคลากร					
8. รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครองในการให้บริการ					
9. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะและความรู้ให้ดียิ่งขึ้น					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

5. ท่านคิดว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนกวดวิชาแต่ละรายการอยู่ในระดับใด

ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้เรียนมีผลการเรียนดีขึ้น					
2. ผู้เรียนสามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงได้					
3. ผู้เรียนมีทักษะในการปรับตัวดีขึ้น					
4. ผู้เรียนมีเทคนิคในการทำข้อสอบดีขึ้น					
5. ผู้เรียนได้แนะนำผู้เรียนใหม่ให้กับโรงเรียนในอัตราเพิ่มขึ้น					
6. ผู้เรียนสามารถรักษาระดับการเรียนให้คงเดิม					

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. ท่านคิดว่า ภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา ในแต่ละรายการต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน					
2. ความนิยมส่งบุตรหลานมาศึกษาในโรงเรียนกวดวิชา					
3. โรงเรียนมีโครงการที่ดำเนินการร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน					
4. ความเลื่อมใส ศรัทธา ต่อ โรงเรียน					
5. ความรู้ความสามารถของบุคลากร					
6. โรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ					
7. บุคลากรมีอัธยาศัยดี และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เรียนและผู้ปกครอง					
8. ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการสอบการเรียนในสัดส่วนสูง					
9. โรงเรียนมีจุดเด่นหรือชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 3 ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ในแต่ละข้อว่ามีระดับของผลกระทบอยู่ในระดับใด โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ต่อไปนี้

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

1. ท่านคิดว่า ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านการศึกษา ในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด

ผลกระทบด้านการศึกษา	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้เรียนได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น					
2. ผู้เรียนได้เทคนิคการทำข้อสอบดีขึ้น					
3. ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น					
4. ผู้เรียนมีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น					
5. ผู้เรียนตั้งใจเรียนในชั้นเรียนปกติลดลง					
6. ผู้เรียนมั่นใจในการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่ต้องการ					
7. ผู้สอนที่สอนกวดวิชา อาจปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปกติได้ไม่เต็มที่					
8. โอกาสในการพัฒนาด้านอื่น ๆ ของผู้เรียนลดลง					
9. ทำให้ความสนใจและความกระตือรือร้นที่จะศึกษาและใส่ใจต่อการเรียนลดลง					
10. ผู้เรียนมีการแข่งขันในการเรียนมากขึ้น					
11. ส่งเสริมให้ผู้เรียนไม่รู้จักรักการแบ่งปันและช่วยเหลือเพื่อน					
12. คุณภาพการศึกษาภาพรวมของประเทศลดลง					
13. บุตรหลานมีความมั่นใจในการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่ต้องการ					
14. ทำให้เกิดระบบการแข่งขันทางการศึกษามากขึ้น					
15. ขยายช่องว่างความแตกต่างทางการศึกษาเพิ่มขึ้น					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

2. ท่านคิดว่า ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านเศรษฐกิจ ในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เพิ่มค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของครอบครัวให้สูงขึ้นโดยไม่จำเป็น					
2. ขยายช่องว่างความแตกต่างทางเศรษฐกิจของคนในสังคม					
3. เกิดความเท่าเทียมในการทำงานในอนาคต					
4. ผู้ปกครองมีเวลาหารายได้เพิ่มขึ้น					
5. ยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้น					
6. เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในระยะยาว (เช่นมหาวิทยาลัยของรัฐได้ค่าเทอมถูกกว่าเอกชน)					
7. มีโอกาสในการประกอบอาชีพที่ดีกว่า (การเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงจะทำให้มีโอกาสนำไปใช้ได้ผลตอบแทนในอนาคตสูง)					
8. ผู้สอนมีรายได้เพิ่มขึ้น					
9. มีการกระจายรายได้เพิ่มขึ้น					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

3. ท่านคิดว่า ผลกระทบของโรงเรียนกววิชาด้านสังคม ในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด

ผลกระทบด้านสังคม	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เวลาที่ผู้เรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง					
2. ผู้เรียนมีโอกาสมีส่วนร่วมในทางอ้อมน้อยลง					
3. ผู้เรียนไม่มีเวลาทำกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาด้านอารมณ์และสังคม					
4. ผู้เรียนไม่มีเวลาพักผ่อน หรือออกกำลังกาย					
5. ผู้เรียนมีความเครียดมากขึ้น					
6. ผู้เรียนมีสุขภาพไม่แข็งแรง สมองอ่อนล้า					
7. ผู้เรียนมีเพื่อนต่างโรงเรียนเพิ่มขึ้น					
8. ผู้เรียนมีพัฒนาการของชีวิตตามวัยไม่เหมาะสม					
9. ครอบครัวมีการวางแผนการเดินทางร่วมกัน					
10. ผู้เรียนมีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่เห็นแก่ตนมากขึ้น					
11. ขาดความเท่าเทียมกันของคนในสังคม					
12. ผู้เรียนมีโอกาทำงานที่ดี					
13. ผู้เรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์					
14. ผู้เรียนและเพื่อนพบปะผู้คนหลากหลาย					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

4. ท่านคิดว่า ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านค่านิยมและจิตวิทยา ในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด

ผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยา	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้เรียนต้องการเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง					
2. การเรียนกวดวิชาสามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล					
3. เพิ่มโอกาสในการสอบเข้าเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา และสถาบันอุดมศึกษา					
4. ผู้เรียนเกิดความกดดันทางสังคม ทำให้เกิดความเครียดและทัศนคติอันไม่พึงประสงค์					
5. ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการกวดวิชา					
6. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการกวดวิชา					
7. สร้างความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย					
8. ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีเจตคติที่ดี เกิดขวัญกำลังใจ					
9. ผู้เรียนได้รับการพักผ่อน ไม่เพียงพอ					
10. ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในตัวเอง					
11. ผู้เรียนต้องการเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในเรื่องการศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ท่านได้ให้ความคิดเห็น โดยอิสระ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

สำหรับผูกครอง

แบบสอบถาม

การศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย

คำชี้แจง:

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีอาจารย์ ดร.จรรุวรรณ พลอยดวงรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย เป็นกรรมการควบคุมปริญญาบัตร

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชา

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในเรื่องการศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม ค่านิยมและจิตวิทยา ดังนั้นขอให้ท่านตอบให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูง

นางประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล

นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ ปี
3. ระดับการศึกษาสูงสุด

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี	☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท	☐ ปริญญาเอก
☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....	
4. อาชีพผู้ปกครอง

☐ ค้าขาย หรือ ธุรกิจส่วนตัว	☐ เกษตรกรรม หรือประมง
☐ รับราชการ	☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ พนักงานบริษัทเอกชน	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)
5. ท่านมีค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่ไม่ใช่ค่าลงทะเบียนเรียน เช่น ค่าขนม ค่าอาหาร ค่ารถ ของผู้เรียนในปกครองของท่าน เป็นเงิน บาทต่อวัน
6. สาเหตุในการส่งบุตรหลานเรียนกวดวิชา (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. ทำให้เข้าใจวิชาที่ต้องใช้สอบได้ดีขึ้น
☐ 2. เป็นการทบทวนวิชาที่เรียนมา
☐ 3. อาจารย์ผู้สอนกวดวิชามีเทคนิคในการสอนทำให้เข้าใจง่าย
☐ 4. อาจารย์ผู้สอนกวดวิชาสามารถแนะนำเทคนิคการทำข้อสอบได้ดี
☐ 5. โรงเรียนกวดวิชาสอนเนื้อหาได้ครอบคลุมข้อสอบคัดเลือกของสถาบันที่มีชื่อเสียง
☐ 6. ทำให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมและความมั่นใจในการสอบคัดเลือก
☐ 7. เพื่อเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนในชั้นเรียนปกติ
☐ 8. ช่วยให้ผลการเรียนดีขึ้น
☐ 9. ผู้เรียนเรียนในโรงเรียนไม่เข้าใจ
☐ 10. เพื่อเตรียมสอบเข้าศึกษาต่อ
☐ 11. เพื่อนชวน
☐ 12. กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน
☐ 13. ส่งเสริมพัฒนาการและทักษะทางการเรียน
☐ 14. ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
☐ 15. ครูในโรงเรียนบอกลให้เรียน
☐ 16. แบ่งเบาภาระในการสอนการบ้านของผู้ปกครอง
☐ 17. อื่นๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 2 การศึกษาสภาพของโรงเรียนกวดวิชา

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน ในแต่ละข้อว่าโรงเรียนกวดวิชา มีลักษณะตามรายการในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด โดยพิจารณาจากเกณฑ์ต่อไปนี้
5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

1. ท่านคิดว่าผู้สอนและเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนกวดวิชา มีลักษณะตามรายการต่อไปนี้ในระดับใด

ด้านทรัพยากรบุคคล	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้สอนตรงต่อเวลา					
2. เจ้าหน้าที่ตรงต่อเวลา สุภาพ มีจิตบริการ					
3. ผู้สอนมีความชำนาญในวิชาที่สอน					
4. ผู้สอนประพฤติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน					
5. เจ้าหน้าที่ประพฤติตามระเบียบวินัยของโรงเรียน					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

2. ท่านคิดว่าวัสดุ เทคโนโลยีของโรงเรียนกวดวิชาในแต่ละรายการต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

ด้านทรัพยากรวัสดุ เทคโนโลยี	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สถานที่ภายในโรงเรียนกว้างขวาง					
2. อาคารมั่นคงแข็งแรง ปลอดภัย					
3. มีบริเวณพักผ่อน					
4. มีเอกสาร ตำรา ที่มีคุณภาพ					
5. มีสื่อ อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ทันสมัย					
6. ติดตั้งกล้องวงจรปิดไว้ตามจุดต่างๆ					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

3. ท่านคิดว่า กระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียนกวศวิชา มีคุณลักษณะต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียน					
2. การจัดบรรยากาศการเรียนรู้เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน					
3. สามารถถ่ายทอดสิ่งที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่าย					
4. ใช้เทคนิคการสอนจากง่าย ๆ ไปหายาก					
5. มีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน					
6. ใช้สื่อการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียน					
7. มีรายงานผลการเรียนหลังจบภาคเรียนเป็นรายบุคคล					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

4. ท่านคิดว่า การบริหารจัดการ ของโรงเรียนกวศวิชา มีคุณลักษณะต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

ด้านการบริหารจัดการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีระบบการจัดการธุรการเหมาะสมกับขนาดของโรงเรียน					
2. ผู้สอนมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ซึ่งกันและกัน					
3. ส่งเสริมให้ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนปฏิบัติงานด้วยจิตบริการ					
4. ส่งเสริมให้ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ในโรงเรียนได้มีวุฒิการศึกษาสูงขึ้น					
5. มีระบบการเงินและบัญชีของโรงเรียนชัดเจน โปร่งใส ตรวจสอบได้					
6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองเสนอข้อคิดเห็นในการจัดการเรียนรู้					
7. การให้รางวัล และขวัญกำลังใจกับบุคลากร					
8. รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนและผู้ปกครองในการให้บริการ					
9. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะและความรู้ให้ดียิ่งขึ้น					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

5. ท่านคิดว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในโรงเรียนกวดวิชาแต่ละรายการอยู่ในระดับใด

ด้านผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้เรียนมีผลการเรียนดีขึ้น					
2. ผู้เรียนสามารถสอบเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงได้					
3. ผู้เรียนมีทักษะในการปรับตัวดีขึ้น					
4. ผู้เรียนมีเทคนิคในการทำข้อสอบดีขึ้น					
5. ผู้เรียนได้แนะนำผู้เรียนใหม่ให้กับโรงเรียนในอัตราเพิ่มขึ้น					
6. ผู้เรียนสามารถรักษาระดับการเรียนให้ดีคงเดิม					

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. ท่านคิดว่า ภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา ในแต่ละรายการต่อไปนี้อยู่ในระดับใด

ด้านภาพลักษณ์ของโรงเรียนกวดวิชา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน					
2. ความนิยมส่งบุตรหลานมาศึกษาในโรงเรียนกวดวิชา					
3. โรงเรียนมีโครงการที่ดำเนินการร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน					
4. ความเลื่อมใส ศรัทธา ต่อโรงเรียน					
5. ความรู้ความสามารถของบุคลากร					
6. โรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ					
7. บุคลากรมีอัธยาศัยดี และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เรียนและผู้ปกครอง					
8. ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการสอบการเรียนในสัดส่วนสูง					
9. โรงเรียนมีจุดเด่นหรือชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 3 ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา ในแต่ละข้อว่ามีระดับของผลกระทบอยู่ในระดับใด โดยพิจารณาจากเกณฑ์ ต่อไปนี้

5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด

1. ท่านคิดว่า ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านการศึกษา ในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด

ผลกระทบด้านการศึกษา	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้เรียนได้คะแนนสอบในโรงเรียนดีขึ้น					
2. ผู้เรียนได้เทคนิคการทำข้อสอบดีขึ้น					
3. ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสอบมากขึ้น					
4. ผู้เรียนมีความเข้าใจในวิชาที่เรียนมากขึ้น					
5. ผู้เรียนตั้งใจเรียนในชั้นเรียนปกติลดลง					
6. ผู้เรียนมั่นใจในการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่ต้องการ					
7. ผู้สอนที่สอนกวดวิชา อาจปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนปกติได้ไม่เต็มที่					
8. โอกาสในการพัฒนาด้านอื่น ๆ ของผู้เรียนลดลง					
9. ทำให้ความสนใจและความกระตือรือร้นที่จะศึกษาและใส่ใจต่อการเรียนลดลง					
10. ผู้เรียนมีการแข่งขันในการเรียนมากขึ้น					
11. ส่งเสริมให้ผู้เรียนไม่รู้จักรักการแบ่งปันและช่วยเหลือเพื่อน					
12. คุณภาพการศึกษาภาพรวมของประเทศลดลง					
13. บุตรหลานมีความมั่นใจในการเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่ต้องการ					
14. ทำให้เกิดระบบการแข่งขันทางการศึกษามากขึ้น					
15. ขยายช่องว่างความแตกต่างทางการศึกษาเพิ่มขึ้น					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

2. ท่านคิดว่า ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านเศรษฐกิจ ในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด

ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เพิ่มค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาของครอบครัวให้สูงขึ้นโดยไม่จำเป็น					
2. ขยายช่องว่างความแตกต่างทางเศรษฐกิจของคนในสังคม					
3. เกิดความเท่าเทียมในการทำงานในอนาคต					
4. ผู้ปกครองมีเวลาหารายได้เพิ่มขึ้น					
5. ยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้น					
6. เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าในระยะยาว (เช่นมหาวิทยาลัยของรัฐได้ค่าเทอมถูกกว่าเอกชน)					
7. มีโอกาสในการประกอบอาชีพที่ดีกว่า (การเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงจะทำให้มีโอกาสนำไปใช้ได้ผลตอบแทนในอนาคตสูง)					
8. ผู้สอนมีรายได้เพิ่มขึ้น					
9. มีการกระจายรายได้เพิ่มขึ้น					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

3. ท่านคิดว่า ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านสังคม ในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด

ผลกระทบด้านสังคม	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เวลาที่ผู้เรียนจะอยู่กับครอบครัวลดลง					
2. ผู้เรียนมีโอกาสมีส่วนร่วมในทางอ้อมน้อยลง					
3. ผู้เรียนไม่มีเวลาทำกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาด้านอารมณ์และสังคม					
4. ผู้เรียนไม่มีเวลาพักผ่อน หรือออกกำลังกาย					
5. ผู้เรียนมีความเครียดมากขึ้น					
6. ผู้เรียนมีสุขภาพไม่แข็งแรง สมองอ่อนล้า					
7. ผู้เรียนมีเพื่อนต่างโรงเรียนเพิ่มขึ้น					
8. ผู้เรียนมีพัฒนาการของชีวิตตามวัยไม่เหมาะสม					
9. ครอบครัวมีการวางแผนการเดินทางร่วมกัน					
10. ผู้เรียนมีพฤติกรรมและลักษณะนิสัยที่เห็นแก่ตนมากขึ้น					
11. ขาดความเท่าเทียมกันของคนในสังคม					
12. ผู้เรียนมีโอกาสทำงานที่ดี					
13. ผู้เรียนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์					
14. ผู้เรียนและเพื่อนพบปะผู้คนหลากหลาย					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

4. ท่านคิดว่า ผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชาด้านค่านิยมและจิตวิทยา ในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด

ผลกระทบด้านค่านิยมและจิตวิทยา	ระดับผลกระทบ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้เรียนต้องการเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง					
2. การเรียนกวดวิชาสามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล					
3. เพิ่มโอกาสในการสอบเข้าเรียนต่อระดับมัธยมศึกษา และสถาบันอุดมศึกษา					
4. ผู้เรียนเกิดความกดดันทางสังคม ทำให้เกิดความเครียดและทัศนคติอันไม่พึงประสงค์					
5. ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการกวดวิชา					
6. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการกวดวิชา					
7. สร้างความมั่นใจในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย					
8. ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน มีเจตคติที่ดี เกิดขวัญกำลังใจ					
9. ผู้เรียนได้รับการพักผ่อน ไม่เพียงพอ					
10. ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในตัวเอง					
11. ผู้เรียนต้องการเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง					

อื่นๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ในเรื่องการศึกษาสภาพและผลกระทบของโรงเรียนกวดวิชา

เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ท่านได้ให้ความคิดเห็น โดยอิสระ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ภาคผนวก จ

หนังสือ ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/๒๖๘

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗ มีนาคม 2554

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนกวดวิชา

เนื่องด้วย นางประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาสภาพและผลกระทบของ โรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย” โดยมี อาจารย์ ดร.จรรุวรรณ พลอยดวงรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงรัตน์ เกษรแพทย์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปฏิญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา จำนวน 28 คน / ผู้สอน จำนวน 364 คน / นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 392 คน และ ผู้ปกครอง จำนวน 140 คน ตอบแบบสัมภาษณ์ และ แบบสอบถาม เรื่อง การศึกษาสภาพและผลกระทบของ โรงเรียนกวดวิชาในประเทศไทย ในระหว่างเดือนมีนาคม 2554

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย ตันดิวัฒน์กุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 081-375-6148

ภาคผนวก ฉ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนกวดวิชา

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง ไม้อนุญาตให้มีการจัดตั้งโรงเรียนราษฎรประเภททวิศึกษา
เพิ่มขึ้นในจังหวัดกระบองชนบุรี

ก.ย.กระทรวงศึกษาธิการ ได้พิจารณาเห็นว่า โรงเรียนราษฎร
ประเภททวิศึกษาที่ไทรบ่ออนุญาตให้จัดตั้งอยู่แล้ว ในจังหวัดกระบองชนบุรี ขณะนี้
มีจำนวน 192 โรงเรียน มากพอสมควรแล้ว โรงเรียนประเภทนี้ นอกจากไม่
มีความจำเป็นแล้ว ยังทำให้ผู้ปกครองสิ้นเปลืองอันไม่สู้จะใคร่อีกด้วย
จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร
พ.ศ. 2497 กำหนดจำนวนโรงเรียนราษฎรประเภททวิศึกษา ให้มีเท่าจำนวน
ที่ไทรบ่ออนุญาตให้จัดตั้งไปแล้วเท่านั้น และจะไม้อนุญาตให้มีการจัดตั้งโรงเรียน
ประเภทนี้ขึ้นอีกต่อไป ตั้งแต่ปีการศึกษา 2512

ประกาศ ณ วันที่ 4 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2512

(นายสุกิจ นิมมานเหมินท์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่องโรงเรียนกวดวิชา

เรื่องนี้ได้นำเสนอที่ประชุมอธิบดี ในคราวประชุมครั้งที่ 17/2521
เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2521 อภิปรายแล้ว ที่ประชุมเห็นว่าให้ยึดถือตามหลักการ เคมี
กล่าวคือ โรงเรียนกวดวิชาที่เปิดอยู่แล้ว ก็ให้ดำเนินการต่อไปได้ แต่ถ้าหากจะเปลี่ยนแปลง
กิจการ โอน บ้าย จะไม่พิจารณาอนุญาต โฉมใหม่ต้องปฏิบัติตามนโยบายที่ได้เคยสั่งการ
ไปแล้ว.

(นายวิชัย วงศ์ศิขร)

ผู้อำนวยการกอง กงกษาง สำนักงาน ศึกษาระหวาง
เขตราชการ

หมายเหตุนโยบายโรงเรียนทอวิชา

เรื่อง: ให้นักเรียนที่ประสงค์ "บรรณารักษ์" ครั้งที่ 11/2524 เมื่อวันที่ 2 กันยายน
เจ้าธิการคณะกรรมการการศึกษาพิเศษ ไปแจ้งเพิ่มเติม และขอความร่วมมือ เกี่ยวกับ
ผลในการพิจารณาตามทวนนโยบายเรื่องนี้ ข้อ 4.2.4 - 4.2.5

ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งในแง่ผลดีและผลเสียว่า "ยังไม่ควร" เปลี่ยนแปลง
นโยบายโรงเรียนทอวิชาจึงมีมติ "งด" เปลี่ยนแปลงในขณะนี้

(นายสุวิทย์ วงศ์สุวรรณ)

ผู้อำนวยการกอง กางกลาง สำนักงาน ศึกษาระหว่าง

เรียนคุณ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

เรื่อง อนุญาตให้มีการจัดตั้งโรงเรียนเอกชนประเภททววิชา

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศไม่อนุญาตให้มีการจัดตั้งโรงเรียนราษฎร์ประเภททววิชาเพิ่มขึ้นในจังหวัดพระนคร ธนบุรี นั้น บัดนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาเห็นว่าสภาพการณ์และความต้องการของสังคมปัจจุบันมีความต้องการทววิชาเสริมความรู้จากโรงเรียนเอกชนเป็นอย่างมาก ดังนั้น เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้มีการจัดการศึกษาประเภทนี้ซึ่งมีคุณภาพและสนองความต้องการของผู้ปกครองนักเรียน จึงให้ยกเลิกประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ไม่อนุญาตให้มีการจัดตั้งโรงเรียนราษฎร์ประเภททววิชาเพิ่มขึ้นในจังหวัดพระนคร ธนบุรี ลงวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2512 ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2534

(นายกอ สวัสดิ์พาณิชย์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ

ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภททกววิชา
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

ด้วย กระทรวงศึกษาธิการ เห็นสมควรแก้ไขระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภททกววิชา พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๒๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภททกววิชา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชนประเภททกววิชา พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“โรงเรียน” หมายความว่า โรงเรียนทกววิชาที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทกววิชาบางวิชาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ

“สื่อ” หมายความว่า เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้เป็นการเรียนการสอน เช่น เครื่องวิดิทัศน์ ระบบโทรทัศน์วงจรปิด เครื่องมือหรืออุปกรณ์ใด ๆ ที่สามารถถ่ายทอดสัญญาณภาพและเสียง จากสถานที่แห่งหนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งได้

“เจ้าหน้าที่ประจำห้องเรียน” หมายความว่า บุคลากรทางการศึกษา หรือครูผู้ช่วยซึ่งมีหน้าที่ดูแลความประพฤติของนักเรียน และรักษาระเบียบแบบแผนของห้องเรียน ดูแลการใช้สื่อ และสามารถให้ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอน

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖.๔ ของข้อ ๖ แห่งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภททกววิชา พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ อาคารและสถานที่ตั้งของโรงเรียน ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

๖.๔ ต้องเป็นอาคารที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างหรือใบอนุญาตต่อเติมอาคารจากทางราชการ ให้ใช้เป็นอาคารเรียนเพื่อการศึกษา เว้นแต่ในกรณีที่ไม่สามารถหาเอกสารจากทางราชการได้ ให้วิศวกรที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมเป็นผู้ตรวจสอบและรับรองความมั่นคงแข็งแรงของอาคาร ยกเว้นอาคารศูนย์การค้าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๓ แห่งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภททกววิชา พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๓ โรงเรียนที่ได้รับอนุญาตจัดตั้งอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไปได้ เว้นแต่มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องใด ให้เป็นไปตามที่ระเบียบกำหนด

ให้โรงเรียนส่งรายงานแสดงกิจการของโรงเรียนทุกปี หากขาดส่ง ๓ ปี คิดต่อกันให้พิจารณาดำเนินการตามกฎหมาย”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๔ แห่งระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภททกววิชา พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๔ ให้ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยปัญหาอันเนื่องมาจากการปฏิบัติตามระเบียบนี้”

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕

จาตุรนต์ ฉายแสง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๑๕
๖.๑๐๖

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โทร.02 2823185

ที่ ที่ ศธ 0211/ 2517 วันที่ 11 มีนาคม 2547

เรื่อง ข้อมูลโรงเรียนกวดวิชา

เรียน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ตามที่ได้สั่งการให้รายงานข้อมูลโรงเรียนกวดวิชาเกี่ยวกับความเป็นมา กระบวนการขออนุญาตจัดตั้งโรงเรียน รวมถึงการกำกับดูแล นั้น

สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

1. ความเป็นมา

นับตั้งแต่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2497 ระบุให้โรงเรียนกวดวิชาเป็นโรงเรียนเอกชนที่จัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกวดวิชาบางวิชาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ต่อมาในปี พ.ศ. 2512 ได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องไม่อนุญาตให้มีการจัดตั้งโรงเรียนราษฎร์ประเภทกวดวิชา เพิ่มขึ้นในจังหวัดพระนคร ธนบุรี (ดูหน้า 1)

พ.ศ. 2521 และปี พ.ศ. 2524 ได้มีการเสนอที่ประชุมอธิบดีเพื่อทบทวนนโยบายเกี่ยวกับเรื่องโรงเรียนกวดวิชา ที่ประชุมมีมติยืนยันให้ถือปฏิบัติตามนโยบายเดิม (ดูหน้า 2,3)

พ.ศ. 2534 กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาเห็นว่าการศึกษาเป็นความต้องการของสังคม จึงได้ออกระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภทกวดวิชา พ.ศ. 2534 (ดูหน้า 4)

พ.ศ. 2544 กระทรวงศึกษาธิการเห็นสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชนประเภทกวดวิชา พ.ศ.2534 ให้เหมาะสมและเอื้อประโยชน์แก่ผู้เรียน และสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงได้ประกาศใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภทกวดวิชา พ.ศ. 2544 (ดูหน้า 5-10)

พ.ศ. 2545 สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้มีนโยบายให้ชะลอ เรื่องการอนุญาตตั้งโรงเรียนกวดวิชาไว้เป็นการชั่วคราว จนกว่าจะได้มีการปรับปรุงและแก้ไขหลักเกณฑ์ การจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชา (ดูหน้า 11) เมื่อได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงได้ประกาศใช้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภทกวดวิชา พ.ศ. 2545 (ดูหน้า 12-20) ปัจจุบันมีโรงเรียนกวดวิชา

1.1 จำนวนโรงเรียน 751 โรงเรียน (กรุงเทพมหานคร 306 โรงเรียน, ส่วนภูมิภาค 445 โรงเรียน)

/1.2 จำนวน...

1.2 จำนวนนักเรียน: 242,828 คน (กรุงเทพมหานคร 147,455 คน, ส่วนภูมิภาค 95,373 คน)

2. กระบวนการขออนุญาตจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชา

การขอจัดตั้งโรงเรียนกวดวิชาจะต้องได้รับอนุญาตจาก สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร และจากผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับโรงเรียนในส่วนภูมิภาค ทั้งนี้ต้องต่อใบอนุญาตทุก 3 ปี ในการอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนจะพิจารณาตามเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ ดังนี้ (ดูหน้า 12-20)

2.1 อาคารสถานที่

- 1) ต้องมีพื้นที่ใช้สอยไม่น้อยกว่า 100 ตารางเมตร
- 2) อาคารต้องได้รับการรับรองความมั่นคงแข็งแรงของอาคารจากวิศวกร
- 3) ต้องจัดให้มีบันไดหนีไฟ สำหรับอาคารที่สูงเกิน 4 ชั้น
- 4) ต้องมีมาตรการป้องกันอัคคีภัย เช่น ต้องมีการติดตั้งเครื่องดับเพลิง อุปกรณ์

สัญญาณเตือนภัย ป้ายเรื่องแสง เป็นต้น

2.2 ห้องเรียนและลักษณะการจัดการเรียนการสอน

- 1) ความจุนักเรียน 1 ตารางเมตรต่อนักเรียน 1 คน
- 2) ห้องเรียนที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้ครูเป็นผู้สอน จำนวนนักเรียนไม่เกินห้องละ 45 คน
- 3) ห้องเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนที่ลักษณะผสมโดยมีทั้งครูผู้สอนสื่อ จำนวนนักเรียนไม่เกินห้องละ 90 คน
- 4) ห้องเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อ จำนวนนักเรียนไม่เกินห้องละ 90 คน

2.3 บุคลากร

- 1) ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้และคุณวุฒิทางการศึกษาเช่นเดียวกับโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาที่จัดการศึกษาในระบบโรงเรียน
- 2) กรณีที่จัดการเรียนการสอนที่ใช้สื่อแทนครูผู้สอน จะต้องจัดให้มีครูหรือเจ้าหน้าที่ประจำห้องเรียนที่มีความรู้ไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ทางการศึกษา หรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีทักษะในการใช้สื่อ

2.4 ระดับชั้นที่อนุญาตให้เปิดทำการสอน

อนุญาตให้เปิดทำการสอนกวดวิชาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงระดับมัธยมศึกษา

2.5 ค่าธรรมเนียมการเรียน

ต้องได้รับการอนุญาตจากสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

2.6 วัน/เวลา ที่เปิดทำการสอน

- 1) โรงเรียนต้องมีวันหยุดประจำสัปดาห์ อย่างน้อย 1 วัน
- 2) อนุญาตให้เปิดทำการสอน ตั้งแต่เวลา 07.00 น. - 21.00 น.

(ดูหน้า 21)

3. การกำกับดูแล

3.1 สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้ออกประกาศว่าด้วยการคืนเงินค่าธรรมเนียมการเรียนโดยหากผู้เรียนไม่ประสงค์จะเรียนก็สามารถขอค่าธรรมเนียมการเรียนคืนได้ตามอัตราส่วนที่กำหนด (ดูหน้า 22)

3.2 สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้มีหนังสือสั่งการให้โรงเรียนกวดวิชาปฏิบัติตามระเบียบอย่างเคร่งครัด

3.3 สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้มีการจัดประชุมชี้แจงผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา และส่งเสริมให้สมาคมโรงเรียนกวดวิชาดูแลกันเอง

4. การดำเนินงานของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกรณีมีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน และระเบียบที่เกี่ยวข้อง

สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เปิดโอกาสให้ ผู้ปกครองและนักเรียน ร้องเรียนขอความเป็นธรรมในกรณีมีปัญหา ทั้งทางจดหมาย และ ที่ www.opcc.go.th โดยส่วนใหญ่แล้ว จะมีปัญหาการร้องเรียนเกี่ยวกับ

- 1) การโฆษณาเกินความเป็นจริง
- 2) สภาพห้องเรียนแออัด ไม่มีความปลอดภัย
- 3) เก็บค่าธรรมเนียมการเรียนสูงกว่าที่อัตรากำหนด
- 4) การเปิดสอนกวดวิชาโดยไม่ได้รับอนุญาต

เจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบข้อเท็จจริง เมื่อพบว่ามีการกระทำผิดตามข้อร้องเรียน สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จะดำเนินการลงโทษตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ดังนี้ (ดูหน้า 37)

- หากมีการจัดเรียนการสอนโดยไม่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเป็นโรงเรียน ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 2,000 บาท ถึง 20,000 บาท
- หากผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 500 บาท ถึง 2,000 บาท
- หากผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง หรือระเบียบที่เกี่ยวข้องหรือไม่ ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตหรือเจ้าหน้าที่ จนทำให้เกิดผลเสียหายและเกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรง ผู้อนุญาตสามารถสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นเป็นการสมควรโปรดนำเรียนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเพื่อโปรดทราบ

สำ.ศธ.
820
ร.ก. 2547

เรียน ท่าน รว. ศธ.

Wei Nithakornvijay
เจ้าหน้าที่. กวดวิชา

จ.วิ. 5
11 2547

(นางพรนิภา ลิ้มพยอม)
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

(นายสุรเทพ คั่นประเสริฐ)

รองผู้อำนวยการสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
รักษาการแทน ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
เรื่อง การกำหนดประเภทและลักษณะของโรงเรียน การจัดการเรียนการสอนและหลักสูตร
ของโรงเรียนนอกระบบ

อาศัยอำนาจความในมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจึงออกประกาศเรื่อง การกำหนดประเภทและลักษณะของโรงเรียน
การจัดการเรียนการสอนและหลักสูตรของโรงเรียนนอกระบบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประเภทและลักษณะของโรงเรียนนอกระบบ แบ่งได้ดังนี้

- (๑) ประเภทสอนศาสนา เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะการสอนศาสนา
- (๒) ประเภทศิลปะและกีฬา เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาเกี่ยวกับดนตรี ศิลปะ และกีฬา
- (๓) ประเภทวิชาชีพ เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพ เพื่อให้ให้นักเรียนนำไปประกอบอาชีพหรือเพิ่มเติมทักษะในการประกอบอาชีพ
- (๔) ประเภททกวัดวิชา เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เสริมความรู้บางรายวิชา ความหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- (๕) ประเภทสร้างเสริมทักษะชีวิต เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เสริมสร้างความคิด เจตมามีปัญญา และทักษะอื่น

ข้อ ๒ การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนนอกระบบ แบ่งได้ดังนี้

- (๑) จัดการเรียนการสอนโดยใช้ครูหรือผู้สอน
- (๒) จัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการเรียนการสอน ทั้งนี้โรงเรียนจะต้องมีการจัดการเรียนการสอนค้นแบบที่ใช้ครูหรือผู้สอนเป็นหลัก
- (๓) จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยมีทั้งครูหรือผู้สอนและสื่อการเรียนการสอน
- (๔) การจัดการเรียนการสอนตาม (๑) (๒) และ (๓) อาจจัดร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับโรงเรียน หรือกับหน่วยงานอื่นทั้งในและนอกสถานศึกษาอย่างมีคุณภาพมาตรฐาน

ข้อ ๓ หลักสูตรของโรงเรียนนอกระบบ มีลักษณะดังนี้

- (๑) หลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด
- (๒) หลักสูตรค้นแบบที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจัดทำหรือจัดร่วมกับหน่วยงานอื่น

๒

(๓) หลักสูตรที่นำมาจากหน่วยงานอื่นทั้งในและต่างประเทศ หลักสูตรที่โรงเรียนจัดทำ
ขึ้นเอง หลักสูตรที่โรงเรียนจัดทำขึ้นร่วมกับโรงเรียนอื่นหรือหน่วยงานอื่น ซึ่งได้รับอนุมัติให้ใช้หลักสูตร
จากกระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

(นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฎ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ประธานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษานอกระบบ

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

เรื่อง การคืนเงินค่าธรรมเนียมการเรียนของโรงเรียนเอกชน มาตรา 15(2) ประเภททกววิชา

อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชน ประเภททกววิชา พ.ศ. 2545 ข้อ 11.2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จึงกำหนดหลักเกณฑ์การคืนเงินค่าธรรมเนียมการเรียนในโรงเรียนเอกชน ประเภททกววิชาไว้ดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนต้องคืนเงินค่าธรรมเนียมการเรียน 100% ในกรณีไม่สามารถจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของนักเรียน หรือนักเรียนไม่สามารถเรียนตามที่สมัครไว้ เนื่องจากมีความจำเป็น โดยมีหลักฐานเป็นที่เชื่อถือได้มาแสดง
2. โรงเรียนต้องคืนเงินค่าธรรมเนียมการเรียน 90% ในกรณีนักเรียนแจ้งความจำเป็นลายลักษณ์อักษร ขอขกเลิกการเรียนโดยแจ้งล่วงหน้าก่อนเปิดทำการสอนในรายวิชา นั้น ไม่น้อยกว่า 7 วัน
3. โรงเรียนต้องคืนเงินค่าธรรมเนียมการเรียน 80% ในกรณีนักเรียนได้มาเรียนในครั้งแรกแล้วไม่ประสงค์จะเรียนต่อโดยแจ้งเหตุผลและความจำเป็นให้ทราบเป็นลายลักษณ์อักษร หลังการเรียนครั้งแรกไม่เกิน 3 วัน
4. โรงเรียนต้องจ่ายค่าธรรมเนียมการเรียนคืนตามอัตราในข้อ 1, 2, และ 3 ให้กับนักเรียนทันทีที่ได้รับแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรจากนักเรียนว่าไม่ประสงค์จะเรียนต่อไป และขอรับเงินคืน
5. โรงเรียนต้องออกใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมการเรียนที่ได้รับจากนักเรียนตามความเป็นจริง

ประกาศ ณ วันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2545

Prue Sam

(นางพรนิภา ลิ้มปพยอม)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

**คำแนะนำในการจัดตั้งโรงเรียนเอกชน
ประเภททววิชา หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ**

ก่อนการจัดตั้งโรงเรียนควรเตรียมการ ดังนี้

อาคารสถานที่

1. ต้องเป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานโรงเรียนเอกชนประเภททววิชา พ.ศ. 2544
2. ต้องดำเนินการตามมาตรการในการป้องกันอัคคีภัยในโรงเรียนทววิชา

บุคคลที่เกี่ยวข้องในกิจการโรงเรียนทววิชา

1. ผู้รับใบอนุญาต อายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ ความรู้ไม่ต่ำกว่าชั้น ม.3 ต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด ถ้าเป็นนิติบุคคลจะต้องมีผู้ลงนามแทน ซึ่งต้องมีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้น (ยกเว้นเรื่องความรู้และทรัพย์สิน)
2. ผู้จัดการ อายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ ความรู้สามัญไม่ต่ำกว่า ม.6 ต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิด
3. ครูใหญ่ อายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ ความรู้สามัญไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษามีประสบการณ์เคยทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี

*** ผู้ขอจัดตั้งจะต้องเขียนโครงการจัดตั้งโรงเรียน ระเบียบการ อย่างละ 3 ชุด
ส่งพร้อมคำร้องขอจัดตั้งโรงเรียน ***

มาตรการในการป้องกันอัคคีภัยในโรงเรียนทอวิชา

.....

ด้วย กรุงเทพมหานครได้อาศัยกฎกระทรวงฉบับที่ 47 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 กำหนดมาตรการในการป้องกันอัคคีภัยในโรงเรียนทอวิชา ฉะนั้น เพื่อให้การดำเนินการสอดคล้องกับมาตรการข้างต้น สำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จึงให้ผู้อื่นยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งหรือเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการดำเนินการโรงเรียนทอวิชา ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

1. จัดให้มีการติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือ โดยให้มี 1 เครื่องต่อพื้นที่ไม่เกิน 1,000 ตารางเมตร ทุกระยะไม่เกิน 45.00 เมตร แต่ไม่น้อยกว่าชั้นละ 1 เครื่อง การติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถือนี้ ต้องติดตั้งให้ส่วนบนสุดต้องตัวเครื่องสูงจากระดับพื้นอาคารไม่เกิน 1.50 เมตร ในที่มองเห็น สามารถอ่านคำแนะนำการใช้ได้ และสามารถเข้าใช้สอยได้สะดวก และต้องอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลา

2. จัดให้มีการติดตั้งระบบไฟส่องสว่างสำรอง เพื่อให้มีแสงสว่างมองเห็นทางเดินได้ขณะเพลิงไหม้ และมีป้ายบอกชั้น และป้ายบอกทางหนีไฟที่ด้านใน และด้านนอกของประตูหนีไฟทุกชั้น ด้วยตัวอักษรที่สามารถมองเห็นและอ่านได้ชัดเจน โดยตัวอักษรต้องมีขนาดความสูง ไม่น้อยกว่า 10 เซนติเมตร

3. จัดให้มีการติดตั้งอุปกรณ์ส่งสัญญาณเตือนเพื่อให้หนีไฟ ที่สามารถส่งเสียง หรือสัญญาณให้คนที่อยู่ในอาคารได้ยินหรือทราบอย่างทั่วถึง

4. จัดให้มีป้ายเรืองแสง หรือเครื่องหมายไฟฟ้าแสงสว่างด้วยไฟสำรองฉุกเฉิน บอกทางออกสู่บันไดหนีไฟ ติดตั้งเป็นระยะตามทางเดินและบริเวณหน้าประตูหรือทางออกสู่บันไดหนีไฟ ส่วนประตูทางออกจากบันไดหนีไฟสู่ภายนอกอาคารหรือชั้นที่มีทางหนีไฟได้ปลอดภัยต่อเนื่อง ให้ติดตั้งป้ายที่มีแสงสว่างข้อความ "ทางออกหนีไฟ" หรือ "FIRE EXIT" หรือเครื่องหมายที่มีแสงสว่างแสดงว่าเป็นทางออกหนีไฟให้ชัดเจน และบริเวณทางหนีไฟจะต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง

5. จัดให้มีการติดตั้งแบบแปลนแผนผังของอาคารแต่ละชั้น แสดงตำแหน่งห้องต่างๆ ทุกห้อง ตำแหน่งที่ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงต่างๆ ประตูหนีไฟของชั้นนั้น ติดตั้งไว้ในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจน และบริเวณพื้นชั้นล่างของอาคาร ต้องจัดให้มีแบบแปลนแผนผังของอาคารทุกชั้น เก็บรักษาไว้ เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้โดยสะดวก

6. อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 4 ชั้นขึ้นไป ให้ติดตั้งบันไดหนีไฟที่ไม่ใช่บันไดในแนวดิ่งเพิ่มจากบันไดหลักให้เหมาะสมกับพื้นที่อาคารแต่ละชั้น เพื่อสามารถลำเลียงบุคคลทั้งหมดในอาคาร ออกนอกอาคารภายในเวลาอันรวดเร็ว โดยไม่ถือเป็นการตัดแปลงอาคาร แต่ต้องยื่นแบบแปลนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพิจารณาให้ความเห็นชอบ และบันไดหนีไฟต้องมีลักษณะ ดังนี้

(ก) บันไดหนีไฟภายในอาคาร ต้องมีผนังโดยรอบที่ทำด้วยวัสดุที่ไม่ติดไฟ หรือ บันไดหนีไฟภายนอกอาคาร บันไดชั้นล่างสุดทำอยู่ห่างจากพื้นดินไม่เกิน 3.50 เมตร บันไดแต่ละช่วงไม่เกินความสูงระหว่างชั้นของอาคาร มีความกว้างไม่น้อยกว่า 90 เซนติเมตร ลูกนอนกว้างไม่น้อยกว่า 22 เซนติเมตร และลูกตั้งสูงไม่เกิน 20 เซนติเมตร

(ข) ช่องประตูสู่อันตรายไฟเป็นบานเปิดทำด้วยวัสดุที่ไม่ติดไฟ พร้อมติดตั้งอุปกรณ์ชนิดที่บังคับบานประตูปิดได้เอง เพื่อป้องกันควันและเปลวไฟ มิให้เข้าสู่บันไดหนีไฟ และมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า 80 เซนติเมตร สูงไม่น้อยกว่า 2.00 เมตร สามารถเปิดได้สะดวก และไม่มีสิ่ง กีดขวางทางหนีไฟ สามารถหนีไฟฟ้าทางบันไดหนีไฟต่อเนื่องกันถึงระดับดิน หรือ ออกสู่ภายนอกอาคารที่ระดับไม่ต่ำกว่าชั้นสองได้โดยสะดวก และปลอดภัย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	ประภาวัลย์ ชวนไชยะกุล
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 16 พฤษภาคม 2500 88/15 หมู่บ้านลัดดารมย์ ถนนราชพฤกษ์-ปิ่นเกล้า ตลิ่งชัน ตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ผู้ได้รับใบอนุญาตโรงเรียนบ้านวิชากร
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านวิชากร 601 – 2 ชั้น 6 อาคารสำนักงานเซ็นทรัล ปิ่นเกล้า
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2515	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จาก โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย
พ.ศ. 2517	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นต้น (ป.กศ. ต้น) จาก วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. 2519	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ. สูง) จาก วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
พ.ศ. 2523	กศ.บ. (คณิตศาสตร์) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2546	กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2554	กศ.ด. (การบริหารการศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ